

டாக்டர் காந்திராஜா, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர், டாக்டர்
பெரியபுராணத்தூர்.

அறுபத்துமூன்று நாயனமார்களில் ஒருவராகிய

திருநானாப்போவார் என்னும்

நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தவண.

சி த ம் ப ர க் கு ம் மி.

இ வை,

ஆணை தாண்டாபுரம்

பாரதி-கோபாலகிருஷ்ணையரால்

இயற்றப்பட்டு,

திருமழிசை,

அருணாசலமுதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டதை,

ஐதீகப்படி வெத்தகிராப் படைகளுடன்

சென்னை-சூயம்பேட்டை

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1920

இதன விலை ரூபா—1

டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்

நூல் விலையம்,

சென்னை - 600080

மயிர்வளரும் பரிமளத்தைலம்.

இந்தத் தைலத்தில் கொஞ்சம் கையில்விட்டுத் தேய்த்து தலை
மீல் தடவிவர மயிரின சிவந்தநிறம், சுண்டு மயிர்வெடிப்பு மயக்கம்
தலைகமுற்றல் முதலிய பித்தசம்பந்தமான வியாதிகளையும் கண்
ணெரிவுமுதலிய நேத்திரவியாதிகளையும் கண்டித்து மயிரைக்கறு
மைமயையும் செழிப்பாயும் அடர்த்தியாயும் வளரச் செய்வதோடு,
சுகந்த வாசனையும் மயிர்க்கால், கண், மூளை, இவைகளுக்கு கு
ளிர்ச்சியையும்கொடுத்துப் பித்தசாந்தி செய்து இரவில் சுகமான
நித்திரையைக் கொடுக்கும். இவை நாளடைவில் உபயோகித்துவர்
தால் பித்தத்தால் நரைத்தமயிர்களும் கறுக்கும். இதை ஒருதட
வை உபயோகித்துவர்கள் மறுபடியும் இதை கைவிடார்களென்ப
து திண்ணம் ஸ்திரீகள் புருஷர்கள் யாவரும் உபயோகிக்கலாம் இ
ந்த தைலத்திற்கு வேறுசில எண்ணைகளைப்போல மயிரை உதிர்த்
தல் முதலிய கெட்டகுணங்க ளிலையென்று உறுதியாய் சொல்லு
கிறோம்.

இதன் விலை ரூபா 1.

எமது கேட்லாக் வேண்டுமானால் அறையணு தபால் ஸடாம்பு
அனுப்பினால் அனுப்பப்படும்.

இப்படிக்கு,

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்,

பிரமபூர் பாரெக்ஸ் போஸ்டி,

மதராஸ்.

நந்தனார்சரித்திரவரலாறு.

திருவெண்ணீறுதரித்த பராசத்தியாகிய உமாதேவியார் சகிதம் பரமசிவன திருக்கொலுவீற்றிருக்கும் வெள்ளிமலையானது, இமயமலையின் பக்கத்திலிருக்கின்றது அது, பெரியோராகப் பரிசுத்தமனம்போலும், படிக்கம்போலும் பலவுலகிற புண்ணியங்களெல்லாந் திரண்டுண்டொருவடிவாகப் பிரகாசிப்பதுபோலு மிருக்கின்றது அதில், இருக்கு, யசுரா, சாமம், அதாவணம் எனனும் நான்குவேதங்களினோசையும், வித்தியாதராகள் வினையோசையும், யாகோகளுடைய முழக்கமும், வானதுரதுபி முழக்கமும், இடைவிடா தொலிக்கின்றன அன்றியும் தேவர்கள் சிரமால்களும், கற்பகமால்களும் கண்டு, பற்பலமுனிவாக ளஞ்சலிசெய்து அமமலைப்பக்கவில் செருங்கியிருக்கின்றனா அது அமரர், சித்தர், அசுரா, தைத்தியா கருடர், கினனரர், நிருதர், கிம்பருடர், காரதருவர், இயக்கர், விஞ்சையர், ஆதர், பைசாசர், அநதர், முனிவர், உரகர், ஆகாயவாசிகள் போகழ்மியர் எனனும் பதினெண்கணங்களும் துதிக்கத்தக்கது. அக்கயிலாய மலையின்மேல், கோடிசூரியர் பிரகாசிப்பதுபோலும் விளங்குகின்ற நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட திருக்கோயின் முற்ற கோபுரவாயிற், கருவற்றலைவராயிருப்பவா நந்திதேவர். அவர், பரமசிவனுடைய திருப்பணிகளுக்கும் திருக்கொலுவீற்றும் அதிகாரத்தலைவர் இவர், உடைவாளும் திருப்பிரம்பு பெற்றுக கைலையைக் காக்கப்பட்டவர் தேவமுதலான யாவருக்குமேலானவர், பரமசிவனிடத்து அதிகப்பதியும் அன்புமுடைபவா இவரால், இரவம்பகலும் இடைவிடாது காக்கப்பட்ட வெள்ளிமலையெனனும் கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில், எச்சமயத்தினும் மேலானசமயம் சைவசமயமென்றும், எக்கடவுளிலும் பரமசிவனே மெய்க்கடவுளென்றும் அறிந்தவர் உபமன்னியமகாமுனிவர் இவர், கிருஷ்ணபகவானுடைய சிரசின்மேல் தம்முடைய திருவடிகளால் தீட்சை செய்வித்தவர், இறப்பற்றிருக்கின்றவர், சிவபிரானுடைய கிருபையால் திருப்பாற்கடலைக்குடித்தவர், சிவனிடத்திடைவிடாதன்புள்ளவர்.

இந்த உபமன்னிய மகாமுனிவர் தம்மிடத்தில் அடியார்களும், பெரியோர்களும், முனிவர்களும் புடைசூழ்திருக்கின்ற சமைத்தில், அவனிடத்தில் ஆயிரஞ் சூரியகிரணங்கள் ஒன்றாகத் திரண்டாற்போலும் ஒருபிரகாசத் திரண்டுதோன்றி அங்கிருந்தவர்களெல்லோரும் உபமன்னிய மகாமுனிவரை நோக்கி, இதென்ன ஆச்சரியம் இப்படிப்பட்ட பிரகாசத் தோன்றவேண்டிய காரணமென்ன வென்றிகேட்க, உபமன்னியர் சிவபிரானைத் தியானித்துச் சொல்லுகின்றா தென்திசையில் ஆதலூரில் அவதரித்த திருநாளைப்போவார எனனும் திருநாமம் பெற்றவர் சிவனது திருவருளால் வருகியுரென்று இருகரமுஞ் சிரமேற்குவித்து அத்திசைப்போகக்கி வந்த

னஞ்செய்து ஆனந்தக்கண்ணீர் அங்குமெங்குஞ்சிந்த உபமன்னியா
துதிக்குமபோது மற்றவர்கள், தங்களுக்குண்டாகிய சந்தேகநதீருட
படி அம்முனிவரைப் பணிந்து கேட்கத் தொடங்கினார்கள்.

எங்களாண்டவராகிய முனிவரே சிவபிரானுடைய திருவடி
களையன்றி மற்றொருதெய்வத்தையும் வணங்கமாட்டீரே இப்பொ
ழுது வணங்கவேண்டிய காரணமென்னவென்று முனிவர்கள்கேட்ட
உபமன்னியா சொல்லுகின்றா, கேளுங்கள் முனிவர்களே? பரமசி
வன தரிக்கப்பட்ட திருமாலையும், தெருவெண்ணிறநீனையும் அணி
கின்றவா எள்ளிட விடமில்லாது கொள்ளிடந்திருமுந்த சோழவள
நாட்டிலிருக்கும் மேற்காநாட்டில் ஆதனூரில் தீண்டப்படாதவா கு
லத்தில் சேற்றிற்செந்தாமரை யுற்பவமாணற்போலும் நந்தனரென்
பவ ரொருவர்பிறந்தா. அவா விவேகஞுட்சியும், வெட்டிமைத்த
னமாகிய கானியாட்சியும், சிவபணிவிடைகளில் மாட்சியும், சிவனடி
யாரைக்காணுங் கண்காட்சியும் உடையவா. இவர், குலாசாரத்தன்
மையுஞ்செய்துமலர்பெய்து தாஞ்சிவபூசைசெய்து சிவாலயங்களுக்
கு அறையும்பேரிகை மததளங்களுக்குத் தோலுமவாரும் யாழுக்கு
நரமபும், சுவாமிகுருக கோரோசனையும் முறையாகவும், இறையாக
வுங் கொடுத்துவருவார சிவாலயத்தில் அந்திசந்தியிற்போய் தூரத்
திலிருந்து மனங்கசிறுதுருகிச சிவனைப்பாடியாடி வந்திறநாளில், தி
ருப்புன்கூரில் பரமசிவனைத்தரிசிக்க ஆதனூரிலிருந்து வந்து திருக்
கோயிலின் திருவாயிலினின்று சிவலிங்கதரிசனைகாண ஆவலாகவும்,
காதலாகவும் வணங்கிப்பாடுகையில், பரமசிவனார் சந்திதிக்கு முன்
யிருக்கும் நந்திதேவரை விலகும்படிசெய்து காட்சிகொடுத்தரு
ளினா.

நந்தனார் சுவாமி தரிசனைசெய்து வரும்வழியில் ஒரு பள்ளத்
தைக்கண்டு (அதைப் பெருங்குளமாகவெட்டித்) தம்முடைய ஆத
னாரென்னுஞ் சேரிகுருப்போனார். இவ்வாறு பலதலங்களையும் வ
லஞ்செய்து தொழுதுகொண்டு சிதம்பரத்திற்குச் செல்ல மனம்
வைத்து தம்முடையசாதி கோயிலுக்குப்போக யோக்கியமில்லையெ
ன்று விசனமடைந்து நாளைக்குப் போவோமென்று சொல்லியிருந்
தார சிவபணிவிடையாலுந் தன்னை யடிமைகொண்டிருந்த வேதி
யருத்தரவு தடையினாலும் போகக்கடாமல அனேகநாட்கள் சென்
றபடியால், அவருக்குத் திருநாளைப்போவாரென்று பெயர்வந்தது.
அதன்பிறகு, திருநாளைப்போவார் சிதம்பரம்வந்ததும் சுவாமி அவ
ருக்குக் காட்சிதந்ததும் ஆகிய சரித்திரங்களை உபமன்னிய மகா
முனிவர் சொல்லக்கேட்டு யாவரும் பேராணந்தமடைந்தனர். இத்
னடியில்வரும் நொண்டிச்சிறதினால் ஐடி சரித்திரவிவரங்களைத் தெ
ரிந்துகொள்ளலாம்.

உ

சிவமயம்.

திருநாளைப்போவாரேன்னும் நந்தனார்சரித்தி க்கீர்த்தவன.

கற்பகவிநாயகர்துதி

காப்பு வெண்பா

கந்தன் றனோபித்த காதலனாபேறுபெற்ற
நந்தன்சரித்திரத்தை நானியமபசு-சந்தரஞ்சேர்
தில்லைமணிகோபுரத்திற் றேடிவளாகற்பகததாள்
அல்லுமபகற்றுணையே யாம்

முக்குறுணிவிநாயகர்துதி

விருத்தம

நந்தனிகரத்தான் றில்லை நாயகனருளால்வந்த
நந்தனமுக்குறுணியான்றன் நளினபொற்றாள்வணங்கி
நந்தன்பேரருட்பாலுண்ட நற்புகழ்ச்சொலிப்பின்பேர
நந்தமுற்றலகினுளும் நலமுடன்வாழ்குவேனே.

சபாபதிதோத்திரம்.

கலி-விருத்தம

தக்கசீர்த்திகொள்ள நந்தன்சரித்திரம்
இக்கதையை யெடுத்தேயியமடிட
செக்கர்மேனியன் தில்லைசசபைதனிற்
றக்கத்தோமெனூந் தாட்கள்சிரங்கொள்வாம்.

சிவகாமவல்லிதோத்திரம்

விருத்தம்

பாம்பினைத் தந்தையாகப் படைத்துப் பின் பெவருங்காணப்
பாம்பினைப் பணியாய்க் கொண்ட பரையருட்பாதமேததிப்
பாம்பினிற்புலியும் பாம்பும் பாத்திடநந்தனாக்கன
பாம்படிமுத்திதந்த பழங்கதைப்பகருவேனே

சுபபிரமணியா தெய்வானை சரஸ்வதி

இலக்குமி-விஷ்ணு-இவாகள துதி

விருத்தம்

சச்சிதானந்தசதா சிவனருளைச் சாராத நித்தியானந்தநந்தன
உச்சிதக்கதைபைக்கோத்தனையாக வுலகெலாநதுதித்திடச்சொல்ல
அச்சிலேவேற்கையறுமுகனதெய்வ யானை செங்கலைமகள்மலை
பச்சைமான்மறமபாவிதேவா பாதபங்கயமபணிகுவனே.

திருத்தொண்டாமுதலியதிலைமுவாயிரவாதுதி.

விருத்தம்

வாதவூரடியாரோடு மறற்றுபததுமுவா
* பாதமேவணங்கித்தில்லை பதிதனிநாளுமேவும்
போதமுவாயிரத்தோ பொன்னடிககமலமுனனி
யோதுநந்தனாசரிதை யுரைத்திடத்துணிந்ததாமே

அவையடக்கம்

விருத்தம்

சிற்பிகள்காண்போசிறதையுமுவக்கச செப்புநல்லினபுறத்தீட்டும
விற்பனங்கண்டவறிவிலானெழுதும் விதமெனமுத்தமிழுனனுளு
சொற்புகழ்கல்விததுறையெலாநதெரிநதூயநற்புலவர்முனக்ருதி
பொற்புறவிசைக்குறுகோத்தனம்தனைப் புவிமிசைமதிப்பாகளமமா.

விநாயகாதுதி.

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கணநாதாசரணம்

காததருள்

கணநாதாசரணம்

அநுபல்லவி

பணமார்ச்சேஷன் றுங்கியபாரமீதினிலே	நேருங்
குணமாரநதனசரித்திரங்குகுறிகுருபைக்கண்	பாருங் (கண்)
சரணங்கள்	
சொல்லுமபரணவழுலா தூயவேதாந்த	நாதா
துலங்குமுனிவர்மனததுகள் றுத்தருட	போதா
நல்லமோதகமுதல்நாடிதுகாவி	னோதா
நாயேனசொலுநதமிழநாடி ரக்ஷிகஞந	தாதா (கண்)
அமபரமானமன றுளாமுபர	னளிகக
அரைநொடியினிலவலமாகிமனங்	களிகக
உம்பாபிராணுகநதுய்யாமாங்கனி	யளிகக
உளநதளராமலுணமுதலவாதுய	ரொளிகக (கண்)
தேஜோநுகுநவரதநசசிகரமேலைக்கோ	புரத்
தேவீற்றிருக்குமெங்கள் தேவாருண்ட	லாதர
பூஜித்தவாக்ஞவரம புரிநதருளு	மாநார
பூமிசைநாடகஞ்செய புரிதவோ	மரகர (கண்)

புராணிகாசொல-விருத்தம்.

வளம்பெருநதருமமோங்கியளாத
 ணூரினிலவாழநதிடுமபுலையா
 உளமகிழநதெங்களுகுடிப்பெயாவிளங்க
 வுதித்தநற்றிபமேமணியே
 களங்கிலாககதிரேயெனப்புகழ்நதோதக
 கதித்தசோநதனாசரிதம்
 விளம்பிடமுதலிறேடயமபடித்து
 மேனமையுமிகப்படைத்தனனே.

தோடயம்

இராகம்-நாட்டை-ஆதிதாளம்.

திருவளாதருமாத	ஊரா - செறிபுலைக்குடிவவதாரர்
தருமநெறிநதனார்ப	பேரர் - சரித்திரமதனைசசொலவே-ஆ-ஆ
அருள்வளாகஜமுக	சாமி - அம்பிகைதநதருளுஞ்சாமி
அங்குச்சகரதல	சாமி - அம்பியத்தாணிதநதுணையே-ஜெ
வண்டணிமாமலாத	தாரன - மண்டலமவாழ்த்தியதீரன
அண்டுமெளியற்கு	தாரன - மன்னுங்கதைசொலவே-ஆ-ஆ

ஊட்டீகபுரத் தீசன் - புராரியுளமகிழ்நேசன்
நண்டலர்மாமண வாசன் - தாமரைத்தாள்கடுணையே - ஜெய

மங்களம்.

விருத்தம்

சங்கரன் றனக்குசண்முகன் றனக்குமசதுர்முகப்பிரமனூர்தனக்கும்
பங்கயமாற்குமவாமணையாட்கும பார்மகட்பாவலர்தமக்கும்
தங்கியவட்டவசுக்களானவாக்கும் சதூமறையோதுமரதணர்க்கும்
பொங்கியமூவாயிரநதனாக்கும் பொதுப்படமங்களமபுகல்வாம,

இராகம்-அசாவேரி-அடதாளம்.

பல்லவி

ஆதிமத்தியார்தனுக்குமங்களம்-எங்கள்
ஆநந்தநர்தனாக்கு மங்களம்.

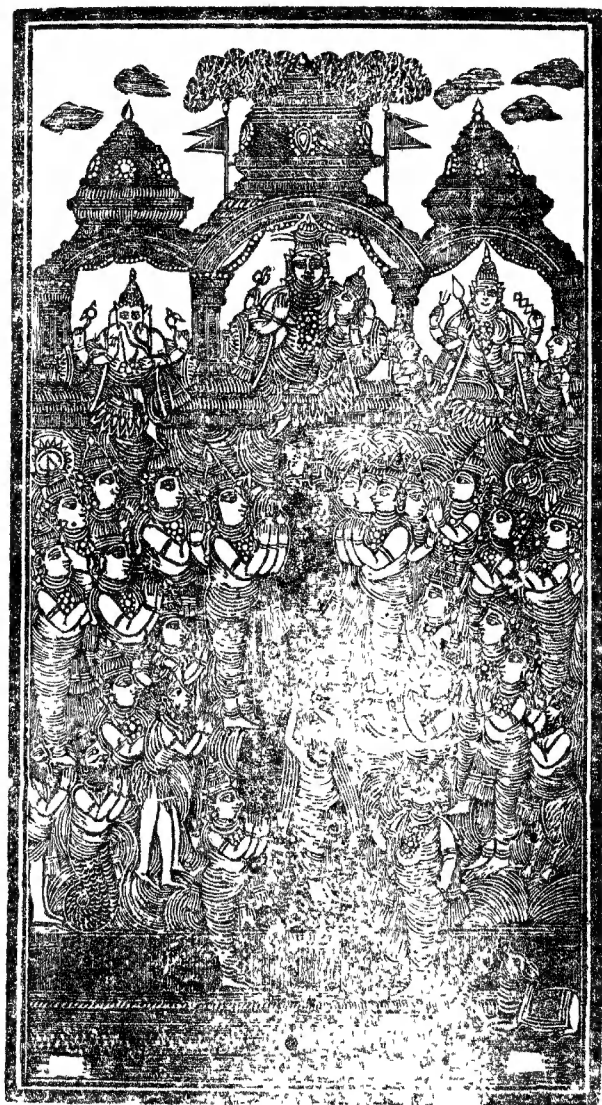
அநுபல்லவி.

பாதிமதிருதியும் பாம்பும்புலி யுரியும்
சோதிக்குழையணியுந் துலங்கவருட் புரியும் (ஆதி)
சரணங்கள்.

சிலையவடிவழகிற் சிறந்தவொருபெண் ணாக்கி
சிலைவளை ததபரசராமன்கொவததைப் போக்கி
மலையச்சுமரதுபெருமடுவிலொருகாற் றாக்கி
மாநடனங்கள்செய்த மாயமானினையெய்த (ஆதிமத்)
குருபரநாதருக்குறு குறமகட்பாக ருக்கும்
அருணகிரிநாதனுக் கருள்செய்விசாக ருக்கும்
ஒருமுருகாவென வுளங்களிததவ ருக்கும்
உம்பாகோனுக்குகந்த வுயரசினிததநத (ஆதிமத்)
சக்கரைமுக்கணியவல் தனிநுகா நாதருக்கும்
சகலதேவர்தமக்குரு சகலவசக் கருக்கும்
பக்குவமாகவிதைப பாடுஞ்சங்கீத ருக்கும்
பார்மகட்குமபங்கயப் பாவையர்க்குமவிஜய (ஆதிமத்)

பெரியபுராணசெய்யுள்-விருத்தம்.

திருமறையோர்புராணமவைபதின்மூன்றுசிலவே
தியரரணைவழிபட்டபுராணமீரிரண்டு
குரைகழன்மாமாதிரரொன்றறுவர்முடிமன்னர்
குறுமிலமன்னவரைவர்வணிகர்குலத்தைவ

700

[Handwritten signature]

கோழிகூவுங்கூக்குரலும்-பாழும் - கொல்லையருகிலில் வெள்ளெலும்
பும், நரம்புங்குவிந்திருக்கும-பல - நெட்டிமிதர்திடுங்குட்டைகளில்,
நண்டோகுடியிருக்கும் - சிறு-நததைகமடம் வலுத்திருக்கும், தோ
லூருங் கேணிகளில் - வெகு-தொல்லைப்படுமவாடை சொல்லறியாப,
பரம்போ அடித்திருக்கும் - வயற் - பக்கங்களிலமெத்த நொக்கெலு
மபும், கிழித்தோல நரம்புகளும் - அவர்க-கீனமில்லைசிறு மீனூலமும்,
தெருவில் விளையாடிக்கொண்டு - அவா-தெருதினமபாடுவா சுநதரமா
ய், சங்குதோடுகாதணியும் - அருந - தாவடமேயவா தூவிடமாமும்,
மணியோ தரித்திருப்பா-தெரு - வாசற்புறத்தினி லேசிக்கொண்டு,
கொண்டாட்டமாயிருப்பா - கையைக-கொட்டிகொண்டு தனக்கி
ஷ்டமுடன், மதுவுண்டு கெக்கலிப்பார் - பறை-வாததியமும் வெகு
நேத்தியுடன், இருக்கும புலைப்பாடி - அதில-சசன்திருவடி நேசமு
டன், சாரும் ஒருபுலையா-அவா-சாதிமுறைதவறுதவராம், நந்தனா
ரவாபெயராம்-வெகு-நல்லவராமிருதத தொலலுலகில், அவரே சிவன
டியார்-அவாக்-காருமெதிரிலலைத் தாரணியில், கோடிக்கோடிசென்மங்
களோ - முன்னம் - குற்றமறச்செய்த நற்றவமே, அவதாரமானது
வோ-சசன்-அன்புபுரியுமபேரின்பசுகம், கொள்ளை கொள்ளவோபிறந
தார் - திருக்-கோயிலவலமவநதாராவலுடன், செய்யுமபணிவிடைக
ள்-சசன்-சிறுதைமகிழ்நது குளிராநதிடவே, மத்தளபேரிகைக்கும்-இ
சை-வார்கொடுத்தபுறந தோல்கொடுத்தது, மறவாமலேதினமும்-நல
ல-வாசம்பெருகுந கோரோசனையும், தேவாலயங்களதோறும் - தந்
து-சித்தமுருகியமத்திவெள்ளம், புரண்டோடிக்கங்குகரை - என்று -
புகலற்கரிய வொண்ணுதுகண்டா, சாதியில் நீசனவா - பேணிச-சா
ருமுறவின்முறையாருடனே, திருப்புன்கூசசெனறாணைக் - கண்டு-
சேவித்திசைபாடிவைத்தபின், தில்லைசிதமபரத்தைக - கண்டு-சேவி
க்கவேண்டுமென் றுவலுடன், நாளைப்போவே நென்றாராம் - பின்
னும்-நாடும்பறையாகளோடிவந்து, அண்ணை நீ போகாதே-நமக்-கா
ண்டைபொல்லாதவன் வேண்டிகொளவான், பாப்பாரசாதியுண
டே-அதென்ன-பாடுபடுமுழக்காடுமங்கே, நமக்குந் திருநாளோ-அ
நத-ஞாயமுண்டோ யென்ன மாயமிறு, வென்றே தடைசெய்தா-
சிவன்-வேடிக்கைதானென்று நாடிகொண்டே, அரியாதுபோலிரு
நத-செம்பொன்-னம்பலததாடியைக் குமபிடவே, ஆதனூர்தனிவிரு
ந்து-விடும்-அம்புபோலப்பறந் தையமின்றித, தில்லையருகில்வநதா-
மனந-தேறிக்கொண்டார்க் குறையாறிக்கொண்டார், கொண்டாமணி
யோசை - காதி-கேட்குதென்றாரதைப பார்க்கவென்றே, கொண்
டாட்டமாகிவந்தார் - கையைக்-குவித்துக்கொண்டே தனக்கயபிட

டதோ, வென்றேமணமகிழ்ந்தார-தெரு-வீதியிலேவந்து காதலுடன்,
 கண்டார்களோபாறி - இரு - கண்களிலிரந்தமபொங்கிடவே, நின்றார்
 மதிப்புறந்தே - வெகு-நேத்தியென்றிரிதைப பாதத்திலை, பணிக
 தாரபரவசமாய - நல்ல - பாகவசாஸிகளாடுமென்றா, இதுதானே
 தில்லைபதி - எனது - எககலித்தாராடி கெக்கலித்தாரா, ஐயாவுன
 சந்தியோ - நான்-ஆசைகொணவெந்தே நெசமுடன், தெருவில்
 பொடித்தானே - அளவித-தேகமுமுவதினாக்கமுடன் தரித்தாரதி
 ருளீறாய் - நானு-வாஸதிரவெதங்கள் பார்த்துணரும், பெரியோரிருக
 குமிடா-இந்தப-பேயனிநுபபுஞ்ஞாயமலை, நாளைபறைதாரி - கி
 ல்லை-காதலநரிசனமாதவமுயப, பண்ணாபடுபாவி - இந்தப-பாரிஸி
 ருபபுதிர்மலிவ, என்நேருநதேதாரிட - புகை-எங்குநின்றா ஆயாநீ
 லகநின்றா, ஓயாபெருங்கவலே - கொண்டு-உள்ளங்குழைந்திடவெ
 ள்ளமெனக், கண்ணீர்கரைபுரவி - இரு-கைதொழுதாமலா மெய்கொ
 முதாரா, நெழ்புரண்டமுதாரா - ஒன்றாய்-செவ்விறையிலையோ நா
 தா, வென்றேதலைசூவிநதாரா - எந்தவ-செய்தகையகண்ணி ஆதரிரு
 ம், தெய்வங்குடையதோ - பாலி - சிந்தாதெந்நாயிரத்திந்தா, வா
 வென்றழைப்பாரோ-வினாநில-வாணவாகுபேரமுடிமலிவ, கன
 கசபைநடனம் - கண்டிநி - காட்டகங்கித்திடநாயுடையேன, வருந
 தித்தாதிப்பேன-எந்தவ-வாணவாழிவது வீடுமெனவோ, அட்டா
 யிடுவெனவென்று-சொல்லி-ஆங்காவித்தைய சமநிவந்தாரா, இரவு
 மயகலேராரா - மகத-பாவி - கண்டுநிசலாசமுடன், (பால்கிருஷ்ணன்)
 பாணியும் - திரும-பாதமுயள (திலைநாயகனே), களவினாருவாகி-வ
 ந்து காஷ்கொடுத்தகட்டாத்தபின், எரிவிடைமுழங்கி - வெகு-
 இன்பமபெருகிய அன்பாதுதி, வேதமுனிவடிவாய்த - திலை-வேதி
 யாகண்டிரு கைதொழுதாரா, அங்காபுளக்தமாயச-செம்பொன்-எம்
 பாகத்தாடிய சமசிரயத்தைய, கண்டாறநித்திலரால

இராகம்-எதுகுலகாமபோதி-சாபுத்தாரம்

பல்லவி

நேயாபிறந்தாலும்

போதும்

ஆசையுடன்மாலவனடியி

விருந்தாலும்(நீசனாய்),

சரணங்கள்

கோதிராததவங்கள்

புரிந்தாலும்-தங்கள்

சுலவன்மைதவமுதநெறியி

விருந்தாலும்

வேதமுடியாவமுணாந

தாலும்-மாயை

விலகாதுஒருநாளுந்

துலையாதுமாய(நீசனாய்)

கனவுகுலசெயது	வந்தா லும-பழி
காரருடன்என்னேரங்குடியிருந	தாலும்
வளமறிவேவாழவுகெட	டாலும்-நல்ல
மனதனவனிடமாகமறழிந்து	காது(நீசனாய்ப்)
ஏததகருமங்கனசெய	தாலும்-எங்கு
மிடையாதகொடையாளியென	விருந்தாலும்
கோதகிரக்கோத்தமிழந	தாலும்-எங்கள்
பாலகிருஷ்ணனெதர்மும்	பாதமநினையாதேன்(நீசனாய்ப்).

வசனம்

இப்படியே பகதிசெய்தாலபோதும் மற்றசாதி வருணசிரமங்
கனிஞ்ஞை ஒன்றும்பிரயோசனமில்லையென்றும், ஒரு இதிகாசத்தை
சொல்லுகின்றோம். பூர்வகாலத்திலே, தில்லைவெட்டியானென்றும்
கெற்றான, சாமபனென்றும், ஆதனாநந்திசாமபனென்கிற திருநா
ளைப்போவாரென்றும் பெயாபெற்ற இரமூனறுப்பாகளுந் திருசிற
றம்பலத்தையடைந்தார்கள் இரமூனறுப்பாகளில், நந்தசாமபனெ
ன்பவாயாததிரம் தில்லைமூவாயிரம்போகளும பாகக்க சபாபபிரவே
சுமானுரென்றுசொல்ல, ரிஷிகளெல்லாரும் ஆனந்தமடைந்து உபம
ன்னிய மகாரிஷியைப் பிரதட்சணஞ்செய்துப் பாடிவணங்கி அஞ்ச
லிசெய்து ஓய்சுவாமி எல்லோரும் பாததிருக்கையில் முததியடை
ந்த திருநாளைப் போவாரென்று பெயாபண்டிததுப் பேருபெற்ற
சிவபகதருடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றென்று ரிஷிகள்
பிரார்த்தித்தது கேட்கும்போது, உபமன்னிய மகாரிஷியானவா மிக
வுஞ் நந்தோஷமடைந்து எஸ்வரனுடைய குணங்களை வருணிப்ப
தைப்பார்க்கிலும் எஸ்வரபகதாருடைய குணங்களைச் சொல்லுகி
றது மெத்தவும் புருஷார்த்தமென்று சொல்லத்தொடங்கினா சித்
ம்பரத்திறகு நாளைப்போவேனென்று சிலநாள் நந்தன சொல்லி
வந்தபடியால், நந்தனுக்கு நாளைப்போவாரென்று நாமதேயமுண்
டாசகது, ஆகிலும் எஸ்வரனுடைய குணங்களைச் சொன்னாலுஞ்
சொல்லலாம பகதாருடைய குணங்களைச் சொல்ல யாவர்க்கு
தெரியாது தெரிந்தமட்டுஞ்சொல்லுவோமென்று மயிரசிலித்து ஆ
னந்தக்கண்ணீர்வடித்து மனங்களித்துப் பரமசிவனை நினைத்து வா
யால்துதித்து ஆதனுமா ஆதனுமிகளாயிருக்கின்ற தாபத்திரயங்க்கி
னில் துன்பப்பட்டிருக்கின்ற செந்துகளுக்கு அமிர்தவருஷம்
வருஷித்தலிப்பால் நந்தனுடைய புண்ணியகதாமித்தத்தை வருட்
சிக்கத்தொடங்கினார்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்
பல்லவி.

நந்தன்சரிததிரமானந்தம்-ஆனலுமத்தி
யந்தம்பக்திரசகெந்தஞ்செல்லசசொல்ல (நந்தன்)
நந்தன்சரிததிரமவெகுஅந்தஞ்சிவீனருக்குச
சொந்தநதுலையும்பவந்தங்-கேட்டபோக்கு (நந்தன்)
ஏதுயிலனைப்போலேசாது-பூமியிலிருக
காதுஅரிகாதுஇருகாது-படைத்தபோக்கு (நந்தன்)
வாழ்மனதின்கிப்பாடி-அரகராவென
முடிசுகன்கசபைநாடிச-சேருவேனென்ற (நந்தன்)
அண்டாகொண்டாடுஞ்சோழ-மண்டலநாதனைச்சூழக்
கொண்டமேற்காராட்டிலவிண்ட-ஆதனூரிலவாழ் (நந்தன்)

இராகம்-கமாச-ஆதிதாளம்.
பல்லவி

திருநாளைப்போவான-சரிததிரம
தேனிலுமபாலினுமினியதுகண்டா (திருநா)
சித்தமுருகிச் சிவயோகிகளுந்
காததமிதுவென்றனுதினமபணியும் (திருநா)
மேதினிபுகழுமாதனுரவிளங்கவந்தமாதவஞ்சாதனைபெருகிய
பேதமிலாதவனவேதஞ்ஞபாராதனைப்பணியும் (திருநா)
மனதிலுந்நமில்லாதவனிந்தை வஞ்சனைமாய்க்கெசொல்லாதவன்
கனவிலுமினினிவினும் சிவபதங்குருபதங்
கருததுறைகளித்திடப் பெருத்திடவரசனும் (திருநா)
சாதிமுறைமைதவறுதவன்பவ சாகரத்திடைமுழுகாதவன்
பூதமாயாதிகளாகியவுலகம்
பொய்யினுமெய்யினு வல்லவென்றறிந்திடும (திருநா)

பெரியபுராணச் செய்யுள்.

விருத்தம்

பகர்துலகுசீர்போற்றும் பழையவளம்பதியாகுந்
திருத்தபுனற்கொள்ளிடம்பொன செழுமணிகடிரைக்கரத்தான்
முகந்துதரவிருமருங்கு முளரிமலாக்கையேற்கும்
அகன்பணைநீரனனுட்டு மேற்காராட்டாதனூர்

வசனம்.

கொள்ளிடத்துக்குச் சமீபமாகிய உலகமெல்லாம் புகழும்படி
■ கீர்த்திபெற்றிருக்கின்ற அமரபதி, அளகாபுரிப் பட்டணத்தை

தோற்கச்செய்யும் மாடமாளிகை கூடகோபுரத்தோடும் அணிமாதி
சித்திகள் நிறைந்து திரண்டசெல்வத்தோடும் வேதவேதாந்த ததது
வஞானமறிந்து சாட்சாத்காரமபெற்ற வேதியரோடு மற்றமூன்றுவ
ருணசிரமங்களாலே சூழப்பட்டு பூலோகத்தி லதிகமென்றுசொல்ல
பபட்ட ஆதனாரென்னும் கிராமத்துக்கு வெளியில் நஞ்சைநிலங்க
ளாலே சூழப்பட்டிருக்கின்ற கடைசாதியர் குடியிருக்குஞ் சேரியை
க்கொண்டாடிச்சொல்வார். ஏனென்றால், ஸ்காந்தபுராணத்தில் அ
ஞ்சபோககண்டத்திலே சிவபக்தன்குடியிருக்குஞ்சேரியைக் கைலா
சமென்று வருணித்துச் சொன்னபடியால், உபமன்னியபகவானமிக
வுங்கொண்டாடிச் சொல்லுகின்றார்

சிறந்து

பழனமருங்கணையும் - புலைப-பாடியதுக ரைவிடுதனில், சுறை
யோபடர்நதிருக்கும் - அதைச்-சுற்றிலுமநாயகன் குலைத்திருக்கும்,
பரந்தோடிவட்டமிடும்-இளம்-பசுசைப்பிசிறைமே லிசசைகொண்டு,
கோழிகுவங்குகுரலும் - பாழுங்-கொலையிருகினில் வெள்ளெலும்
பும், நரம்புங்குவிந்திருக்கும்-பல-நெடடிமிதந்திடும் குட்டைகளில்,
நண்டீடாகுடியிருக்கும் - சிறு-நத்தைகமடம் வலுத்திருக்கும், தோ
லுருங்கேணிதளில் - வெகு-தொல்லைப்படுமவாடை சொல்லறியாப்,
பரம்போஅடித்திருக்கும் - வயற-பக்கங்களிலமெந்த நொக்கெலும்
பும், கிழித்தோலநரம்புகளும் - அவாந - கீனமில்லை சிறுமீனுலரும்.
தெருவில்விளையாடிகொண்டு-அவா-தெந்தினம்பாடுவா சுந்தரமாய்,
இலுபபைமணியரையில் - கடடி-இண்டந்தலைகளில் புண்டிருக்கும்,
சங்குதோடுகாதணியும் - அவருந-தாவட்டையவாதூய்-டமாய், மணி
யோதரித்திருப்பார - தெரு-வாசற்புறத்தனிலேசெக்கொண்டு கொண்
டாட்டமாயிருப்பார - கையைக் - கொட்டிக்கொண்டு தனக்கிஷ்ட
முடன், மதுவுண்டுகெக்கலிப்பார - பற-புந்தியமுடம் வெருநேந்தி
யுடன், இருக தும்புலைப்பாடி-அதில்-சசனதிருவடிநேசமுடன், சரிக்
கும்ஒருபுலையா - அவா - சாதிமுறைதவறாதவராம், நந்தனாவாபெ
யராம்.

வஃனம்

இவ்விதமாய்க் கடையரிருபடின வரபடுனிலவாழ்வார் இப்ப
ரிவுடன் சிவனகழறகேவினோந்த வுணாவோடும் மகராபததி லுற
புலமையாண்ட தொழிலனையத்திலொப்பிய நந்தனாரென பெருமவரு
ண்டாயிருக்கும் புலைப்பாடியில் பரமசிவன பாதாசுவரத்ததில் மிகு
ந்த அந்தரங்கம் பொருந்தினவராகியநந்தனார் மிகுந்தபததி புரிந்தி
ருந்தார் ஸீசகடன ரோழில் விழாதாலும் பின்னொப்புச்சீசமே லொ

ட்டாது அத்தன்மைபோல், எத்தனை காரியமிருக்கினும் முத்தியளிக்குங் கர்த்தனாகிய அதனை தனது சுதந்தமாகிய சித்தத்தில நித்தமுமவைத்து உத்தமபத்திபெற்றிருந்தாரா மற்றதுமறந்தார் உற்றதுமுணர்ந்தார் இப்படியெல்லா மிருந்தும், நல்லகுண மில்லாமற்போனால், உலகம் பொல்லாங்கு சொல்லுமல்லவா

சுருது.

இவரவெகு - நல்லவராமிகதத் தொல்லுலகில, அவரேசிவனடிபாரா

வசனம்.

என்று ஆசசரியங்கொண்டு சொன்னபடியினாலே, இவரைப் போல பத்திமாககத்தில் மிகுந்தவராயிருந்தவர் ஆசிருக்கிறா ஆசிருப்பார் என்று இணை சொல்லப்போகா தனைகடந்த பரமசிவபத்தனைன்று சொல்லப்படும்.

சுருது

அவாக - காருமெதிரிலலைத தாரணியில, கோடிகோடிசென்மங்கனோ - முன்னங் - குற்றமறச்செய்த நற்றவமே, அவதாரமானதுவோ - ஈசன்-அன்புபுரியும்பேரினபகம; கொள்ளைககொள்ளவோபிறந்தாரா - திருக - கோவிலவலஞ்சுமுன் றுவலுடன், செய்யுமபணிவிடைகள்.

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

விருத்தம்

ஊரிலிநிந்நதுயபஹைத துடவை யுணவுரிமைபாக்கொண்டு
சாபிலை நுகர்தொழிலசெய்வாரா தலைநி ந்நாதொண்டி னுற
காரியலாழாரு குடி மிடபாடை யாணணலேநாரிநெறும்
பேரிக்கையேழுதலாயமுககருளிபிறவினுகும
பேராடவைத தோலிவிவாரென நினை யனவுமபுகலுரிசை
நோவைதத நினைகரும யாமுகருநிலைவையாற்
சொவுறந்ததிரியுந் தேவாரிராணாசனைகட
காவததினுடல கோரோசனையுமிவையளித துள்ளார

வசனம்

இந்தபாரிரகாரம் நந்தனா சிவஸ்தலங்களதோறும் போய் சுவாமியைத் தேர்தந்திரஞ்செய்கிற தெய்யடியொண்டால்,

இராகம்-கார்போதி-ஆதிநாளம்

கண்ணிகள்

செந்தாமரைலாருழோடை களு மேடையுரு

செந்தாமரைதாச

ளாடட்டம்-சிறந்தமேனா

எந்தையிராணாச

பே ககோரோசனைமற

செந்தாமரைதாச

மண்டபம்

சிவசரவணமூர்த்தி	ஞானசம்பந்தரெனத்
திருவவதார	மாக-வந்தசோகாழி
புவனரட்சகனறிந்	நிலையகியையேத்தி
பூரித்தாவெகு	வாக
ஒருபொற்புரமதி	லோங்கியமாயூரத்
துவந்தவீஸ்வரா	திசரை-மிகத்தொழுது
ஒருமுகக்கருவிகுந்	தோலரம்பிவைதரதா
ருலகிற்புகழுவந்தன	பெயரை
உமையொருபாகத்தி	லுயரநதபான்றரும
னொருபசவுங்கன	ருக-மாயவேடன
சமையுமினமலூரி	திசசோழன
தந்தவாநாசசென்றான	பாக

வசனம்

பின்னும் நந்தனா தாம்செய்யுந் தருமமேதெனறல், இவா புலையானபடியால் சிவஸ்தலங்களுக்குப்போய வீதியைசகற்றி சநந்தியிலவந்து தடிவிழாததுபோல் உடல்பணியப் பணிந்து புழுதியில் புரண்டுமயிாசசிபிபபு நண்ணீருந்ரபப வாயுநாறி உரைதமொறி ஒழுத்தம்புது நூந்ரபப தொழுது எககலித்துருககலித்துஒருதாரு சிறித்து ஒருதரமவெறுத்துசகமறந்து அகமிழந்து அனல்கண்டமெழுகதுபோ லுள்ளமுருகி ஆனந்தவெள்ளம்பெருகிவளங்கருகிசசிவன சிவனேயென்று வாய்வலிககப்பேசி கைவலிககக்கொட்டி கால்வலிககக்கூத்தாடி நிறபவரொருமுகூத்தரு சித்திரத்திலெழுதும்பதுமை போல் கண்ணிமையாமல் வாயசையாமல் கைகாலசையாமல் காலெழாமல் வாயசையாமல் ஓசை தெரியாமல் அலையாததோய்ந்த கடல் போலநிறைந்து தன்னை மறந்திருப்பார தனனினைவுவந்து பரவசந தெனிரது ஈசனைப்பணிந்துகொண்டு வந்தபணிவிடை செலுத்தக் கோவிலாரகேட்கக் கும்பிடுபோட்டுச் சொல்லுவார

இராகம்-ஆனந்தபாணி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

வாரிருக்குதுதோலிருக்குது வாங்கிக்கொள்ளுவீரே-மத்தவாங்கன பேரிகைக்குமவீனை கருமகல்ல விறுககிக்கட்டுமவிசை வாரிருக் பேரிருக்குதுபோதுஞ்சிவன பெருமையைக்கொண்டாடிதினமும் சீருழைகின்றதிலலைபதியில் சேருதற்குபாயந்தேட வாரிருக் நிறியவனன்சா தியொன்று மறியாதவனைழை-சிவ பெருமானுக்கடி யேன்செய்யும் பணிவிடையிது வாரிருக்

சிறந்து

செய்யுமபணிவிடைகள்-சின்-சிறந்தமகிழ்ந்து குளிர்த்திடவே
புத்தளபெரிக்கெக்கும்-இசை - வார்த்தொத்துப்புறந்தோல்கொடுத்து
மறுவாமலேதினமும்-நல்ல-வாசமபெருகுங்கோரோசனையும், தேவா
லயங்கள் தோறும்-தந்த - சிவதமுருகிய பதகிவெள்ளம், புரண்டோ
கநகரூகரை-என்று - பேதமறியவொண்ணாதுகண்டர், சாதியில் நீச
லவ

வசனம்.

இப்படிபததிசெய்யாநின்ற நந்தனாநடையவரலாற்றெதென்றால்,

இராச-சூர-சூர-ஆதிதாஸம்

ஆதனாரிலொருவேதியாட்டின அநிமைதாராபதையன்
புதுவாதுமொன்றுதெரியாதவன்பரிசுநதமானமதனை
கோகிலாததங்கள்சாதியாசஞ்சிவஞ்ஞக்களையிசைசொல்லி
காதிலொடுதிருப்புகள்சீசனைக்கண்டவருவோமென்றார்

வசனம்

நந்தனா சிவதரிசனஞ் செய்வேண்டியதற்காக தங்கள் சாதி
யாசைக கூப்பிடுகின்றார்

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

செவிலாககாதனைக்கண்டு சேவித்திடவேமவாரீ

அநுபல்லவி

பவமயங்களைப்போகி-அவா

பரமபதத்தைக்கொடுப்பாரந்த

சிவலோக

சரணங்கள்

அநுபதத்தைநினைந்தோம் அரனதிருவடிமற்றதோம்

கறுத்தபரணபிரபஞ்சமீது கவனலசலம்போலெயெண்ணி

சிவ

ஆசைகடல் லணிமுத்திரையினி யறிவுகநிறையிழந்தோம்

பாசமகலவழிதேடாமல் பந்தவிசுகுமபாவிபாடோம்

சிவ

மாரிடைசனமங்கொடுத்தாரதனைவருந்தகரங்குளரித்தார்

செனம்பா லுமபோலெசென்றுதொடியிலின்றுக்கொண்டு

சிவ

பெரியபுராணச் செய்யுள்.

விருத்தம்.

திருப்புகட ஸ்செவிலாகன் சேவடிசுணமிகரினைந்து

கூப்பாடுகொணாரின் மீவெனெனசெய்வகறிகே

அருத்தினைநெய்யாட்டில் கூடாட்டிலின்று

வருத்தபுறுங்குதல்முலயநதவாறுபுறுங்குணந்தார்

வசனம்

அன்பின்மிகுதியால் சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போ மென்று
நெடுநாளாய்ச்சொல்லி நிச்சயஞ்செய்த நந்தனாருக்கும் பறையர்களு
க்குமுண்டான வாக்குவாதம்

அவர்கள்-தவஞ்செய்யுஞ்சடங்கிதுவல்லவோ பறையர்கள் செய்தால்
பாவமெனெனரா

நந்தன்-தெய்வம் என்னுடையது போவோம் வாரும் வாரும்மென்று
வருந்தியும்புத்தாரா

அவர்கள்-பொறுமபொறுமிது புண்ணியபலம் ஏரிககுப்போவோமெ
ன்றிவரையும்புத்தாரா, சேரியைநீங்கிவகுச் சிலதுபோவா
தார்

பதினொருபேர்கள் பண்புடன்வந்தாரா நந்தனமாரிபோல ஞானமாக
கம்பொழிந்து, தவமுரிபோலே தானங்கெறின்றா

அவர்கள்-சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமெனரா நந்தன் வெறுங்
கையோடே போகலாகாதென்று

வாருடன்-தொலுமவரிசையாய்கொண்டா அவர்கள் சேரியிலுள்ள
சீரிதுவெனரா

நந்தன்-வந்தபுலையருக்குப் பததிபெருகவே நெத்தியில் நீறிட்டாரா

அவர்கள்-சுத்தியந்தானென்று மெத்தவுங்குமரிட்டாரா.

இராகம்-வாராளி-சாபபுதாளம்

இவா—சிவநாரமானபள்ளபாடினா

அவா—ஆங்கங் குளிராநதுகொண்டாடினா

இவா—கோரோசனைபைபையெடுத்தாரா

அவா—தாராளமாயவாரிககொடுத்தாரா

இவா—சிவமந திரஞ்சொல்லிச்சேவித்தாரா

அவா—தவமிலேதெயெனறுசரித்தாரா

இவா—ஆசைப்பெருங்கடல்தாண்டினா

அவா—ஒசைப்பாடாமலேவேண்டினா

இவர்—அளவில்லாதானந்தமடைந்தாரா

அவா—அளவில்லாக்காட்சிப்பெற்றிருந்தாரா

இவர்—திருப்புகூர்சனைப்பாடினா

அவா—விருப்பமோடிவரைகொண்டாடினா

வசனம்

இப்படி எல்லோரும்கூடிச் சிலனை அடிக்கடி வணங்கி ஆபரண
வென்றுரைத்திருந்ததம் பரமனையறிவார், இப்படி நந்தனைச் சி
னொருபோ பறையரோடு திருப்புகூர் வந்துசேர்ந்தார்

சுவாமி

ரலமவநதுவீதி வலம்வநதுகண்கள்
சலம்வநதுசோரும் பலமவநதுதெங்கள்
குலஞ்சத்தமாசச மலமவநதுபோசச
நலங்கண்டோமென்று நிலங்கொண்டுநின்றா

வசனம்.

அநதததலததிலே நநதி மிகவும் பெரிதானபடியினாலே சிவலிங்
கதரிசனஞ் செயவதற்கு நநதிமறைநதிருப்பதால், நநதனா் துயரம
டைந்து சொல்லுகின்றா.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்

கண்ணிகள்

அரகராதிரிபுரநதகஜ்வாதரவெங்கள்
அடமிகையொரு பாகா
நிரதரமாபெளளுளெண்ணைபாலவிருந்து
நினைப்பவர்க்கருள் போகா
வெள்விடைமேல்வரும்விமலநமசிவாய
விளங்குமவேத முடிவே-நால்வர்க்குத்
தெள்ளுறச்சிவஞானபோதமளிக்கவநத
சிறந்தமெய்த்தவ வடிவே
மானுமுவுநதமருகவாகுவலயமும
மருவுஞ்சூல பாணி-எளி
யேனுங்கிரணத்தரிசனைதரவுமையுட
னெழுநதநள்வீரிங்கு தோணி
மன்னுஞ்சந்நிதிமுனமமருவுமிடபதேவா
மறைந்திருக்கநனைக தூணினே
என்னவினைசெய்தேனாகுண்பெற்றபாவந்தானே
இதயத்திலமகிட்சி டூணினே

சுவாமி

சிவலோகநாதன திருச்சாந்திதானம்
மலையாகிநதி மறைத்திடுதிங்கை
பலகாலஞ்செய்த பாழ்வினைகுவிந்து
மலையாகியிப்படி மறைத்ததோவென்றா

வசனம்

என்று சொல்லிய நந்தனா பின்னுஞ் சொல்லுகின்றா.

இராகம-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வருமறைத

திருக்குதே-மலைபோலே

ஒருமாடுபடுத

திருக்குதே

வழி

பாவிப்பறையனிரதவூரில் வநதுமிவன்பாவநதீரேனோ உநதன்

பாதத்திலசேரேனோயேறேனோசிவலோகநாதாமாடு

வழி

தேரடியிலநின் றுதெரிசிதநாலுமேபாதும்கோவிலவரமாட்டேனே

ஐயே ஓரடிவிலகினலேபோதுமங்கெகின் று

உறறுப்பாக்கசசறேறிலகாதோமாடு

வழி

வசனம்

இப்படி நதனா தரிசனாகாண ஓயாமல மனவருநதுமேபோது
சுவாமி நதனார் மீதிரங்கி நததியை விலகச்சொன்னா

பெரியபுராணச்செய்யுள்

விருத்தம்

சீரேறுமிசைபாடித்திருத்தொண்டாதிருமாயி

னேரேழுமிட்டிவெணடுமெனநினைநதாக்கதுநோவார

காரேறுமெய்யிறபுனகூககண்ணுதலாரதிருமுனபு

பேரேறறவிலகவருட்புரிந்தருளிப்பலப்படுததார

இராகம-துக்கடா-ரூபகதாளம்

ஒருநாளும்வாராதபததன் திருநாளைப்போவாரென்னுஞ்சித்தன்

உலகெங்குமபிரசித்தமகண்டு ஒழுகக் கட்டுறாததுகுற்றம்

இராகம அங்குசதேவாணி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

சற்றேவிலகியிருமடின்ளாய் சநிதானமறைக்குதாமீ

சற்

அநுபல்லவி.

நற்றவம்புரியுநமமிடதிருநாளைப்போவாவந்திருக்கிறார்

சற்

சுரணங்கள்.

சாதிமுறைமைபெசுறன் தண்ணியிகழ்நதுமேசுறன்

கோதிலாதகுணமுடைபோன் கோபங்கொண்டாலதாளமாட்டோம்

வேதகுலத்தைப்போற்றுறன் விருமபிவிருமபியேற்றுறன்

பூதலத்திலிவனைப்போலே புண்ணியபுருஷனொருவனில்லை

சற்

பத்தியில்கரைகண்டவன் பார்த்துபார்த்துவுண்டவன்

சித்தங்குறையில்கமதுசெல்வமுற்றங்குறையுந்தயவுசெய்து

சற்

வசனம்.

இப்படி சுவாமி சொல்ல நந்தி விலகினார்

துக்கடா

நந்தியார் விலகினின்றா தன்சாய்மனைதவ்வாண்டா

இவன் உலபகதனென்னா அடங்காதவெட்கங்கொண்டார்

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்

பலவரி

மறறதெல்லாமொறுப்பேன

மறத்தினுறுபுகொடுப்பேன

மற்ற

பறத்தனுறுபுகொடுப்பேன

வறதாமெய்யுகமாட்டேன்

மற்ற

திருக்கென்றவரைதுடிக்கப்பேசி

அடிக்கப்பெறுகமாட்டேன்

மற்ற

புகுகுதெனறுவருகையிலொருவன்

புகிக்கப்பெறுகமாட்டேன்

மற்ற

வசனம்

இப்படி சுவாமிசொல்லுமபோது நந்திமனதுகலங்கி தூரவிலகி
நின்றா

நந்தன் சிவனைநோக்கி அளவிலலாத அனந்தமடைந்து குதி
ததார கெக்கல்ததார சொண்டானடி ததார துதித்தார திருவடியுள்ள
ளே பதித்தார எய்யொரு விஷயமே பாவித்தார.

கடுக்கா

குதித்தாரங்ககல்ததார் உன்னநகலித்தார

பள்ளாடித்ததாரகண்ணீர்வடித்தார பற்களைக்கடித்தார

ஒருதரததுடித்தார இருதரமடித்தார

இப்படிதரிசனஞ்செய்தார் நந்தனாதரிசனஞ்செய்தாரே

துக்கடா-ஆறிதாளம்

சட்டமாகசூழிதானங்கண்டுநடை

அஷ்டமூர்த்தியொருவாக்குமென்று

கஷ்டமானசமுசாரசாகரம்

இஷ்டதெய்வசெயிலாகுகாதனை

மட்டிலாதசூழிதாஷ்டங்கொண்டுதான்

சென்மங்கெட்டதெனறுதவனை

இஷ்டமானதன்சனங்களைஅவர

சங்கக்கூட்டிபொலவே

தன் டிஷ்டைகொட்டினார்

கூத்தாடியுற்பண்டியாரா

தாண்டினாமெய்யெவண்டினார்

எண்ணினருள்ளநண்ணினார்

பட்டபாடுகளைப்பேசினார்

யேசினார்

கட்டிமுத்தமிட்டுலாவினார்

தானினார்

இராகம்-கவியாணி-அடதாளம்,
பல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்தாரே நத்தனார் தெரிசனஞ்செய்தாரே

அதுபல்லவி

தெரிசனஞ்செய்தார் தேனமழைசொரிந்து
வரிசையுடன் அவா வாழி வாழியென்று

தெரிசனஞ்

சரணங்கள்

குதித்துக்குதித்துகையைக்குமபிடுபோட்டுத்

துதித்துதுதித்துதுதன் துன்பங்கள்தீர

தெரிசனஞ்

போற்றிபோற்றியென்று பொன்னடிவணங்கிப்

பார்க்குதுபார்க்குதுப பரமாத்மங்கொண்டு

தெரிசனஞ்

அசுரபற்றதவரறிவினாநாடுது

இசைமறந்தவரேகாரமாய் நின்று

தெரிசனஞ்

இராகம்-அபுருபம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சுயம்போ கெங்காதரா சந்திரசேகர ஹர

அதுபல்லவி.

அம்பலவாணரே

ஆதிதாளம்

அடைக்கல்மென்றுநம்பிவந்தேன் ஆதரிப்பதுன்பாரம் சொன்னேன

சரணங்கள்.

காயுநதநதையுமநீ உன்னைததையிவறே யொருவருமில்லை

நாயன்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியும் மலாடிபலிந்தேன பிறன்கைத்

[திரும (சமீபம்)]

வசனம்

தெரிசனம் பண்ணியபின்பு கொண்டுவந்த பணிவிடை + லுத்
தி அவனிநில மடடையுறுங் குட்டையை குளமாய் வெட்டல்வ
னுமென்று விசாரமுற்றா சுவாமி இதையறிந்து நாளைப்போவாரா
லே குளம் வெட்ட தாளப்போகாதென்று தன்பிள்ளையை ஆராய்
போகச்சொன்னா.

சூக்தம்

மாளாப் பிறவிபோக்கும் பிள்ளையார் வந்தார்

நாளைப்போவாரா தீராதபா

வென்றா

பிள்ளையார் காணுன்னுட்பாவந்தே

வென்றா

நாளைப்போவாரா குடையைநுளமாய்வெட்டுவ

வென்றா

பிள்ளையார் வெட்டி னுலம் துண்ணிய

மென்

நாளேப்போவார்-அதெம்மட்டுமெட்டு	மென்றார்
பிள்ளையார்-குளமவெட்டுவெட்டுவே	னென்றார்
நாளேப்போவார்-அறபமாய்பதக்குநெல்லைக்	கொடுத்தார்
பிள்ளையார்-அப்பிணையிதுபோதும்பாதுமென்	றுரைத்தார்
நாளேப்போவார்-களிததுநிருவிநற்பமா	யிருந்தார்
பிள்ளையார்-குளத்தைவெட்டுதற்	கிசைந்தார்

இராகம்-மீடாகனம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தடாகமொனறுண்டாககிறா-கணநாயகி

தடாகமொனறுண்டாககிறா

சடாங்குடதரன்-சாமபவி	யுடன்வர்
சகலமுனிவாடனது-தாமரைபு	மலர
கடாட்சமாக்கருகனகணபதியுடன்	மன்ன
காதலாவெவருநுன்னபோதயனுசிதமென்ன	தடாக

சரணங்கள்

கந்தமுலனியதாமரை, பூதது	கதிக்க-மிருத்திமுஞ்சேர்
கண்டைவரா லுறவைவகனமவரு குதிகக	
சுந்தரமிருந்தபிறவைசுனமுழுதினுஞ்	சூழ
ச்சாமஞ்ஞியாகுகுகுடனவந்து	தாழ
விந்தையுடனே பலவேனவியந்தணா	செய்ய
விளங்குஞ்சங்குனமுய்யுகளங்குமில்லாமற	துய்ய தடாக

ஒதிமொனதியானதுதான்மிக	காண-ஆம்பல்மலர்ந்து
ஒதிமுழங்குறுகினகுலமுன்னதிரா	காண
சோதிமருவுந்தேவ-தாருநிமலுங்	கொடுக்க
சுரபிக்கமலைபமாணமுழந்ததுஅங்கே	அடுக்க
மாதலிக்குழலார்-மவிழந்துஅங்கே	நீராட
வல்லினைகளுமவிட்டோட-விலலவர்களுங்கொண்டாட தடாக	

வாசனைதங்கியமல்லிகைமுல்லையின்	சாலை-சந்தனச்சாலை
வாழைபலாக்கமுருங்கனமாமலர்ச்	சோலை
ஆசையாகமயிலமுருறவே	நடிக்க
அருமறைபபூசுராகளனுதினமும்	படிக்க
தேசலாவுந்திவ்யத் தீர்த்தமாகுமென்	றெந்த
திசைதேவர்களுமுந்த இசைநந்தனாந்தரு சொந்தத தடாக	

நாளைப்போவாரிஷ்டடைகலைந் துபார்த்ததார்
குளமவெட்டி யிருக்கவுளமகிழ்ந்தார்
பிள்ளையாரிருக்கக்கண்களிற்காணார்

வசனம்.

இதெல்லாஞ் சிவன செயலென்று சந்தோஷங்கொண்டு முன்
போல்வே கோவிலை வலமவந்து தன்னுடனவந்த பதினாறுபோகளு
டன ஆதனார்வந்துச் சேர்ந்தார்.

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

விருத்தம்

இத்தனைமையீசாமகிழ் பதிபலவுஞ்சென்றிறைஞ்சி
மெய்ததிருத்தொண்டுசெய்து விரவுவாரமிககெழுந்த
சித்தமொடுநதிருத்திலலைத் திருமன்றுள்சென்றிறைஞ்ச
வுய்த்தபெருங்காதனுணர்வொழியாதுவந்துதிப்ப

சிறுது.

பேணிச - சாருந்தொழினமுறையாரும்புகல், திருப்புனகூச்
சென்றாரை - கண்டு-சேவித்திசைபாடிபாவித்தழிவர், தில்லைசிதம்
பரத்தைக் - கண்டு - சேவிக்கவேண்டுமென்றாலுடன், நாளைப்போ
வேனென்றாராம்.

வசனம்

நந்தனார் திருப்புனகூச் சிவலோகநாதனைத் தரிசனம்செய்து
ஆதனார்வந்தாரளமுதல் ஊனுறக்கமுதலானதும் விட்டார், தில்லை
யமபலம் திருச்சிற்றமபலமென்று சொல்லத் தலைப்பட்டார், சேரியி
லுள்ள பெரியோர்களைக் கூப்பிட்டார், வணங்கிக்குமபிட்டுச் சொல
லுவார்.

இராகம-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சிதம்பரம்மோவேநான்-நாளைச-சிதம்பரம்போவேநான்

அநுபல்லவி

சிதம்பரம்மோவேன் தேறிதெளிவேன
பதங்களைப்பாடிப்பாடிபுகழ்தில்லைச்

சிதம்பரம்

சரணங்கள்

ஒருதரஞ்சொன்னு லுலகங்களுய்யு
நிருவினைப்பயனிலை எநநாளும

சிதம்பரம்

பாதிராத்திரியில பன்மறையோதி
வேதியோபொற்றிவிளங்கியதில்லைச்

சிதம்பரம்

திறமொன்றறியாத் தீங்குகள்செய்யும
பறையனுப்பிற்றத பாவங்கலாதுபேசு

செய்தம்பம்

வசனம்

நானேப்போவாரா தனக்குத் தெரிசனாங் கிடைக்கவேண்டியதற்
காக கற்பகப்பிள்ளையாரை வேண்டினேன்

விருத்தம்

காலனுடல்பூமிபடச்சாய்த்திடுவானசெங்கமலக்காலையூககி
கோலமுடனடனமிடுதனிமன்றுள்ளாயகனேகுற்றநதீரப
பாவிக்கும்படியெனக்குன்னருளபுரிவா யென்றுநற்பழங்கல்வைத்து
மேலேககோபுரவாயிறகற்பகத்தைசசிறதையுள்ளேவேண்டுவாரே.

வசனம்

நந்தனார் சேரியிலுள்ள புலையாகனே அழைத்துக்கொண்டு சித்
ம்பரம்போய்த தரிசனம் பண்ணவேண்டுமென்று ஆசையுற்று புகதி
மார்க்கங்களைச் சொல்லுகின்றாரா

இராகம்-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்

நானேப்போகாமலிருப	பேனே-இந்த
நாற்றநம்புமின்னஞ்சுமப	பேனே-நான்
நானேப்போகாமலிருப	பேனே-இந்த
நாறுமுடலைககணடுகரிப	பேனே-நான்
நானேப்போகாமலிருப	பேனே-இந்த
நானேவீணுகக்கழிப	பேனே-நான்
நானேப்போகாமலிருப	பேனே-இந்த
நமனாககஞ்சியோடியொளிப	பேனே-நான்
நானேப்போகாமலிருப	பேனே-சிவ
நான்ததைப்பாராமலிருப	பேனே-நான்
நானேப்போகாமலிருப	பேனே-இந்த
நாட்டிலிகமுஞ்செனமமபடைப	பேனே-நான்
நானேப்போகாமலிருப	பேனே-தில்லை
நாதனைக்காணாமல்புகிப	பேனே-நான் (நா)

ஆநந்தக்கரிபபு.

காணாமலிருக்கலாகாது	பாழங்
கட்டைக்கடைத்தேற	வேண்டியிருந்தால் காணா
முத்தியளித்திடும	பாதம்-தில்லை
மூவாயிரமபேர்கள் பூசிக்கும்	பாதம்

சுததிரசினையான	பாதம-வேத
சாஸ்திரங்களை நாலுதேடிய	பாதம காணு
காலனைச் சிறிய	பாதம-சன
சாதிகளுக்கும் ஸெலுகதிய	பாதம
பலபனதேடிய	பாதம-சங்களை
பாணிகளவாசகாபிடினை	பாதம காணு
ஆதாயபயிபாககிய	பாதம-பா
பாணாதவெள்ளகதிலாடிய	பாதம
பாணபொருதிய	பாதம-திலை
பாணாளிகாழவேதாசிய	பாதம காணு
பாலகிருஷ்ணனதொழும	பாதம-காடழல்
பாமபுரபுகிருககததாடிய	பாதம
போலசசிலமபணி	பாதம-திலை
கோவிரகராயதெரிசுகும	பாதம காணு

வசனம்

பாதனா சிவனைக்கொணாமல் சாலம் வீணாகப் போககலாசாதென்று தன்னினகதாரைக கூப்பிடுகின்றா

இராம-பிரயாசு-ருபசாரம்

தாசகம்

கலிலோரு	வாருகசா
சாமிருககுது	பாதம-பிரயாசு வாலிலோரு
நலிலோபணிகதிரு திலையமபல	
பாதமபுரபுகிருகததொடிய	பாதமபுரபுகிருகததொடிய

சண்ணிசன

வாருகளை பாதமாதகமிருககுது பாதமகளை
கடமெடுதகதினனே துமெகணாடிய
விடமெடுததுண்டமேனியனபிவ
படமபிடிதகிடவாருகளைதிலையில
குடமபிடிததுநா மெல்லோருவாழலாம
சொல்லடாதிலைச சிறுபலமென்று
பெல்லடாவாயச சாநிதிநேரவே
நிலலடாபிறதமாயபிடிநிபயக
கொல்லடாசிவலோகநகுடிபுத
வாருகளை

கள்ளடாநம தில்லறவாழ்க்கையைத்
தள்ளடாநதன் சொல்லுறுதியென்று
கொள்ளடா தில்லை யமபலததாண்டவன்
பள்ளடாவென்று பாடிக்கூத்தாடியே

வாருநகள்

வசனம்

இப்படி வாருங்களென்றழைக்கப் புலையர் வராமலிருக்க நந்தனார் நல்லவார்த்தைசொல்லிப் பறையரை சிவநாமத்தைச் சொல்லச் சொன்னார்

இருச்சொல்லலங்காரவாக்குவாதம்.

நந்தனார் - தில்லையமபலமென்று சொல்லச் சொன்னார்

புலையா - கள்ளப்பேசச்சென்று மெள்ளச் சொன்னார்

நந்தனார் - சங்கராவென்று சொல்லச் சொன்னார்

புலையா - இங்கேவாவென்று நிறுக்கச் சொன்னார்

நந்தனார் - சற்றேறாகிலுஞ் சிவனைத் தியானமபண்ணென்றார்

புலையர் - நத்தையோடுபாலைபானமபண்ணென்றார்

நந்தனார் - திருச்சிற்றமபலமென்று செபிக்கச் சொன்னார்

புலையா - வெற்றுச்சகமபளமென்று கைக்கச்சொன்னார்

நந்தனார் - சேரியில்நல்லகாரியமீதென்றார்

புலையா - ஏரியிலநல்லமாரியீதென்றார்

நந்தனார் - விட்டநாளநிலையாம லெட்டுநாளமறவாமல

நிஷ்டைபண்ணாதசென்மம் நஷ்டமென்றார்

புலையர் - விட்டவிரைமுள்ளயாமல நட்டபயிர் பவியாமல்

கெட்டுதானால்கிராமம் நஷ்டமென்றார்

• நந்தனார் - உங்களுடைய தனமைபோகுமென்றார்

புலையா - எங்களைக்கெடுத்தாயோபாவியென்றார்

நந்தனார் - தேவாதிதேவனைத் தெரிசிப்போனார்

புலையர் - பாவாடைராயனைப் பாவியென்றார்

நந்தனார் - ஆனத்தாளுமீசனுக்கன்புசெய்யென்றார்

புலையா - இனத்தாரைநொந்தவர்க்கன்பமேதென்றார்

நந்தனார் - தினமுஞ்சிவனைப்போற்றிக்களிப்போமென்றார்

புலையர் - பதரைத்தூற்றிரெலையைப்போமென்றார்

நந்தனார் - பெண்ணைசெபொண்ணைவிடுத்தேலநன்றம்

புலையர் - எண்ணுமுன்னேகெடுத்தேயுண்டாம்

நந்தனார் - அப்போதுநிஷ்டமுட்காணிநுபிப்பென்னார்

புலையர் - சுப்பலோட்டியகடன்கொட்டாது நிற்காதென்றார்

- நந்தனார் - பூசத்திருநாளில்போய்வருவோமென்றார்
 புலையர் - பேசத்தெரியாதுபோய்நீபோவென்றார்
 நந்தனார் - அழுதுமுறையிட்டாலம்பலத்தேக்கேழக்குமென்றார்
 புலையர் - உழுதுபயிரிட்டாலுள்ளபடிவிளையுமென்றார்
 நந்தனார் - சித்தமெல்லாமம்பலத்தேசென்றுதேடுதென்றார்
 புலையர் - பத்தியெல்லாமவேறுபட்டுபறந்துபோச்சுதென்றார்
 நந்தனார் - குற்றலத்தீசனைக்கூவீரென்றார்
 புலையர் - கைத்தாளம்போட்டுக்கதருவீரென்றார்
 நந்தனார் - தாண்டவநதெய்வமேதகுந்தெய்வமென்றார்
 புலையர் - தூண்டிவிடப்பனைதொழுந்தெய்வமென்றார்
 நந்தனார் - இஷ்டப்படிநடக்குபீச்சுனைத்துதியென்றார்
 புலையர் - கஷ்டப்படமாட்டோமகச்சக்காதேபோவென்றார்
 நந்தனார் - கொண்டாடிதெய்வத்தைகொள்ளுவீரென்றார்
 புலையர் - பெண்டாட்டிதெய்வமேபெருந்தெய்வமென்றார்
 நந்தனார் - நலத்தைக்கொடுக்கவந்தாற்குருவென்றார்
 புலையர் - குலத்தைக்கொடுக்கவந்தகோடாடிககாபபென்றார்
 நந்தனார் - பலவழக்கம்நானறிவேன்பறையரேயென்றார்
 புலையர் - குலவழக்கமறியாதகுருடாபோவென்றார்
 நந்தனார் - நாககறுப்பேன்சிவனைநவிலுவீரென்றார்
 புலையர் - மூக்கறுப்பான் கதைமொழிந்திரேயென்றார்

வசனம்

நந்தனார் பெரியோருடைய அலுஷ்டானததைப் புலையர்களுக்
 குச் சொல்லுகின்றார்

வேறு

- நந்தனார் - சிவனேதெய்வம் சிதம்பரமேகயிலாயம்
 தவமேபெருமை தானசம்பிரதாயம்
 புலையர் - சேரியேசொகாம எரியேகயிலாசம்
 மாரியேதெய்வம் மதசம்பிரதாயம்
 நந்தனார் - படிப்பதுஞானம் பாரப்பதுமூலம்
 குடிப்பதுமதிப்பால குலசம்பிரதாயம்
 புலையர் - பிடிப்பதுநண்டு பிசிப்பதுஇறைச்சி
 குடிப்பதுகள்ள குலசம்பிரதாயம்
 நந்தனார் - பாழைக்கடப்பார பரவெளிதாண்டி
 கோழையறுப்பார குலசம்பிரதாயம்

புலையர் - ஆழத்தில்குளிப்போம் அருங்கோடைவந்தாள்
கூழைக்குடிப்போம் குலசம்பிரதாயம்

நந்தனா - ஆசையைப்போககி ஐம்புலனைச்சுட்டு
மாசற்றவாழ்வு மதசம்பிரதாயம்

புலையர் - பூசைகள் புரிவோம் பொன்னேருழுவோம்
கூசாமலவாழ்வோம் குலசம்பிரதாயம்

நந்தனா - மையத்திலாடி மனக்கயிறுபூட்டி
வையகத்திலிருப்பாரா மதசம்பிரதாயம்

புலையர் - கையிலேகலையம் காளி லேசேறு
பையிலேபாக்கு பறையசம்பிரதாயம்

வசனம்

சிவபத்திபண்ணினால் அணிமாதிரித்திகள் அடையலாமென்று
நந்தனா சொல்லுகின்றா

இராகம்-நீலமபுரி-சமன்பதாளம்

அஷ்டமாசித திகளைப்பெறலாம்-திலையி

லாண்மத்த காண்டவன் கோவிலைககண்டு

இஷ்டமுடன் விதிவல்லமாம் து-1 சர

இணையடிதொழுதா ககனிபரிநப்பிலலை

வாருங்கள் வாருங்கள் சொன்னேன்-நீங்கள்

வாயாடாதோடி வருவிரேனமுன்னே

கருமணிபிச்சோலைபோது-2 நதன

களளவெஷமெங்களுகளுளேகிடையாது

பருருவதுகூழ்க்களுசிபோது-வாய

பதறிவாரததைகள் பேசிப்பசப்பாதேபோடா

வசனம்.

நந்தனாரைப்பார்த்துப் பறையா நீ சொன்னபடி கேட்பதிலை
எங்கள் உண்மையறியாமல் நீ மயங்காதே யென்று சொல்லுகின்றா
கள்

எ ச ல்

புலையர் - பாரப்பாரதெய்வமது பவிக்காதுபறையரைக

காப்பாற்றமாட்டாது கைவிடுமென்றா

நந்தனா - பாரப்பார்பறையமென்று பாராதிபரிதிபோல

காப்பாற்றாமலலிவா கண்டுகுலையென்றா

- புலையர் - அடுக்காதவாததையை அலலுமபகலோதியே
பிடிக்கிரய்பிடிவாதம் பேசாதேயென்றார்
- நந்தனார் - கடுக்காயைத்தின்பாரோ கன்னலதுபோலே
கொடுக்காததானாலும் கொள்ளுவீரென்றார்
- புலையர் - பித்தனைன்றுசொல்லுவாரா பேருலகிலெல்லோருஞ்
சத்தியமிதல்லவோ தள்ளுவீரென்றார்
- நந்தனார் - பித்தனையிருந்தாலும் பிறவியறுத்தனைவர்க்கும்
முத்திகொடுக்கும்நல்ல மூத்ததியவரென்றார்
- புலையர் - இத்தனைநாளுமிங்கே யிலலாதவாததையை
கற்றுவநதுமென்ன காரியமோவென்றார்
- நந்தனார் - இத்தனைநாட்சென்று ஈசனடித்தாமரை
பத்திசெய்யவரும பாககியமீதென்றார்

அகவல

பாக்கியமீதென்று பரமசிவபத்தி
மார்க்கங்கெல்லாம் வரிசையாயத்திரட்டி
எடுத்தனரைசெய்வாரா யீனமாஞ்சாதி
பிடித்தறியாமல பேசுவாரன்றோ

விருத்தம்.

வககனை சகாரநந்தா வாயபடப்பேசுவெண்டாம
சககரைப்போலேபேசு சாதித்துக்கண்டாயன்றோ
புகருவகாலமவநதால் பரமனார் திருநாமந்தான்
சககரைப்போலேபேசு தானஞ் சாதிப்பார்முத்திதானே

வசனம்

புலையர்களேகரானபடியால் பலவிதமாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

ஏசுல-இராகம-புனஞகவரானி-ரூபகதாளம்

- புலையர் - ஐண்டிப்பார்த்தி யாகரவென்றவா
வேணடுகதெயவமது விளங்காது யென்றார்
- நந்தனார் - மூன்றுலகுக்கிறமுன்னின் றுகைகூப்பி
ஐண்டவனையென்று அாசசிககு மென்றார்
- வேறொரு } நாததைப்பிடுங்கியே நடவுநட்டாவிந்த
புலையர் } சொற்றுககவலைவிடுஞ்சுகமிது வென்றார்
- நந்தனார் - கூற்றுவனாவநது கூப்பிடுமேவேனையில
மாத்திரைப்பொழுதினிலை மன்னுயி ரென்றார்

- வேறொரு } மாணுமககனும் வாழ்கின்றவிடத்திலே
புலையா } யானுமெப்போது மழுமுஞ்சி யென்றா
- நந்தனா - தேனாகவேமெத்த தித்திக்குஞ்சிவத்துதி
யானுமுகங்களுக கழுமையோ வென்றா
- வேறொரு } மூக்குதனியைப்பாராததுமுணுமுணுததென்னே
புலையா } காககைபோலவேசுமமா சுதறுகிறீ ரென்றா
- நந்தனா - வாகுகிலேசிவநாமம் வாராதபானிகள்
நாகுகிலேயுசிதை நாட்டுவே னென்றா
- வேறொரு } மடவாயினபறையேபோல மதியாமலிருக்கிறீ
புலையா } துடைகாவிநீயென்று சொல்லுவே னென்றா
- நந்தனா - விடையேறுமீசனை வெட்டவெளியிலுன்னி
அடையாளங்காணுக ஆடுக னென்றா
- வேறொரு } மறையோத்ததெரியாத மடையராய்ப்பூமியில
புலையா } குறையாதபுலைதனமை கொண்டேமே யென்றா
- நந்தனா - புறையாய்ப்பிறந்தாலும் பரகத்திதேடலாம்
உறுதிமாதிரமவேணமமகக்குண்டோ வென்றா
- வேறொரு } தலைசுற்றியாடுது தங்கச்சிகொழுந்தியா
புலையா } அலகையேநானென் றறிகிலே னென்றா
- நந்தனா - நலம்புரியாதகிலை நாதாவென்றிருநீற்றை
திலகம்போலேயிட்டு தெண்டனிடு மென்றா
- வேறொரு } உலகத்திலொவ்வாத வருவேத்திசேசேரியை
புலையா } கலகமிடலாபலங் கண்மரோ வென்றா
- நந்தனா - பலகாலஞ்சொன்னாலும் பலியாதுபாழ்வினை
விலகாமலிருக்குது வேடிககை யென்றா
- வேறொரு } திருப்புனகூர்சனை சேவிக்கலாமென்று
புலையா } விருப்புடனழைத்து விரதைதா னென்றா
- நந்தனா - கரும்புதின்ககூலி கையில்கொடுப்பதுண்டோ
இரும்புமனதுககாரற் கிலையே யென்றா
- வேறொரு } புத்தியிலலாதவன் புலம்புமுனசிவனென்று
புலையா } கத்தினுமெனை காரியமோ வென்றா
- நந்தனா - மித்தமுமொருதரம் வினைவுடனேசிவன்
சத்தமிருந்தாலென்றா தாழ்வினை யென்றா
- வேறொரு } சோரியிலிருந்தாலுந் செலவாகுகுறையகிடு
புலையா } னனையிடடாகுறையுந் ஒதுங்குங் வென்றா

நந்தனார் - வாருங்கொல்லீலாரும் மன்னனைப்போலவே
சேருவோர்தில்லை சிதம்பர மென்றார்
வேறொரு } பாலாறுபெருகவே பண்ணையைப்பயிரிட்டு
புலையா } ஆளாமலேவினுக் கலைகிறீ ரென்றார்
நந்தனார் - பாலகிருஷ்ணன் தொழும் பாதத்தைக்கண்டு
நாலாடபதவியை நாடுவீவ நென்றார்
வசனம்

அவர்களில் ஒருபுலையா உரைத்ததாவது எப்போதுந் சிவனை
கொண்டாடினால் நமமுடைய தொழிலுக்குக் கெடுதலுண்டு புண்
னைவினையாதெனறுசொல்லு நந்தனார் அதற்குச்சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தெண்டகா-ஆதிதாளம்

அரகராவென்றொரு குழிநட்டாலைககலமே விளையும்
பாவம்-தங்காமற் றுலையும்
சிவசிவாவென்றொரு தாளுசொன்னால் சென்மசபலமாசசு
புண்ணிய கருமமதுவே யாசசு
தில்லையம்பலத் தெரிசனங்கண்டால் தேவரும்வருந்தாரோ
அந்த-மூவருமபொருந் தாரோ
அடுமைக்காரத்தொழிலசெய்வது துன்பமானுமேச்சே
சென்மம்-பொன்னும போச்சே

வசனம்

நந்தனார் புலையாகிப்பாடித்து அநேகவிதமாகச்சொல்லி நர
போபிபாவேவென்று சொல்லுகின்றார்

சுந்தம்

நாளைபிபாவேவென்னுந்நாம - அங்கே-நாடுமபறையாக னோடி
வந்து அண்ணை நீபோகாதே - நமந-நாண்டைபொல்லாதவன வே
ண்டுகொள்ளான, பாபபாரச சாதிபுண்டே

வசனம்

இப்படியுச சொல்லிய புலையரைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகி
ன்றார்

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-அநாதிதாளம்.

பல்லவி

ஆண்டைசுகுடுமையகார எல்லினை
பாருண்மைசா நினைமககாரண எல்லினை

ஆந்திரவீ

மூன்றுந்நாடும் மூன்றுந்நாடும்
ஆண்டவர்க்குந் திமிமககாரண

ஆண்டை

சுரணங்கள்

ஆசைக்கமீற்றினிலாடிவருமபசு

பாசமறுததவாக கடுமைக்காரன

ஆண்டைக்

தில்லைவெளிகலந்தெல்லைககண்டேற்றி

தேறித்தெளிபவற கடுமைக்காரன

ஆண்டைக்

சீதபபிறையணிரதமபலத்தாடிய

பாதமாணிபவாக கடுமைக்காரன

ஆண்டைக்

வசனம்

தன்னையடிமையாகக்கொண்ட வேதியர் சொற்களாதவரல்ல
அப்படியிருந்தும், பத்தி பண்ணவேணும்மென்று பத்திநெறியைச்
சொல்லிக் காட்டினா

விருத்தம்

தவம்பெறுமுனிவாமெச்சுஞ் சரித்திரங்கொண்டநாதன்
பவமயக்கறுக்கவேண்டிப் பகாந்திருசிவவாகியததை
அவகுணங்கொண்டபேய் ரறிந்திடப்போமோவெல்லாஞ்
சிவன்செயலாஞ்ருமமாற செயவதொன்றிலையென்றா

வசனம்

திருநாளைப்போவா அனேகவிதஞ்சொல்லப் புலையா கேளாமு
லிருந்ததினால் சிவன்செயலென்று நாளைப்போவா சுமமா யிருந்
தா. அந்தச்சேரியில் புலையாகட்டங்கடி மூத்தோனால் நந்தனாஞ்
குப் புத்திசொல்வோமென்றெண்ணி அந்தச் சேரியிலே வெகுநா
ளாகயிருக்கின்ற ஓபுலையா வயதுமிருந்து உடலதளாந்து பலலுக்
குந்திரந்து தோலுகள் கருங்கி நரம்பு தெரிந்து முதுகுசரிந்து முழு
துமவளைந்து அங்கம் சொரிபடாது தினயுமிருந்து அதனைச் சொ
ரிந்து அந்நீவடிந்து அவவுடலருங்கி இவனிதமிருக்கும் பெரியகி
ழவஞ்சையனுப்பக் கோலூணி கூனிகுறுகி கோணலாய் நடந்துவ
ந்து நந்தனாரைப்பாது கட்டியணைத்து தலைநிமிர்ந்து கண்ணீர்
சொரிந்து மார்பிலவழிந்து மனங்கனிந்து காதலமிருந்து ஒன்றுந்
தெரியாதவரென்று நினைந்துபரிந்து ஞாயமறிந்து சொல்லுவான

இராகம்-பியாசு-ஆதிதாராம்

பல்லவி

ஞாயந்தா னேநீர் சொல்லுயர்-ஓம்-நந்தனா

நம்மாதிக்கடுக்குமோ

சாணங்கள்

சேரியிலில்லா	வழக்கம்-நீர்
செய்துகொண்டுவந்த	பழக்கம்-இந்த
ஊரிலெங்குமது	முழக்கம்-வெகு
உறுதியாசசது	வொழுக்கம்-இது ஞாய
சிதம்பரமென்கிற	பேச்சு-நாங்கள்
செய்திடுங்காரியம்	பேச்சு-அது
மதம்பிடித்ததுபோ	லாச்சு-இந்த
மண்டலப்பறையருக	கேச்சு-இது ஞாய
பறையருக்கேது தைப	பூசம்-அதைப
பாக்கவேயுனக்கு	விஸ்வாசம்-சிறு
பயல்களுக்கேயுப	தேசம்-நீர்
பண்ணிவைத்ததெல்லாம்	மோசம் இது ஞாய

வசனம்

சேரியில பெரியகிழவனுனபடியால் சாதி வழக்கங்களெல்லாம் அறிந்தவனாதலால் நத்தனருக்கு இன்னமுஞ்சொல்லுகிறான்

சிறுது

பாபபாரச்சாதியுண்டே - என்ன - பாடுபடு முழக்காடுமங்கே, நமக்குந திருநாளோ-அந்த-ஞாயமுண்டோ தென்னமாயமிது, வெனநேதடைசெய்தான்-சிவன் - வேடி ககைதானென்று நாடிக்கொண்டே, அறியாதுபோலிருந்தாரா

பெரிய கிழவன் சொல்லிய

விருத்தம் /

கழனியைதெய்வமெனசுகற்றிவந்துதலைவணங்கிகரங்குளித்து உழுதுபரம்படித்துவிரைதெளித்துமுனை கொள்ளநீரோடவிட்டுப் பழுதறிவெரட்டதனைக்ககோபிடிங்கிமடைதிறந்துபோயவிட்டுச் செழுத்திடவேபொங்கலிட்டுக்காத்தவராயணவேண்டுஞ்செய்கைதா [னை.

இராகம்-ராதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

சுவாமிதெரிசனமநாக்குண்டோ-புலைச
சாதியன்றோவந்தநீதியறியாமல

அதுபல்லவி

புமிதெரிசனம்போதும்போதும்
புண்ணியமேசொறுபோடுமின்ன

வெகு
மொரு சுவாமி

சரணங்கள்

நாத்துநரம்புகளைச் சமப்பதும் உழுவதும்
 நஞ்சைவயலைச்சுற்றி வருவதும்-வளமபெற
 பாததிகள் கடடிவிரைதெளிப்பதும்பறிப்பதும்
 பாயமடையைத்திறந்திவது மன்றியில் சுவாமி
 சேரியிடைவிலகுடியிருப்பதும் பதறுகள்
 சிதறத்தூற்றிறெல்லளப்பதும் பாரப்பதும்
 ஊரைவளைந்துதழுககடிப்பதும் மதுக்குட
 முண்டுகளித்தநாமுறங்குவ தன்றியில் சுவாமி
 ஆண்டைமார்க்கரிமெபணிவிடைசெய்வதும்
 ஆறுகிலநின் றுகைகளைவிடுவதும் நடுவதும்
 நான்யுதடநதுநெடுங்கோலரிடிப்பதும்ளப்பதும்
 தனிநதுசுசுடலைதினங்காப்பது மன்றியில் சுவாமி

விருந்தம்

காதியின்முறைமைகாட்டித்தடைரிடப்போதுமென்றா
 வேதமாமுனிவராலும் வினவியுங்கண்டாரிலலைப
 பேதையாமபுலையருகூடப் பேரின்பபிஷ்டையெதென
 முதலாலென்செய்வோமென் நாமபலத்தருகவாரே

வசனம்

பெரியகிழவனைப்பார்த்து நந்தனா சொல்லுகின்றா

இராகம்-தெண்டகம்-ஆநிநாளம்

சிதம்பரத்தெரிசனங்காணவியு வித்தச சென்மதரபல மாமோ
 சென்னமரணசமுசாராபெருகவேசெய்துகவினைஎன போமோ
 கண்ணுங்கருத்திருக்கச்சிவனைக்காணுமலகாலுமரழிகக லாமோ
 காலபாசநமதருகிலவாராமலகண்டுபயந்து போமோ
 இப்படியெப்போதுமிருப்போமென்றெண்ணரிருக்க லாமோ
 இருதயமறிந்திடசெய்திடுகனமங்கள் இகழ்ந்தபிரிந்து போமோ
 பின்னுமுன்னுமறியாதமூடாகள்புத்திகேழ்க்க லாமோ
 புலையரவடியிவிருக்கினுமெய்திடுமபுண்ணியங்கள் போமோ
 பரமசிவனைக்கொண்டாவேணுமென்றுபரிந்துபாவி பாதத்தன
 பரபஞ்செய்வொக்குப்படியாதுஅதில்பாபெட்டுப் பாதத்தேன

வசனம்.

சேரியிலுள்ள புலையாக்கள கூட்டமகூடி அனுபவிவைத்த பெரிய
 கிழவனைப்பார்த்து நந்தனா சொல்லுகின்றா.

இராகம்-தெண்டாகம்-ஆதிதாளம்.

யீசைநரைத்துப்போச்சே	கிழவா	ஆசைநரைக்கலாச்சே
பாசம்வருகலாச்சே	கிழவா	பாவமவிலகிப்போச்சே
கூணுகுகிப்போச்சே	கிழவா	கோபம்விலகிப்போச்சே
அங்கமதளர்ந்துபோச்சே	கிழவா	ஆங்காரமுமபோச்சே
சேரியைமறந்தாயே	கிழவா	சிதம்பரமமறந்தாயே
மானிடசென்மமடா	கிழவா	மாண்டாலவருமோடா
அம்பலத்தரசனடா	கிழவா	ஆளுந்தெய்வமடா
திருவடிபணியாயோ	கிழவா	தேடித்தெளியாயோ

வசனம்.

நந்தனார், இவ்விதஞ்சொல்லி சிவகாமவல்லிபாகனை நினைந்து நீ
றள்ளி பெரியகிழவன் முகத்திலே தடவி வாழிலேபோட்டுக் கட்டி-
யிணைந்து காதுலே சிவமந்திர முபதேசித்தாரா உபதேசமான உட-
னே பெரியகிழவன் சித்தநதெளிந்து சிவமாய்நிறைந்து உற்றதுணர்
ந்து ஒருவனாயிருந்து அத்தனடியா சருளிதுவென்று பத்திரிகுந்து
பாவசங்கொண்டு பேசத்தெரியாமற்பேசுவான், நான். இன்றைக்கு
த்தான் பெரியகிழவனானேன் நந்தா எனதுபந்தர்தோக்கவந்தாய் மூத்
திதந்தாயென்று சுத்திவலம்வந்து அடிபணிந்துவிடைபெற்றுக்கண்
டேனென்கலிதீர்த்தேனானதங்கொண்டேன் குறைதீராதேன் அமிர்
தமுண்டேன் பசிதீராதேன் பிறவிலென்றேன் வீடு நீன்றேனென்று
பேசிக்கொண்டு பெரியகிழவனா நந்தனாரா உபதேசம்பெற்று வரு
கின்றா.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

பெரியகிழவன்வருகிறான்	பேரானந்தக்கடலாடி பெரி
பாணியமாயிலிருந்து	பார்முதல்பூதங்களைந்து
பெரியவரென்றுணர்ந்து	பேரீன்பலாபதையைடைந்து பெரி
படிபுகழ்ந்தனார்மகிழ்ந்து	பரமசிவத்தைபகதிபுரிந்து
கொடியவன்பாவங்கள் தீர்ந்து	கூனிகுதுகிடந்து பெரி
நந்தனாச்சொன்ன தறிந்து	நானென்றுரையுமிழந்து
பந்தமயக்கந்தெளிந்துப்	பரவெளியாகநினைந்து பெரி

வசனம்.

புலையர்களெல்லாங் கூட்டங்கூடி நந்தனாருக்குச் சிதம்பரப்பித்
தந்தெளிய புத்திசொல்லியனுபவிய பெரியகிழவன் நந்தனா இதது

கொண்டு அவருடைய மகிமையெல்லாம் புலையர்களிடத்திற் சொல்லிக்கொண்டாடுவான்

பெரியகடுக்கா.

திருநாளைப்போவாரிநதச்சேரிக்குமூருக்கும்
யாருக்குமபெரியவன் திருநாளைப்போவார்
ஒருதரமாகிலுஞ் சிவசிதம்பரமென்று
உரைத்திடநென நிவ்வுண்மைகூறிய

திருநாளைப்

அடாதுசெய்தால் படாதுபடுவீர் விடாதுபாவந் தொடாதே
அவன்பேரிடாதே தூறுபடாதே கையிடிபடாதே வெம்பகை யிடா
தே அப்பா திடாங்கன் கோப்பபடாது பட்டாவிடாது சலம்படா
தவன் பயப்படாதவன் இடங்கொடாதவன் அடங்கிடாதவன் நிலை
விடாதவன் மறுபடாதவன் மனம் விடாதவன் அடங்கிடாதவன்
விடையவலைப்படான் மாயைக் ககப்படான் சிவனை யிடைவிடான்
கழனிகளை நாடான் கலபைகளைத் தொடான் நமதுவழிப்படான்
போலிகிடாரி எல்லைப்பிடாரி வெல்லப்படாது சொல்லப்படாது கல்
லைப்படாது தள்ளப்படாது யாரையும்விடாது துன்பந்தொடாது
வழியைத்தேடாது இருவினைப்படாது சென்மங்கெடாது தெய்வங்
கெடாது அவன் கைவிடாதுவேறுபடாது ஆசைப்படாமல் அருளை
ககொடாது பங்கப்படாத தங்கககடாரம் பொங்கப்படாதவன் இ
ணையிலலாத புண்ணியதடாகளு செய்தவன்மடாதிபதி பிடிபடாத
சிங்கம் அளவுபடாதமகிமைவிடாதபெரியவனடா தெரிசனப்படாத
சந்திதிவிடாத நந்தியசைநத்தேனடா ஆரணவிலகடா வென்றசொஸ
ஸடா அவனைப்பணியடா தூளையணியடா அறிநதுபோற்றடா
யெடுத்தேததடா மலரைத தூற்றடா மனதைத தேற்றடா பிறவி
மாற்றடா ஆனநதக்கூத்தடா சொன்னேன் திருநாளைப் போவாரிந்
தச்சேரிக்கி மூருக்கும்யாருக்குமபெரியவன்.

வசனம்.

இப்படிபெரியகிழவன்சொலலககேட்டு, நந்தனாராலே கெடுக்க
பபட்ட பதினாறுபேரகளுக்குள்ளே நீயும் பனிரண்டாமபேராயிருக்
கத்தலைப்பட்டு சிவசிவாவென்றுசொல்லிச் சேரியைக்கெடுக்கத தலை
பபட்டராகளே கிழவாவென்று மிகவுந்துன்பமடைநது புலையர் ஒரு
வர்க்கொருவர் சொல்லித் துயரப்படுகின்றார்கள்

இராகம்-புன்னாகவராளி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

நாமளன்னசெய்வோம் புலையரே-இநதப்
பூபியிலில்லாதபுதுமையைக்கண்டோம்

நாம

சுரணங்கள்

நந்தனொருவனுலையிப்படி	பாசக
நனமையுநதுனமையுமில்லாமற	பேசக
சந்திகுசுசந்திகுத்தாட	லாசக
சாமியுமில்லாமலனங்கயோ	பேசக நாட
கன்னற்கறகண்டவ்வாததைகேட	பாரோ
காதிறபட்டாலதைக்கருத்துடகொள்	காரோ
மன்னாசாமிகுபபூசைபோட	டாரோ
மாரியாததாளங்கேமறைந்திருக்கி	முனோ நாட
சேரிகுள்பதினொருபோகளுங்	கெட்டார
செய்யுநதொழிலமுறையாவையும்	விட்டார
ஊருக்குட்பெரியகிழவனுட	பட்டார
உண்மையறியாமறசிதம்பரந	தொட்டார நாட

வசனம்

சேரியிலதுன்பமடைந்த புலையாகோப்பாரத்து உங்கள் தெய்வத்துக்கு வழக்கம்போலே பூசைபோட்டு பவிரிட்டு வேண்டினால் சேரிக்கு நல்லகாலம் பிறகுமென்று பெரியகிழவனாசொல்ல, புலையாகப் பூசைபோட்டு தெய்வங்களாவன

கடுக்கா

வீரன் இருளன் காட்டேரி வெரியன் நொண்டி சாமுண்டி துறித்தாண்டி நல்லண்ணன் தொட்டி யசின்னான் பெத்தண்ணன் மாறுமுனியன்சங்கிரியும் மாடனகறுப்பன் பாவாடை மூறிககாத்தான் குறியிரிசி மோகினிசத்த கன்னியையும் சேரிமனனான் மின்னடி யான் சிறுக்காட்டுடையன் பணைமரத்தான் மாரியாண்டிவழிமறுத்தான் மலையன்சாத்தான் பக்கிரியும் எரியனுஞ்சிலம்பாடி இடையன்நல்லான் ஊமையொடு வீறுங்கலன் பெத்தாசசி வீட்டுதெய்வமுதலான்.

இதுகளைத் தெய்வமென்று வணங்கிக்கொண்டாட எனங்கோழி ஆடுகளுடனே மதுக்குடம் வைத்து பள்ளயம்போட்டு பமையடித்து வருந்தச சன்னதம் வருளுசொன்னேன, சேரிக்கு நல்லகாலம் பிறக்கும் சிதம்பராபிதனு நந்தனருக்குத் தெளிந்தவிடுமென்று பேர்பொருக வாழ்வீரென்றும் பெரியகிழவன் சொன்னாரே ஆரியபகிழவன் சொல்லி நமஸ்கை சொண்டு புலையாக மெல்லாந்

பந்தலிட்டு பள்ளயம்போட்டு கொம்பு தம்பட்டமுழங்கி முப்பூசை
யிட்டு வேண்டுவார்கள்

வருந்திகொண்டாடும்-அகவல்

புலையர் - எலலைப்பிடாரியே எதிராகவநதுளம்
கொள்ளையுனகாலலாய்கொள்ளடி

யென்றார்

நந்தனா - சொல்லி னுமடங்கு துசோதிபரமானந்தத்
திலைநாயகரைத்தேவ

ரதியாரே

புலையர் - முண்டாககட்டி வருய்நொண்டி வீரப்பனை
கொண்டாடி பூசைகளைக்கொள்வீ

ரென்றார்

நந்தனா - அண்டங்கள் பதினான்கு கப்பா லுமிப்பாலும்
நின்றாககுமுண்டாகநிலையாது

யென்றார்

புலையர் - கசசையரிவாவவைதத கறுப்பண்ணசாமியை
இசசையுடனவேண்டும எனறெயவ

கிமன்றார்

நந்தனா - பசுசிலைபிடுங்கி வாராதததிலசாற்றினால்
இசசையானதுமீயுமெனதெயவ

மென்றார்

புலையர் - நேயமறிக்கோழியுநிணமுன்றுசாவலும்
தீயகள்ளுமவைததுததெரிசிதது

நின்றார்

நந்தனா - வாயாலேசிவமென்றுவருந்தினுலெப்போதும்
தாயாரைப்போலவேதழுவிவரு

மென்றார்

புலையர் - பிதனுப்பிடித்திருக்கும்பேயனுநந்தனுக்கு
சித்தநதெளிந்திடச்செய்குவீ

ரென்றார்

நந்தனா - பத்திவெள்ளம்பெருகிப்பாயநதா லுஞ்சேரியில்
நததையுநிஞ்சுநசாதிநாடது

என்றார்

வசனம்

இவ்வகைய பூசைபோட்டுத் தெய்வங்களைக் கொண்டாடும் பு
லையர்களைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தோடி - ஆதிதாளம்

பல்லவி

பத்திரெயகுளிரே-நடே..சனைப்-பத்திரெய்குளிரே

ஆநுபல்லவி

அத்திமுக்கணைப்பெற்ற உத்தமனைவி
நித்தியிதேவியெவாகளும்மிகையென்றா

சரணங்கள்

சரணம் தாவண பரிநந்தனாரேவைது

சாரமுபுரிநித்தியநதாப்பாண அரனென்று

ளமாறும்ற்சொல்லியின்புறுதலையின்று
 ளவர்களுமறியவேயிபபுவிதனில்நின்று பத்தி
 ஆகமமிருபததெட்டாதிபுராணமும்
 அயன்கிதைமுதலான அனநதஸமிருதிகளும்
 பாகமாகியபிராமமபரமனொருவனென்று
 பண்புடனுரைத்திடும்பான்மைபதால்நின்று பத்தி
 கௌதமாமுதலானயிருடிகளனைவரும்
 கேசவன் தொழுமபதங்கெதியெனறனுதினமும
 புவனத்திலிப்பாறறியேயேததினதாலிவா
 புகழுமபுண்ணியபதம்பொருந்தினொரன்பதால் பத்தி
 அரியயனிந்திரனமுதலானதேவரும்
 அரனடிதன்னை யேயனபாபபூசுததால்
 பரிபுடனவாசெலவமபழுதுவராமலே
 பாவித்ததாசிவனெனறுபததாசொலவதினிலே பத்தி
 வியாசமுனிவரும்அவரடியாராகளும்
 விஷ்ணுபரமெனறுவினமபினதாலமுனனம
 கயாகாசுகங்கைக்ககையிற்றைகயிழந்ததும
 கலலாய்ததானேயவாசமைநததினிலேயும் பத்தி
 திலையம்பலத்தினிலதிருநடனமாடிமும்
 தேவாதிதேவனை தினமபணிந்தேத்ததியே
 அல்லலசமசாரககடலிலமுநதாமல
 ஆனநதகூத்துகளாடிக்கொண்டுநீங்கள் பத்தி

விருத்தம்

இத்தனைநாட்பாராசிவன்றிருமகிமையிரவுபகலெடுத்துச்சொன
 னேன, பத்திபுரியெந்தனுக்கேயருவபுரிந்தவையனபதம் பணிவீரோ
 ன்றேன், அதத்தையுமிழந்திடவே மனவெறுப்பா யெந்தனையு மவயா
 னித்தீர், புத்திசொல்லே நென்றவாகள முழந்தாளிட்டபடி கொ
 ண்டு புனைந்திட்டாரே

வசனம்

நந்தனா மகா பலசாலியானபடியால், புலையாகளைச் சிடசித்து
 சிவநாமத்தைச் சொல்லச்சொல்லுவாரா

தண்டகம்

தத்திப்புவிப்போலேதாண்டிக் குதிப்பார்
 முத்திரிடுவதுபோலேமுகத்தைக் கடிப்பார்

வார்கொண்டுகட்டிவளைத்துப்	பிடிப்பார்
தூர்க்கலலெடுத்துதனுடைக்குள்	பெரிப்பார்
பலலாற்சரண்டியேபரம்படித	திழுப்பார்
கலலாலெறிநதுமவர்காயப	படுததுவார்
குடபுறதளளியேகோடித	துதைப்பார்
செப்பியசிவனைநீர்சேவிப்பீ	ரென்றார்

வசனம்

இப்படிசிட்சித்தபின்பு, புலையாகளெல்லோரும் நந்தனாடிக்கு, சாயந்து பத்திசெய்யத் தொடங்கினார்கள்

கடுக்கா

அரகரசிவஅம்பல	வாண
திலையம்பலதேசிக	நாதா
புரமூன்றெறித்தபொன்னம்பல	வாண
கரியுரிபோரத்தகருணை	கரணை
அனுதினமன்றாளாடிய	பாதா
பிழைபொறுத்தாளுமபுண்ணிய	மூர்த்தி

வசனம்

மூடப்புலையாகளுக்குப் புத்திவருமாவென்று நந்தனா ரிப்படிச் சொல்ல யாவரும் தொழுதார்கள்

இராகம-யெதுகுலகாமபோதி-ஆதிதாளா,

பல்லவி

பத்திகள்செய்தாரே-பரசிவ-பத்திகள் செய்தாரே,

சரணங்கள்

பத்திகள்செய்தார் நற்றவம்புரிநந்தன	
சித்தமகிழந்திட வத்தனைபோகளும	பத்திகள்
எடுப்பானசிவகதைபடிப்பான் தடியொன்று	
பிடிப்பான்காலுக்கு அடிப்பானென்றே	பத்திகள்
கல்லாதவனிங்கே செல்லாதவனன்றி	
சிலலாதவன்வெகு பொல்லாதவனென்றே	பத்திகள்

வசனம்

அந்தச்சேரியிலே புலையாகள் பத்திசெய்ததால், சேரி சிவலோ கம்போலவினங்கியது சிலநாள்களுக்குப்பின் புலையாக எல்லாங்கூடி நந்தனாரைப்பணிந்து நல்ல வாரத்தை சொல்லி நாங்களெல்லோரும் நாளொன்றுக்கு மூன்று விசை சிவனை யென்று சொல்லுகிறோம்

மற்றவேளையில் எங்கள் பண்ணைதொழிலை செய்வோமென்று கேட்க நந்தனார் நல்லது அப்படியே தப்பாமல் செய்யுங்களென்று நந்தனார் சொல்லிவிட்டுச் சேரிபெரியகிழவனுடன் திருப்புகூருக்குப் போய்வந்த புலையாக்களைப் பார்த்து நந்தனார் சொல்லுவாரா

எண்சீரடியாசிரியவிருததம

கொளையெனுமபிறவிவிரைமுனைவீசாமற்

குடிமாறிப்போவதற்கோவகையைக்கேட்க

களளமனகருநங்கதனலவிடையமாசக

கட்டியிருந்தாலிருந்தவிருத்திபோச்சு

உள்ளங்கைக்குள் ளிருக்குங்கனியைப்போல

வுருவிலலாதானமாவேறுத்துவாழ்வீ

ள்ளள்ளவுமபிச்சிலையெனறஞானம

ஏறுவாரமுமமலத்தைத்தூறுவாரே

இராகம்-எதுகுலகாமபோதி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

பார்த்துப்பிழையுங்கள்-நீங்கள்-பார்த்துப்பிழையுங்கள்

சரணங்கள்

பார்த்துப்பிழையிருதச்சேற்றுத்தருத்தியை

எத்தித்தொழுவேண்டாமகாததுப்போகுமுன்னே

பார்த்து

ஆத்திமதிசூடுங்கு-ததனிடமாய்ச்

சூத்திரத்தையிருதச்சேத்திரத்துள்ளாடி

பார்த்து

வீற்றிருப்பீர்காலங்காததிருப்பான்சிவ

சாத்திரத்தைஞானநேருதிரத்தாலுற்றுப்

பார்த்து

மூலக்கனலகாண்டிமேலககரைவந்து

பாலேக்குடியிருந்தாலுக்குள்வாராமல

பார்த்து

பாலகிருஷ்ணன்ருமுங்கோலப்பதங்களை

மேலுக்குமேலநாடிசாலக்கலியற

பார்த்து

இராகம்-யமுனாகலயாணி-அல்லது-சாரங்கா-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பர

தாளுசொன்னுலபரகதி

மெனறு-ஒரு

புண்டுண்டு

அனுபல்லவி

நல்லச்சுருதிமுடி

நாதன் திருத்தானை சீரலையிறு

கண்டு-சபா

கொண்டு (தில்லை)

சுரணங்கள்

வேரில்லாமலொருவிருட்சமொன்	றிருக்கு
விளையும்வினை களெல்லாஞ்செய்யுந்	திருக்கு
பேரில்லாமல்ஞானத்தீகொண்டு	கருக்கு
பேரின் பவாணரைப்பிசகாமல்	நெருக்கு (தில்)
தேசமபுகழுநதிலைக்கோவில	வளைந்து
தித்திக்குஞ்சிவபஞ்சாட்சரம	புரிந்து
ஆசையுடனேயாததசாமத்தி	விருந்து
அங்கம்புளகிதமாயடிக்கடி	பணிந்து (தில்)
மாயன்கோபாலகிருஷ்ணனதினந	தேடி
வருந்துஞ்செந்தாமரைமலரடி-	நாடித்
தாயைப்பிரிந்திளங்கனறுபோல	கூடித்
தனித்திருந்துதாளமபோட்டுக்கொண்	டாடி (தில்)

இராகம்-கௌளிபரது-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நமக்கிணிபயமேது-திலலை-நடராஜனிருக்குமபோது

அதுபல்லவி

மார்க்கண்டருக்காகமறலியையுதைத்திட்ட

மான்மழுவேனும்மகாதேவனிருக்க

நமக்கிணி

சுரணங்கள்

இமமைமறுமைமுதலியாவுக்குமபரமான

சினமயானநதருபசசிவபெருமானிருக்க

நமக்கிணி

அரியயனமரநம்ஆலகண்டஞ்சமுன்

பரிவுடன்வரககாததபரமசிவனிருக்க

நமக்கிணி

திருவிக்கிரமனுவ்வுருமதிண்மாயன்மமதையை

விரிவுகங்காளனாகிவிவகும்பரனிருக்க

நமக்கிணி

ஆதிசேடனுமாலுமலரோன்மிககுமியும்

காதலாய்ததவஞ்செயக்களித்தபரனிருக்க

நமக்கிணி

இரணியனுவெறிகொண்டநரசிமமனை

தரணியிலரசுகித்தசங்கரனிருக்க

நமக்கிணி

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சங்கரனைத்துதிருத்த 16-இனி-ரனையில்லை எனறு 110

அதுபலலவி

பொங்கரவணிந்திடும

பொன்னம்பலவனை

புரதியில்நினைவாகப்

போற்றுவாய்சிவனை (சங்கர)

சரணங்கள் .

பாரினிற்பெண்கள்மேற

கருத்து-போயப்

பறவெவாட்டாமலே

திருதது

பேரின்பஞானத்தை

வருதது-சுகப்

பெருவெளிநீருஞ்சி

லிருதது (சங்கர)

நீாமேற்குமிழியிக

காயம்-என்றும்

நிலையிலலாவாழ்ந்து

மாயம்

பேரானமாலயன்

நேயம்-பெறப்

பேசுவரீதேயு

பாயம் (சங்கர)

மனிதசசென்னத்தில

தேடு-நலல

மாதவதேதாரகளைக்

கூடு

தனுவெனியாமொரு

வீடு-தன்னைத்

தத்துவத்தாலகண்டு

நாடு (சங்கர)

வசனம்

இப்படி சசொலைய நந்தனானோடு மந்தபுலையாகச் சொல்லுவார்கள் .

இராகம்-3 வாயி-தண்டகம்-சாப்பதாளம்

ஆவர்கள் - புண்ணாகியவிற்பபிறவுழிணிகஞ்ஞருந

துண்ணுமலிருப்பது உண்மையே

நந்தா

நந்தனா - கண்ணுலையாத்திடில்காட்டி மறைத்திடும்

மண்ணைப் பூமிகளமாயமே

மைந்தா

ஆவர்கள் - இருப்பதுபொய்யென்றிராததுமெய்யென்று

இருத்திப்பெரியவனையென்னடா

நந்தா

நந்தனா - உருத்தெரியுதுநாமருபமல்லவோ

கருத்திலிருத்திக்கொண்டாலகாணலா

மைந்தா

ஆவர்கள் - விஸ்தாரமாயிந்திண்டமானமெத்தை

பத்திகொண்டிருந்துபகாந்திடும்

நந்தா

நந்தனா - வித்துக்குள்ளிருதசமடக்கியவாறுபோல்

சத்துக்குள்ளண்டசராசர

மைந்தா

ஆவர்கள் - புத்திகொண்டடாதபோத்தைநாமுண்டு

முத்திபெறுமவழிபொழியுமே

நந்தா

- நந்தனார் - அத்தனிருக்குமிடமன்னமயாதிகள்
பததுதலிலலாபரவெளி மைந்தா
- அவர்கள் - தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாங்கடந் திடும்
வஸ்துவைநாமென்னுமவகையேது நந்தா
- நந்தனார் - நித்திரையொழித்தபின் நினைவுடனே கூடி
உத்தரம்பேசியதுண்மையே மைந்தா
- அவர்கள் - பித்தனைவேறொருபேய்பிடித்தாற்போலுஞ்
சித்தவிக்காரங்கள் தெளியுமோ நந்தா
- நந்தனார் - பத்திலிலேயே சிப்பா ததிடமவேளையில்
தத்திக்குத்தித்திடநதாண்டவம் மைந்தா
- அவர்கள் - சீலமுள்ளநல்லசேதிசொன்னாயுநதன்
காலுக்குகருமபிடககண்டோமே நந்தா
- நந்தனார் - பாலுக்குச்சககரைபலித்ததுபோலுங்க
ளாலேயன்றோவீடுநாடாது மைந்தா
- அவர்கள் - தூலசசரீரத்தைச்சமந்துபிள்ளைபூச்சி
போலேயானோமுநதன் பண்ணியம் நந்தா
- நந்தனார் - பாலகிருஷ்ணன்தொழுமபரமசிவனரு
ளாலேபொங்கிவருமானந்தம் மைந்தா

எண்ணியாசிரியவிருத்தம்

ஒங்காரமென்று சொல்லுமுரலைப்பேட்
பிறுதியெனுபிருபடலகைககையிலேந்தி
வாங்காரமென்றசடடுவாகையிட்டு
வடிககடியேகண்ணியதைபபுடைத்தெடுத்தது
நீங்காதசிவயோகடுஷ்டைகொண்டு
நிாமலமதானவருஞ்சுற்றிவந்து
பாங்கானநந்தனிருநாளைப்போற்றிப்
பணிந்திட்டாதிருநீற்றையணிந்திட்டாரே

வசனம்

அவர்கள் நந்தனாளைட்டுநீங்கி தனித்திருக்க மனமவராமல்
சொல்லுவார்கள்

விருத்தம்

திலையில்பேரகவேண்டாந் திருப்பிவந்தாலுமுமமைச
செல்லாதுபண்ணைப்பாப்பான் சினங்கொண்டபடியாயிடுத
எலலையிலிருந்துதானே யீசனாதிருநாமத்தைச்
சொல்லியநாலாமணிபுடிற் சேருவேமவாரீரென்னுந்

வசனம்

அனல்கண்ட மெழுகுதுபோலுருகிப் பத்திவெள்ளம் பெருகிச்
சொல்லியபோகளை நந்தனார் கரமாலிங்கனம்பண்ணி கண்ணீர்சலம்
பெருகச்சொலுவாரா

லாவணி-ஆதிதாளம்

திலைவெளியிலேகலந்துகொண்டாலவா திரும்பியும்வருவாரோ
எலலைகண்டபேரினிபிறவாரென்றியம்புவதறியாரோ
பெண்டுபிள்ளைகள் வெறுங்கூட்டமதுபேய்சுகரைக்காய்தோட்டம்
கண்டுகொள்வார்பெரிநீயா நினிலகனகசபையினுட்டம்
திருவாதிரையில்தெரிசனங்காணத்தேடித்திரியாரோ
ஆரிதாகியவிறதமானிடங்கிடைத்தாலானந்தமடையாரோ
குஞ்சிதபாதத்தைக்கண்டாலொழிபுகுறையதுநீங்காதே
சஞ்சிதககுமரா திகளுடாடியசடலமுநதாங்காதே
சேரியிடையிலேகுடியிருந்தாலிரதச்செனமுநதொலையாதே
சித்தம்பரம்போவேன்பதம்பெறுவேனதடைசெய்வதுமறியாரோ
இரவுப்பகலுமொழியாகவலையிருப்பதுக்கமோடா
இன்பம்பெருகுமபரமானந்தவெள்ளமிழந்தநீபோடா

வசனம்.

சித்தம்பரம் போவேன நீங்களிங்கே இருங்களென்று நந்தனார்
சொல்லுவாரா

இராகம்-செஞ்சுருட்டி -ஆதிதாளம்

பல்லவி

சிறந்தனையெய்துகொண்டிருந்தாலுங்களுக்கெந்தவிதமுங்கறையேறலாமகிவ (சிறந்தனை)
அந்தணமுனிவரு மிரதிராமரருமவந்துபணியும்வா விரதைபொறபாதத்தை (சிறந்தனை)
மாமனைவதைத்தவன் காமனையெரித்தவனமானமழுதரித்தவன் தாமரைப்பாதத்தை (சிறந்தனை)
தம்புருவணிந்திருந் துமபுருநாரதருமபணியும்பொன் னம்பலவாணனை (சிறந்தனை)
வெம்பியதுமடிக் கருளியபாலகிருஷ்ணன்பணியுந் திருவடலந்தனை (சிறந்தனை)

இராகம்-பூரிகலயாணி-அல்லது சாமாராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

திலைத்தலமென்று சொல்லத்தொடங்கினாலிலைப்பிறவிபிணியும்பாவமும

அதுபல்லவி.

சொல்லத்தகுமிதுவே சிவலோகம்
எள்ளத்தனையறஞ் செய்யிலமோகந

(தில்லை)

சரணங்கள்

ஆகமவேதபுராணங்கள்

மருந்தவம்புரிவாறமுவுருரிய

மாலயமாயிரத்தெட்டினி

மானந்தத்தாண்டவமாடிய

ஊத்திலாடுமணிமாதி

கசனத்திலாருமவிண்ணாடிகள்

மணியிலலாதகுருசாஸ்திர

மிகத்திறமுனேவருஞ்சிவபத

பரமரகசியமொன்று

பாலகிருஷ்ணனகவிபாடிக

கருமவினைகள் டங்காமற

கசடர்கட்டுமுத்தியுமுண

சாத்திர

பாத்திர

நேத்திர

சேஷத்திர (தில்லை)

சித்தியுங்

வெற்றியு

பத்தியு

முத்தியு (தில்லை)

பார்க்கலாம்

கேட்கலாம்

போகலாம்

டாககலாம் (தில்லை)

வசனம்

நந்தனார் ஞான உபதேசஞ்சொல்லக்கேட்டு, முன்னே நந்தனார்
ருடன் திருப்புகூற்றிப்போய் சிவதேரிசனஞ்செய்து வந்தவர்களாகி
அறவன், தொந்திரி, ஆனையேறி, முதலுமாரி, கழனிகாத்தான், பாச்
சலூரான், ஆண்டிசேவகன், சொறியன், வெறியன், காணியான், எ
ல்லைச்சுறியென்கிற பெரியகிழவன், இந்த-ஆறிருபேர்களு மானந்த
மணடநது அவரவர்கள் நிஷ்டையிலிருக்கத் தொடங்கி நின்றார்கள்
மற்றபுலையர்கள் கூட்டங்கூடி நந்தனார் நம்மை நாளொன்றுக்குமுன்
றுதரஞ் சிவநாமத்தைச் சொல்லச் சொன்ன குற்றத்தைப்பாராட்டி,
நந்தனை யடிமைகொண்ட அநதணனிடத்தில சொல்லுவார்கள்.

விருத்தம்.

இரவுபகல பரமசிவனினையடியே தொழுதிருக்கு மின்பங்கூறி
சு, கரைபுரளுங்கடலதுபோற சிவத்தினிடைசு கருத்துணரக் கண்
டெல்லோரும், பரவிவரும்புலையாகளும் பண்புறவேநெறிகாட்டிப் ப
கரக்கேளீர், அரியதொருநந்தனில நடிமைபுரியநதணர்பா லறிக்கை
செய்வார்.

நொண்டிச்சிறது-இராகம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

ஐயே வொருசேதிக்கேளும் - உங்கள் - அடிமைக்காரப் பறைய
னடததையெல்லாம், வரவாக்கெட்டுப்போச்சு - சேரியில் - வழக்க

மில்லாதபடிபழக்கமிட்டான், குடியிருக்கமாட்டோம் - எப்போதும்
கூக்குரல்போடுகிற னுக்கமறந்தே, இருப்பானெருவேளை-கொள்ளா
த - ஏககமடைந்தவன்போல் நாககைவளைத்துச், சிரிப்பானெருவே
ளை - தில்லை - சிதம்பரமெனறுசொல்லிமதம்பிடித்தே, அழைப்பா
னெருவேளை-எங்கனையும்-அண்ணெனவாவெனறுசொல்லி கண்ணா
றுகொட்டி, குதிப்பானெருவேளை-திக்குமுக்கல் - கொண்டவன்போ
லெதையோ கண்டவன்போல், களிப்பானெருவேளை-மரம்போலே-
கையசைக்கலகாலசைக்கலமெய்யசைக்கலும், இருக்காதொருவேளை
தாளமபோட்டு-டெக்கலிகொட்டியே குடிசிகுட்புகுந்து, பேசானெ
ருவேளை-கண்டதெல்லாம் - பிரட்டெனறுசொல்லுவான் முரட்டுத்
தனம், மன்னுறாமிபோலே-கிளம்பி-வாயவிட்டலறுநகுர லுரெட்
டுமே, ஐயோசிவனையென்பான் - கீழேபுரண் டமுவானியாரையுந
தொழுவானே, தூண்டிமீனதுபோலே-தூளளித்தாளளித - துடிப்பா
ன்பற்களைக்கடிப்பானே, சிவனென்றுமூனறுவாட்டி-நாககளுஞ்-செ
ப்பவேணுமல்லாவிடில் வப்பிலுதைப்பான், கோவிளிற் போவோமெ
ன்பான்-எங்கனையும் - குமபிட்சசொல்லியிலலா வம்புபண்ணுவான்,
சுற்றிவாசசொல்லியடிப்பான்-சிவன்பேரைச் - சொல்லடா சநந்தியி
ல் நில்லடாவென்பான், சொல்லித்தலைக்கவேணும்-இல்லாவிடில்-சுக்
குமாந்தழிகொண்டு நோக்கிவிடுவான், கொம்பேறிமுககனபோல-மு
துகினில-குத்துவான் புலிபோலேகததுவானே, இதுவென்னகாரண
மோ - எங்களுக்கீனமாயிருக்குதுமானமல்லவோ, கறுப்பண்ணசா
மிதானும்-இருளன்-காட்டேரிவீரனிவனவீட்டேரியோ, பாவாடை
துரைதானே - ரணபத்திர - காளியோவுனமத்தவீரனே, பூசைகள்
போட்டுப்பார்த்தோம்-ஒன்றிலும்-போவதில்லைகாரிய பாவதில்லையே,
எங்கள் வள்ளுவரைக்கேட்டோம் - அவா - எடுத்ததுச்சொன்னுரிதை
விடுத்துச்சொன்னார், மயானஉருத்திரனா-பிடித்து - வாட்டுதடாஇ.
ப்படியாட்டுதென்றா, தெளியாதெனறுசொன்னா-ஐயே - தெளியா
தென்றுசொன்னார்

இராகம-கன்னடபிராகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சேதிசொல்லவந்தோம்-நந்தனா-சேதிசொல்லவந்தோம்

அதுபல்லவி

சாதிமுறைமைதெரியாதவனுமக்குத

தாதவனெனெருருமாதமாய்த்தெரிந்த

(சேதி)

சரணங்கள்

எரைப்பிடித்துச்சுற்றே

தேங்கித்தள்ளாடியே

உமுவான் - மன

விமுவான் - எங்கள்

சேரியைப்பார்த்தே
சுதம்பரமென்றே

யழுவான்-சிவ
தொழுவானையே (சேதி)

நாததுமுடியைக்கையி
நடத்தெரியாமலே
பார்த்திடும்போகளைப்
பாவினென்றெங்களை

லெடுப்பான்-அதை
விழிப்பான்-இதைப்
பழிப்பான்-அடே
அடிப்பானையே (சேதி)

உதட்டையசைத்துமுணு
ஊனுறக்கத்தையுந்
அதட்டிப்பேசின
னமபலவாணனைப்

முணுப்பான்-அவன்
துறப்பான்-நாங்கள்
லடிப்பான்-பொன்
படிப்பானையே (சேதி)

இராகம்-கமாச-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அடக்கியாளுமையே - இவனை - அடக்கியாளுமையே

அநுபலவி

அடக்கியாளுமிந்தத் துடுக்குக்காரனிவனை
யடித்துப்பிடித்துக் கண்டித்துப்பட்படத்து (அடக்)

சரணங்கள்.

பொன்னமபலவாணனென்றிவன்
பொழுதைப்போக்குவானசாமலைப்
சன்னதங்கொண்டவனபோலவே
சண்டைபிடிக்கவருவானிவன்

பேசி
பூசி
வாசி
தோசி (அடக்)

பலித்துதையேவொருமந்திரம்
பழமையான இனிதங்களைக்
குலத்தைக்கெடுக்கவந்திவனொரு
கோபக்காரனென்களவழிபட

போட்டான்
கூட்டான்
கோட்டான்
மாட்டான் (அடக்)

குளத்தைவெட்டச்சொல்லிக்கூலியைக் கொடுத்தான்
கூட்டிக்கொண்டுபோய்ப்பயல்களைக் கெடுத்தான்
களத்தைச்சீக்கவே யெங்களை விடுத்தான்
காடுமண்டி வருஞ்சுடலையிற படுத்தான் (அடக்)

வசனம்

சேதிசொல்லவந்த புலையர்களைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுவாரா

விருத்தம்

காலமேவந்தானிங்கே கள்ளக்கும்பிகள்போட்டு
பாலனைப்போலேபேசிப் பசுப்பினுன்போடாவென்றேன்

வேலைசூழல்கிலந்த வீணைப்போலேகாணேன்
சீலமாஞ்சிதம்பரத்தைச் சேரவேவிடைகொடேனே

வசனம்

அநதணாசொன்னமொழியைப் புலையாகன்கேட்டு மிகவுஞ் சந
தோஷங்கொண்டு சேரிவநது சோநதபின நநதனூரெப்போதும போ
லே அநதணனிடத்தில் வருகிறார்.

துக்கடா - ஆதிதாளம்

நநதனூருமவந்தார - வெகு

சொநதமானதங்க - லையரைக்காண (நந்த)

அங்கமுழுநிலுமநீறுபூசியே அரகரசிவசிவவெனறுபேசியே
சங்கையாருநதிருக்கைகளைவீசியே சாமிசாமிஎனறுதனையேசியே
தில்லைசசிதம்பரபனாபாடியே தெரிசனங்காணெனெனறுவாடியே
அல்லலருஞ்சிவலோகநதேடியே அடையவேனுமென்றிங்கேநாடி
[யே (நநதனூருமவந்தார)]

விருத்தம்

சாதிசூலம்பிறப்பெனனுஞ் சநதேகந்தெளியாதுதானாய்நிற்கும்
பேதகுணம்பற்றறுததும பேரினபவருட்சிததுப்பேணிக்காக்கும்
ஆதிபராபரமெனனுநதிருச்சிறமபலத்தைகண்டானந்திகக [முர்
வேதமொழிவினாசிவருநதிருவாயால் விடைகொடுத்தவிடுவீரென

இராகம் - உசேனி - ரூபகதாளம்

தில்லையம்பலததலமொன	நிருக்குதாம-கண்டபோக்கு
செனமமானபிணியைக	கருக்குதாம
உயருஞ்சிகரக்குமபந	தெரியுதாம-பாரததவாக்கு
உள்ளங்குளிரகருணை	புரியுதாம
பண்ணவரயனமாலுந	தேமொம்-தில்லைகாட்டில்
பாம்புமபூசிககுநிரித்த	மாடுமாம
அரியபிரமனமுத்தைத்	தளளுமாம-ஆரையுமது
வானநதமுழுக்காடிக	கொள்ளுமாம
போய்வருபவாபுண்ணிய	சாலியாம-தருமராஜன
புறத்திலபழுதுவநது	கேசியாம
உருவில்லாதருருவொன	நிருக்குதாம-மூலக்கலை
ஊதியெழுப்பிககாண்ப	பெறுக்குதாம
உருவமாகிவெளியே	வருக்குதாம-நான்மறைக்கு
முணாவிலலாதகாட்சி	நிருக்குதாம

போய்வருகவுத்தாரந்
போற்றுவேன்கண்ணலே

தாருமே-பொன்னடித்தூள்
பாருமே (திலலை)

வசனம்

சிதம்பரம் போவேனெயென்று அநதணர்கேட்கும்படி நந்தனா
ர்சொல்லுகின்றார்

இராகம் - சுருட்டி - ஏகதாளம்.

தாதரிக்கிட தகசநதரிசனதசநாதநிமிதகிடதகணந்தரி தீனதத்திம்
தகசநதரிசுநதரிதநத கணநத னனந்தனநநத னநதணநதச
னத சதன தத்தின்னாகிட தகதேநார் தத்தின்னாகிட தகதேநா
தத்தின்னாகிட தகதேநாம

பல்லவி.

ஆடியபாததைக்காணரே-பிறந-தானந்தம்பூணரே

அநுபல்லவி

நாடுநதைப்பூரணபூசத்திலே
நாயகனாகருவாரத்திலே

திலலை
மன்றுள் (ஆடிய)

சரணங்கள்.

பாசமறுததுடல

வாசியொடுக்கி

பத்திபண்ணுகாட்டில

பாமபுபுலிக்கி

ஆசையுடனேநல

லந்நைப்பெறுககி

அன்பாகளிக்கச

சிலம்புகுலுக்கி (ஆடிய)

கொட்டமடிக்கும

புலன்தொடர்நீக்கி

கோடிகாலஞ்செய்த

பாழ்வினைபோககி

வெட்டவெளியிலே

நெட்டிடததூக்கி

வேதம்பணிந்திடத

தென்முகமநோககி (ஆடிய)

சேணுஞ்சடைபுனல

பூமியில்சொட்ட

சேவிததுநாரதா

பாடியேகிட்ட

கோணங்கிழிந்தண்ட

கோளமுமுட்ட

கோபாலகிருஷ்ணனி

மத்தளங்கொட்ட (ஆடிய)

வசனம்.

ஆனபடியால், நான்சிதம்பரம்போக உத்தரவு தரவேணுமென
று அநதணரைத் திருநாளைப்போவார் கேட்கின்றார்

இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உத்தாரநதாருமையே-எனக்

கொருவருமில்லபாகதியடைய

(உத்தாரந)

வித்தைகள் கற்றதுமில்லை-யானொரு
பத்தியிற்சென்று பரகதியடைய (உத்தாரந்)

குற்றங்களெதனைக் கொடியேன்செய்தேன்
அததையும்பொறுத தாதரவாக (உத்தாரந்)

பெண்டுபிள்ளையென்று பேயனைப்போலவே
கண்டுகளித்துக் காலங்கழித்தேன் (உத்தாரந்)

திலைச்சிதம்பரத்தை தெரிசித்துவந்துங்க
ளெல்லையெக்காததுக கொண்டிருக்கிறேனேயே (உத்தாரந்)

வசனம்

நந்தனா சிதம்பரம்போக உத்தரவுகேட்டதனால், வேதியா அடு
மையைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றா

விருத்தம்

படிபுகழ்ததிலைநாதன் பத்தியேயுருவாய்வந்து
கடிநகராதனூரில் களித்திடுமநந்தனென்று
சிமிடுபுளுகிகாட்டிச் சிலவிடம்போலேநெஞ்சு,
துடிதுடித்திடவேனாயந தோசியும்பேசுவாரே.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

சேரிமுற்றஞ்சிவபத்திபண்ணுமபடி
விட்டையாமடியிட்டையாம
சேதிசொல்லவேணுமென்றிங்கேநீ
வந்தையோ அகமகிழ்ந்தையோ
காலையிலையிலவந்துதெரிசனங்
காட்டுமுய்நிலைநாட்டுமுய
கதறினாலுமூர்க்குருவிகருடன்போ
லாகுமோவதிவேகமோ
அடிமைவேலைசெய்யுமுனக்கிரதக்கொண்
டாட்டமோசெனக்கூட்டமோ
அடக்கியாளமாட்டேனோசிங்கககுட்டி
யல்லவோ அதைச்சொல்லவோ
காளிபூசையவாபோடும்போதுநீ
கண்டித்தையாநதெண்டித்தையாய்
கபடமெல்லாமவெளிப்படுவதாகவழி
காட்டுகிறேனீதைநாட்டுகிறேன்.

வசனம்

நந்தனார் சிதம்பரம் போகிறேனென்று சொல்லுவதால் அந்த
ணர் கண்டிக்கிறார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பறையார் சிதம்பரமென்று சொல்லப்
படுமோடாபோகப்படுமோடா-அடா (பறையா)

அறியாததன்மினிசொன்னானினிமே
லடிப்பேனகடையையபிடிப்பேனபாவிப (பறையா)

சிதம்பரமென்பதை விடு-கொல்லைச
சேரடியிலேவந்து படு-நாததைப்
பதந்திறழிடுங்கி நடு-கறுப
பண்ணுககேபளி கொடு-அடா (பறையா)

எப்போதுமொருதடி பிடி-கையி
லெடுத்தகுகொண்டேதழுத கடி-உள்ளங்
கற்பனையாய்ப்பள்ளு படி-கால்
நோகாமலேகாடியைக் குடி-அடா (பறையா)

கள்ளநீருதறகுப் பாரு-உன்
காலமும்பண்ணையிலயிற றிரு-இது
சொன்னதுமில்லையோ உன் குரு-நீ
குகமுடனவாழ்நகுகுகொண் டிரு-அடா (பறையா)

விருந்தம்

ஐதாடி வீராபென்று உகிரமாடாவென்றுப்
பதிபெறுங்கறுப்பாவென்றுப் பாவாடையாவென்றுந்
துதிபெறுமிருளாவென்றுந் தொடடையினனென்று
மறுனொடுபிசிதமவைத்து வருந்தியேவணங்குவாயே

வசனம்

அந்தணர் நந்தனாரைக்கண்டித்து மறுபடியும் நல்லவார்த்தைக்
ளால சொல்லுகின்றார்

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நந்தா-வொருசேதிசொல்லுகிறேனாகே
ளிரத-பங்குதேதானறியநாள்முதல்
சொந்த-முறியெழுதிக்கொடுந்தூர்
வந்த-பறைபள்ளலவொருநதாராய (நந்தா)

யாரு-இந்தவயல்பரப்பைவெட்டிப்
பேரு-அந்தகண்ணியைவெட்டிப்பண்ணை
சேரு-பொறுப்புள்ளவனுனையன்றி
யாரு-இதுவல்லவோகாரியம்

நந்தா

வாடா-வுன்கூலியைமுழுதுந்தா
வோடா-பண்ணைப்பறைச்சிகளுடனே
கூடா-பழனங்கடோறுமநடப்
போடா-இதுவல்லவோபுண்ணியம்

நந்தா

பாடு-உன்கறுப்புதெய்வத்தைக்கொண்
டாடு-கள்ளாளுடனையுசைகளா
போடு-நெலவிளையுமபுகருவழி
தேடு-புத்திசொன்னேனிதுதான்

நந்தா

வசனம்

வேதியர் நந்தனரைச் சிதம்பரம்போகாதேயென்று கண்டித்துச் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-நாதநாமகிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சிதம்பரம்போகாதே-சொன்னேன-சிதம்பரம்போகாதே

அநுபல்லவி

சிதம்பரம்போனால் ஹிதம்பெறலாமென்று
சேதிசொல்லுறையுநதன சாதிககடுக்குமோ

சிதம்

சரணங்கள்

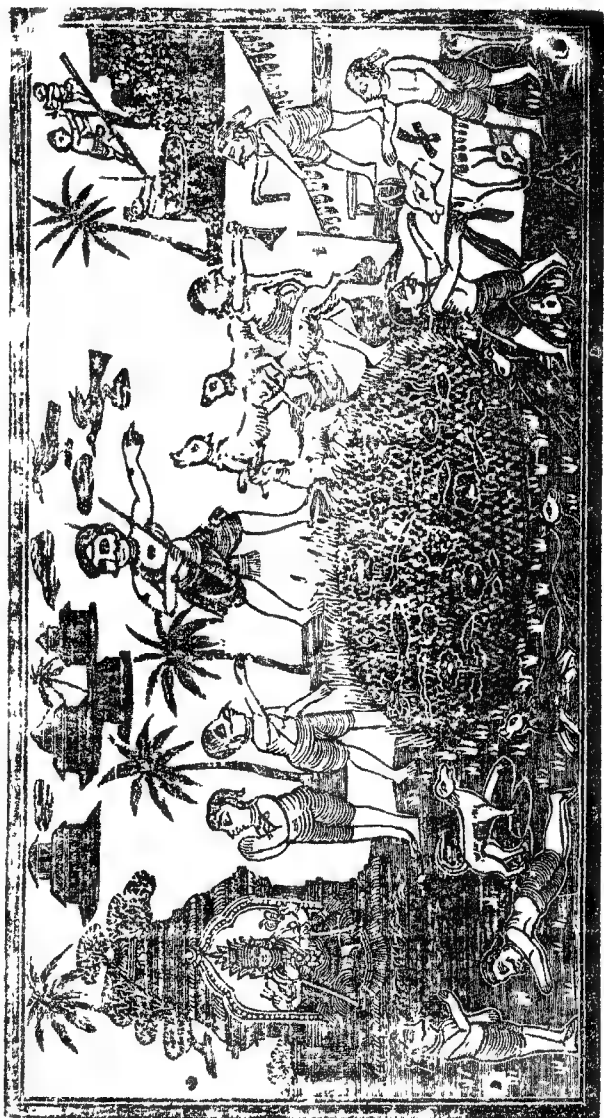
கள்ளாகும்பிடுதனைப் போடாதே-உன்
கபடமெல்லாமிகடே காட்டாதே
மெள்ளச்சொல்லடாமுழுமடாகீழே
தள்ளிவிட்டுவன்னைதத்குமபடி செய்வேன்

சிதம்

நாததைப்பிடுங்குகண்ணி நடவேணும்-அந்த
நஞ்சைவயலைச்சற்றே யுழவேணும்
பாரததுப்பரம்படிததுப் பழுதுவராமல்
பாயஞ்சலமவிட்டுப் பாரததிடுவாய்நீ

சிதம்

அடிக்கடிமுறுத்துநான் சொல்லவோ-நீ
அடுமைக்காரப்பய னல்லவோ
எடுத்துகாட்டுவே னிருக்குஞ்சாதனம்
குடுத்துபேசினால் தாடையிலடியிடுபன்

வசனம்

அந்தணர் கண்டித்துச் சொன்னதால் நந்தனார் துயரமடைந்து
சேரியில்வந்து சிவனைநினைந்து பகதிபுரிந்து கொண்டாடுகிறார்

இராகம்-தெண்டகம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி

பத்திபண்ணிகொண்டிருந்தால்-முத்திபெற்றவா'மே

அதுபல்லவி

எத்திசையுமெவ்வியாகரு மவ்விராய்நிறைந்திருந்தான்

வஸ்துவென்று அமடலவன் மலரடி தினந்தோறும் பத்தி

சரணங்கள்

கட்டழகிசசாரனிடங்காதலது போலே

கடிகிலருங்கனற்ருகிலகரியைது மேலே

கண்டவரைததுணியுமில்லாப்பேதையொருக காலை

காவலனாபதமவருகிலகனிப்பதனைப் போலே

கண்டுமுறைநீழ்கலககண்டறியாமதுமயக்கங்

கற்பனையாமிப்பிரபஞ்சசொற்பனம்போலொபரிமுகம் பத்தி

தாயடிகிலபாலகுடிகசுத்தமுதலதிருஷ்ட டாகதம்

சடலம்மொறுநகாமலதுயாதருகிலு மேகாததம்

ஆயிருந்துவழுத்தியிந்தமாயையுப் சாததம்

ஆகுமென்றுசாதனங்களழங்குது வேதாததம்

காயஞ்சனிககாதிருக்கககண்டுகொள்ளவேனுமென்றால்

காசுபணம்பாசமதுமாசறவே நேசமுடன பத்தி

பசசைமாததாணிபோலேபரிந்துபணம் நாடி

பாலகிருஷ்ணப்பணிபொன்னம்பலவனைக்கொண்டாடி

இசசையொழியுமபுலன்களைநதும்க வாடி

எகாந்தமானபரிபூரணத்தைந தேடி

அச்சமறந்திருவிழியிலானந்தநீகரை புரள

அரணேதிரிபுரணைகங்காதரணைபராபரணென்று பத்தி

வசனம்

சேரியில் சிவபக்தி பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற பண்ணிருபோ
களுடன் நந்தனாருமிருந்து பகதிபண்ணும் நாளையில் ஒருநாள் நந்த
னார் பண்ணிருவருடைய பக்தி திடப்பட்டுக்கோ இஸ்ஸையொவென்று
அறியப் பரிட்சை பார்த்தார்

இருச்சொல் அல்லகாரம்.

நந்தனார் - சிவதலத்தில் சிதம்பரமேகாட்சி	யென்றார்
அவர்கள் - அவித்தைகளைத் தூண்டிநின்றமேகாட்சி	யென்றார்
நந்தனார் - சிற்சபையின்மகிமையென்னசெபுவி	ரென்றார்
அவர்கள் - அசுசுதனுங்காணாதவானந்த	மென்றார்
நந்தனார் - ஆகையினாலென்ன என்னபலனாகு	மென்றார்
அவர்கள் - நாக்கதினாலெனவநாமம் நனிலு	மென்றார்
நந்தனார் - கற்றதனாலென்ன பலன்கண்டா	ரென்றார்
அவர்கள் - கொற்றமெனக்கார பலன் கொண்டா	ரென்றார்
நந்தனார் - அம்பலத்தை திரைபோடத்	தொடங்கினாரே
அவர்கள் - பம்புவித்தை மாயைக்கு	ளடங்கினாரே
நந்தனார் - மனநதிருத்திக்கொண்டாக்கு வாரதொன்றில்லை	யென்றார்
அவர்கள் - கனவருத்தமுண்டாகுங் காராதுதொல்லை	யென்றார்
நந்தனார் - சாதியிலேயெளியவன் தானறிவேனோ	வென்றார்
அவர்கள் - ஆதியிலேபேதமில்லை அறிவீரே	யென்றார்
நந்தனார் - ஞானமில்லாதவன் முததிநாடா	ரென்றார்
அவர்கள் - ஊனமில்லாச்சிவபகதி தேடா	ரென்றார்
நந்தனார் - மதியில்லாதவர்களுக்கெல்லாம் விதியிய	தென்றார்
அவர்கள் - தூதியில்லாதவர்க்கெல்லாம் கதியே	தென்றார்
நந்தனார் - பவக்கடலைக்குளப்படிபோல் பகுப்பா	ரென்றார்
அவர்கள் - சுகக்கடலிலிளைப்பாறி சுகிப்பாரே	யென்றார்
நந்தனார் - பாபபாணுததரங்கொடுப்பானோ	வென்றார்
அவர்கள் - காபபாற்றுங்கடவுளுக் கைப்பார	மென்றார்
நந்தனார் - படித்தபடிகாட்டிவிட்டேன் பலமாசுசு	தென்றார்
அவர்கள் - அடித்தபாபலபோட்டுவிட்டாரா ராலே	யென்றார்
நந்தனார் - அங்கையேனரீங்கு வலலையோ	வென்றார்
அவர்கள் - இங்கையேனது இலலையோ	வென்றார்
நந்தனார் - எங்குமின்றாத பூணங்க	ளென்றார்
அவர்கள் - இங்குமிருந்து வியற்றங்கா	ணென்றார்

வசனம்.

இப்படி யிருக்குநாளில் ஒருநாள் நந்தனார் தனக்குத்தானே உலவசமாய் ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப் பாவொர

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

பல்லவி.

பாவொய்மனமே-சிவனைக்கொண்டாவொய்துனமே

இந்திரன்முதலிய இமையவாகதிகார
நந்தியினதேறும் நம்பனபதம்போற்றி பாடுவாய்
ஆலந்தனையுண் டமரரைககாதத்திரு
நீலகண்டனகழலபெற நெறியுடன் போற்றி பாடுவாய்
சீலமாதவா சித்தத்தினின்றுஞ்
சூலபாணியனெனுஞ் சுயம்புதாள் போற்றி பாடுவாய்
மோகாவநதுன்பத்தில முழங்குகெடாமல
ஆகமமுறையிடும ஆந்திவண்ணைப்போற்றி பாடுவாய்
பஞ்சாஷ்டரத்தனைப் பகதியாய் நுவேற்றி
மெஞ்ஞாமைபெற்றுய்ய மேலோனைநீப்பாற்ற பாடுவாய்

இராகம் - கோடி - ஆதிசாளம்

பல்லவி

சிதம்பரமேரினை மனமே-முத்தி-பதமபெறலாகும்மனமே

அநுபல்லவி

சதம்சதமமெனுமொருள பதம்பதம்மய

சமரசமநடம்புரிசாமிசிதம்பரநிமலன திருநாடுநீகொள்ளரகர சிதம்

சரணங்கள்

ஒழியாககவலைகொண்டு விழலாய்-யானாய்

உண்மையிலலாவிட்டை நிழலாய்

தழுவாதிருந ததிலலைசலனமில்லைமேல வீட்டை

சாராதாலல்லோநலசாபலயமாய் பாட்டை

சுந்தமுட்பெற பந்தமுமேயற

எந்தவினைத்திர முந்தூரமமுற சிதம்

தேகமெடுத்தவருமை யறியாய்-மோசத

தெரியவாவலைச்சிககி முறியாய்

சாகமட்டுஞ்சமசாரமே மேலிட்டிடு

சலியாமலேபிழைத்துச்சண்டாளமாய் துட்டு

சம்பாத்தியமது வம்பாகுமனிதி

நம்பாத்தித்தி தெம்பாய்திபதி சிதம்

உனக்குள்ளையுணர்வாய்நீ மோனம்-உண்மை

ஓமவழிகாட்டுமே ஞானம்

தனக்குச்சிதம்பரம்சாரந்தாலே தன்மயம்

சத்தியமாய்க்கூட்டும் சாம்பிராச்சிய சின்மயம்

சரிவரசிவகுரு பரமயமாய்வுரு
முருவெளியெனுமொரு பொருள துவாரதிரு சிதம்

துக்கடா

ஹர ஹர ஹர ஹர மகாதேவா
அம்பிகைமகிழ்பொன்னமபலவா

வசனம்

நந்தனா சிலநாளானபின்பு அடிமைகொண்ட அநதணரிடத்
தில வந்து சிதம்பரமபோக மிகவும் வருந்தி வுத்தரவு கேட்கின்றார்

இது அறுசீரடி விருத்தம்

வேதியரேபெரியவரே நல்லவரே நானகடையன் விண்ணோ
மெய்ச்சும, சாதியரே பலகலையுங் கற்றுணர்ந்து புரையிலலாத் தவ
மேசெய்யும், போதியரே பத்தியிலலா நானபுலைய நேதறியேன்
புண்யமூர்த்தி, ஆதிசுரு சிதம்பரத்தைக் காணவென்றே யாசைக்
கொண்டே னனுபபுஷிரே

இராகம்-நாதநாமககிரியை-ஸ்ரீபகதாளம்.

பல்லவி.

திலலைச்சிதம்பரத்தை யொருதரமாகிலுந்
தெரிசிததுவாவென றுத்தாரநதாருமையே

அதுபல்லவி

திலலைச்சிதம்பரத்தைக் கண்டாலபிறவிப்பிணி
இல்லையென்றுபெரியோ சொல்லக்கேடடி-ருக்கிறேன் தில்
அல்லலறுகஞ்ஞ்ஞ வம்பலநாயகன்
அல்லுமபகலுமாடி யானந்தமபெருகிய தில்
ஆதிமுதலாயென்னை யடிமைகொண்டதல்லவோ
வேதகுலமேயெந்தன பீதிலதயவுசெய்து தில்

இராகம்-நாதநாமககிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தெரிசிக்கவேணுஞ்-சிதம்பரத்தைத்-தெரிசிக்கவேணும்

அதுபல்லவி

தெரிசித்தவுடனுடல் கரிசைப்பிணிகள றும்
பரிசுத்தமாகுமுன் மறுசுத்தமாறவே தெரிசி

சரணங்கள்.

பத்தாபணியுந்திருக் கூடக்கன்சந்திதிதொழு
தேத்திப்பிறவிதுய ராததியெப்போதும் தெரிசி

வேதனையடியவா போதனைமுனிவர்கள்
 நாதனைகரங்குவித் தாதாவாக தெரிசுகக
 ஈசனேபுலியூரில் வாசனைகனகச
 பேசனேபென்றுநட ராஜனைப்போற்றி தெரிசுகக
 காமததையகல்பவா நாமத்தினின்றுசிவ
 நாமததையசொல்லியாதத சாமத்திறவந்து தெரிசுகக
 ஞாலம்புகமுமவன் மாலையணியுங்கோ
 பாலகிருஷ்ணன் தொழுஞ் சீலப்பொற்பாதததை தெரிசுகக
 வசனம்.

நந்தனா தெரிசனஞ்செய்ய உத்தாரங்கேட்க அந்தணர்சொல்
 லுகின்றார்.

எண்ணையாசிரிய விருத்தம்.

புத்திசொல்லிக்கேளாதமுடாவுநதன்
 புரடெல்லாநாநறிவேனபோடாபோடா
 பத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றுமபறையாககேது
 பார்ப்பாரதெய்வமதுபாடிககாது
 குறமுணனெசாதியிலேவழகமில்லாக
 கொள்கையதுசேரியிலேகூடாயப்பா
 பித்தமதுகொண்டவனபோலிவகேவந்து
 வீசாநேபோபோவென்றேகவானே

இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சிதம்பரதெரிசனமா-யேதைச-சந்திக்கலமாபறையா

சரணங்கள்

சிதம்பரதெரிசனஞ்-சதாமறையோகள்
 செய்வதுஞாயம-சொல்லதுமாயம்
 ரொல்லாதே-இவகே-நிலலாதே
 சேரிககுப்போடா-நாளைநஞ்வா

என கமகாபுரணி-யோகிகள்-தேடிய
 கனாசனே-கனா-நிறிவாபோ
 சிதம்பரதே-நக-விசாதே
 வீரனைநுகொட்டா-வரியையழட்டா

மகாமகாபத்தியாயகம்
 -ரக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
 கால் நியாயம்,
 சென்னை - 600 090.

தவமுடையோர்கள் - தரிகுமர திரஞ்

சிவபதமென்று - சேவிக்கலாமா

ஆகாது - வினை - போகாது

விரைதெளியனரே - அறுதலிமகனே

சிதம்

வசனம்

உழுது - சேறுபண்ணி - பரமபடித்து - விரைதெளித்து - நாதது,
பறித்து - நடவுநட்டு - மடைதிறந்து - மடைகோலு - களைபிடுங்கி - காத
திருந்து - பதத்திலுற்று - கடடியடித்து - நிரமரிய பட்டையைக் - காப்
பதுமில்லை - இராக்காலங்களில் - பந்தம்பிடித்து - தடி யெடுத்தது - கொம்பு
தம்பட்டமுழங்கி - கோலாகலமாகி - நாலு பறையரோடுங் கூடி - வரப
பைவிட்டுரைச்சுற்றிவந்து காககுமபடி கிராமத்தாரிட்டகாவல் காப
பதுமில்லை, உனக்கு வேண்டிய வண்ணுறக்கமமுதலாகிய தேசதருமம்
மறந்து எப்போதும் தில்லையம்பலம் திருச்சிறற்றம்பலம் சிதம்பரம்
என்று பித்துபட்டித்துத் தாயைவிட்ட குழந்தைபோல வாய்விட்ட
உலறிப் பேய்பிடித்தவனபோல மதிமயங்கி உடல் கலங்கி எல்லோ
ரும் பழிக்கக் கீழேபுரண்டழுது தத்துபித்தென்று தள்ளாடியகார
ணமென்னவென்று அந்தணர் நடதணைக்கேட்கின்றார்.

இராகம் - குரியகாரதம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி

நந்தாவுனக்கிந்திரிமை - வந்தகாரணம் - நானறிந்திடச் - சொல்லும்

ஆறுபல்லவி

அந்தாங்கமுள்ள சொந்தபறையன

யன்றியிருப்பதுபோய் சண்டைபிடிக்கவந்தாய்

நந்தா

சமணங்கள்

சாதிமுறைமைதுறந்தாய் - தில்லைச்

சபாபதியறினாதாய்

சூதுக்காரபறையருடனகூடிச்

சுமமாவிருப்பது - எம்மாதிரிமநான்

நந்தா

குலத்திலிலலாதவழக்கம் - நீயிதைக்

கொண்டாடுகிறமுழக்கம்

வெந்தத்தினிலென்ன வருமைசாரணித்து

மேனியிலணிவாரோ - வைக்கந்தலில்

கா

சிறுநீர்ப்புரட்டுமறியாய் - பொல்லாத

திருவார்த்தையுடையாய்

முரட்டுத்தனத்தையெனமுன்னேகாட்டி
விரட்டுப்பேசுறய்வெறிமயக்கமோ அட

நந்தா

வசனம்

வேதியர் நந்தனாரைப்பார்த்துச் சிதம்பரப்பிரமை வந்தகாரண
மென்னவென்று கேட்டபின் நந்தனா வேதியருக்குச்சொல்லுவாரா

அறுசீரடியாகிரிய விருத்தம்.

மனங்கண்டவிடமெல்லாம் போகாமலாணையிட்டு மறித்துவாங்கி,
அனல்கண்டமெழுத்துபோ லெனதுள்ளநதனதாகவருக்சசாய்க
கும், புனல்கொண்டவேணியனைப் புண்ணியனைப்புராதகனைப்போ
றறிசெய்யக, கனங்கொண்டதிலைகா போய்வருவேன கருணைவழி
காட்டுவீரே

வசனம்

நந்தனா வேதியரைப்பார்த்து உத்தாரங்கேட்க அந்தணர்சொ
ல்லுகின்றா

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்

நட்டநடவுவினையுமபொட்டவெனியைத்தொட்டபோதிலும் நட
கெட்டம்தியைவிட்டுவிட்டுகொடாபண்ணையாளடா நட
கிடடநெருங்குமபண்ணையுன்கால்பட்டதினலபசுமைகொண்டு நட

விருத்தம்

கதிரொருமுழமேநீளுககட்டுமுககலமேகாணுந
துதிபெறுநந்தாவுன்கைதொட்டதேதங்கமாகும்
பதித்திற்பெருமைசொல்லுமபறையனாயிருநதுதிலைச
சிதம்பரப்பித்தேன்கொண்டதுமசெய்தொழிலேதென்றாரே

வசனம்

நந்தனாருக்குச் சிதம்பரப்பித்துதெனியாமையால் வேதியர் என
வசெய்யப் போகிறேனென்று துயரமுற்று நந்தனாரைப் பார்த்துப்
புலம்புவாரா

இராகம்-தனாரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பித்தனாயப்பிரானதென்ன-நந்தா

பித்த

அநல்லவி

எத்தனையோபுத்திகளெடுததுடபடிதனார

பித்த

சரணங்கள்

சித்தமிப்படி

செய்ததாரை

புத்தாசிலல்லாலை

பண்ணியபேராரோ

பத்தியென்றுபே	ரிட்டதாரோ	
ரித்தமுமிப்படியே	நிலையிட்டதாரோ	பித்த
எத்திசையும்புகழ்	பெற்றிருந்தும்	
னித்ததைகளனேகம	விளம்பத்தெரிந்தும்	
பத்தியோடுசால	மறிந்தும்	
கத்தனென்றுபேரிட்டு	நானுனக்கிருந்தும்	பித்த

வசனம்

மனத்திற்றுயரமுற்ற வேதியரை நந்தனார் மிகவும் வணங்கிச்சொல்லுகின்றார்

அறுசீரடியாகிரிய விருத்தம்

பித்தமதுதெளிந்தனிடமருநதுண்டுதில்லைவனம்பேணிச்சென்று
சத்திசுவகாமிப்பெண்சநந்தியினேராகத்தலைவணங்கி
தித்தியென்றுநடநமிருதிருக்கோலங்கண்ணுளிரதேரிசுத்தாயாணல்
பித்தமதுதெளிந்தனிடமேவதாரதமழைசொரியும்பெரியகோவே

இராகம்-செங்கலா-ரூபகதாளம்

பல்லவி

பித்தநுதெளியமருந்தொன்றிருக்குது-பேரின்பமன் றுள்ளே

அதுபல்லவி

மறமருந்துகள் தின்றதுமுள்ளுக்குவல்லவைல்லே-ஐயே அடுமை
(பித்தநுதெளிய)

சரணங்கள்

பாபமும்புலியுமெய்ப்பாபுபட்டுத்தேடிபார்த்துப்பயிரிட்டது
பாரளநத்திருமாயனுமேவதனுமபாரததுக்களித்ததுண்டு [ம்
பாபபத்தியென்றொருசீமாட்டியதிலபாதியைத்தின்றதுண்டு-இன்ன
பாதியிருக்குபறையாய்யுமேபாய்ப்-பாரென்றுத்தாரநதாருந்தாரும்
(பித்தநுதெளிய)

பந்ததுத்திசையும்பரவிப்படாந்தாலுமபார்த்துப்பிடியாரே
தத்திக்குதிக்குந்தாளங்களபோடுநதண்டைசிலம்புகொஞ்சுந
தித்திக்குந்தேனேசெங்கரும்போரல்லசித்தமுடையார்க்கே-என்
சித்தத்தைக்கட்டியிருக்குதுஅங்கே-சென்றால்போதுங் கண்டாலதி
ரும (பித்தநுதெளிய)

ஊபைச்சொன்னுலுமிப்பாவதெல்லையு முழுவீணையுடறுக்கும
பேரைக்கொண்டாடிபுலம்புகிறாவெகுபேர்களுக்குப்பிழைபா

சாருநரதிரைநீருமருநது சாதியைப்பாராது-இன்ன
தீராதநோய்களபடைததவெனக்குத தீருந்தீருமையே அடுமை
(பித்தந்தெளிய)

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சிதம்பரம்போகாம	விருப்பேனே
சென்மத்தைவிணக்கி	கெடுப்பேனே(சிதம்பரம்)
பத்தியுமனமும	பொருந்தித் தங்கே
சத்தியஞ்சொன்னேன	சடலமுமிங்கே(சிதம்பரம்)
ஆசையுநேசமு	மானந்தமங்கே
பேசலுமபாசமும	பிதறலுமிங்கே(சிதம்பரம்)

வசனம்

இப்படி நந்தனாசொல்ல வேதியா மூாசசையடைநதுவிழுநது
தெளிந்து எழுந்து சொல்லுவாரா.

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்

நாற்பதுவேலிபூமி நடவுநடடாகனில்லை
பாபபதுமில்லைசைவப் பழமதுதினருயபண்ணை
காபபதுமில்லையுனனைக் கைவிடமனதுவலலை
சோபபதாலாவதில்லைச் சேரியிறறென்கைதுபோடா

வசனம்

என்று வேதியாசொல்லிய உத்தாரபபடி சேரியில நந்தனாவந
து பத்திபுரியும் பன்னிசனம்போககோப பாபதுசசொல்லுவாரா.

இராகம்-மாஞ்சை-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

ஆசை நேச ராகுந தோழரேகேருங்கன்	
பேசுநதெயவங்களுண்டோயீசனலலாலமக்கு	ஆசை
ஆயன் மாயன அன்றடிமுடிக்காணாத	
நேயனமுலுருவாய் நின்மலின்மலனலலால	ஆசை
மண்ணய் விண்ணய் மற்றுளப்பொருளகளாய்	
எள்ளுளெண்ணெய்போ விருககுமீசனலலால	ஆசை
அருவா புருவா யண்டபகிரண்டமெங்கும்	
பரமாயநின்றதெநதப பாபபரததையலலால	ஆசை

வசனம்.

என்று நந்தனா சொல்லியபின்னும் ஆநந்தக் கூத்தகாடுவாரா

இராகம்-தநநியாசி-திரிபுடை தாளம்

பல்லவி

ஆநநதக்கூததாடினா-ஆநநதநநதன

ஆநநதக்கூததாடினா

அநுபல்லவி

வா னுநறுதிதேவா முநிவாஜயஜயவெனறு

வாழ்துழம்பிராநடி கள வாய்ப்பபெத்பேர்தோவென்று

சரணங்கள்

மாயவலைகூட

பட்டு-அதிலெப்போதும்

மாளாததுயரப்

பட்டு

மாயமுனனாகவநது

வலியவாண்டருண்மூத்தி

நாயேனகளிககவெனமுன

னடுவரென்றேசாத்தி ஆநந

கவலைப்படாதே

நெஞ்சமே-காலனகைப்பாசம்

கண்முனவாராதே

அஞ்சமே

தவநிலையையுணராத

சன்மராககர்தமக்கன்று

தற்பத்ததைககாட்டினேன

தனைககாணுவேநானென்று ஆநந

காயமிதுவுஞ்

சதமா-அன்றியுற்பவங்

காண்பதொவ்வொரு

விதமா

ஆயுமெழுபிறப்பா

யவதரித்தாலுண்டென்றும்

தூயபத்ததாலநதத

துகளறநிருப்பேனென்றும் ஆநந

வசனம்

இவவிதமாகப் பன்னிரண்டுபோகளையும் வேலைசெய்ய வொட்டாமல், தன்சமீபத்தில் நிறகவைத்துக்கொண்டு போதித்திருப்பதை வேதியன் கேள்வியுற்று நநதனரைசர்விக கடுங்கோபஞ்செய்ய நநதனார் வேதியருக்குச்சொல்லுகின்றார்

ஸ்ரீராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

எதுககென்மீது

இததனைபேதகம்

எண்ணுவனே

தோதகம்

அநுபல்லவி

காதகராமமனக கசடாசொன்ன

சொல்லை

சாதனைசெய்து சாதித்தோபிழையொன்

நிலை எது

சரணங்கள்

நான்உனக்குப்

பண்டு-சாசனஞ்செய்து

நலமாய்ததருத்

துண்டு

தோன்றலேநீசொல்லுஞ்சொற்படிச் செய்கிறேன்
பானமையாகநிததம பத்தியாய் உய்கிறேன் ஏது

காசளவு நன்மை-செய்தோரை யொரு
காலுமற்றவாத தன்மை
தாசனுகெப்போது முண்டுதாமே கண்டு
யோசிக்கப்போகிறீர் இனிமேல நான்செய்தொண்டு ஏது

எழைநான் தானே-சூதுமவாதும்
ஏதொன்றறி யேனே
மேழியுடனெயொரு மேதிகாளைக் ளங்கே
ஊழியனுக்குமஉழுகயிறுங்கொடுப்பீர் ரிங்கே ஏது

நந்தனார் - ஏருழுதல்.

எழுசீரடியாசிரியவிருததம

வணக்கமாய்ச்சொல்லும வராததையுணர்ந்து
வஞ்சனையிலாதவேதியன்றன
கணக்கில்லாததனது பண்ணையாளவசக்திறு
கைப்பிடிசாகவேதநது
பிணக்கிலானிவன்சொற படியெலாஞ்செய்வான்
பின்னிடானஅழைத்துப்போவென்ன
இணக்கமாய்க்கொண்டு போயினாநந்தன
ஏத்தொழிலமிகப்பிரிந்தனனே.

இராகம-சஹரான-ரூபகசரட்டதாளம்

பல்லவி

பத்தியாகஆண்டைசொற்படியசெய்தானந்தன்பலருடன் கூடிமிகக்

அநுபல்லவி

காததனைசித்தங்கொரித்து கதித்தவன்
கமலபாதத்தை நாடிமெத்தக்
காதலாகவேகொண் டாடி
மனம் நீடி பத்தி

சரணங்கள்

நீருள்ளஆதனாரஞ்சை புஞ்சைகளை
நித்தமுமேர்கொண்டு பழுது-அறச
சுத்தமதாகவே யழுது
காலே பொழுது பத்தி

கறுப்பு வெளுப்பு சிவப்பு	நிறமுள்ளக்	
காளைகளைக்கட்டிப்	பூட்டி-பொற	
காறுவொன்றதிலே	மாட்டி-	
ஏ	ரோட்டி-	பத்தி
கந்தன்கறுப்பன்கடம்ப	னிமபன்	
கரியவனவந்தமபி	பெரியன்-சினனக்	
கரத்தானவனமகன்	சொரியன்	
குள்ள	நரியன்	பத்தி
சீரகச்சமபா சிறுகருடன்	சம்பா	
சிறந்தமணக்கததை	நட்டு-கம்பு	
சேரத்தவவரையு	மிட்டு	
பாடி	ரிட்டு	பத்தி

வசனம்

இவவிதமாய் எர்த்தொழில் புரிந்துக் கொண்டிருந்த நந்தனா, இனிமேல் சிதம்பரம்போவேன் போகாவிடில் பிராணனை விடுவேன் அன்றியும், சேசியில் வரமாட்டேனென்று சொல்லிக்கொண்டு வேதியாபால சென்று தலைவணங்கிக் கரங்குவித்தது மனநதுடித்துக் கண்டித்துச் சிதம்பரம்போக உததாரங்கேட்கிறா

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

பொய்ச்சடலம் புழுகுகடொன்பதுவாசற நேறபையைப்போற்றிசெய்யும், துச்சனிவனென்றெண்ணித் தள்ளாமனன்னெறியைச் சொல்லவேணும், பச்சைமிருந்தொடியழகி சிவகாமிமாது பங்கன் பாதங்காண, இச்சைமிருந்திருக்குதையே அம்பலத்தைக் கண்டு கனித்திறைஞ்சுவேனே

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

பொன்னம்பலவாணனடிதொழுவா-ரொருவரன்றிப்
பிறவிககடலிடையில் கிடந்தழுவார்

அதுபல்லவி.

இன்னும்பலதெய்வங்களுமிருக்கு-தெனக்கிவர்
போலவேயில்லைதயவிலலைழையிடத்திருந்தருள் செய்திடும்

சரணங்கள்.

வேதமொருநான்குமறியாதபரம்பொருளாகினும்

வேண்டும்பதஞ்சலிக்காகவேதிலலைப்பதிவா

பாதச்சிலம்பசையமணிசூலுங்கப்பிறையிலங்க
பணிபடமாடவேசடையாடவேபரமானந்தக்கூத்தாடிய பொ
உலகநதனிலககனமதுபோலெங்கினும்பரிபூரண
முருவற்றதுமருவற்றதுகுறையற்றிஞ்செல்வங்
கலையற்றவர்மதமற்றவாவிடையத்தினிலுருவற்றிட
கலைற்றவர்வலயக்கவரிதயத்தினிலநடனமாடிய பொ
இரவுபகல்கருமங்களிலிழுக்கும்பொரிகணங்களதை
இழுததுவசப்படுததுமவகையெனக்குத்தெரியாது
பரவிவருமராகாதிற்சரணடங்கிமனதொடுகிவழி
பார்க்குமிடமாககுமரிதாக்கும்பாலிருஷ்ணன்தொழும் பொ

வசனம்

இவ்வகையாய்ச் சொல்லும நந்தனரைப்பாராதது வேதியர்சொ
ல்லுகின்றார்

சுலோகம்

மெள்ளப்பேசிமெழுகுறையனுதினமூடாவுனக்கித்தனை
களளசூழப்பிடாலாவதென்னபலனோகாட்டுப்பசாசல்லவோ
துள்ளிததுள்ளிதுடிகுறையிவபதஞ்சொல்லாதுன்சாதியில்
எள்ளுகொல்லையிலமாடுவநதுதொடராதேகுமபடிசெல்லடா.

வசனம்

இப்படிசொல்லிய வேதியருடனே நந்தனார் தனக்குத்தெரிந்த
விததைகளை அத்தருணத்தில் சொல்லிக்காட்டுவார்

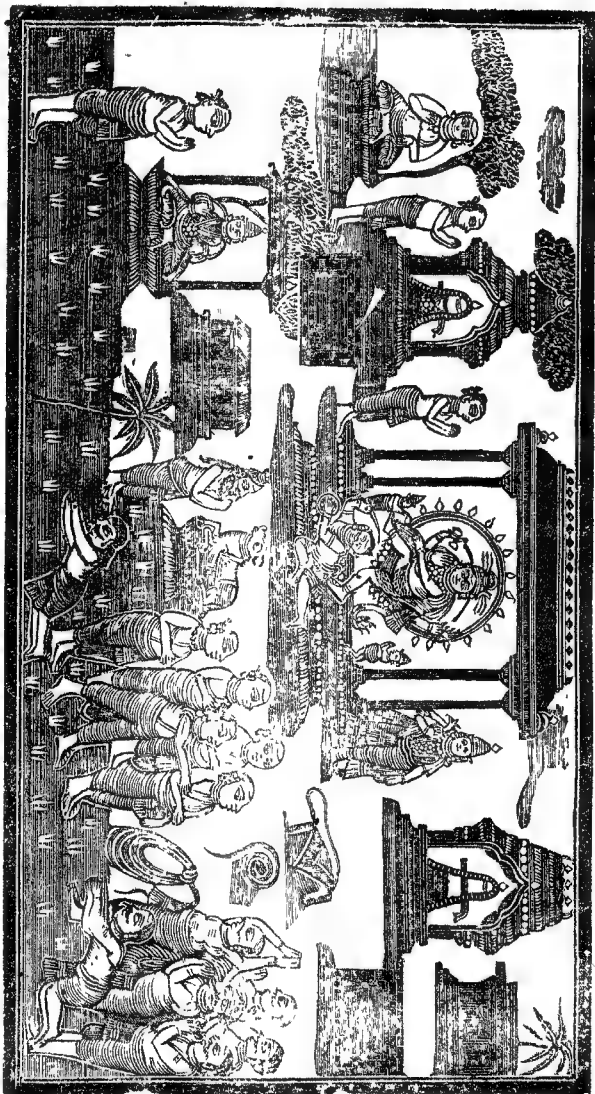
முனநந்தனார், பின்வேதியருமாகச் சொல்லிக்கொள்ளும்

எ ட டி க கு ப் டி பா ட் டி ய ர ன

இருசசொல் அலங்காரம்.

நந்தனார்-திலையைப்பார்க்கவல்லையோ	மென்றார்
வேதியர்-கொல்லையிலமுளகாயிலையோ	மென்றார்
நந்தனார்-களளம்போனலுள்ளதுகாணு	மென்றார்
வேதியர்-மெள்ளம்போனலுள்ளதுவிளையு	மென்றார்
நந்தனார்-திருச்சிறுமப்பலங்கண்டால்தேககளிகு	மென்றார்
வேதியர்-பொரிச்சககுழம்புகொண்டால்தேகம்பொருக்கு	மென்றார்
நந்தனார்-அரகாரமென்றலபாவம்போ	மென்றார்
வேதியர்-பலையான்க்கண்டாலபாவமா	மென்றார்
நந்தனார்-மெட்டமெளியிலேமனமுட்டிப்பாரு	மென்றார்
வேதியர்-மெட்டமெளியிலேகுழிமெட்டிப்பாரு	மென்றார்

நந்தனார்-எனக்குண நியனானமாரியேமதி	யென்றார்
வேதியார்-உனக்குநா நியபறையாசேரியேகதி	யென்றார்
நந்தனார்-கத்தாவேயென்னுள்ளமபெற்றா	ரென்றார்
வேதியார்-கத்தாழையக்கினியில்பறா	தென்றார்
நந்தனார்-மறையோருக்கெப்போ துமவாயிலேதர்க்க	மென்றார்
வேதியார்-பறையருக்கெப்போ துஞ்சேரியேசொற்க	மென்றார்
நந்தனார்-கொள்ளித்தேள் போலென்னைக்கொட்டாதே	யென்றார்
வேதியார்-அள்ளித்தருதேனென்னைத்திட்டாதே	யென்றார்
நந்தனார்-கடுமையாய்வருதுகவலைப்படுத்துவதே	னென்றான்
வேதியார்-அடுமையாய்வருதுஅவலப்படுத்துவதே	னென்றான்
நந்தனார்-தில்லையோடுன்னைச்சேசேரேனோ	வென்றார்
வேதியார்-எல்லையோடுமுன்னைப்பாரேனோ	வென்றார்
நந்தனார்-திருவா திரைவருகுதுபோவேனே	யென்றார்
வேதியார்-மறவா திருபறையாபோகாதே	யென்றார்
நந்தனார்-தெரியாதேமெள்ளப்போவேனே	யென்றார்
வேதியார்-மரியாதையுல்லப்போகாதே	யென்றார்
நந்தனார்-ஆனையவிட்டுவழிகாட்டுமபெரியோரே	யென்றார்
வேதியார்-பிராணியைவெட்டும்பழிகாட்டுபுழையே	யென்றார்
நந்தனார்-ஆடிப்பாடிப்படிப்பே	னென்றார்
வேதியார்-தேடித்தேடிப்பிடிப்பே	னென்றார்
நந்தனார்-தில்லையிலேகலங்காமலநாடுவே	னென்றார்
வேதியார்-கொல்லையிலேவிஸங்காகப்பாடுவே	னென்றார்
நந்தனார்-சிறதைநொதுதணிப்பேனே	யென்றார்
வேதியார்-வந்துவந்துஅலப்பாதே	யென்றார்
நந்தனார்-கெஞ்சிலைநெஞ்சமுருகாதோ	வென்றார்
வேதியார்-அஞ்சிலைபஞ்சமவருகாதோ	வென்றார்
நந்தனார்-சிதம்பரமபோகவுத்தாரநதாரு	ரென்றார்
வேதியார்-இதம்பெறலாமோகத்தாதேயோது	மென்றார்
நந்தனார்-சீக்கிரமாய்ப்போவே	னென்றார்
வேதியார்-போககிரியாய்ப்போவே	னென்றார்
நந்தனார்-அன்னித்தஞ்செய்யே	னென்றார்
வேதியார்-சொன்னதுதவறி	னென்றார்
நந்தனார்-எங்கள்சாதிக்குயென்னவழி	யென்றார்
வேதியார்-உங்கள்சாதிக்குஇந்தவழி	யென்றார்
நந்தனார்-உற்றதுஓது	மென்றார்
வேதியார்-பெற்றதுபோது	மென்றார்
நந்தனார்-பறையனாய்ப்பிறந்தேனதுகூடுபழுத்தது	னென்றார்

வேதியர்-பறையராய்ப்பிறந்துங்கள்வருத்தமது	வென்றார்
நந்தனார்-வாய்க்காதவெனக்குவழிசொல்லு	வீரே
வேதியர்-காய்க்காதபரததிலகலலெறி	யாரே
நந்தனார்-எப்போதுமிப்படிசெய்வதே	னென்றார்
வேதியர்-அப்போதுமிப்படிசெய்ததே	னென்றார்
நந்தனார்-உலகமனைத்துமகடவுளாய்நிறந்த	தேன்
வேதியர்-பலகலைற்றுமாயனையனுப்பிற்றந்த	தேன்
நந்தனார்-பழுதானபென்மரபடைத்தேனே	யென்றார்
வேதியர்-அழுதாலுங்கனமமடுக்காதோ	வென்றார்
நந்தனார்-காபபதுன்பாரமகட்டுவிடு	மென்றார்
வேதியர்-நாறபதுவேலியைநட்டுவிடு	மென்றார்
நந்தனார்-அப்பனகருணையிப்படியோ	வென்றார்
வேதியர்-தபாரினைனதுவுமொபரிலே	னென்றார்

யசனம்

நந்தனாரெழுந்தபாபுபாரவணங்கி உத்தாரங்கேட்கின்றார்.

விருத்தம்

அல்லெனுங்குழலாள்மோகமண்டாதுவொருக்காற்றெண்டர்
பலலாழிகாஸஞ்செய்தபழவினைதொடக்கறுத்துச்
சொல்லினுமடங்கொணாதசுககககடலாட்டிவைக்குந
திலலைநாயகனைககண்டுதொரிசனஞ்செயவேனென்றார்

கண்ணி-இராகம்-பியாசு-ஆதிதாளம்.

மார்சுழிமாதத்திருவாதிநாள்	வாப்போகுதையே
மனதைதப்புண்ணுகப்பண்ணாநலொருதாம	போய்வாவென்றுசொல்
	[லையே
கட்டையிருக்கையில்சுதமபர்மோய்நரன	காணவேணுமையே
கசடனுகிலுமாசைவிளையுதுன்	காலுக்கும்பிடையே
காசில்லகழைநதநாளாருதலாயுட்க	கடுமைக்காரனையே
காலபாசத்தில்காட்டிக்கொடாபல	காப்பாற்றிடுமையே
உள்ளங்காஸிலென்றெனாப்பாட	வோடியுழைத்தேனையே
உண்டதுமுறங்குனதன்நியிலவேற்றே	யொன்றுங்காணிலையே
எட்டுமிரண்டுமறியாதேதைநா	னெளியேனையே
இன்னநதாபவயிற்றிடையணுகாம	லிடங்காட்டிடுமையே
வெள்ளைவெளித்திடுதண்ணீர்குடித்திடம்	வெறியேனையே
மேதினியினுயினுங்கடையேன	வழிவிடவேணுமையே
தானநதவங்கனொன்றுங்காண	தடியேனையே

தளரவிடவேண்டாமொருகோடி-

அல்லும்பகலுங்களாதரவாலே

அன்புடனேநல்லகதிபெறுவாயென்

தருமமுண்டுஐயே

ஆளாகினேனையே

றனுப்பவேனுமையே

விருததம்.

சிலையணிநதிமும்வேளெரிநதிடச்செய்திருநீருமேனியைக்
கலந்தீணநதிடவேண்டுமகாதலைககண்டிராயகிலமனைததையுந்
தலைகமநதிடுசேடனாகுணததனமையெய்திடுமநநனை
விலக்குவாங்கியபெருமையாலிவன்வேணதெல்லாமபேசுவான்.

வசனம்.

இப்படி சிதம்பரம்போக உததாரங்கேட்ட நந்தனாருடைய சி
வபத்திரிதாபத்தை ஆதிசேடனானு சொல்லவொண்ணாத மகிமை
யைக்கொண்ட மகானுபாவனை; அடிமைககாரனென்று வேணபடி
பேசுவார

இராகம்-முகாரி-ஆதிதாளம்

மாடுதின்னுமபுலையாவுனக்குமாகழித்திருநாளோ
தேடியெடுத்தாயாரிடத்தேபோய்ததீண்டாதேபோடா
ஆடுதின்னுமபுலையாவுனக்குஆனித்தெரிசனமோ
நாடுசிரிகுமவாழ்த்தைககன்னேறாடாதேபோடா
நண்டுக்குககலியாமழைநரிக்குசசங்கரநதி
பண்டிக்குப்பூசைதிருநாளுண்டோடவறாநீப்பா
பூசைகள்செய்வாயோ ஆண்டவனபொன்னடிதொழுவாயோ
கூசலபோடாதேபோடாயிங்கேகழைக்குமபிடலாகாதோ
கங்கையோடுவைப்போவங்ககாணிககைப்போடுவையோ
இங்கிதமறிவேண்டுககடிவநதுமிரையாதேபோடா
அஞ்செழுத்தோதுவையோவுனக்குமானந்தத்திருக்கத்தோ
வஞ்சகவாததைநாளேத்தெரியுமவாராதேபோடா.

வசனம்

அடாநந்தா சபாக நனாருயிருக்கின்றது நீ சிதம்பரம்போக
வேண்டுமென்று கேட்பதை ஆலோசித்தால் மிகுந்த ஆச்சரியமாயி
ருக்கின்றதென்று வேதியா பின்னுஞ்சொல்லுகின்றா.

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

அடடாநந்தனைதில்லைக்-கழைப்பென்றெனைக்கேட்ப
தாச்சரியமிக வாச்சர்யம்.

அநுபல்லவி.

அடடாகட்டுக்கதைகளைத் துமிங்
நடடாவயிலேத்தேடி நடவருட

குதவாது
விப்போது(அட)

ரரணங்கள்.

சனசா தியிற்பிறந்தோ னுணக்கவிடத்தி
 லெனை அலுவ ளுண்ம-அல்லவென்று
 போள பொதினுமுளா விர விரிநுக்குமவீதி
 புஞ்சுநீகடடகுக கொண்டு
 மாறுமழவுஞ்சுர மாலைபணிந்த வரு
 மாற்றலா திரிபுர மதனையெரித்த பெரு
 மானுகிய லுந திரு மஞ்சனேறசவந திரு
 வாதிரைப்பலன பெறமாட்டாய் ரொறபடி யிரு (அட்டா)
 வேழ்விக்கொரு புறமீவதியாக வியறறும
 மென்மைகள மிகத் தங்கும-அந்தத்
 தாழ்நாமிலாத தியைத்தலம்போய் வருவதற்குந்
 தடையிலையெனப் பொங்கும
 தன்மையிதெல்லாங் கனவாகமுடிய வரும
 சாதிபிறவையோ சித்தாலேதெரிய வரும
 பன்னிடபன்னிடபடித் தத்தனாவாயறறு யெவரும
 பட்டால்தெரியுமபறைய நுககென்பதனோல்வரும (அட்டா)
 அலலுமபந லுஞ்சோறறித நுககாததிரு தெய்வ
 மானவம்பல வாணன்-இங்கிருக்க
 தொல்லபபட்டுவாயேன் டாமென்றிறைத்திடுவேன்
 சொல்லமறநநீ வினை
 திலலுந்திரியாவர மீச சோதங்கடா பிடித்
 திருக்குமென துரிது திருட்டாநா பகடி
 பலலையொடித்தது விடுகிறேனாமடா தகடி
 பஞ்சசநீயாயசமா ததுபாராபென்னட்டா தடி (அட்டா)

வசனம்

வேதியர்ரொல்லிய ரொறகளைக்கேட்ட நமதுஞர் நீங்கனென்
 னைத் தடியாடித்தது லும பிராணலைமடித்தது லும கழுத்தைபொடித்
 தது லும சித்தபாடித்தது நடித்ததுனைக் காணாமலிருக்கெனென்று கடுந்
 துச்சொல்லுவார

இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இனியுன குற்றத்தைப் பொறுப்பேற்றே-அணுவள
 வேணுஞ்சம்மதிப்பேறே

அநுபல்லவி.

தனியாம்வேதசாஸ்திரந் தனையுணர்நதாலுஞ் சாதி
தன்புத்திபோகாதென்ற சரித்திரம்பொய்யலல நீதி (இனி)

சரணங்கள்

பாலகாலமுமபழமுமபாலுபயிஞ்ஞம	பாமா
பழகாததற்குவொப்பாய்ப்பகரலாமே	வேமபு
தலம்விட்டபுறம்போநீதான்செய்யாதடா	வீம்பு
தறையிற்கறந்தபாலுநதாவுமோமுலைக	காமபு (இனி)
திடையிலிருக்குமிந்த இடுமபனகடம்பன	சரி
இவர்களல்லாமலிதே இருப்போர்களென்று	நரி
நடையிலிருப்பேன்மகா நலவனாகுந	தெரி
நானுணைச்சோப்பேனென்று நம்பாதேபரி	கரி (இனி)

வசனம்

என்றுசொல்லிய வேதியருக்கு, நந்தனா மித்ருததாழ்மையோடு மேழ்மையோடுஞ்சொல்ல, வேதியருக்குக கோபமவந்தது திருட்டு வேடங்கொண்ட முரட்டுப் பயலையென்று மறுபடியுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-ஆசாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

திருட்டுத்தனமாதிரம் வேண்டாம்-நந்தா-ஆடாவுனக்கு
திருட்டுத்தனமாதிரமவேண்டாம்

அநுபல்லவி

முடா திருத்தனமாப்போசாதேயா	முடா
முன்னுமபின்னுமபறியாக்	குடிக்கடா
வாட்டுதவளைபொலவாயாடாதே	யேடா
வயலைமுழுதுஞ்சோப்பிடுத்திடப்	போடா (திருட்)

சரணங்கள்.

புத்தியுள்ளவனாகப்	பாருளாகொண்டுமுது
புன்றாய்நிலமுழுதுஞ்	சீரு-செய்துவிதைத்து
வைத்திடினயபோற்குடி	யாரு-இருப்பார்களுன்
நைத்துதிப்பாசகல	பேரும்
சத்தியமாகக்குண்டைகளை	கூட்டி
சார்ந்ததற்குவாயாரநீ	ஊட்டி
சத்தியுள்ளாட்டுக்குமே	ரோட்டி
தக்கவுன்றன்றிறமதுமிக்க	கூட்டி

மற்றுமற்றனைத்தனைத்துமுடிவுற

மெத்தமெத்தசித்த மொத்துசெய்குவாய் (திருட்டு)

பட்டாங்குனக்கேதடா

பாவி-என்சொந்தமான

பழனங்களுமீடேறத்

தேவி-பூசைபுரிந்து

பொட்டெனப்பதம்பணிந்து

சேவி-இதைமறந்தால்

பொக்குவேனையுன்னிட

ஆவி

சட்டமாகவுன்சமாத்தைத்

காட்டாதே

சரணமென்றுகண்ணிரை

ஒட்டாதே

தட்டுவனெகையினி

நீட்டாதே

சலசலப்புக்கஞ்சிரியோட

மாட்டாதே

விட்டுவிட்டுவிட்டுவிட்டு

விடுவிடு

கெட்டுகெட்டுகெட்டுகெட்டு பொகாதே (திருட்டு)

பாயுஞ்சலமுழுதுங்

கட்டி-பதனமாகப்

பழையவெருவெடுத்துக்

கொட்டி-சேறுபோலாட்டி

தோயுமசடமுதலோ

ரட்டி-வாராமறசெய்து

சொன்னாலனுப்புவேனோ

மட்டி

காயமுள்ளபோதேநீ

தானட

கார்த்தனறனைக்காணப் போவா

னட

வயத்துவிட்டுப்போகப்போரா

ரா

யேய்த்தவாதிரைக்கனுப்பேனோ

நட

ராயன்ராயன்ராயன்ராயன்

சாட்சியாய்

நீயன்நீயன்நீயன்நீயன் உணைவிடேன்

(திருட்டு)

வசனம்.

இதுவும், வெதியா சொல்லுகின்றா

அறுசீரடி விருத்தம்

வானிருந்தவிடந்தேடிக்காணாமல்மாவதேதோமதியங்கத்

தேனிருந்தசெந்தாளைச்சிறிப்பாபுந்திபுறத்தெளிந்தாரிலலை

ஊனருந்தும்பிலையாநீசிதம்பரத்தேசென்றாலுமுண்டோமுத்தித்

தானிருந்தவிடமவிட்டுப்போகாமலசஞ்சலத்தைத்தள்ளுவாயே.

வசனம்.

அடா, வாடா, மூடா, கோடா, என்னைப்போலொத்த பெரி யவர்களாலே கூடத்தேடி அறியப்படாத செகதீசனுடைய திவ்விய நாமத்தை நத்தை யுரிஞ்சம் பறையா கத்திக்குலைக்கலாமா, இப் படி தத்திக் குதிக்கலாமா, வித்தையொன்று மறியாதவனிற்கே பத்

தியெண்ணலாமா, நத்திமுத்திதேடலாமா, சுத்தமான பெரியோர்க ளிடத்தே சத்தமபோடலாமா, இங்கேநித்தம் நாடலாமா, வியாத்த மான இநதசென்மமெடுத்துஞ் சித்திதேடலாமா, அங்கேபுத்திசெல் லலாமா, அட்டா, இதுவெல்லாம விட்டுவிட்டா, நாததைப்பிடுங்கி நடட்டா, என் தொழிலைதொட்டா, தோல்கட்டிய தடியையெட்டா, யாருந் திருடாமல் பாராத்திருடா, களத்திலட்டுடா, காவல்கொடுடா, புல்லறுடா, முரடா, வழிதெரியாக்குருடா, நான் கொல்வதுநேரடா, இதடா, உன்செய்கையென்று கலலாடுவறித்து, தடியாலடித்து, வாயாலதிட்டி தேள்போலே கொட்டி, இவனொரு ஆள்போலே வி ன்றான், அவா நாளபோகுதே யென்றார்

வசனம்

நந்தனார், வேதியரைப்பார்த்து நீங்களென்னையடிக்கலாம் நா னும் அடிபடலாம், தங்களுக்குக் கைநோகுமேயென்று வணங்கிச் சொல்லுகின்றார்.

தண்டகம் = ஆதிதாளம்

பல்லவி

அடித்ததுபோதுமையே-எனனை-அடித்ததுபோதுமையே

அங் பல்லவி.

அடித்தா லுமுங்கன் கைவலி	யாதோ
அடிமைவேலைசெய்யுமென்னுடன்	வாதோ
படித்ததெல்லாமென்மனதிற	படாதோ
பாபியெனக்குநினிமேற்றெறி	யாதோ (அடித்)
நல்லவரேயுங்கள்மனதுப்பிர	காரம்
நடக்காமலிருநதுமப	சாரம்
சொல்லதெனியுமோவெனக்குப	சாரம்
சுகிர்தசாஸியுங்களாலேயிந	நேரம் (அடித்)

வசனம்

நந்தனார் ஐயருக்குத் தலைவணங்கிச் சொல்லுவார்

மோகனராகம் - ருபகதாளம்

இலவுகாத்தகிளை	யாச்சே-நான்
எடுத்துசொன்னதெல்லாம்	போச்சே
பறையன்சொல்லுபழு	தாச்சே-நீங்கள்
பாரப்பாரென்பதுமீ	லாச்சே
ஏழைச்சொல்லம்பல	மாச்சே-தெய்வ
மில்லாமெலங்கையோ	போச்சே

சேரியேசொர்க்கமென்
சிதம்பரமென்பது
விழனுக்கிரைத்தாற்போ
வேண்டுதல்வினாகிப்
கண்டைக்கண்டிட
காலம்பிறக்காமற்

முச்சே-தில்லைச்
போச்சே
லாச்சே-எந்தன்
போச்சே
லாச்சே-நல்ல
போச்சே

வசனம்.

நந்தனார் பெரியோர்கள் கோபத்தை இனி எவியேன் தாங்கே
னென்னுசொல்லுவார்

இராகம்-ராவணி - ஆகிதாளம்.

பெரியோர்சினமடையா ரடைந்காற்	பெருங்கடல்தீயாதோ
பேயன்தாங்குவேளை இம்மாத்கிரம்	பிழைபொறுத்தாளுமையே
அல்லுமபகலும்நா நநிததுமேதோ	வறியாமலேபோனேன்
ஆசைகொண்டேன் கிரவமபலகெய்வம்	மோசஞ்செய்யுதையே
பாவிபெனைதெதாடாரதடித்தாலுமெந்தன்	பாழ்வினைதீராதோ
பாத்தனிலபோசொல லாகவனென்றே	படைக்கதுபோதாதோ
சிங்கம்பொதித்திடிறைரகியையெடுமுந்	சொநாய்தொடலாமோ
சிதம்பரமநாவதொடலாமோராகியில	சின்னவனுன்றித
இன்னமுமகிசதம்பரம் போவேனென்று	யிங்ஙனவருவேளை
இம்மட்டும்பாது அமையுங்குந்தய	விருந்தாலதுபோதும்

இஃது - ஸஞ்சீடடியான்வந்த

விருத்தம்

சேரிவந்தவர்செவ்வியவேதியனசினத்தால
காருளடாரதிடுஞ்சோலையினிநறிவனகருததை
எருலாவியபரமனறமுண்மலரிறுகிகி
தீரனாகியருந்தனுபிபாடிசெய்தான

வசனம்.

நந்தனார் தங்களைபருகுததலைவணங்கி பெரியகும்பிடுபோட்டு
ஒருசோலையிலிருந்து சமாதிபண்ணுவார், தன்னுடைய சரீரத்தை
த்தில்லைவெளியிலே கலந்துகொள்வேனென்று வீரவைராக்கியத்து
டனே சேரியிலவராமல் தன்னுடைய துயரங்களைபெல்லாம் அம்பல
வாணருக்கே ஒப்பிவித்து சலுகைகொண்டாடுவார்.

விருத்தம்.

வேதியரிப்படிசொல்ல வெநதுமனம்வேறாகி வினையோவென்றி
சாதியிலேயாவது நீயன்றோபிறப்பித்தாய் சுவாமியென்னை

சோதனையோசெய்கின்றயெவ்வயிர்க்கு மவ்வயிராய்த்தோய்திருக்
ஆதிசூருவலவோரீபாப்பாணுக்குள்விரூந் துமனுப்புவினே. [கும

இராகம்-சௌ ராஷ்டி ரம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஐயாவுன்னடைக்கலம் பொய்யாகியதேகமடைக்கலம் ஐயா
அத்தானாவருவேனே ஆமபலத்தைப்பரவேனே
சற்றையாகிலுகாண்பேனே நந்தியெயன்செய்வேன ஐயா

விருத்தம்

தாநிலலாதவிப்பிறவியைத்தானெடுத்தஞ்சி
தூறுபட்டணற்கீழ்க்குலமாகியிததுன்பம்
நீறுபட்டிடுமலலவோதிலையினின்றல
பேறுபெற்றிடுவேனதற்குமொருபிசகோ

இராகம்-எ துருலகாமபோதி- திரிபுடைதாளம்

பல்லவி

ஐயோதெய்வமேயிந்தவையாககடிமையானேன்
செய்யாவினைகள்செய்தலலவோ
உள்ளங்கரைநதுருகியுயுமபடிக்கேட்கில
கள்ளகருமரனலலவோ
ஆலைக்கருமபதுரோலாசகதங்கமுழுதும்
வேலைக்கிடமுமிலையே
பாவியெனக்கோவந்தபாபபானமனதிரங்கான்
ஆவிதவிக்குதல்லவோ
கோவில்குமபத்தைக்கண்டாலகோடிவினைகள்திரும்
பாவிக்குக்கிடையாதகாண
தில்லையம்பலவாணதெய்வமபுலையாககாக
கல்லாச்சமையலாசகதே
பொன்னம்பலவாயுனைப்போற்றமவகையில்லாமல
இன்னமபிறவியேறுமோ
அன்னைதந்தையுமீயென்னாவிபொருளுமீ
யுன்சநிதிவரசசெய்வாயே

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

அடிமுடியொன்றுமிலலாதம்பலத்தரசேயுனபால
கொடியுணர்வாதாநென்ன குறையுமோவதனுல்தி
நடலெய்யப்பாண்கையில நடுங்குவோவிடுததாயென்று
படிமிசைவிழந்தாநாடிப் பதறுவான்கதறுவானே.

இராகம்-லாவணி-யமுனாகல்யாணி

பல்லவி

செய்யுமுபாயமநியேன

ஆரகர சிவனே தில்லைச்சிவனே

பத்துவருடகாலமாகவநதுபாபபாணைக்கேட்டேன
சித்தமிரங்குபோயவாவெனறொருநல்லசேதிசொல்லக்காணேனையோ
(செய்யு)

பாவிபுலையனய்ப்பிறப்பேறையிந்தபாரினின்றுப்பேறே
ஆவிதவிகளுதேபொன்னம்பலாவுன் னடிகமலங்காணேனையோ
(செய்யு)

பல்லுமுளைத்தநாள் முதலாகயிந்தபாபபிடுமுவேனே
தில்லைநாயகாகனகாவெனறுணைத்தேடுமவகைகாணேனையோ (செய)

நாற்பத்துவேலிலிவநிருக்கிறதை நடுகவேனுமென்றா
காபபதாருகளைபிடுங்குவதாரென்று கடுததேபேச்சுகடியேன (செய)

ஆற்றிலேகுளத்திலேவிழுவேனென்னவதைப்பிடித்திழுத்திடுவேன்
பாரத்தினிக்கிருபைசெய்யாவிடிற்பறையனப்பழிவீண் போகாதுசொ
[ன்னேன (செய்யு)]

தில்லைச்சிதம்பரத்தைதகநாணவிடி லென்றேதகந்தரியாது
சொல்லிவிட்டேனபொன்னம்பலவாவுனசொன்னசைபகருவருவே
[னோநான் (செய்யு)]

விருத்தம்

கடுவருநதியுமபணிக்ஷிணைவுங்கறறைச
சடிவமேவியிழைபுனறறிககவுந்தகுமோ
விடுவதில்லையுன்னருகின்றொருவேங்கைக
கொடியனவந்ததினாலென்னதில்லையிறகுறையோ

விருத்தம்

மாவளாதில்லைமாகாவிதியுமதிலும
கோவிலுந்திருக்கட்டமுங்கண்டுகண்குளிரப்
பாவியாகினென்காயத்தையேதுக்குப்படைத்தே
ணவிதானிருநதுமபரகதியடைந்திலனே
ஆதிநாண்முதற்றவமபொறுமாமுணிககாக
காதமோங்குவேநாடகம்புரிந்திடுநதன்
பாதம்போற்றியெருநமுமபணிந்திடுநதன்
ஏதந்திரவேகனவினுமீதுனுமவந்தா

வசனம்

நந்தனா, தில்லைத் தலத்தைக்காணாத செனமமிருந்தா லென்ன
போனென்னவென்று நிச்சயமபண்ணி மனதுருகுவாடும் வேலோ
யில், கொஞ்சம் நித்திரைபோற்கண்டு அநநித்திரையில் அம்பலத்தே
வனவந்து செரலலுவார

எதுகுலகாமப்போதி

பல்லவி

கனவினிலகண்டாரே-நந்தனா-கனவினிலகண்டாரே

மனதிலெப்போதும்

வருந்தியடி பணியுங்

கனகசுடேசனைக்

கண்ணினுறகாணுமல-கனவி

நீநடுங்குழனிகள்

நானடசுசொன்னேன

ஊனமில்லாமலுன

ஓடையவனகலிகு

மானிடப்பிறனியி

ஊனககிணையாபத்தி

மானிலலையெனதுசில்ல

நாதனவந்துரைக்க-கனவி

கனகுல்பகலாயக

கலித்தநின்னருளாற

சங்கரனேயென்று

சாருநனனியையால

அநகமபுளகித

மாசசுதுஅதன

பிங்கேவந்தேனென்று

யீசனுமபுகல-கனவி

விருத்தம்

அறிவுமிருந்தாற்றலுடன் சிவபெருமானபெயாசொல்லியாற்று
நாளில், கறைமுருவுபிடாழகன்றனதடிமைவெறியகலகனவிவந்து
குறையறவேகழனிகளை நடசுசொன்னேழுனகது விடைகொடுக்கே
னென்ற, மறையோதுமவாகுரைத்து நீவிநதுவாவென்று மன
றுட்சென்றா

நந்தனார் கனவில் - நடேசமூர்த்திசொன்ன

வசனம்

நமமுடைய நந்தனாரே உன்னிடகழனிகளை நமது பூதகணங்க
ளாலே நடசுசொன்னேம வேதியருக்குக்காட்டினால் உத்தராவகொ
டுப்பாரென்றுசொல்லித் தானமபலத்தேசென்றா

* நந்தனார்வித்திரைநீங்கி வயலகளைக்கண்டு சந்தோஷமடைதல

கண்ணிகள்

களையெடாமல்சலம்விடாமல

கதிரொருமுழங்காணுமாம்

களிகுதுபயிரிருக்குதுஅதைக

கட்டுகட்டவேதே! ஊமா

பழுதிலாமலேரிசுளங்கள்
பரமசிவனைப்பணியுநதனை
கனவில்வந்துவுருவமாகி
கடுகிடநதுவேதியரிடக

பள்ளமேடுதண்ணியாம்
பயிரிடுநதிருபபண்ணையாம்
கருணைமாரிகண்டவன்
காணவென்றுசென்றன

விருத்தம்

அய்யரேவாருமென்று அழைத்திடும்நதனரைத்
துய்யவேதியருங்கண்டு தொலபுவித்தெய்வமெல்லாம்
பொய்யிதுவென்றுகள்ளிப் புலையனும்வந்தானென்று
செய்யவேண்டியதுசெய்யச செபபுவாறொபபுவானே

பலவித - இராகம் - வராளி - ஆதிதாளம்.

வேதியர் சொல்லுதல்.

நந்தாவுனக்கிந்தமதி
அந்தரங்கஞ்சொந்தமா
விந்தையாயநின்றதன்றே

வந்ததென்னதந்ததாரு
யிருந்ததுமறந்துபோய்
அந்தவேளையுந்தியிலலை-நந்தா

தோடி.

கொல்லைக்காட்டிநரிபோலே
கல்லைக்காட்டிகோபகொண்டு
திலையென்றுசொன்னதெல்லா
கலையென்றுஐயர்சொன்ன
சித்தமுநதெளிந்துதா
பத்தியுநதுலைதுதா
சட்டம்-சட்டம்-நல்லது-நல்லது

பலலைக்காட்டிபேசுவாய்
சொல்லைக்காட்டியேசுவேன
மலையென்றுபோசசுதா
சொல்லேநிசமாசசுதா
உறறுதுவுணர்ந்துதா
கத்தலுமபறந்துதா
மெத்த-மெத்த-சந்தோஷம்

மத்தியமாவதி

இப்படிஅப்படிசொல்லாதே
சொற்படியொப்பதுதலாகீ
கள்ளக்கும்பிடுதள்ளடா
எள்ளுகொல்லைக்காரடா
தெய்வமென்பதுகுற்றம்
கையைக்கொட்டுசத்தம்
ஊனுறக்கமேயின்பம்
சாண்வயிறுறுக்குஅன்பு
ஓகோ-பலே-பலே

தப்பெடுத்திடுப்பையா
மெய்ப்பபுநடபபையா
காரியங்கைக்கொள்ளடா
யெங்குஞ்சுற்றிப்பாரடா
தெளிந்துபாருசுற்றம்
கண்டுகொள்ளுநித்தம்
ஊனிமுநதாலேதுன்பம்
சாதிமுறைமைவம்பு
சபாசுகண்டுகொண்டாய்

கேதாரகௌளம்

சூதாடிதோற்றவன்போல
வேதாநதசாஸ்திரங்கள்
என்னகாரியம்அதிலென

வாதாடிநிற்பதற்கு
காதாஸிலகேடடிருநதும்
வீரியம்-தள்ளு-தள்ளு

புன்னாகவராளி.

தில்லையென்பதுகாட்டிலுண்டு
தேகமபட்டாலபுண்ணுகும்
அமபலமாவதுஆகாச
அருளில்லைபொருளில்லை
பத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றும் வெற்றியென்றும்முத்தியென்றும்
இததனைநாள் கற்றகலை
மாறுபாட்டுக்காரன்வார்த்தை
தாறுமாறுபேசினதால்

கேட்டதில்லையா
பார்த்ததில்லையா
முற்றுப்பாரு
கண்டுசேரு
அததனையுமபித்தமாசக
கூறுபடுமோ
சோறுபோடுமோ

நாதநாமக்கிரியை

எல்லாம்முழுபுரட்டு
சொல்லாதேசுமமா
காரியத்தெப்பபாடா
காசுபணஞ்சேரடா

வல்லான்வகுத்தவழி
நிலலாதே
னக்கிணையாரடா
இதுநல்லவூடா

மாஞ்சை

கஞ்சிகுழுக்குடித்தாலும்
கொஞ்சமிருந்தாலும்போதும்

பஞ்சமில்லையே
சஞ்சலமென்ன

மத்தியமாவதி

சம்பாநெல்லிருக்குனககுத்தாரேன
சல்லாகிழித்ததுனககுத்தாரேன்
கண்டாங்கிசேசேயொன்று
பெண்டாட்டிககுக்கொடுத்து

ஒற்றைச
ஒற்றைக
துண்டாய்கிடைக்குது
நன்றாகவாழ்ந்திரு

புன்னாகவராளி.

துண்டுவெட்டிப்பாககுதின்று
கண்டனடிக்கட்டினையில்

அண்டைவெட்டிப்பேர்த்தையா
முண்டிருக்குபார்த்தையா

மோகனம்.

காணியில்லாதவனொரு
தோணிநுலந்தோணுது
பெண்டாட்டியில்லாச
கொண்டாட்டங்கொள்ளா

மாணியில்லாதவன்போலே
கோணிநடந்தாலுமென்ன
ககமல்லவேமென
ததைச சொல்லுவோ

ஆரடி

எருவிட்டுமுதவயல மறுவிட்டுத்தேவையிலலை
எதுவெட்டினாலுநதாங்குந துருவிட்டுப்பாக்கவேணுநதுரையே
நிலம்பாராதபேர்கடகுப புரையேயினுவல்லாமல
வேறேயுண்டாயிறையே இநதலுருக்குளி துல்லவினையே

அசாவேரி

மூலக்காலவினையததாணல சேலக்குககாணும
உனதுகலிகுதுககாணும குழநதைபாலுக்குககாணுமல்லவோ
ஊருக்குளினதநிலஞ்சபபையே நீவாரிவிடவேணுமிநதக்குபபையே

சாவேரி

வாரிகாலைசுகறநிப்பாரு கோரையையிடிநகிரம
தேரையையுமுகசசொல்லு வீரியையநடுகச
செட்டியார்குளததருகே முட்டிருக்கப்பிடாததையா
வெட்டியானகததருகே திட்டிருக்கப்பாததையா

புன்குவராளி

எல்லாமுனதுபொறுப பொல்லாமுனதுசுக
மல்லாமலவேறேகதியிலலை இலலை
கட்டியடிக்கடடியோயில விட்டதுமுனேத்ததுதா
பொட்டைத்திடல்குடடையிலை நடடதுபலித்ததுதா
காடுவெட்டிநஞ்சைபண்ணு மாடுகட்டிவைக்கோலப்போடு
பாடுபட்டுழைத்தாலன்றோ வீடுகட்டிவாழலாம-நநதா

வசனம்

இப்படிச்சொல்லும வேதியரை பண்ணையப பாக்கவாருமெ
ன்று நநதனார் கூப்பிடுவார

விருதநம

பண்ணையாவையுமபாருமெனறழைத்திடப்பரிநது
கணனுலாவியவேதியனகளிப்புறநநதன
பண்ணுலாவுமபொன்னம்பலக்கடத்தனைப்பரளி
யெண்ணிலாவருங்காதல்கொண்டிருநதனாதாமே

வசனம்

கேவலமாகிய நீசன் சிவகணங்களாலே ஒரு இராத்திரியிலநட
வுநட்டு அறுபயறுகடும்வையில வேதியர்கண்டு ஒன்றுந் தோன்றாதவ
ராகிய யுலகவாசனையற்று நின்றார்.

வசனம்

நந்தனா அம்பலவாணனைக் கொண்டாடிக் கூத்தாவாரா

கமிககா

நந்தனானதபரிதமானாநந்தனாநமஹுநநதமாகனா
சொநதமானவயலவநதுபார்க்கையில்
விரதையாசசுபலபநதம்போச்சுது
சிரதைதீரவேயநதரங்கத்தில்

நந்தனா

நீசச்சாதினெனறுயேசிபபேசுமிநத
தோசிவேதியனுமாயசயாகவே
தேசமற்றுநதிலலைவாசமாகுநட
ராஜமாததிக்குதாசனெனறுவரும

நந்தனா

வாருவாருமிதைபபாருஞ்சிவ
னேரவநதுசெய்யுகாரியங்கனிது
பாரினமீதுளினையாருமில்லையென
ஹரினுள்ளபெரியோருஞ்சொல்லசசொல்ல

நந்தனா

சித்தபீதிலொருகுறறமேதுமில்லை
சுததமானவிதயத்திலுள்ளசிவ
பகதிபண்ணிவெஞ்சித்தியாகிவர
முத்திதீதடிவருபததென்னறுசொலும

நந்தனா

வசனம்

வேதியா நந்தனாரைப்பார்த்து சிவபததரை அபசாரம் பண்ணி
னென்னறு மிகவும் குழைந்து சொல்லுவாரா

இராகம்-பியாகடை-அடதாளச்சாரபடி

பல்லவி

நந்தனாரேயுநன
நானெனவினைய

பெருமையினறுகண்டேன
விண்டேன

அதுபல்லவி

விரதையைக்குறியாமல
வீரமபுகுகுகசுகட்டி-

விழலனாநியாமல

வீசினெனென்னையாரும நந்

சரணங்கள்

அறியாமனத்தினுலையேதேதோபேசியுநன

அருமையாகுநெரியாமற்போனென

மெத்த

சிறியோசெய்தபிழைபெரியோர்பொறுப்ப	ரென்று
செப்பும்வார்த்தையுமகீகைகனவானே	இரத
முறையுணர்ந்தோர்க்கென்னதான்சொல்லத	தோணும்
மூடன்மேற்கிருபைவைத்துமுழுதுங்காத்திட	வேணும்
நிறைவுறவருட்பெற்றோர்க்கேதுநிகராங்	காணும்
நினைக்குமுன்னடிவணங்காதோனவநதுய	சேணும்

நந

நேற்றுப்பொழுதளவுஞ்சுமமாவிருந்ததிரத	
நிலங்குள்முறறும்பயிரகளமுளைத்துக	கதிசகச
சாறறுங்கதிரகள்முத்திசசாய்ந்து	அறுவடைக்கும
தகததாயிருக்குதேமிகக்கிளைத்து	உமது
ஆறறலதனக்குநிகராவாரோ	யாவரும்
அய்யாவுனதுரலலவருளால்நலமே	பெரும்
நாறறிசையோகளுமநாடிப்பணிய	வரும்
நாயேன்களிககமனமநயநதுககிருபை	தரும்

நந

குண்டைகளுங்கலப்பைககோலுங்காருமவிதையுங்	
கொட்டத்திலிருக்கநீசெய்திரோ	அரத
அண்டாபணியுருதிலையாண்டவனே	யுமககு
அடிமையாளாகிவநதுசெய	தாரோ
துண்டம்தனத்தாலெனெருணடுக்குமமைக	கொண்டேன்
தொல்லுலகத்துளளோராயாருமேசக	கண்டேன
தொண்டனனேனுமககுத்தேதாதங்களை	விண்டேன்
சொல்லும்பணிகளசெய்துகரப்படத்துணி	வுண்டேன

நந

வசனம்

என்றுவேதியாநந்தனாரைப்பார்த்துசொல்லிப்பின்னுஞ்
சொல்லுவார

இதுவுமவேதியாசொல்லிருத்தம்

கறைபடுங்கண்டன்முளைத்ததுபெற்றவேநோக்கி
குறையறுமநந்தனாரைக்குலமதுகிழெனநெண்ணி
மறைபுகல்பெருமையாலேவருத்தினேன்கொடியனென்று
இறைபடுமனம்பொலஞ்சியேங்கியேயாற்றுவானே.

இராகம்-புனஞ்சுவரானி-ரூபகதாளம்.

குற்றமெத்தனைசெய்திப்பாதினுமுநதன்சித்தத்திலுந்நையாதே-சிவ
பத்தனென்றறிபாடலத்தறிவார்த்தைகளைசொன்னபாவநூலையாதே

புலையர்கள் பாகதிதேமபடியவர் புண்ணியஞ்செய்வாரோ-உன்னை
கலிதீரக்கண்ணாரக்கண்டபோகனெல்லாங்காட்சிபெறுவாரோ
உருவமனதறியவொருவனாலாகாதென்றுலகம்மொழியாதோ-அது
திறமாச்சுதினியுதன்ஜெனமசபலமாசசுதெய்வமுமிரங்காதோ
ஜாதியிலிழிகுலஞ்சாஸ்திரங்கிடையாது சந்தேகப்படலானேன்-இப்
போ, ஆதிசிதம்பரரகசியமபாரென்றுயனுபவிடலானேன்

வசனம்

இப்படி வேதியா மிகவும் பரவசமடைந்து நடந்த வரலாற்றை
க்கேட்க, நாளிப்போவார கனவிலே ஈசனவந்து கருணை செய்வாரெ
ன்றார். அதற்கு வேதியா சொல்லுகின்றார்

இராகம-யமுனாகலயாணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நந்தாவுனகனவினிலெப்படியவந்தார்
வரந்தநதாரெந்தாய் நந்தர்
சந்தமுஞ்சனகாதிமுனிவாதொழுந்
சசசிதானந்தமுாததியல்லவோ நந்தர்
ஆதிமுடிவுகிடையாதபராராரு
சோதியல்லவோநீசசாதிபெனறறிந்தும நந்தர்
அண்டரண்டினைகின்றசபாபதிக
கொன்றமபேதமிலையென்றுதெளிந்துன நந்தர்

வசனம்

வேதியா தானசெய்த பிழையெல்லாம் பொறுத்துக்கொள்ளு
வீரென்றுசொல்ல, நந்தனார் மறுவுத்தரங் கூறுகின்றார்

இராகம-தெண்டகம-எதுகுலகாமபோதி

வேதியர் - ஏழைபார்ப்பான்செய்திடுமபிழையை
யேற்றுக்கொள்ளாதே நான்
இனமறியாதவன்முன்புததிக்காரனென்பதுவும்பொய்யோ
நந்தனார் - பொய்யாகிவிந்தவுலகத்தைப்பாராக்கும்
புண்ணியவானே நான்

புலையனுங்களடிமையல்லவோ புத்திசொல்லுமையே
வேதியா - புத்தியுண்டுளிததையுண்டு
பத்திகிடையாது வாயால்
புலம்பினதாலென்னமனமடங்காதுபோதங்கிடையாது
நந்தனார் - கிடைக்குஞ்சிதம்பரதேரிசனமென்று
கிருபைசெய்யு மையே
கீழ்க் குலமல்லவோநாயினுங்கடையென்கீர்த்திசெய்ப்பிரே

வசனம்

பரமபகதனாகிய நீ எனக்கு அடிமைவல்ல செயபவன்போல
வந்தபடியினாலே எனபிறவிபிணி யொழிந்ததென்று வேதியா சொ
ல்லுகின்றா

அறுசீரடி விருத்தம்

அவப்பொழுதுபோனதன நிமறைமுடிவைபுள கதனிய
வறிவிலுன்னித
தவப்பொழுதுங்கணப்பொழுதுங்கண்டறியாயபாஷியெனைச
சாராதாரனரே
சிவக்கொழுந்தினடிமையென்றுபெயரிட்டுவிலைகளை
செய்ததாக
பவக்கடலைகுளப்படிபோலதாண்டி வரசெய்ததுநதன்
பத்திதானே

இராகம்-ஆனந்தகௌரி ||

நந்தாநீசிவ	பத்தன்-உண்ணை
நம்பாமலேமோசமானேனான	பித்தன் நந்தா
பூமிகுள்நீயொரு	சித்தன்-இந்தப்
பூமிக்குநானொருசாஸ்திரப்பிர	சித்தன்
காமிகுள்ளோவெகு	மத்தன்-உண்ணைக்
கண்டுதேரிசித்தோரனைவரு	முத்தன் நந்தா
படித்துமென்னவெங்கள்	வேதம்-அதில்
பாரத்திலுயிர்தபகவனற்	தேம
எடுத்தசொன்னாய்சிவ	போதம்-அது
எறகாமற்போசசுதுயென்பிடி	வாதம் நந்தா

திருநாளைப்போவாரென்னும்

தெவிட்டாதசோகம்	பாணி-உந்தன்
தேகமுழுதிலுஞ்சிவன்றிரு	மேணி
பகையாகியவொரு	கூனி-போலே
பழுததேனாலுநீயாததும	ஞானி நந்தா
பவசாகரந்தாண்டிசு	சென்றாய்-உள்ளே
பாரதனுந்நதுபரமானந்தங்	கொண்டாய்
தவமாமுனிபோலே	நின்றாய்-திலலைத்
தாண்டவராயனைக்கண்ணுலநீ	கண்டாய் நந்தா

வசனம்

இப்படி வேதியா சொல்லுமபோது, நந்தனார் மனம் நொந்து கைகால நடுங்கி ஐயரைசுற்றிவந்து தலைவணங்கி எனக்கு ஆனன ங்கொடுத்த ஆடையளித்து இத்தனைநாளுங் காப்பாற்றின பெரிய வரே உங்களுக்குடிமைவேலை செய்யுமெனனை இப்படிப் பெருமையாய்ச் சொல்லவேண்டாமென்று சொல்லுகின்றா.

இராகம்-கலியாணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

ஐயாசொல்லு	வேனே-உம
தடிமைப்பறையன	தானே

அதுபல்லவி

மெய்யாகவேயிருதமேதினிவாழ்	வோர்கள்
வேலைசெய்யுழியர்தமமையோதாழ்	வாகள் ஐயா

சரணங்கள்.

மேம்புக்குயர்ந்தமதுரங்கள்	பூட்டினும்
வீறுமதன்குணமமாறாதந	நாட்டிலும்
ஆம்புத்திக்காரனென்னாலேயாவ	துண்டோ
அய்யனருளையல்லாமலுமவே	முண்டோ ஐயா
மேவுங்கிரைத்தண்டுமேருவைத்	தாங்குமா
வீசுங்கிராமுன்மின்னும்பூசுநி	யோங்குமா
ஆவதழிவதெல்லாமையன	றன்னாலே
ஆசுசுதென்றலென்னவாசுசுது	யென்னாலே ஐயா
முன்னமேசெய்தவினையின்வ	சத்தாலே
மூடப்பூலையனும்மேவி	யதனாலே

இன்னல்படுவதுடனின்னமும

ஏண்டா

ஏந்திக்கொள்ளுமென்றெனைக்கெடுக

வேண்டாம ஐயா

வசனம்

நந்தனார், தனது ஆண்டையாகிய வேதியரைப்பார்த்தது தங்க
ளுடைய திருவாக்கினால் ஏனையுமிப்படிபட புகழலாமோவென்று மி
கவும் வணக்கமாய்ச் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-அமிர தகலியாணி

பல்லவி

சின்னசாதியலலவோசிதம்பரம்போய்வருகிறேனான் சின்ன
அன்னை தந்தையொருவரில்லையடைக்கலமென்கையாள வேணும் சின்
ளரமில்லாதெருசமாகியிறைச்சிதினறுபுடலெருதத சின்ன
அல்லும்பகலுமதுவையுண்டுபிறிமயங்கியாட்டங்கொள்ளும் சின்ன

வசனம்

இப்படிச் சொல்லிய நந்தனாரைப்பார்த்தது வேதியாசொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தேவானாகேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஆருக்குததான் தெரியும்

அவர்மகிமை

அமரலநாடக

மாடியெருமை

அநுபல்லவி

பாருக்குள் மாந்தர்கள்

காண்பதுதொல்லை

பதஞ்சலிபண்ணிய

புண்ணியமிலை ஆருக்

சரணங்கள்

தேவர்களபூமழைகொண்டு

சொரிந்தார

சித்தவித்தியாதராகண்டு

மகிழ்தார

பாவலர்நாவலாடஎளங்

குளிரந்தார

பார்வதியமமனுங்கூட

யிருந்தாள ஆருக்

காதில்குழையதுவிழுந்தது

காட்டார

கண்டிடுமஅன்பரைவிண்டிட

மாட்டார்

பாதாளம்நடுங்கவேதாண்டவம்

போட்டார்

பக்தியில்லாதவாதங்களைக்

கூட்டார ஆருக்

பாலகிருஷ்ணன் புணிந்தேறறும

பிரதாபம்

பரந்தும்பேர்க்கில்லைபுண்ணிய

பாவம்

சீவகுணமருவும் ஞானப்பிர

தீபம்

தேவமனோகரமாகிய

ரூபம் ஆருக்

இராகம்-பைரவி-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி.

ஆருக்குப்பொன்னம்பலம் கிருபையிருக்குதோ

அவனே பெரியவனும்

அநுபல்லவி

பாருக்குள் வீடுகள் மீடுகளாடுகள்

பணமிருந்தாலவன் பெரியவனாவே

ஆரு

சரணங்கள்

வேதபுராணங்களே தினதரலென்ன

வேலைசூழப்பணமாதரலென்னகாரியம்

சாதனையாகவராதொருநாளும்

மண்ணைச் பெண்ணைச் பொண்ணைப்பொல்லாது ஆரு

பாணமதங்கள் டங்கவேசெய்ததோ,

பாலகிருஷ்ணன் தினதொழுமபொன்னம்பல

வாணனென்றதரவாய்விருமபாதவன

வானவாசி லுந்தானவன்கின்னவன

ஆரு

வசனம்

சிவபத்தியுள்ளவன் பெரியசாதி, சிவபத்தியிலலாதவன் பார்ப
பானயிருந்தாலுஞ் சின்னசாதி, ஆனபடியினாலே, திருபபுன்குரிலு
னடிகாகப் பரமசிவன் நந்தியைவிலக்கி தெரிசனங் கொடுத்ததும், நீ
குளமவெட்டினதும், ஒரு ராததிரிகாலத்திலே நாற்பதுவேலி நிலமு
ம் நடராஜமாததியேவநது நடவுநடடதும், பாக்கும்போது நீயே
மகாபுண்ணியபுருஷனென்று சொல்லவேண்டுமே யல்லாது, வேறில
லை. நீ இதுவரையி் லெனதுவார்த்தையைத் தட்டினதுமில்லை, ஆ
கையால், எனக்கு நீ குருவாகிநின்று உபதேசம் பண்ணென்று வே
தியர் சொல்லுகின்றா

இராகம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

நந்தாரீ-குருவுபதேசம்-நவிலிடவேணும்-நான்கடைத்தேற

நொந்தனன்கதிபெற்றமாட்டேன்

நோயினுமபிறவிககடலிடைவீழ்வேன

நந்தா

மந்தாரப்பூவெடுத்தரனார்மலரடிசாத்திவரமுலவென்னறிவு
 சிந்தாமல்வரந்தரவேணும்சிதம்பராகசியந்தெரிசித்திடவே நந்தா
 வைத்தாகருணைக்கடலுன்மனத்திற்சென்றுநீரிந்தசனம்புரிந்து
 ஒத்தாசைபூதகணங்களுநரிமையுடனவநதூழியருசெய்ய நந்தா
 பெற்றாரீபெரியவனுநதன்பெருமையைநானறிவேனோமூடன்
 நந்தாமல்மோசமதானேனமபிககைசொன்னேனற்கதிபெறவே நந

கலி-விருத்தம்,

வேதமோடறஞ்செய்திடுநூற்களைவிதித்தும்
 ஆகனாதியுன்னடியவாக்கடுஞ்சினமடைய
 பாதகம்புரிந்தேன்னெறுநநதனைப்பரவி
 வதநதீரவேவேதியருபசரித்திருந்தார

வசனம்

இப்படிச்சொல்லிய வேதியாவாததையைத் தள்ளப்படாமை
 யால், சுற்றிவந்து தலைவணங்கி ஒருமுலையைநோக்கி நந்தனா சொல்
 லுகின்றப்போல சொல்லுகின்றார்

இராகம்-புன்னாகுவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஐயேமெத்தகடினம்-உனககடினம்-ஐயேமெத்தகடினம்

அதுபல்லவி

பொய்யாதபொன்னம்பலத்தையாமிருக்குமிடம்

நையாதமனிதாகுவுய்யாதுகண்டுகொள்ளும்

ஐயே

சரணங்கள்

வாசியாலேமூலககனல் வீசிபேசமுனறுவரப்

பூசைபண்ணிப்பணிந்திடு மாசறக்குண்டலியைவிட்

டாட்டுமே-மனமூட்டுமே-மேலோட்டுமே-வழிகாட்டுமே இநத

மானாசிமானம்விட்டுத்-தானாகிநின் றறாகஞ்ச

சேனாதிபதிபோலே-ஞானாதிபதியுண்டு

பாருமே-கடடிககாருமே-உள்ளேசேருமே-அதுபோதுமே அங்கே

சங்கையறவேறின்று பொங்கிவருமபாலுண்டு

அங்கமிளைப்பாறிகொண்டு தககப்பொம்மைப்போலவே

கிலுமே-ஏதஞ்சொல்லுமே-ஞானஞ்சொல்லுமே-யாதுமெல்லுமே

இநத

அட்டாங்கம்பண்ணினாலும் கெட்டாங்குபண்ணியது
கிட்டாதுகிட்டிவர வெட்டாதுமுட்டியது
பாயுமே-முளைதேயுமே-அதுவோயுமோ-உள்ளேதோயுமேவேத

மந்திரததாலேபோட்டு யெந்திரத்திலேபாக்குந்
தந்திரத்திலேயுமிலை அந்திரத்திலே அவ
தானமே-அமுதானமே-மலகினமே-பேசாமோனமே அந்த

முடபாமுந்தாண்டிவரது அப்பாலேநின்றவர்க்கு
இப்பாலைகிடையாது அப்பாதிருநடனம்
ஆடுவார-தாளம்போடுவார-அனபாகடுவார-இசைபாடுவார் இதை

கண்டாருங்கிடையாது விண்டாருஞ்சொன்னதில்லை
அண்டரண்டுகோடியெல்லா மொன்றாய்ச்சதிமந்திருக்கு
மல்லவே-பறையன சொல்லவோ-அங்கேசெல்லவோ-நேரமாகுதல்ல
[வோ

பாலகிருஷ்ணபபணிர்திடுஞ் சீலகுருசிதம்பரம்
மேலேவைத்தவாசையாலே காலன்றறுபோவேனென்று
சாத்திரம்-நல்லசெய்ததிரம்-சிறிதிரம்-ஞானநேத்திரங்கொண்டு
ஐயே

கவி-விருத்தம்

வானமேவியவுடையாராழ்த்தியமறைமையாக
கானமேசெயுமேவதியேயுமக்கடிமை
யினமாமழிசுவததினிலெய்தியநந்தன்
ஞானவாரிகொண்டையவருளுற்றினைந்தார

வசனம்

இப்படி நந்தனாசொல்லு வேதியாகேட்டு திவ்வியஞானமடை
ந்து நந்தனரைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-சாமராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

சிதம்பரம்போய்நீவாருமையா	நான	
செய்ததெல்லாம்பசாரமையா		சிதம்
சிதம்பரம்போவீர்பதம்பெறுவீர	வேறே	
சுந்தனைவேண்டாமநந்தனையினிமேல		சிதம்
எத்திசையிலுமுமக்கினைசொல்லப	போம்மா	
பத்தியேழுதென்றுபழகியபெரிவார்		சிதம்

சித்தமுநதெளிந்ததுதெய்வமேரீரென்று
புத்தியுமவந்ததுசத்தியமல்லவோ

சிதம்

வசனம்

இப்படிச்சொல்லிய வேதியரைச்சுற்றிவந்து நந்தனார் தலைவனை
ஐகி தூரவிலகிநின்று வேதியரை ஆசீர்வதிக்கச்சொல்லுவாரா.

இராகம்-ஓரடியிரண்டுவாராததை-துக்கடா

நந்தனார்.

வேதியா

சிதம்பரதெரிசனங்கிடைக்குமோ

கிஷ்டக்கும

சென்மசாபல்லியமாமோ

ஆகும்

பதம்பெறுந்தவநெறியறிகிலை

அறிவீ

பரமசிவனருள்செய்வரோ

செய்வாரா

சாதியில்தாழ்ந்தவனல்லவோ

அல்ல

சாததிரமுறைமைக்குஞாயமோ

ஞாயம

ஆதியம்பலத்தெய்வமநாடுமோ

நாடும

ஆனந்தமடைவேனுவையரோ

அடைவீ

வசனம்

வேதியா நந்தனாருக்கு ஆசீர்வாதம்பண்ணியனுப்பியபின்பு நந
தனாருடைய குணதிசயங்களைக் கொண்டாடுவாரா

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

அடியவாகள்மனமியப பேசினதுண்டபாரத மனைதங்கோடி,
படுநரகிலவீழ்வாரென நெனவுரைக்கும பாவமது பவித்ததெனறு,
துடிதுடித்துத்தொடைநடுங்கி நீர்வடித்துசிதம்பரத்தே துதிகள்செ
ய்து,படிபுகழுந்திருத்தொண்டாருணமெலாழலகறியபபகருவாரே.

இதுவுமது

சாததிரக்குப்பையெல்லாந தள்ளினேனபதறுபோலே
காத்திரஞ்சுத்தமாசசு கனிந்திடுமுளளமபத்தி
மாததிரமிருந்தாற்போது மறமுறன் றுமிலலைசுவச்
சேஷத்திரமுழுதுஞ்சுற்றி : 9 ந வேனறில்லொன்றா

இராகம்-செளராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எநதநேரமுமநந்தனைசிறத்தித்தா

எநதமாகியிருநதனநதணர்

எந்த

பந்தநதிரவேயிந்தவுருவாகி

வந்ததோவரந்தநதுதோசிவனென்று

எந்த

வசனம்.

விட்டுதோ இநதவிட்டுக் கவலைகள்பட்டுதோ பவசாகரச்சேர
ழித்திட்டுதோ முநதிவெளளம் கரைபுரண்டுதோவென்று எங்கித
தொழுது எநநேரமும வேதியர் இப்படியே சிவபத்திபண்ணிக்கொ
ண்டு ஆனநதமடைந்திருந்தார். அப்படியிருக்க, நந்தனா ஆதனா
ரைவிட்டு சிதம்பரத்தை நோக்கி வருகின்றார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்

நந்தனசிதம்பரமவருகின்றார் ஆதனாரைவிட்டுக்

கொள் ளிடநதாண்டியபபாலவருகையிலே

தொண்டரங்கம்பரவசமாய்-எங்குமபொங்கிச்சிவமயமாய்

நந்த

அநதககருணைவிருத்தியழிநது

அனேகசென்மவாசனையை

அனலகொண்டுதித்தாரே-சஞ்சித-விதையென்றுவெறுததாரே

குண்டலிசத்தினைக்கொண்டு

கிளமபிமண்டலமபுருநது

சஞ்சரிததுக்கொண்டார்-குறையா-வமிர்தமுண்டார்கிளையார்

நந்த

அநாதிமாயகற்பிதமிநத

நாமரூபாதிப்பரஞ்சமெல்லா

மழிந்துபோமென்பார்-குறைகட-லெழுந்ததுரையென்பார்

நந்த

சைவததலங்களிறறைய்விதுவே

சத்தியமபணனுவேநான்பறையன்

சதூாமறைகேட்டிலையோ-மிக்க-ஷன்மதங்கேட்டிலையோ

நந்த

எபழி துநடராஜமூர்த்தியின்

இணையடிதொழுதார்க்கிணையே

னிந்திரபதநிரோ-திருமரியும்-வந்தவர்காணகிலிரோ

நந்த

ஈசன்கருணலேசமீலாதவ
 நெத்தனேவேதங்கற்றாலு
 மெட்டாப்பெருங்காமபு-நெருங்கித்-தொட்டால்செங்கரும்பு நந்த
 ஆதனூரிலொருபுலையனாககாக
 அம்பலநாடகமாடுவரோ
 அருந்தவமபுரிந்தேனே-கனவினில்-வருந்தியுமிருந்தேனே நந்த
 அரகாசாம்பசதாசிவனேபொன்
 னம்பலததாடியதேசிகனே
 ஐயேயுன்னடிமை-மனது-நையேனுனனுடைமை நந்த
 செழிததுவியனுலகெட்டி சசிகரங்ங
 னைநதுந்தெரியுதுகாணையே
 தில்லைதலமென்பார்-அன்புடன்-சொல்லப்பலமென்பார் நந்த
 குதிப்பாரொருதரங்களிப்பார்கண்ணி
 ருதிப்பாரானந்தலாகிரியால
 கொண்டானடிப்பாரே-குரவை-நனரூய்ப்படிப்பாரே நந்த
 பாரளந்தகோபாலகிருஷ்ணன்துதி
 பாடுநதிருவடிபணிவேனே
 பரகதியடைவேனே-பூமியில-மறுபடிவருவேனே நந்த

வசனம்

நந்தனா ஆதனூரைவிட்டுக் கொள்ளிடத்தருகிலவரும்போது
 சொல்லுகின்றா

இராகம்-முகாரி-அடதாளம்,

பல்லவி

கொள்ளிடக்கரைபோனான்-நந்தன
 கோபுரங்களைக்கண்டான்

அநுபல்லவி

பள்ளச்சாதினிலும்பறைச்சாதிநானென்று
 உள்ளமுருகியவாவெள்ளங்கரைபுரள

கொள்

சரணங்கள்

ஓடத்தின்மேலேறி-நந்தன்-ஓங்குமகிழ்ச்சியீறி
 நாடயெவருமநல்லநடனக்கூததாடியே
 நண்டுடன்கதிபெறலாமென்றுறுதிக்கொண்டு

கொழு

திருநாளைப்போவாரொன்னும்

அக்கரைபோனானே-நந்தன்-ஆனந்தங்கொண்டானே
 சிக்கெனவேசிவசிதம்பரேசனைக்கண்ண
 சிந்தைமகிழ்நதுசிவத்தியானஞ்செய்துகொண்டு கொள்
 திருவாதிரைத்திருநாள்-செய்யுந்-தினமல்லவோயிரநாள்
 திருநடராஜமூர்த்திதிருமுகநதனைக்கண்டு
 சித்தங்களிப்போனென்றுதிருக்கொண்டு கொள்

வசனம்.

நந்தனா, இரத்தப்பிரகாரம் தோத்திரஞ்செய்துக்கொண்டு கொள்ளிடக்கரையைத்தாண்டி வருமபோது திலைக்கோபுரத்தைக்கண்டு தரிசனம்பண்ணுவாரா

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கோபுரதரிசனமே-எந்தன-பாபவிமோசனமே
 தாமங்கள்மூன்றுநதணிநதுவிடுமநல்ல
 சோபனமுண்டாஞ்சோதிவிளங்கிய கோபு
 விண்ணனைநதுமேலோங்கியேகண்டுநற்
 கண்ணுளார்க்கெல்லாங்காட்சியளித்திடும் கோபு
 அல்லுமபகலுமஅமராதுதித்திடும்
 திலைக்கிறையோனறினமுமகிழ்நதிடும் கோபு

வசனம்

நந்தனார், திலைத்தலம் இப்படியிருக்குதென்று சொல்லுகின்றார்

இராகம்-நவரோஸ்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

மாங்குயில்குவியசோலைகளும் வாழீட்சகூபதடாகங்களுந்
 தூங்கதிர்மண்டலமெதையெஞ் சொனசபேசனதுஜபமும
 நாலுபுரத்திலுங்கோபுரமும் நவமணிசகித்திரமண்டபமும
 சீலமுறநதிருவிதிசுளுந் திலைவேதியர்மாளிகையும்
 கண்டேன்கவிதிரநதேன் என்கவையெல்லாமொழிந்தேன்
 மண்டலம்புகழும்சபேசன்சுகிதி வாழ்த்திப் பணிந்துநின்றேன்
 தஞ்சமென்றடைந்தே விரதசசலத்தால்நொந்தேனினியென்னை
 அஞ்சவேண்டாமென்றொருதாஞ் சொல்லியழைத்தாலாகாதோ

அப்பாவுன்சரணந்தில்லைக்கரசேயன்சரணம்
ஒப்பாரில்லாநாடகம்பயி லுமொளியேநிளசரணம்

கோபுரதெரிசனமென்கிற கீர்த்தனமுதற்கொண்டு

சிதம்பரவிலாசமெனப்படும்.

சு ந னு

சிவன்-வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டே, அறியாதுபோ
விருந்த-செம்பொன்-னம்பலத்தாடியைக்கும்பிடவே, ஆதனூர்தனி
விருந்து-விடும் - அம்புகிபாலப்பறந்தையமின்றித், தில்லையருகிலவந
தாரா-மனந்-தேறிககொண்டார குறையாறிககொண்டார், கெண்டா
மணியோசை

திருநாளிப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

நாளிப்போவேனென்றுநாங்கள்சொலத்தெரியாது
பூளைப்பூவாழிபறவிபிணிப்பெழியப்போவாராயப
பாளையபூங்குமுகுதிராகுமபழம்பதியினின்றுபோய்
வாளிப்போற்றெழுமபழனஞ்சூழ்தில்லைமருங்குணைந்தார்.

வசனம்

இது பொழிப்புரை

நாளிப்போவேனென்று சொல்லி அனேகநாள் கழியச் சபாநா
தரைத் தரிசனமபண்ணவேண்டுமென்று பேராசையை அடக்கக்கூ
டாதவராய்ப் பூளைப்பூவையொத்த நிலையாமையையுடைய டிறப்புக
ளால உண்டாகிய சம்பந்தம் நீங்கும்பொருட்டுப் போகின்றவராய்ப்
பாளையையுடைய பொலிவாகிய கமுகுமரங்கள் சூழந்திருக்கும் ப
ழைமையுற்ற தமமுடைய ஊரிலநின்றும் புறப்பட்டு ஆண்வாளி மீ
னானது எழுப்பி விளையாடும் வயல்களையுடைய சிதம்பரத்தின் எல
லையை அடைந்தார்.

இராகம்-கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்

கெண்டாமணியாடுது-கண்டுபிணிவாடுது

முத்திமணிதேடுது

நாடுதுகூடுது (கெண்)

பாவசமாகுது

பாவங்களபோகுது (கெண்)

செனனமாணதிகள்

மோகமுந்தீர்த்தது (கெண்)

சிறுது.

கெண்டாமணியோசை-காதில்-கேட்குதென்றாரதைப் பார்க்க
வென்றே, கொண்டாட்டமாகிவந்தாராகையைக்-கும்பிட்டேன் நமக
கம்பிட்டதோ, வென்றேமனமகிழ்ந்தார்-திரு - வீதியிலேவந்த காத
லுடன், கண்டார்களையாறி-இரு-கண்களிலானந்தம் பொங்கிடவே,
பணிந்தார்பரவசமாய்-நல்ல-பாக்கியசாலிகளாக்குமென்றார், இதுதா
னே தில்லைப்பதி

வசனம்

நந்தனா தில்லையைக்கண்ட ஆனந்தனுபூதியைச் சொல்லுகின்
றார்

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

தில்லைத்தலத்தைக் கண்டார்-அதுசித்துவிலாசமென்றார்-அந்த
எல்லையிலே நின்றார்-மனதேகமாக்கிக்கொண்டார்
இருகண்கள்நீர் வடித்தார்-கொடுங்காமவலையைறுத்தார்
இருகையைதூக்குவித்தார் தனகாலைக்கோணிககுதித்தார்-இந்த
ஐம்புலன்களை மறந்தார்-பரமானந்தக்கடலுறைந்தார்
தனதேகபாவ மறந்தார்-தில்லைசகிவனையென்றிருந்தார்

இராகம்-பியாசு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இதுதானேதில்லைத்தலம்-இதனைநாளுமறியேன்
இதுதானேதில்லைத்தலம்

அதுவோயிதுவோவென்றலைத்திடுமேபயனைக்
கதிதருவேனென்றுகைகாட்டியழைத்திடும் இது
காசினியிலிதைக்கயிலையென்றெல்லோரும்
பேசக்கேட்டதேயன்றிபேணிப்பாராததநிற்கிலேன இது

இராகம்-அசாவேரி-திசரமதாளம்

பல்லவி

ஆடியபாதத்தைத்ததாரும்-உம்மைத்
தேடிவந்தேன்-இதோபாரும்பாரும் ஆடிய

அதுபல்லவி.

நாடிப்புகழ்ந்துதொழும் சிவகாமிமேனாகரே
தில்லைதராஜரே யுமதுகையைவிடமாட்டேன் ஆடிய

சரணங்கள்.

பாததிரமலலேவா பாலகிருஷ்ணன்பணிபரணே
சிதம்பரசேஷத்திரதெரிசனம் விடுசேர்க்குமென்றறியேனே
மாததிரப்பொழுதுமமை மறக்கவென்மன துவராதென்றமருள்
தோததிரமபண்ணமாட்டேன்சுவாமி ஆதிலென்னசுகம் ஆமபலநத
[னில் ஆடிய

வசனம்

நந்தனா, திலையைக்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டாடுவார்.

இநதுஸ்தான்-காபிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தில்லைத்திலையென்றாற்பிறவி
இலையிலையென்றமறைமொழியும்
தொல்லைத்தொலையென்றகொடுவினை
வல்லைவலையென்றகலுந்திருநத

தில்லை

கற்றேங்கற்றேங்களங்கமறிந்திட
பெற்றேமபெற்றேம்பேசாப்பெருமையி
லுற்றேமுற்றேமபொன்னம்பலநதனில
தத்தோநதததோமென்றநடனமிடும்

தில்லை

வாடிவாடியேமாலயனிருவரும்
கூடிக்கூடிகொண்டல்லம்பகலுந்தான்
தேடித்தேடித்திருவடிமுனைகளைப்
பாடிப்படிக்கோபாலகிருஷ்ணனதொழும்

தில்லை

துக்கடா-இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுவோதில்லைசிதம்பரசேஷத்திரமீசனிருப்பிடமோ

சரணங்கள்.

மதுரைபொழிந்திடும்
மாழீனிவந்தவம்
பதவிபெறுநதொண்டர்
பலதெய்வமுநதொழும்

மறையோரிருபபிடம்
வாழும்பெருமீடம்
பணிநதுவருமிடம்
பாகத்திருமிடம் இது

இராகம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

(பல்லவி,

ஆடுஞ்சிதம்பரமோ-வையனகூததாடுஞ்சிதம்பரமோ

ஆடுஞ்சிதம்பர மனபாகளிககவே

நாடுமசிதம்பரம் நமச்சிவாயப்பொருள்

ஆடுஞ்

ஆருமறியாமல் அம்பலவாணனா

சீரடியார்பாக்கச சேவடிதூககியே

ஆடுஞ்

பாலகிருஷ்ணனபோற்றும் பனிமதிச்சடையினா

தாளமத்தளம்போட தாதெய்தெய்யென்று

ஆடுஞ்

இராகம்-தன்னியாசி-திசரஜாதிதாளம்

(பல்லவி

திருவாதிரைதெரிசனத்திறகுவநதேன்-உநதன

திருவாதிரைதெரிசனத்திறகுவநதேன்

அதுபல்லவி

திருவாய்திறநதுறவாயினிபிரவாவரநதருவாயென்று

திரு

சரணங்கள்

கங்குகறையேதுபவக கறைதாண்டவேவுனதுசிவ

கங்கைதனிவழங்கிதவக கடலுங்குளப்படியாகவே

திரு

அல்லும்பகலுனதுசபை அருகிலினறுகூததாடினால்

எல்லாமனமுநரும பரகதியுங்கவசமாகுமே

திரு

ஆலநதனைக்கண்டோடிய வமரர்துயாகெடக்காத்தவன்

பாலகிருஷ்ணன்பணியுந திருப்பாதங்கனசபாபதி

திரு

அறுசீடியாசிரிய விருத்தம்

கிலையைக்கண்டபோதே தெளிந்ததெனனுள்ளமெல்லாம்

பல்லுழிகாஸஞ்செய்த பாழ்வின்தொலைதுபோசக

நல்லருண்டனவகாட்டும் நாயனாசிறசபைக்குள்

செல்லுவார்மகிமைசெய்ய சேடனாலாகாதென்றே

வசனம்

இப்படித் தில்லையைக் கொண்டாடி இதைப்பாராதவரே பாவியென்பாரா

இராகம்-சவாயி-சாப்புதாளம்

பல்லவி

மூர்க்குழிமாதத்திருவாதிரைநாளையிலவநுசிதம்பரதேசிகளை
பாராதபாவிகட்கேதுமில்லையிந்தப்பாரிலவந்துபிறவாதவரே
வாணிற்றொடுந்திருமாளிகைமண்டபமாதினுநதில்லைமாநகரம்
காணக்கிடைக்காதபாயிரதபாகுகியவகாதில்கேட்டவண்ணங்கண்
[டதுவே
ஆதிபராபரமாகியதில்லைபொன்னமபலவன்வளாசநநிதியில்
நாதமுங்கீதமுங்கேட்குதுவானநதநாடகவேளையையானறியேன

வரனம்

நந்தனாசிதம்பரனுகாணத்தாறசிவலோகங் காணேனென்பாரா.

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

சிதம்பரமவநதுதெரிசியாதசெனமமவீணென்றுபேசி
மனதிலெண்ணினாபாதகமலத்தியானமபண்ணினா
பறையனுக்குமிநத்ததலத்தைப்பாராததபின்புமோட்சபதவி
பலிததுதல்லவோபாவீசெனமலுத்துதல்லவோ
தொண்டுகொண்டதங்கையாபெருமையெல்லாஞ்சொல்லிசொல்லி
துள்ளித்தாவினாநானவிரையயள்ளிதகூவினா
[த்
பூதலத்தினிலிதுவேதெய்வமெனறுநநதனானதககடலில்
பொங்கிப்பாடினாபுண்ணியத்தலமெனறுதேடினா

இராகம்-தண்டகம்-சாபுதாளம்.

ஆரகரங்கரவண்ணலேயமபலத்தரனே

நானுந்தனடைக்கலமென்று

உருகித் துதியாரோ-ஆனந்தம்

பெருகிப் பதியாரோ

முத்தியளிகருநிருமூலத்தானரைக்கண்டு

பத்திபண்ணாதவனபாமரனல்லவோ

பாருக்குச்சுமையாச்சு-அவ்விருந்து

மாருக்குச்சுசுகமாச்சு

மங்கையர்மோகமாய்மயங்கித்தினந்தோறும்

அங்கமபுளகிதமாவரிடுமேவல்

கொண்டாழிக்குழைத்தாரே-அன்யாயமாய்
நாளையுங் கழித்தாரே

விசிநடைநடந்தமெய்யும்பொய்யாகவே
ஓசையடங்குமபோதொருவருமங்கிலைத்
தூசியும்போகாதே-காதறுந்த
ஊசியும் வாராதே

சிவசிதம்பரமென்றுதிலலைவெளியினின்று
பவசாகரமவென்றுபரமபதமடையுந்
தவநெறிபொருந்தாரே-பொருந்தின
மவரையும் வருந்தாரே

சாததிரங்குறறனுஞ்சதூமறையுணர்ந்தா னுஞ்
சூத்திரமபெற்றனுஞ்சொன்னேனகங்கார
மாததிரம்போகாதே-கருணைக்குப
பாததிர மாகாதே

சரணுகதமென்றுசாரந்தடிபணியாமல்
வருண்சீரமணிதிவழுவாதிருக்கினுஞ்
செனனாதிகளவிடுமா-சீரவண
மனனாதிகள படுமோ

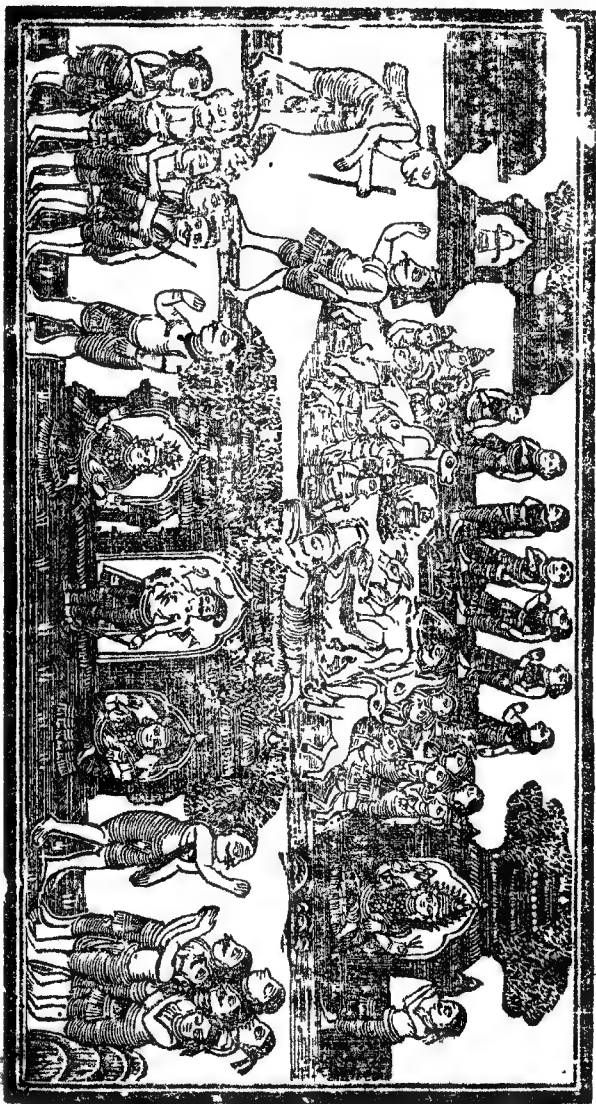
ஆட்டசித்திகளபெற்றுவாண்டாயிரங்கால
புட்டிருந்தாலுமெனமரணபயமெய்திடு
நட்டசெனம் மாசசே-மனிதசெனம்
மெட்டிவினாயப்போசசே

முப்பாழூதாண்டிமுதத்தீழுட்டிகொண
டப்பாலேரின்றாலானந்தங்காணலா
மொப்பாரிலலையடா-ஊடுருவி
நிறபா ரிலலையடா

ஆலமிடறடக்கியமபலககூத்தனகோ
பாலகிருஷ்ணனதொழுமபரமசிவனையென்று
பாடிப்படி யாரோ-பருவத்தில
தேடிப்பிடியாரோ

வசனம்

நந்தனா சிவபத்திபண்ணாதவனை நிர்த்தனைசெய்து இன்னமுது
சொல்லுகின்றார்

இராகம்-சுருட்டி-சாபுதாளம்

சாரீரோபுகழ்தில்லைவனநாதரவாமும்
 ஞானசபையைப்போற்றநிநமசிவாயவென்று
 சொல்லாதவன்-கல்வி-கல்லாதவன்-வெகுபொல்லாதவன்
 காசினிபுகழ்சிவகாமவல்லியைக்கண்டு
 பாசமகனும்நெறிபாராதவன்சுத்தப்
 பதராச்சு-ஆட்டினதராச்சு-கிருமிக்கெதிராச்சு
 ஆட்டுக்காலைசற்றேகேட்டுவாங்கியுள்ளே
 நாட்டிக்கொள்ளாதவன்மாட்டுக்குவமையென்று
 நாடாரே-கண்டுகூடாரே-என்றுநதேடாரே
 அம்பலவாணனாரருகில்வந்துகையால்
 கும்பிட்டி-ஹைஞ்சாதகுருடாகருககுத்திற
 மதியேது-பரகதியேது-பண்ணுமவிதியேது
 ராக்கிருந் துஞ்சிவநாமத்தைநவிலாமல்
 சாக்குப்போக்குப்பேசஞ்சண்டியவனைக்கால
 னடியானே-கட்டிப்படியானே-கையாலியானே
 வேதார்த்தநூற்களைவிவரித்துணர்ந்தாலு
 மேகாந்தபத்தியொன்றில்லாதவனுள்ள
 முருகாது-கள்ளங்கருகாது-வெள்ளமபெருகாது
 ஆத்திமதியஞ்சடையழகனாடியகததைப
 பராததுக்களிககாதபாவிமனிதாக்கொன்றும
 பலியாது-வினைசலியாது-சீலம்பொலியாது
 பாலகிருஷ்ணன்தேடும்பாதரசததைக்கண்டு
 சீலமுடனையுண்டுசேபிக்காதவன் துன்பம்
 துலையாது-இன்பமநிலையாது-கன்மம்கலையாது

வசனம்

நந்தனார், சிதம்பரமபாராத கண்படைத்தாரை முகத்தைக்கெ
 மக்கவந்த புண்படைத்தவரென்று சொல்லுவாரா.

இராகம்-ஆனந்தக்களிப்பிலே-ஒருபேதம்.

காணாதகண்ணென்னகண்ணே
 வீணானகண்மயில்கண்ணதுபுண்ணே
 சொல்லும்பொருளிறந்ததுரியவடிவமாகி
 யல்லும்பகலுமற்றவானந்தப்பேரொளி

காணாத

காணாத

பசியாமருந்தளிகடும்பரமாகசியத்தி	
லசையாமலையாமும்பலநாதனை	காணாத
ஊராரும்பரியாமலொளிகண்டுபிச்சகாமல்	
கராருகாற்கொண்டியெழும்பியமண்டபம்	காணாத
அண்டத்துளடங்காதவாசைவலையைப்பூட்டி	
பிண்டத்துளடங்கியபேரினபதேபதத்தைக	காணாத
நாசிரிவிருந்தநாதனைதானென்று	
பேசாமற்பேசியபெருமையைபொருநாளும்	காணாத
என்னையானறியேனென்றிகழ்திடுமேபையனை	
தன்னநதனியனாக்கிதருவனென்றழைத்தாரைக்	காணாத
சொற்றுத்துருத்தியிதைச்சகமந்தநிலென்ன	
ஆத்திமதியஞ்சடையழகன்மருங்கோயில	காணாத
சிலக்கமலமுகச்சிவகாமிமனமகிழ்	
கோலக்கனகன்றிலைக்குழகனாடியகூததைக்	காணாத
பாலகிருஷ்ணன் தொழுமபாதத்தைபபணிந்தொரு	
நாளிலுமபிறவாதநலமிககவழிதேடி	காணாத

வசனம்

நந்தனார், பத்திபண்ணுவன முததிபெருனென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

வேதம்படித்ததுமசாதிரங்கேட்டதுமமெய்யினிலரீறுபூசுவதும் :
 ஆதிசிதம்பரதேசிகன் றிருவடிக்காளானாலன்றானந்தம்
 உடனே துலையுமபவநதஞ்சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்னேன்
 ஊனுறக்கமுதலாகியநான்குமுண்டேயுலகில்யாவருக்கும்
 ஆணவமலரீத்தாகளறிவாரகத்தைசசருககிக்கொளருவரே
 சகத்தைப்பொய்யாத் தளருவரே சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்
 அருந்தவமா முனியாகிலும்நல்லராசைபொல்லாநறியாரோ [னேன்
 வருத்தப்படுத்திமனதைமயக்கிவைத்திடுமன்னமயக்கோசம்
 உற்றுப்பார்த்தாலதுநேசமகொன்னேன் சொன்னேன் சொன்னேன்
 அரவணைகோபாலகிருஷ்ணனல்லும்பகலுமபணிந்தேத்தும்
 திருவடிசரணைதமென்றெண்ணித்தெளிந்தார்ககன்றோபாபத்தி
 ஒழிந்தார்ககன்றோவாழுத்தி சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்
 [னேன்

திருநாளிப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பரிசாயிருக்கவெனக்ஞெய்தலரிதென்றஞ்சி
யப்பதியின்மதிற்புலத்தினூராதபெருங்காத
லொப்பரிதாய்வளநதோங்கவுள்ளுருகிக்கைதொழுதே
செப்பரியதிருவெலலைவலங்கொண்டுசெல்கின்றார்.

வசனம்

நந்தனார், இந்தத்தலைவாழ்ந்தணாகளுடைய வீடுகள் இந்த
ன்மையாயிருக்க, எனக்கு அவவிடத்திற்குப்போகுத லடாதெனப்
பயந்து அந்தத்தலத்தின் மதிலினபுறத்திலிருந்து அளவற்ற பேர
ன்புடன் மனமுருகிக் குமபிட்டுக்கொண்டு செல்லுதற்கரிய எல்லை
வலஞ்செய்கின்றார்

விருத்தம்.

அம்மையாநதில்லைமாநகாமருங்கிடையணிந்து
சும்மையிடபுருவிழிகளிலீரறச்சொரிந்து
விம்மியேசிவனாசரிதங்களைவிரித்து
கொம்மைவிட்டவாபாடியுமநனநதவகொண்டார்.

வசனம்.

நந்தனார், தனக்கிந்த பாககியங் கிடைத்ததென்று கொண்டா
னடிக்கின்றார்

இராகம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கொண்டானடிக்கின்றார்-தலைக்-கோயிலைக்கண்டுதாவிதாவி

அண்டரண்டந்தொழுமபலநாதனைக்
கண்டாரைக்கண்டுகொண்டோமென்றான்ருய்க் கொ
அஞ்சலிகொண்டுகளித்து அரகரவென்றுசெபித்து
குஞ்சிதபதத்தைததுதித்துக்குரவைகள் பாடிக்குடித்து கொ
அங்கம்பாவசமடைந்து ஆனந்தக்கடலில்விழுந்து
பொங்கிச்சிவமென்றறிந்துபுவிதிராதுபணிமிருந்து கொ
இருகண்களிலீர்பெருக யிறைஞ்சிமணதாமிருக
அருமைச்சிவகதிதருக அம்பலவாணன்வருக க1௮

இதுவுமது

இராகம்-சௌராஷ்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கொண்டானடி ததாரே-நந்தனார் கோவிலைத் தாவித் தாவி
கொண்டானடி ததாரே

அதுபல்லவி

அண்டாமகிழ்ச்சியாலே அரனேயென்று மென்மேலே

சரணங்கள்.

பண்டுநான்செய்ததே	யோகம்-அதனானக	
கொண்டுநதேன்மானிட	தேகம்-ஆகவேயிந்த	
புண்டரீகப்பதவை	போகம்-கண்டேனென்போல	
மண்ணிலெவாகருண்டு	யோகம்-என்றுதுதித்துக்	
கொண்டாமிவாபுகழை		
கூறுவதுமேயுற்	சாகம்	கொண்
வஞ்சமனையெயொரு	மிகது-நீனைத்தொழாத	
பஞ்சபாதகப்பேரெ	டுகது-உலுத்தாகளைக்	
கெஞ்சியவாகனைய	டுத்து-உழலாமே	
கஞ்சமலாபபதங்கொ	டுகது-ஆண்டருளென்று	
வஞ்சிவகாமிதொழும		
மணவாளனைத்	துதித்துக்	கொண்
ஒருநாற்புறமதில	சொலிகக-ஊரெல்லைச்சுற்றி	
வருவாதிருமபுவா	களிககசிரசின்மேலே	
இருகைகுவித்துவாழ்	வளிகக-வேண்டுவாரிந்தத	
திருநாளேப்போவார்தான	மிகுகக-ஆகையாலேந்தப்	
பெருவாழ்வடைவாரிவா		
பேதமில்லையே	யுரைகக	கொண்

வசனம்

இப்படி நந்தனார் வீதியைச்சுற்றி சந்திதி முன்வந்து தண்டா
காரமாய் விழுந்து பணிந்து புழுதிபடப்புரண்டு ஆனந்தமடைந்து
சிருதசையொதெரிந்து தெரிசனம்பண்ணுவார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்

சபா தெரிசனங்கண்டான்-நந்தனுஞ்-சபாவமுடனே நின்றான்
சபா தெரிசனங்கண்டான் கணிதப்பிரபாவமாகிய சபாபதியிருக்கும்
சதா காலமுமவேதங்கள் மொழிந்திடுஞ் சிவகாரமாய்செழித்துவளர்
நதிமே, தில்லைமுவாயிர முனிவர்கள் கூடுமல்லுமபகலுமவரவாநாடும்
(சபா)

வசனம்

நந்தனா, தெற்கு 'கோ புரவாயினின்று சபாபதியை நோக்கித்
துதிபண்ணுவாரா

இராகம்-செங்கலா-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஜெயஜெகதீசா-அதிசுந்தரகுஞ்சிதபாதா-ஜெயஜெகதீசா
தில்லையைக்கண்டேன தேறிததெளிந்தேன்
எல்லையிலநின்றே னினிப்பிறவேனகான்
எனக்கினியாரீடு-கரும்பே-லினிநகுதுபாவீடு
ஆசாபாசத்தைவெறவெட்டியீனரத்ததின் முழுங்காட்டி
வைககுமிதுபாருகருங்கிடையாது-இந்தசுகம்-பாருககுளினையேது
சுரணந்தமென்றிங்கே வந்தேன்சாமிபராககு
உமையடைந்தேன்ஜென்னுதிகளானமிகநொந்தேன்
வேறொருதெய்வங்களைவருந்தேன ஜெய
தெனறிசைசுமேகானவந்தழைத்திடும்வேளையில்
பெண்டுபிள்ளைகளைபேயோட்டம்
ஓடத்திலிறியபெருங்கூட்டம்
நாணுமநமனுரதிண்டாட்டம்ஒருநம்பிக்கைதாரும்
நாணுனக்கருள புரிந்தாளுவேனென்று
கனவிலாகிலுமவாருந்தட்டியெழுப்பிக்கவலைகளைத்தீரும்
அடிமையென்றுமனதுமகிழ்ந்துபாரும்
தில்லைவளியிலவாடாவென்றுசேரும்-ஜெய
அரகரசங்கரனேபொன்னம்பலத்தாண்டவனே
பரமதயாபரமூர்த்தியென்றடிபணிந்தேன்மனங்களிந்தேன்
சாதியிலசின்னவனுலவீதியில்வந்தேனாகாதோ
பாதகஞ்செய்யினுஞ்சிதம்பரமென்று

பகர்ந்தால்பழைவினபோகாதோ

தீதில்லாதபெருந்தவத்தோவந்தால்

தெரிசனஞ்செய்வேன்போதாதோ

ஆதிபராபரமாகியவுனைக்கொண்டாடுவேன்

ஜெய

அபாரமாகியசமுசாரம்சதாவிஷயகாமாதிகோரம்

உபாயமறிந்துகரையேறப்படாதுஜெகதீசரமாயா

விவாசகரபிதமிநதஜெகம்அனேகசஞ்சிதவாசனைகள்

சிவலோகமென்கிறபாவனையாலிவாரணமபண்ணும்பெரியோர்கள்
பண்ணியதொழிபின்பயனறிவாரபாலகிருஷ்ணன் தொழுங்கமுலணி

வார், எண்ணியபடியேதவமுறுவாரஎனதுனதென்றுமுறையிடுவார்,
சமாதிபண்ணியகமமாதிககிருத்தியமறுபடாதபேதைகைவிடாதே
யும்நீர், சபாபதிவெகுருபாநிதியுள் பிரதாபமறியேன் சுபாவமப

[ஹையன ஜெய

விருத்தம்

வாட்டுவாருடலவோபடதழலிடெவருத்தி

மூட்டுவாமூலககனல்மதிமண்டலமுகடயல்

மாட்டிஹைச்சியையருந்தியபுலையனறனமனத்தி

ளாட்டுககாலசற்றிறநதிடுமமபலத்தரசே

இராகம்-இருதுஸ்தான்-காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

நாதாதாரீயாடியபாதத்தத்தித்தெயத்தத்தித்தெயயென்றடிப்பாதம்

ஆதரவாகபதஞ்சலிமாமுனிக்கானந்தநாடகமாடுநதிருவடி தா

ஆகமவேதபுராணங்களோதியயோகிகளாலேதேடுந்திருவடி தா

சிறதைமகிழ்ந்துருவிநதிடவேயதிசுந்தரரஞ்சிதகுஞ்சிதபாதம் தா

பாரளந்திடுங்கோபாலகிருஷ்ணன் துதிபாடிப்பரவிப்பணியும்பாதம்

இராகம்-ரீதிகௌளை-ஜமபைதாளம்.

பல்லவி

தாண்டவதரிசனந்தாரும-தாமதம்பண்ணவேண்டாம்-இதுசமையம்

தாண்டவதரிசனந்தாரும

அதுபல்லவி.

தாண்டவனையுன்பெருமையை யாற்றிநதுரைசெய்வார்

நம்பியிருக்கிறேன்நீடிதை யெநநனுக்கொருதரம்

தாண்

சுமணங்கள்.

ஆசைவலைக்குள் தங்கிப்பொங்கி மயங்கித்தமிழாறிமும்மதங்கள் மீறி
யானெனதெனறுரைக்கும பாசகமலநெறிநிறுத்திட
மாயவன்கோபாலகிருஷ்ணன் பணிந்திடுமஉன் திருவடி
நாரிதகுக்குஜெம் தரிககணநதரி திரிசுதிரிசுதீம்தீமதககிடத்தகதோ
மென்றாடிய தான்

வசனம்

நந்தனா, பிறவிப்பிணிக்கஞ்சித துதிபண்ணுவார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

அபரவலாணுவனசரணமடைந்தேனேழை
ஆகரித்தாளுவதுன்பாரமலலீவாசொல்லவோ
எடுத்திடுஞ்செனங்கணக்கெழுத்துலோடெனபாடு
இன்னமுமபிறந்திடுவேனோடேசனேயிசனே
ஆசையொனாரொருங்காட்டிலேயாறறுமமுழுமுடன்
அகலவிடாதேயுமநம்பினேனுனனையையானேமெய்யனே
பாரளநத்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியுமலர்ப்பாதம்
பாவியென்னுள்ஒற்றேவகருணைபாருமேவாருமே

வசனம்

அபரவலத்திலாடும நடனத்தை வருணித்தசொல்லுவார்

இராகம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

ஆடியபாதா-இருவாகனா-நாடுமவினோதா

ஆடிய

அதுபல்லவி

ஆடியபாதா வயனுமா லுத்தினம்

தேடியங்கராணமற்றிறைமறைவாக

தித்தித் தித்தித் தித்தித்தியென

அடிய

சரணங்கள்

வீரவெண்டையஞ்சிலம்பசைந்திட மேவுஞ்சடையாபுலியசைந்திட
சுருந்தொண்டாகன்றனங்குவிந்திடச சாலாகாதிபதவியுந்
தந்தோந் தந்தோந் தந்தோந் தந்தோமெனநடனம்
ஆடிய

வேதமுனிவர்கள் பாடவுஞ் சனகாதி யோகிகள் கூடவும்
வெகுநா தமெங்கினுமூடவுந் திருநந்திமததளம்போடவுந்
தகுந் தகுந் தகுமென்று ஆடிய
பாலகிருஷ்ணன் ஆதிகள் செய்திடபண்ணவர்கள் பூமாரிபெய்தி
சீலமுள்ள சிவகாமிமகிழ்ந்திடத் திருகிறமபலத்தரசனுந் [ட
தார் தாந் தாந் தாந் தாமென்று ஆடிய

வசனம்.

நந்தனார், அடிமைத்திறங்காட்டிச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தண்டகம்-ஆதிபாவம்

அறிந்தறியாமலே ரெய்த நபராதமையா-என்னை
ஆண்டவனே தில்லைதாண்டவராயா அடிமை யுன்சரணம்
பருகிய வண்டபகிரண்டங்கனகாட்திமெக, சாவுன்சரணம்
பதஞ்சலிக்காகநடம்புரியுந் திருவம்பலகூத்தாவுன்சரணம்
நடுவுநாதியநதமுமொன்றுமிரா தநிராமயனே ரரணம்
பொங்குமா தியநதககடலேவொளிபெயறிவின்னறிவேயுன்சரணம்
என்றுமறித்தகிரஞ்சனநிடகநிறகுணசூபாவுன்சரணம்
கருதிரின்மகிமைகொண்டோற்றியாததடையேனுன்சரணம்
எளஞ்சுகுளெண்ணை போலெங்குநிறைந்தயிசாவுன்சரணம்
எட்டிரண்டுமறியாதவனகனகரேபசாவுன்சரணம்

வசனம்

நந்தனார், இப்படியினே கவிதமாய்க் கொண்டாடி உட்புகுந்து
தாண்டவம்பாராந் மனக்குறைவுகொண்டு கவாமியை நானுள்ளேவ
ரலாமோவென்று கேட்கின்றார்

இராகம்-மாஞ்சை-ரூபகதானம்

பல்லவி

வருகலாமோவையா-உநதனருகில்நின்றுகொண்டாடவுமபாடவுநா
பரமகிருபாரிதியல்லவோயிரதப்பறையனுபசாரஞ்சொல்லவோ உந
தன-பரமாரந்தத்தாண்டவம்பார்க்கவேநான் பிசு வருகலா

பூமியில்புலையனாகபிறந்

தேனே-ரான்

புண்ணியஞ்செய்யாமலிருந்,

தேனே

சாமியுன்சருகிதிலந்

தேனே-பவ

சாகரத்தைதயுமிழந்

தேனே

கரைகடந்தேனேசரணமடைந்தேனே-தில்லை
வரதாப்ர தாபமும பாபமுந்தீரவே

வருக

வசனம்.

இப்படி நத்தனா தில்லையில்வந்து கொண்டாடிப் பின்பு பத்தி
மார்க்கத்தை யெடுத்துப் பேசுகின்றார்.

சு ந து

இதுதானேதில்லைப்பதி-என்று-எககலித்தாராடிக்கெக்கலித்தார்
ஐயாவின்சநநிதியைக-காண-வாசைகொண்டுவந்தேனேசமுடன்
தெருவில்பொடித்துளை-அள்ளித-தேகமுழுதிலுந்தாகமுடன்
தரித்தார்திருநீரூய்-நாலு-சாஸ்திரவேதங்கள் பார்த்துணரும்
பெரியோரிருக்குமிடம்

வசனம்

நத்தனா, தில்லைத்தலம் இப்படியிருக்குதென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-செந்தக்கடுககா-தண்டகம்-ஆதிதாளம்

ஆகமங்கள் பலவேதியங்கள் சிவனடியாரகள்	கூட்டம்-மன
தேகமாகியெப்போதுமவிளைகின்றயோகிமுனிக	ஊட்டம்-பூ
லோகமிதுகைலாசமென்றுமிதைப்போற்றுவாரக	ளாட்டம்-அதி
வேகமாகவெங்கேயாகினுமவெளியேயோகவேணு	மையே
இங்கிருக்கலாகாதையே இங்கிருக்கலாகா	தையே
பாவிப்பறையனிகவேவாலாமோசுவாமிதரிசனந	தரலாமோ
பாதகமலங்களைத்தொடப	போமோ
பாவமெனைப்பிரிந்துசொல்லே	போமோ
இங்கேஆகாதாகா	தையே
வேள்வியெய்யும்புகைமேலுன்கெழுமப்போது	தையே
புண்ணியவான்கள் புரியுந்தவமுடன்	
அரகரசிவனென்றுஆடிப்பாடிக்கொண்டு	
பரிவுடன்றனைப்பிரதட்சணமவருமிடம்ஆகாதாகா	தையே
மணியாடுதுவெகுசனங்கடுது விதிவலமாகுதுதிருப	பதம்பாடுது
உள்ளேநடமாடுதுபணிவிடைபோகுதுபாவசமாருது	மெத்தப்பய
மாகுதே இங்கே ஆகாதாகா	தையே
தீண்டாதே இங்கே உண்டாதேசுமமாயிற்றையாதே இங்கேதரியாதே	

எண்ணப்பாராதே படியேறுதே உள்ளே போகாதே வரலாகாதே
யென்பார் ஆகாதாகா தையே

சிறுது.

பெரியோரிருக்குமிடம்-இந்தப்-பேயனிருப்பதுஞாயமல்ல
காடுபைறச்சாதி-திலலை-நாதன்-மெரிசனமாதவாய்ப்பு
பண்ணப்படுபாவி-இந்தப்-பாசிவிருப்பதுசோலவே
என்றேகுளத்தோரம்-புக்கி-எங்கினின்றூயர்நீங்கினின்றூர்
ஓயாபபெருங்கவலை-கொண்டு-உள்ளங்குழைந்திடவெள்ளமெனக்
கண்ணீர்கரைபுரள-இரு-கைதொழுவாரவர்மெய்தொழுதார்
கீழேபுரண்டழுதார்.

திருநாளிப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்

செல்கின்றபோழ்தந்ததிருவெல்லையணிந்தெழுந்து
பலகுஞ்செநதீவளர்த்தபயிலவேவளியெழுமபுகையு
மல்குபெருங்கிடையோதுமடங்கணெருங்கினவுங்கண்
டல்குந்தங்குலநினைந்தேயருசியனைநதிலாநின்றார்.

வசனம்

திருநாளிப்போவார் சிதம்பரத்ததுக்குப் போனபொழுது அந்
னெல்லையைக்கண்டு நமஸ்கரித்து எழுநதுவிருந்தியாகச்சிவந்த அக்
கினியைவளர்த்து ஆகுதிசெய்கின்ற யாகத்தால உண்டாகிய புகை
மும் மிகுந்த பிராமணர்களினகட்டம் வேதமோதுகின்ற திருமடங்
கண்டு குறைவாகிய தம்முடைய குலத்தை நினைந்து உள்ளேபோவ
தற்குப்பயந்து கின்றார்.

இதுவுமது-விருத்தம்

நின்றவரங்கெய்தரியபெருமைவினைநினைப்பார்முன்
சென்றிவைபுகடநதூராகுழெயிற்றிருளாயிலைப்புக்கார்
குன்றனையமாளிகைகடொறுங்குலவும்வேதிகை
ளொண்டிபழுவாயிரமங்குளவென்பாராகுதிகள்.

வசனம்.

சிதம்பரத்தெல்லையில் நின்றுக்கொண்டிருந்த திருநாளிப்போ
வார் தாம் உள்ளேயடையககடாத அககோயிலின் பெருமையை

நினைப்பாராகி முதலில் அந்த எல்லையைக்கடந்து ஊரைச்சுற்றியிருக்கும் மதிலின் திருவாயிலை யடைந்தார அங்கே திண்ணைகள் பொருந்திய மலைகள் போலுயர்ந்த மூவாயிரம் வீடுகள்தோறும் ஓமங்கள் செய்யப்படுகின்றனவென்று சொல்லிக்கொள்ளுவார சுவாமியைப் பூசிக்கின்ற தில்லை மூவாயிரவருடைய மாளிகைகள் மூவாயிரமென்றார். வேதனிதிப்படி ஆகுதிசெய்யும் பிராடிணாகளுடைய வீதியில் தாம் போகக்கூடாதபடியால், அனாதநினைந்து தன்னுலத்தை யிகழ்ந்து இங்கிருக்கலாகாதென்று அவ்விடமவிட்டு ஒரு குளத்தருகில் வந்து சுவாமி உண்பைப் பார்த்த ரென்மத்தை யேன்படைத்தாயென்று தாமுபுரண்டமூவார்

இராகம்-சரசாங்கி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

இந்தச்சடமவந்தவாரேறதென்றறிகிலென்
நானேதென்றறிகிலென

அநுபல்லவி.

சந்தமுநதில்லையமபலத்தானே

சுந்தித்துமாயசகைகறுககாமல்

இந்தச்

சரணங்கள்

அங்கமலங்களைப்போககிடுஞ்சிவ

கங்கையிலாடி ககளங்கமமூல

இந்தச்

ஆடுங்கடனங்கண்டானந்தமாகி

பாடிப்படித்துபணிந்துகொள்ளாமல்

இந்தச்

அஞ்சககரத்தையெடுத்துருவேற்றி

வஞ்சபிற்றவியின்மயககறுககாமல்

இந்தச்

பாலகிருஷ்ணனதொழுமபாதத்தைக்கும்பிட்டு

சீலமுள்ளமுதத்சித்திபெறாமல்

இந்தச்

இராகம்-கமாஸ்-திசரமதாளம்.

பல்லவி.

கணகசபேசன்சேவடி நானகண்டதில்லை-தில்லைக்

கணகசபேசன்சேவடி

அநுபல்லவி

கணகசபாபதியைக் கண்டபேரெக்கண்டால்போதும்

செனனமரணமோகந்திரந்துவினைச்சேரவே "

தகணகசெம்தரி நம்தரி தோநதோமதரினிடதாதா
ததிமிதகிடஜேணு கிடதகததிகணத தோமென்றடியதில்லை

அல்லும்பகலுமிநத வினையானநதத்திழ்முழகி
அறிவுகெட்டமாடதுபோல் ஆனதுபொய்யோ
பல்லுயிரிலும்நிறைந்த பரமசிவஞானிகளே
பாரதத்திலைக்கேட்டதிலை கோபாலகிருஷ்ணன் கவி
மானிடசாதியில்பிறந்து மங்கையர்மோகத்திலவிழ்ந்து
தாலுந்தவமுறையிழந்து தன்னாகநாடாய்ததிரிந்து

இராகம்-தநநியாசி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கனகசபாபதி-தரிசனம் ஒருநாள்-கண்டால்கலிதீரும்

அதுபல்லவி

ஜனகமகாமுனிகைதொழுதததி
தினகரகோடிதேசோனமயமாகிய

சரணங்கள்

கனதிலொடுங்கியகல்மிஷம்	போக்கும்
மாயபாசினியதனைமறுவடி	வரக்கும்
சென்னமரணசமுசாரததை	நீக்கும்
திருவடிநிழலிலே	கடியயார்க்கும் கனக
சுருதிமுடி களி லுஞ்சொல்லிககொண்	டாடும்
தாயவெளியையொளியாகவே	கூடும்
தருமிநெறியுநதவருதுள்	நாடும்
ததிங்கணத்தோமெனறுதாண்டவ	மாடும் கனக
பறபலயோசனைசெயததுந	தொலை
பரசகதியடையவுபாயமு	மிலை
அறபுதமாகவேதாடுந	சொலை
அணியுங்கோபாலகிருஷ்ணன் பணியுந	தில்லை கனக

இராகம்-கரகரபபிரிஸய-சாபுதாளம்

பல்லவி

கிடடைககடைந்தேற்றுவெணும-கனகசபாபதிநடனங்
கண்டுகளிகவந்தநந்தனா

கட்டைகடைத்தேறட்டுமோசென்மம்

கெட்டதல்லவோயிட்டமறியேன்

கட்டை

முத்தியளிக்கும்பத்தியிலேயென்

சிறம்பலவன்சித்தமறியேன்

கட்டை

வசனம்.

தேகம்படைத்தால் சிவபத்தி பண்ணவேண்டுமென்று நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தண்டகம்-ரூபகதாளம்.

தேகம்வந்தவாறு சொல்லவோ-சிதம்பரேசனடியைத்

தினமுந்தொழுதிருப்பதல்லவோ

இந்தவிஷயசுகத்தை

பனக்குரங்குமிருபட்டங்காணும

தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு

சென்றுநடனதெரிசனமபண்ணுமற்

பறையென்னற்றென்மம்

வினையாலின்னம்பாரில்வந்துபிறகக

அடிமையென்றுவந்தே

நானறியேனம்பலதெய்வமென்ன

பார்த்ததெல்லாம்பிறகு

பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பரமன்கருணை

நாடுமோ-பாவி

லோடுமோ

மாச்சுதே-உள்ளே

போசுகதே

போகுமோ-பாழ்

லாகுமோ

னுய்யுமோ-ஒன்றையுங்

செய்யுமோ

தோணுமோ-கோ

வேணுமோ

வசனம்.

சிதம்பரத்தேரிசனங் கண்டபேர்க்குச் சென்மமில்லையென்பார்.

இராகம்-மோகனம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

தேரிசனங்கண்டார்க்குமறுசென்ம

வரிசையுடனம்பலவன்வாழ்கின்ற

மில்லை

தில்லை தெரி

இரவுபகலிடைவிடாதேகரசரண

இன் பழுதுமானநதம்பொருகிவரும

பற்றிவருமவனருகிலணிமாதி

பணிநதுவநதுசிறம்பலததைவலன

பத்தி

நத்தி

சித்தி

சுற்றி தெரி

சொரப்பனமீமன் நிவவுலகம்தோன்றிவரும்	தேகம
சொன்ன தனூயென்றபடிதாரும்	போதம
அற்புதமிரதங்கமொதொளவகை	கீதம்
அனவநதநதிருநடனமாடிவரும்	பாத்தீத்திரீ
அல்லம்பகலோயு துவடியார்கள்	கோஷ்டி
அரகராவென்றமிர்தபான்மதைப	கோட்டி
தில்லைவாழநதனாகள்கைபிடித்ததுக	கூட்டி
சிககெனவேதிரைதிறநதுபரவெளியைக்	காட்டி தெரி
நஞ்சண்டகண்டனுக்குகொன்றைமலர	சாற்றி
நல்லதிருச்சாரநதணியுமமபிகையைப	போற்றி
குஞ்சிதபத்தனதுமனதிருந	வேததிக
கோபாலகிருஷ்ணன்ருமுநடராஜ	மூர்த்தி தெரி
வசனம்	

நந்தனார், தனக்கு தெரிசனங்கொடுக்க அமபலவாரணா எஃ
போது வருவாரோவென்று விசாரப்படுவார.

*இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பலலவி

எப்போவருவாரோ-எநதனகலிதீர

எப்போவருவாரோ

எப்போவருவாரோ எநதன்கலிதீர

செப்பியதிலைச் சிதம்பரதேவன

எப்போ

நற்புருவமவநது நாதனைத்தேமம்

கற்பனைகளமுற்ற காட்சிதநதாள

எப்போ

அற்புகவாழ்விலானநதங்கொண்டேன

பொற்பததைதககாணேன் பொன்னம்பலவாணன்

எப்போ

பாலகிருஷ்ணன்போற்றிப் பணிநதிமீசன்

மேலேகாதல்கொண்டேன்வெளிப்படக்காணேன்

எப்போ

இராகம்-துக்கடா-ஆதிதாளம்

வருவாரோ அருள்புரிவாரோ-எநதன

மனதுசலிக்குது நானென்னசெய்வேன

அரகரசுகாவம்பலவாரண

ஆதரிக்காதிருப்பாரோ ஒருக்காலவருவாரோ

வசனம்

நந்தனார், தான் சின்னசாதியானதால் வருவாரோ வாராரோ
 வென்று சஞ்சலப்படுவார்

இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாராமலிருப்பாரோ-ஒருக்கால்-வருவாரோவறியேன

பாராமலிருப்பேனோபதஞ்சலிமுனிக்புப்பொற்

பாதங்கொடுத்தபரமேஸ்வரநானென்று

வாராம.

கனவினில்வந்தகழனிமுழுதும்நட்டு

மனதுமகிழ்ந்துயென்னைவாவென்றுசொன்னவர்

வாராம.

கலகமறவேயவர்காலுககுமமிட்டு

குளத்தங்கரையினின்றுகூப்பிடும்வேளையில்

வாராம

அல்லலறுத்துப்பரமானந்தமேதருந்

தில்லைத்தலத்தைக்கண்டுதரிசனமபண்ணியும்

வாராம

வசனம்.

நந்தனார், இதுவரையில் வராதபடியால் இனிமேல்தில்லைத்தல
 தைதவிடாமற் சுற்றிவந்து தேகத்தைத் தள்ளுவோமென்று நிச்ச
 யமபண்ணுவார்

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இன்னம்வரக்காணிலேன்-என்னசெய்குவேனவர் இன்ன

இன்னம்வரக்காணிலேன் தில்லைப்பொன்னம்பலவாணன் பண்ணையும்

நட்டென்னையுமிங்கேவாவென்றுசொன்னவர்மறந்தாரே இன்ன

சொல்லும்பொருமிந்தச் சோதியேமகிழ்ந்துவாழ்ந்

தில்லைவாழிடாமற்சுற்றித்தேகத்தைமாற்றிக்கொள்வதுநன்று இன்

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதச்சிலம்புகுதுகைகோலமுடநடனங்

கண்டேனகுறைகளைதீரநதுதென்றுசொல்லவுந்தான் இன்ன

வசனம்.

நந்தனார், இப்படி சொல்லிக்கொண்டு கண்ணீர்சொரிந்து புர
 ண்டழுநார்,

சிந்து

கீழேபுரண்டமுலார்-ஒன்றுங்-கேள்விமுறையில்லையோநாதா
வென்றேறலைகுனிந்தார்-எந்தன்-வேதனைபாக்கண்மொதிரிகுந்
தெய்வங்கனையாதோ-பாவி-சித்தந்தெளியவிரத்திதந்து
வாவென்றழையாரோ-விண்ணில்-வானவர்கள் போற்றுமனமின்
கனகசபையந்-தனங்-கண்டு-காயங்கனித்திடநாநடியேன்
வருந்தித்துதியேனே-எந்தன்-வாணருருகுதுவீண்னையே
அட்டாயிதென்னசென்மம்

விருத்தம்

சாதிபேதமுங்குணங்குறியாவையுநதள்ளி
ஆதியாகநான் கூவினேன் றிசைதனிலணைந்தும
மாதவமபுரிதொண்டர்கள் பணிதிரண்மறைககக்
கோதிலாதொருதொண்மியிப்பாவிக்குறையோ

வசனம்.

நந்தனார், சுவாமி உன்னை சாணகதமென்று நம்பிவந்து தான்
பப்படலாமேர சிவனே சிவனே யென்று பெருங்குரவிட்டு தனக்கு
சென்மம் போதும்போதுமென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

போதும்போதுமையா-உடுத்தசென்மம்

போதும்போதுமையா

மாதவமுனிவர்கள்வந்திருக்குநதில்லை	
வனத்திலனுதினமும்வளருமமபலவா	போது
கோத்துநெளியும்புழுதுத்தைதநரம்புகளும்	
காததமலங்களுமுத்திரக்கும்பியும்	போது
சந்ததமடியேன்யேந்திரமபோலே	
வந்தெழும்வகையிலும்நொந்துமிருந்தேன்	போது
கொழுததவாணிகள்போலேயுறுத்துமிரும்புமன்னை	
வயிறறிவிருந்துபடும்வருத்தமென்னசொலவேன	போது
மாதாதன்மீதினில்மையல்கொண்டேங்கினுள்	
வேதனைகொண்டவெறும்பயலானேன்	போது
அண்ணன்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியுநதிரு	
கம்பலமேவுமபொன்னமபலவாண	போது

வசனம்

சென்மமே கஷ்டம் அதிலும் புலையனாய்ப்பிறப்பது மிகவும் ■
கஷ்டம் என்று நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தசென்மம்வேண்டாம்-இனி-எந்தஜென்மமவநதா லுமவரட்டும
இந்தசென்மம்வேண்டாம்

நந்திவினிலினில்மந்திரங்கள் சொல்லி

வந்துணிகள் செய்துசிறதைமகிழாத

இந்த

வேதமறிந்தவர்பாதம்பணிந்தவர்

போதமடைந்திடாதிதடைந்தேன்யாவி

இந்த

பாவிப்பறையாநீ தூரனிலகென்று

ஆவிதவித திடப்பாரி லுரைத்ததிடும

இந்த

இராகம்-கௌரீமனோகரி-சாப்புதாளம்

பல்லவி

எப்போதுலையுநிந்த

துன்பம்-ஜெகதீசன்

கருணையிருந்தாலன்றோ

இன்பம்

எப்

அநுபல்லவி

கெற்பவாசதுக்கம் ஆனாலும்

கேடு

கௌரீமனோகரனை தினம்

நாடு

எப்

சரணங்கள்

ஆசையுடனலையாதவிடவகளுமுண்டோ

ஆனவரதமும்சகலேசமுமில்லைதெரியாமலேபோனதன்றோ

பாலகிருஷ்ண தாசன் தொழும்நடராஜமர்ந்தியை

பூசைகள் செய்யாமற்போனதுபாசமறவழியில்லை

பஞ்சகேசர்க்குநகனோநாடுன்னுநகம்பின

எப்

இராகம்-ஆகரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைவலஞ்சற்றினார்-சிதம்பரத்

தெல்லைவலஞ்சற்றினார்

அதுபல்லவி

தில்லைவலஞ்சுற்றினார் தேவருமறியாத
எல்லைவாசல்கடந் துள்ளிருந றவேண்டி.

தில்லை

சரணங்கள்.

சாதிக்குலறையததானேசநததமுநீனைந்து
வேதனைகொண்டுள்ளமவெதும்பியேவாடி
பாதிப்பிறையணியும்பரமசிவனைக்கண்டு
போதமடைந்துபரிபூரணமாகத

தில்லை

மோகவலைக்குடசிககிமுழுமுடனாகவே
போகமேநிலையென் றுபுத்திகெடாமலுமை
பாகனைவேண்டிநந்பரவசமாகியே
ஏகரசததிறறனையிருத்திசசுகிக்கவே

தில்லை

ஓராறுதாண்டியேயுண்மணிககோட்டைகள்
சீராறுந்நாணைத்திமபரரகசியம்
சீராறுகால்கொண்டியிருத்திபுலனைந்தும்
பேராறுபெருகியேபெருவெளிகாணத்

தில்லை

வசனம்

இப்படித் தில்லைதலததைவிடாமல சுற்றிவந்தால் தன்னிடம்
எவராயி வருவாரென்று மனதைபயராததுச சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-யமுக்கைலியாணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வருவார்வருவார்மனமேநீமயங்கா திருசொன்னேன்சொன்னேன்

வேணதுதருவார்கருணைபுரிவார் தில்லைத்திருவம்பலா
பரகதியுநதருவாசாதிபறையினென்பாராரீயதை
உறுதிகொள்ளவேணும்மெய்யன்புடனே
அரகரவென்முருதாருசொன்னும்தோதும்

வரு

வசனம்.

நந்தனார், தன்னை இரட்சிக்கும் சமையம் இதுதாமினென்றுச்
சொல்லுகின்றார்

நந்தனாச்சரித்திரக்கோத்தனை.

௧௨௭

இராகம்-தனாசரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இதுநல்லசமையமையா-இரட்சிக்க

இதுநல்லசமையமையா

இது

இதுநல்லசமையமையா என்னை ரட்சித்தாளும்

ஈச மகேச நமேச சபேசா

இது

பாலகிருஷ்ணன்போற்றுமபாதகங்காட்டி.

சீலமுள்ளமுத்திசேருவதற்காக

இது

வசனம்

நந்தனா, இவ்வளவுசொல்லியும் சுவாமி இரங்காமல் போகவே
ண்டியதென்னவென்று சொல்லுகின்றா

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இராகமுவராமற போனதென்ன காரணமசுவாமி

அதுபல்லவி

கருணைக்கடலென்றுன்னைக் காதிக்கேட்டுநம்பிவந்தேன

இது

சுரணங்கள்

ஆலமருந்தியண்டருயிரையாதரித்தவுன்கீர்த்தி

பாலகிருஷ்ணன்பாடித்தினமுமபணிநதிமநடராஜமூர்த்தி

*பழியெத்தனைநானசெய்கினுமபாவிதகிடுஞ்சிதம்பரமென்று

மொழிகற்றவாவழிபெற்றவாகனகசபாபதியினனும

இரக்க

கலிதனூறை

அண்டமானதியாவையுமேவழுவிகளனைத்தும

குன்றில்லாதவபபுண்ணியமாமலைகுவித்தும

வின்றிடாமலேயிசனுட்களித்தவிவேகம

மன்றுளாடியபாதத்திலேமனம்வருமே.

வசனம்.

நந்தனா, மகாபுண்ணியசாஸிகளுக்கு முத்திவருமேயன்றி தன
க்கு வாராதென்று சொல்லுகின்றா

இராகம்-தஞ்சரி-ஆதிதாளம்

சாதியில்தாழ்ந்தீம்புலையனுக்குமபர	கதியோ-வேத
சாஸ்திரநான்கினுமோதறியாதது	விதியோ
நண்ணுத்தைகளைவதைசெய்தருந்திய	தேகம்-மன்னுள்
நடனதெரிசனாகாணவெனநுலதி	மோகம்
எந்தவழியைக்கண்டீடறுவது	ஞாயம்-செக
தீசனுக்கன்றோதெரியுமநதவு	பாயம
செதம்பரமபோவேனென்றுரையாத	பாவி-இரத
செனமமெடுத்துவிணுகததவிக்குதென	ஹி

விசனம்

நந்தனார்; இப்படி நான் சனசாதியாயிருந்தாலும், உமமுடைய சரணாவிர்த பததியை மறந்தவனல்லவென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-மணிரெங்கு-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

எப்படிக்கெட்டாநுமுநதன் பெரற்பதமறவேகாரீனயா
அற்புதமாகியதிலையம்பலவாணசேயென்
சொரபணத்திலும்மையன்றி மெய்ப்பொருளையுமவேண்டேன்
தப்பிதமெததனைசெய்கினும்
கைப்பிடித்துவாண்கொளரும

எப்படி

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

இவ்வண்ணமிரவுபகல்வலஞ்செய்தங்கெயதரிய
வவவண்ணம்நினைந்தழிந்தவடித்தொண்டரயர்வெயதி
மவ்வண்ணத்திருமிடந்ருாமனறுளநடங்கும்பிவ
தெவ்வண்ணமெனநினைந்தேவேசாரிரெடுநதுயிலா.

விசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் இராயபகலாக வலமவந்துகொண்டு உள்ளே போகக்கூடாத தன்மையைநினைத்து வருத்தப்பட்டயர்வு பொருந்திய நந்தனார் கனகசபையில் ஆடுகின்ற நடனத்தை எப்படி தரிசிக்கலாமென்று விசனத்தோடு நித்திரைசெய்து மறுபடியும் எழுந்து கொல்குகின்றார்.

இராகம-கன்னடபியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விருதாசசென்மமாசசே-வந்தும்-விருதாசசென்மமாசசே

அதுபல்லவி.

சதா காலமுமையன் சந்திதானத்திலிருந்து நிதானம்பெறாமல் விரு

சரணங்கள்

முத்தியளித்திடுமழாததியைக்கண்டு

புருகியபயப்பண்ணிபதமடையாமல்

விரு

பொற்குழலசையப்பொதுவிருந்து

தக்கவராடுநதன்மையைப்பாராமல்

விரு

திலைக்கதிபதிதெரிசனங்கொடுத்தது

ஏலையிலலாவென்றிரங்கியழைத்தும்

விரு

* இராகம-தேவகாந்தாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னேரமுமுநதன்-சந்திதியிலேநா-நிருக்கவேணுமையா

அதுபல்லவி

தென்னஞ்சோலைதழைக்கும் தென்புலியூர் பொன்னம்பலத்தரசே
[யென்னரசே-என்

சரணங்கள்

திசையெங்கினுமபுகழுஞ்சிவகங்கையுஞ் தேவசபையுஞ் சிவகாம்தெ
ரிசனமும், பசுகொடாதுபாரததபோக்குக்கலக்கங்கள் பறந்திடமகிழ்
* துண்ணைப்பாடிக்கொண்டு என

பஞ்சாட்சரப்படியுங்கொடிக்கம்பமும் கோவிலழகும் அரிதானரகசி
யமும், அஞ்சல்கூறும் வீரமணிகளோசையும் அந்தக்கரண மயக்கந
தீர்துபாடிக்கொண்டு என

சீலமருவந்தெருவந்திருக்கூட்டமும் தேவருலகில்கிடையாத வதிச
யமும், பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பாதம் பவமெனும் பயங்கள் தீர்த்து
மலர்கள் தூவி தொழுதுக்கொண்டு என *

வசனம்.

* நந்தனார், தனது பதிவிகு யோக்கியமல்லவென்று தன்னுடைய
ரோ கொளறவாரோ அபாபித தவாரிணமும் திவ்யரோகினே

என்தேகததை விடுவதேயன்றி திரும்பிப் போகமாட்டேனென்று
சொல்லிபுலம்புவா

இராகம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தன்னுவாரோ-எநதனைக்கைக்-கொள்ளுவாரோ

தள்ளிவிட்டால்நான்போகேன் தனித்திருக்குஞ்சமையமல்ல
அள்ளிவிட்டேனன்பையேனமபலவாணனொருக்கால் தள்
எனதுனதெனறபிமானமிசையறும்நிஷ்டைபண்ணி
மனமிறந்ததுவெளியிலமருவா தபாவிபென்று தள்
நாறுமிநதபொய்யுடலைநாளையெண்ணினானசுமந்து
தூறுபட்டதுபயமெல்லாநதொலைதுதென்றுயிங்கேவரதும் தள்
பாலகிருஷ்ணனதேடிவரும்பாதமலாநானகாணென
வேல்விழியாரமோகங்கொண்டவிவேகமறறமுடனென்று தள்

சிறுது

அட்டா இதென்னசென்மம்-என்று - அத்தனாருமெல்லைச்சுற்றிவந்
தார, இரவுபகலோயா-இதை-சசனகணியிசுவாசமுடன்
பாலகிருஷ்ணபணியுட-திருப-பாதமுள்ளதிலலைநாதனவன
கனவினாருவாகி

திருநானைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்

இன்னலதருமிழிபயிறவியிதுதடையென்றேதுயிலவா
பன்னிலையையமபலதுளாமுவாரிறதருளி
மன்னுதிருத்தொண்டாவாவருத்தமெலாநதீர்ப்பதறது
முன்னனைநதுகவவினகணமுறுவலொமருள்செய்வா.

வசனம்

இப்படி நந்தனார், இரவுபகலோயாமல் திலைததலததை சுற்
றிவருவதால் தேக வருத்தமடைந்து வருத்தத்தினால் மயங்கிச்சாய்
ந்து நித்திரையடைந்தாரா அந்த நித்திரையிலே நடராஜமூர்த்திவந்
து காட்சித்து சொல்லுவாரா எமதன்பிற்சிறந்த நந்தனாரே உமமி
டத்திலே நமது பததர்களாகிய வேதியாகளை வரசசொல்லுவோம், அ
வாகள முன்பாகவே அக்கிரிபயிரவேசமாகி யெழுந்து வேதியர்களு

டனே சபாப்பிரவேசம பண்ணுமென்றுரைபகார்து ஐயன் அந்தா
த்தானமானார். நந்தனா கனவில் காட்சியானதைக்கண்டு கனித்து
விழ்த்தெழுந்து அளவில்லாத சந்தோஷங்கொண்டு நனறியறிந்து
சுவாமியைத் தோததிரமபுரிந்து சொல்லுகின்றார்

* இராகம-அரிகாமபோதி-திசாமபுதாளம்

பல்லவி

பார்க்குபார்க்கததிகட்டுமோ-உனபாருதெரிசனம்
பார்க்கப்பார்க்கததிகட்டுமோ

அநுபல்லவி

ஆககுமானந்தமபொழியுநதில்லைததாண்டவாயா பார்

சரணங்கள்

தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள் தினமுமபுசித்தநிமபதப
சிறசபையிலதிருத்திவிதிமித்தோமென்றாடியாதா
எல்லையிலலாதயினமஎந்தலுக்கருவசெய்திமபதம
இரவுமபகலுமாயன் கோபாலகிருஷ்ணனைத்தமபாதா பார்

இராகம-தண்டகம-ஆதித்தாளம்

பல்லவி

சாந்திவரலாமோ-சவாரி-தெரிசனந்தரலாமோ சுரு

இலலவாமுலவாம	பனிமூடி
இருந்தேனனறே	மிடவாடி
அல்லுமபகலுங்	கொண்டாடி
அறியேன்கனக	சபைநாடி சுரு
விதியிலேசறறே	வந்திருந்தேன்
வேடிக்கைபாத்ததுகொண்	டிருந்தேன்
சாதிற்றாழ்த்தவனென	றறிந்தேன்
தனித்திருப்போமென்றிங்கே	வந்தேன் சுரு
காலால்விசிக்கனல்	மூட்டி
கலைதமண்டபமே	லோட்டி
பாலாறுபெருகவேயெனைக்	கூட்டி
பார்த்ததுமிலைநான்	தோட்டி சுரு

வசனம்.

நந்தனார், தான்கண்ட சொப்பனத்தைக் கொண்டாடுவாரா.

இராகம்-நாதராமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சொப்பனங்கண்டுகொண்டேன்-ஆதிசய

சொப்பனங்கண்டுகொண்டேன்

சொப்பனங்கண்டுகொண்டேன் எல்லாங்கற்பணையென்றிறநேன்
வேத-தற்பதவாகியமேயுருவாகியவறபுதநடனமபுரிய இன்று சொ
ஆமரிகைமணவாளன் மானமழு வணரிநதிடுஞ்செநதோளன் - செம
மொன்னமபலந்தனிலாட மததளமமேராட மறைபாடகொண்டாட
[சொர்

மண்டலத்தோராசைதீரநது மண்டபமணியோசைநோநது
மனதுகனிர துருகமறவிகருகவரநதருகவருக சொர்
மங்கையர்மோகநிலலாதாரையுமவருநதியழைக்குமபொல்லா-தாகிய
மாயப்பிணியுமவெலமருநது சொல்லவழியிறசெல்லநல்ல சொர்
பண்ணவாழாசடிகபதஞ்சலி வியாகிரமாதநதுதிகக-மாயன்
கோபாலகிருஷ்ணனகரிககவுடுககையெடுக்கவுலகநதுறக்கசிறகக

வசனம்

நந்தனார், தான் கண்டனவு நிசமோ பொய்யோவென்று சந
தேகமாடுவாரா

இராகம்-சூரியகரந்தம்-சாபபுநாளம்.

பல்லவி

கனவோநினைவு கண்டதுவினே

மனதுதுறுதிகொளளவழியொன்றுங்காணேன் கன

நித்திரைதனிலொருசித்தனுருவாய்வநது

முத்திதருவேனென்னுநததிபபேசினதுண்டு கன

ஆருமிகழ்ந்துதளளுமநாறுமபுலையென்னனை

வாருமபரமபதஞ்சேருமென்றழைத்தது கன

கிட்டருங்குவநதுதட்டியெழுப்பியொரு

வெட்டவெளியைக்காட்டிகட்டளைமீட்டது கன

நந்தனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை.

கந.ந.

வசனம்.

நந்தனார், தான் கனவில் கண்டதுபோலே சுவாமி வருவாரோ வாராரோ வென்று சஞ்சலப்படுவாரா.

இராகம்-சாமராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவாரோ வராதருவாரோ-எநகன

மனது-ஞ்சலிக்குதையோ யெப்போது

வரு

திருவாருநதென்புலியூர் திருச்சிற்றம்பலவாணர்
குருநாதனாகவநதுகுறைதிர்க்ககனவுகண்டேன
இருவினைபயிணிகளாககருவறுத்திடுகிறேன்
பயப்படாதேயென்றுசொல்ல

வரு

மறையாலும்வழுததறியாமகிமைபெறுநடராஜன
நறையூறுஞ்சேவடியைநம்பினவனல்லவோ
அனுதினஞ்சிவசிதம்பரமென்ற
வடிமையென்றருளபுரிந்திடயிங்கு

வரு

பணிமார்புஞ்செஞ்சடையுமபாக்கமனமுவநது
பணியுங்கொபாலகிருஷ்ணன் துதிபரமதயாநிதி
பவக்கடலடிக்கடிபெருகுதுநிலைக்குமோ
மலைக்குதுகறையேற்ற

வரு

வசனம்

நந்தனார், இப்படி அநேகவிதமாய வருவாரோ வாராரோவென்று பிள்ளிதமாய்க் கொண்டாடுகின்றார்

திருநானப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பிறவிபோய்நீகுகவெளியினிடையீழும்
முப்புரிநூனமார்பருடன்முன்னணைவாயெனமொழிந்த
வப்பரிசேதில்லைவாழந்தணாக்குமெரியமைக்க
மெய்ப்பொருளாணரருளியமபலதேதேமேவினா

வசனம்.

நந்தனார், கனவிலேவந்து சொல்லிய நடராஜமூர்த்தி தில்லை மூவாயிரமபர்கள் கனவிலேசொல்லுவார், பத்தர்களே? எனக்கு

மிகவும் பிரியமுள்ள திருநாளைப்பாவாரென்னும் நாமத்தைக்கொண்டு யென்னைக்காணவேண்டுமென்று தன்னை காணிக்கைக்கொண்டு சாதியிற்றுழந்தவனென்று பயந்துகொண்டு யென்னைத்தவிர மற்றதெல்லாம் அரிததியமென்று பததி பண்ணிக்கொண்டு முத்தியடையவேண்டுமென்று திலையைச்சுற்றிக்கொண்டு தெற்கு குளத்தங்கரைவில் நின்றுக்கொண்டு இருக்கிறா அவரை என்னைப்போலநீர்த்து நீங்களெல்லோருமபோய் அவரை அகனியில் மூழ்கச்செய்து அழைத்துவாருங்களென்றுசொல்லி சுவாமி மறைந்தாரா இப்படிக்கண்டகனவை மூவாயிரமபோகளுமே ராமபலவாசலில் வந்து ஒருவாககொருவர் பேசிக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

இராகம-சங்கராபரணம்-ஆடதாளம்

கண்ணிகள்

அதிசயமொன்றுகேளப்பா தீட்சதர்
யாததராததிரிப்போதி லென்னை-என்றன்
மதிபரவசமாகத்தமிழ்வுமப்பல
வாணகனவிலவந்தா நுன்னே
வாஸ்தவமெனக்குமிந்தவண்ணமாககனவில
வந்துரைத்தாரநிரதேன நாடி-உத
யாஸ்தமயமாகுமுன்னமருடபடிக்கு
வமைப்பதுததமமென்ற ரோடி
அப்போதங்குவந்தவபண்ணதீட்சதர்
ஆதாமிதுவுமிச சயந்தான-என்கோன்
செப்பியசொற்படிச்செந்தீவளாத் தீட்ச
செய்யவேண்டுமவ சியந்தான்
அவசியமெனகிறீகாரியந்தெரியாமல்
ஆருககடுக்குமோர் புலையன்-சிறந்த
தவசிரோஷ்டர்சூழூதலத்தின்வருவதற்குத்
தலைபத்தீதாவவன்வந்தா லலைவன
பத்தியுள்ளவனேபரமனுக்குயிர்த்தோழன்
பதஞ்சலிபுஷ்பபாதா சாட்சி-சிவன்
சித்தத்தின்படிசெய்துசென்னக்கரைகடப்போம
தெளிவீர்நீங்களிரத சூட்சி
என்றாரங்குசிவசங்கரதீட்சதர்
இன்னமந்தாமஸ மேதேதா-நீசன்

ஒன்றுநதிருசசநநிதிக்குவருவதற்கு

வொருக்காலுங்கட்டுத

தகட்தோ

சொல்லுமென்றாவராமென்றருங்கட்டுத

சித்தத்திலுள்ளசந

தேகம்தெளிய

அல்லுமபகலுமோயாமலேசாஸ்திர

மாராய்ப்பவதற்குமனேற

சாகம

தருமபடிப்பேசசசந்தேகநதெளியது

தககதென்றுரைத்த

மொழியே-நம்பி

பெருங்கூட்டமாகவேகடிச்சென்றாவா

பேதமறத்தகக

வழியே

வசனம்.

திலலை மூவாயிரவாகள சாஸ்திரிமடாகளிடத்திற் சந்தேகநதெளிதல

விருத்தம

மறைக்கிழவரில்விதஞ்சென்றாகளாங்கே

மனுவிக்கிரபானிகளாசீர்வாதஞ்செய்து

வந்தகாரியமேதோவுரைப்பிரென்ன

மன்றுளாடுவாதங்ககணவினிற்றேனறி

குறைந்தமதிப்புலேசசாதிவந்துதித்தேதான்

கொதிலானந்தனென்போனவனல்லென்பன

கூறுமிவ்வுரெல்லையலமவருவானநாரே

கொணாதவனைத்திழுக்கச்செய்தேயப்பால்

முறைமையொசுநநிதியிலநமமுனனாக

விடுங்கனென்றுவருளிச்செய்தவாமறைந்தாரா

மூதுணர்ந்தோக்கிதுதெரியச்சொல்வந்தோப

மொழியுமறுத்தாமயாதெனாரூதி

அறிந்தவன்னேராமந்தபபடிக்கேசெய்வ

தழகாருமென்றனாபினமகிழ்ச்சியாலே

அந்ததிலலைமாதகரத்தெலலைசற்றி

யாடுவாரநதனரைத்தேடுவாரே

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

தமபெருமான் பணிகேட்டதவமறையோரெல்லாரு

மயபலவாதிருளாயின் முன்பட்டமுடனெய்தி

யெம்பெருமானருள் செய்தபணிசெய்வோமென்றேத்தி
தம்பரிவுபெருகவருநதிருத்தொண்டாபாற்சார்ந்தார

வசனம்

தமது பிரானாகிய, சபாநாதரிட்ட கட்டளையைக்கேட்ட தவம்
பொருந்திய பிராமணாகளெல்லாரும், அம்பலவாணரது கோயிற்றி
ருவாயிலின் முன்புகூடிப்பயத்தோடு நமமுடைய ஆண்டவாருள
செய்த ஐழியத்தைச் செய்வோமென்று வணங்கி திருநாளைப்போ
வாரைத் தில்லைமூவாயிரவாகள தேடவருகின்றார்கள்

இராகம்-நாதராமககிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தொண்டரைக்காண்கிலேமே-தில்லையிலவநத
தொண்டரைக்காண்கிலேமே

அண்டசரசரமெங்குமபடியளரது	
மன்றுளாடியமன்னவாக்கடிமைத	தொண்
சொல்லுமபொருளுற்றறுச்சோதிமயங்கொண்	
டல்லுமபகலுமற்றவம்பலவாணன	தொண்
அஷ்டதிசையுமபரிபூரணமாகவே	
மட்டிலாதுவளராதோங்கியநாதன	தொண்
வாசியடங்கிருவிணைவழிகண்டால	
தேசிகவடிவுடனதெரிசனநதநதிம	தொண்
பால்கிருஷ்ணன்பணிந்தேத்தியபாதன	
கோலசசிலம்பணியங்குண்டலநாதன	தொண்

இராகம்-இரதாஸநாதனகாபி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

திருநாளைப்போவாரதெரிசனங்காணத்	
தில்லைமூவாயிரமுனிவாகள்வருகிறார	திருநாளை
பத்திவள்ளமதுகரைபுரண்டோடும	
பரமானநக்ககடல்முழுககாட்டும	திருநாளை
அரகரங்கரசிவனென்னுசொல்லும	
அறித்தியசடதுக்கமாயதைதவெல்லும	திருநாளை
அடியவரேமெத்தபபெரியவரென்று	
அம்பலவாணருள்வீடைகொண்டு	திருநாளை

இதுவுமது சிந்து

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தேடித்தேடித்திரிந்தாரா
தில்லைமுவாயிரவா

பாரும-நந்தனா தபமைந
யாரும

அதுபல்லவி

நாடுஞ்சதுாவேத
நங்கைசிவகாமிப்பிரா
ஆடுமபதநடன
ஆவலாகத்தொழுவோககருள்

காசனை
ணைசனை
சபேசனை
நேசனைத் தேடி

சரணங்கள்

தண்டாமமைமலாத
கொண்டானடித்திடு
உண்டானநதங்குறு
சண்டாளர்வாழுங்கா
சாதிமுதலானபல
ஒதியுணர்விவரு
நீதியுணர்நதோர்தெரு
மாதிரிகளாகுநதிண்ணை

கடமும-மாதா களாடிக
மிடமும-அன்னமளிகக
மடமும-சோராபரவுஞ்
டிடமும-அன்றிசகுத்திர
வாடை-பல்லாண்டு
மேடை-மனுவிக்கியான
மாடை-இன்னமுமபல
மேடை-உன்னதமாகக்

கொங்குமிகுத்ததநுகெங்குமணத்திடுஞ் சோலை-கருப்பஞ்சோலை
தங்குமுயர்நதுகதித்திடுமவாழையின் சோலை-நாழையின்சோலை
தெங்குமிலுப்பையுமொன்றுபொருந்திய சோலை-மாவினச்சோலை
துங்கமதானபலாக்கமுகோங்கிய சோலை-மற்றுளச்சோலை
எங்குஞ்சுற்றிப்பார்த்ததுமறையோர்தங்கள் தங்க ளங்கமேங்க

நதிதவமும

கொங்கர்வணிர்தசிவசங்கரன்கிருபையிதென்றே

யோங்க

கூககுரலிட்டுச

ஈங்கையறச்சென்னியிறகாங்களைக்குனித்தெங்களைத்

காங்க

மனமுவந்து

அங்கேயெங்களை பங்கினிலிருந்துமேழைகளவருத்தம்

நீங்க

கிருபைசெய்வதற்கு

உன்னதகடனென்றுவ்வுநதுக்கொண

டாயு

உரியவேதமரதிராதிகள்

டாயு

முன்னஞ்சொன்னநந்தனாவாவை

நாயு

முன்னங்கோட்டைக்காற்றெனவிரை

தேயு

தேடித்தேடித்திரிந்தாரா

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் தில்லை மூவாயிரவர்களுநதேடி அலுத்து ஓரிடத்தில் யாவருங்கூடி சுவாமியைத் துதிசெய்வதாக நிச்சயஞ்செய்து தோத்திரஞ் செய்கின்றார்கள்.

இராகம்-கல்யாணி-ஆடதாளம்.

பல்லவி

உனதுமகிமையை ஒருவருமறியா
உலகிலுள்ளோரையனே

அநுபல்லவி

பன்னகசயன னுமபதுமாசனவேதனும
பாக்கவவர்க்குமெட்டாத
பகரியமலைமகளோர

யோகனே

பாகனே உன

சரணங்கள்

கனவினிலேவந்தெங்களுக்குச்சொன்ன
காரணமறிந்ததிகாலையிலே
இனத்தாராங்கல் யாருமிசைந்தொருமித்
எல்லைமுழுதுநதேடியினேத்தோமெங்களுக்
இணையில்லாநந்தனாரு
இலலையென்னசெய்வோம்

அநாத

யெழுந்த

திந்த

கந்த

மகப்பப

ஸ்திரப்பப உன

அடைபலர் திரிபுரமனலாகவே
வனபாகமானமழுவங்கையிலே
விடைப்பாகனே காளிவெட்குமபடி
மெய்யாதுயர்தவிரத்தாணையாவென்றே
வாறுநீயறிந்தருள்செய
வனசனிகாபதசரணத்

முடித்த

பிடித்த

நடித்த

படித்த

யையனே

துய்யனே உன

அன்றைசிவகாமியனுதினமவளா
யம்பொன்னகர்வருவோர்க்காங்கொருதுய
உனனையன்றியுலகத்துக்குப்பொரு
யுத்தமனையெங்கட்குரியதுணையு
ஒதுநந்தனா தமமைவரச
ஊழினிவினையுவிடத்தவாகுஅருட்

தில்லை

ரில்லை

ளில்லை

மில்லை

செய்யும்

செய்யும் உன

வசனம்

இவ்விதமாகச் சுவாமியைத் துதித்துத் தலை மூடிப் பிரவாக
னைவரும் நந்தனாரைத்தேடி யலுத்துவருமாக்கத்தலை, ஐதுபரிமமா
க நின்றுகொண்டிருந்த நந்தனா வேதியாகளைக்கண்டு தூரவிலகி
நின்று தலைவணங்கிச் சொல்லுகின்றா.

விருத்தம்.

திட்டமுடனடிபணிர்துமனமொடுங்கித்தவம்புரியுநதிலைஎன்று
ண்டட்டமிருடராஜனகனவின்கண்சொன்னமொழிநமபிக்கொண்டு
இட்டமுடனறிருநாளைப்போவாரிடமவேதியாகளேகும்போது
கிட்டெருங்காதேயுமென்றேவிலகியோவாரத்தைக்கேள்ரென்றா

இராகம்-செங்கலா-ரூபகதாளம்

பல்லவி

கிட்டெருங்கிவரேனைண்டாஞ்சுவாரிகள-காதில

கேட்டேபாககுப்பாவாவருமெனதுசெனமா

கிட்

கிட்டாபுகழுநதிலைதன்னிலசெழித்துவாழும்வேதியாகள்

இஷ்டமிதுவல்லவேயென்றுசொல்லவேனுமோ

புலையன் கிட்

உலகனில்கடைசசாதிரொநதனுக்குவமைபாருமில்லையே

பலவித்துஷ்கருமஞ்செய்துபாரிலவந்த

புலையனையே கிட்

வேலைசெய்துவுடம்புளளாகவேணுமிந்தநாயடியேன்

தோலுமெலும்புமுதுகிலசுமந்துவையுட

புலையனையே கிட்

செத்தமாடிமுப்பதெனதுசேவகம்பாமபடித்துமெலையே

சுற்றிவந்ததுமுக்கடித்துச்சுடலைகாக்கும்

புலையனையே கிட்

வசனம்

இப்படி வணங்கிச்சொல்லிய திருநாளைப்போவாராகிய நந்தனா
ரைப்பார்த்து வேதியாகள் சொல்லுகின்றாக்கள்

இராகம்-சுருட்டி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

சாதியிலுயரநதாலென்ன-இந்தப-பேருமபெருமையுமில்லையே

சாதிபெருமைகொண்டதாலே சங்கரனா

ரருகிலவந்து

ஆதரவுடன்வரங்களியந்து அழைப்பாரோ

சொப்பாரோ

அளிபெருகவேயீசன்கழலையறிவினுன்னி

யடிபணிருது

தெளிந்திடாதபேரைமுத்திதேடுமோ

நாடுமோகூடுமோசாதி

வசனம்

இப்படிச் சொல்லிய வேதியர்கள் தாங்கள்வந்த காரியம்பேசுவார்

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்

ஐயரோமபலவாருளாவிப்பொழுதனைநீதாம்
மெய்யாலவழலமைததுமக்குத்தரவேண்டியெனவிளம்ப
நையுமனத்திருத்தொண்டாநானுயந்தேனெனத்தொழுதார்
மெய்யாமறைமுனிவாகளுநீயமைத்தபடிமொழிந்தார்.

வசனம்

ஐயரே, நேசருடைய கட்டளையால் இப்போது வெவ்விதா
கிய அக்கினியைமூட்டி உமமை அதில மூழ்கும்படிக்குச் சொல்ல
வந்தோமென்றுசொல்ல, இளகிய மனதையுடைய திருநாளைப்போ
வாரா அடியேன் கடைத்தேறினென்றும் அவர்களைத்தொழுது
நானினறைக்குத்தான முததனுனைனென்றும் வேதியர்களைப்பார்த
துச் சொல்லுகின்றா

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கண்டேன்கலிதீராதேன்-பலக-கடற்கரையேறிவந்தேன்
சோதிமறைமுடியுஞ்சொல்லிநந்திடுமீசன்
பாதமாணிவிடைசெய்பாக்கியம்பெறுமுமமைக் கண்
எல்லையைக்காணுமுன்னேயிருளவிலகுமுங்குள
சொல்லைக்கேட்குமுன்னே துன்பங்கள் தீரநதிடு கண்
காளங்கருகச்செய்யுங்கணனுதலேயுங்குள
உள்ளங்குடியாய்க்கொண்டாருங்குளத்தெரிசனம் கண்

வசனம்

நந்தனார், தான் சின்னசாதியாயிருந்தபோதிலும் தெய்வமிரங்
கற்றோவென்று சந்தோஷங்கொண்டு சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தனசரி-ஆதிதாளம்

எனக்குமிரங்கற்றோ-நான்மெத்த-ஏழைச்சாதியல்லவோ
தனக்குள் தானாயிருந்தகிலப்பிரபஞ்சமுந்
தன்னுளடக்கியமொன்னமலவன்கிருபை

எனக்

அல்லும்பகலு மருநதவஞ்செய்கினு

மறியாசொருவருமமபலததெய்வம

எனக்

நானமறைமுடிவுந்நானறியேனென்று

வேதியவுண்மையையுலகமறிய

எனக்

வசனம்.

நந்தனா, என்னதவமசெய்தேனோ இவ்வுலகின்கண்யாருக்கும
நடைக்காதபாகியம தனக்குக் கிடைத்ததென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-ஆகரி-ரூபகதாளம்

அம்பலலாணைத் தென்புலியூராணை நமசிப்பணிந

தேனோ

அரசசனைசெய்து குமபிட்டிருந்

தேனோ

தில்லைபதியிலவந்து பெல்லைக்கடந்தேனென்று

அல்லலறுத்தேனோ சஞ்சிதவிதை பெலலாம்வறுத

தேனோ

தாண்டவமாடின ஆண்டவனசேவடி

வேண்டித்ததுகித்தேனோ முககுணங்களைத்தாண்டிக்கதித

தேனோ

எந்தெனதென்றெந்தவேளையுமாயுந்

சிறதைநழுவிற்றோ சோநதவனென்று தந்தைதவி

விறறோ

தெள்ளுதமிழ்ப்பாடியுள்ளமுருகியுன்னில்

கள்ளங்காருகிறோ கருத்திலெட்டா வெள்ளமபெரு

கிறோ

ஆசைவலையைப்போட்டுமோசப்பிததுஞ்சிவ

பாசங்குலைத்தாரோ அளவிடாத கிசைநதொலைத

தாரோ

பெண்ணரிமாலுக்கொண்ணுதெனசசடைத

தண்ணுத்தனைத்தாரோகருணைபொங்குங்கண்ணுலனைத

தாரோ

அடுதுவந்தவனென்றுபிடித்தபேய்களையோட்டி

தடுத்தாளக்கொண்டாரோபரமபதங்கொடுத்தாளக்கொண்டாரோ

திருநானைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்

மறையவர்கண்மொழிந்ததற்பினறென்றிசையின்மதிப்புறத்துட

பிறையுரிஞ்சுந்திருவாயின்முன்னாகப்பிஞ்சுகர்தான்

நிறையருளான்மறையவர்கணெருப்பமைத்தகுழியெய்தி

பிறையவர்தான்மனங்கொண்டேயெரிசூழவலங்கொண்டார்.

வசனம்

நந்தனா, இப்படி பிராமணர்கள் சொல்லியபின்பு தென்திசை
யிலுள்ள மதிலின்புறத்திலே சந்திரனானது தவழ்ந்துபோகும்படி.

யார்திருக்குந் திருக்கோபுரவாயிலுக்கு முன்னே சுவாமியின் நிறை
நத கிருபையோடு கூடிய கட்டளையால் வளர்ந்திருக்கின்ற நெருப
பின்குழியை அடைந்து நடேசருடைய திருப்பாதத்தை மனதில்
தியானித்து அக்கினியைச்சுற்றி வலமாகவந்தாரா.

இதுவும்து-விருத்தம்

தைதொழுது நடமாடுங்கழலுன்னியழல்புககார
எய்தியவப்பொழுதின் கணையினகணிமமாயப்
பொய்தகையுமுருவொழித்துப்புண்ணியமாமுனிவடிவாய்
மெய்திகழ்முந நூல்விளங்கவேணிமுடிகொண்டெழுந்தாரா

வசனம்

நதநா கையிறஞ்ஞாண்டு, நடனஞ்செய்கின்ற நடேசரது தி
ருப்பாதங்களை மனதில் உறுதியாகநினைத்து அக்கினியிற் புருந்து
அந்த நெருப்பிலிருந்து இரதவுலகசமபந்தமாகிய நிலையில்லாத சட
லத்தையொழித்துப் புண்ணியஞ்செய்கின்ற பெருநம்பொருந்திய
பிராமணமுனி வடிவாய்த் தேகத்தில் பூநூலவிளங்கச் சடைமுடி
யோடும வெளியில் வந்தாரா

இராம-மோகனம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

யாகோற்பவமானா-நததநர்-அரனருளால்

யாகோற்பவமானா

அநுபல்லவி

யோகமாதவரும் போகமாழ்வினரும்

வேகமாச்சகுக மாகவந்துதொழ

யாகோ

சரணங்கள்

சிவனருரைத்த

வாக்கியம்-சித்தத்திலெண்ணி

சிறந்ததேமிக

சிலாககியம்

தவருவநேக

பாககியம்-பொருந்தவேடந்

தன்னைக்கொண்டதே

யோககியம்

தபனனோடுவுபர்

கவனமேவிரு

மெவரும்காரதருவ

ரெவருங்கண்டிதொழ யாகோ

கையைச்சிரமேற்

பதித்து-சிவனேயென்று

கனகசபையைத்

துதித்து

செய்யருண்டதை

வெடித்து-கதிரவன்போற்

செனிதநாரதிலே

நதடித்து

சித்தியாகியபத	முற்றும்பாம்புபுலி
பத்தியாய்த்தொழும	பதத்தைக்கண்டுதொழ-யாகோ
காதிற்குண்டல	மிலங்க-முப்புரிநூலுங்
கதிததுமாற்பிடு	மலங்க
ஒதுஞ்சடைகள்	துலங்க-அவரைவிட்டு
ஒடியேவினை	கலங்க
ஏதமறறசதுா	வேதமோதிவரும்
நீதவேதியாகள்	பேதமின்றிதொழ-யாகோ

திருநாளேப்போவாராபுராணம்

விருத்தம்

செந்திமேலெழுமபோதுசெம்மலாமேலவந்தெழுந்த
அந்தணன்போற்றேறென்றினாரதரதுாதுபிராதம்
வந்தெழுந்ததிருவிசுமபிலவானலாகண்டமிழந்தாரதுப்
பைந்துணாமந்தாரத்தின்பனிமலாமாரிகளபொழிந்தார.

வசனம்

சிவந்தநெருப்பிலின்று எழுந்தபொழுது செந்தாமரைப்புட்
பத்தின்மேல் உதயமாயெழுந்தருளுந் பிரமாவைப்போல் பிரகாசித்
தார பெருமைபொருந்திய ஆகாசத்தில் அந்தா துந்துபியின கோ
ஷ்டமானது உண்டாயிற்று தேவாகள் சந்தோஷமாய ஆவாரிதது
அழகாயிருக்கின்ற கற்பகவிருட்சத்தின் குளிராசசிபொருந்திய மலர்
களை வருஷமாகச் சொரிந்தார்கள்

விருத்தம்

திருவுடையதில்லைவாழந்தணாகளகைதொழுதார்
பரவரியதொண்டாகளுமபணிர்துமனங்களிப்பினறா
அருமறைஞ்முதிருமன றுளாடுகின்றகழல்வணங்க
வருகின்றாதிருநாளேப்போவாராமறைமுனிவா

வசனம்

ஞானசம்பதையுடைய தில்லையில்வாழும் பிராமணர்கள் கை
கூப்பினார்கள், பரவதற்கரிய மறறைச் சிவபததர்களுந் தொழுது ம
னதில் களிப்படைந்தார்கள், வேதங்கள் முழங்குகின்ற கனகசபைப்
யில் ஆடுகின்ற பாதத்தை வணங்கும்பொருட்டுத் திருநாளேப்போ
வாராகிய ஒருவேதமுனிவா தான்கண்ட ஆனந்தத்தாண்டவத்தை
வருணிததுச் சொல்லுகின்றா

இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தாதெய்யென்றோவார்-அவா தத்திதெய்யென்றோவார்
ஆசிபராபரமாகியசித்து
ஆனந்தங்கொண்டொருகாலையெடுத்துத் தாதெய்
அண்டசராசரமெங்குமநடுங்க
ஆதிசேடனாழ்முடிகணெருங்க தாதெய்
சீலம்பெருகியமுநிலாகொண்டாட
திங்களுளுகுடியசெஞ்சடையாட தாதெய்
பார்புகமுநதிலைச்சிதம்பரநாதன்
பாலகிருஷ்ணபணிந்தேத்தியபாதன தாதெய்

இராகம்-பநதுவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

குஞ்சிதபா தததைததாரும்-சஞ்சலபாவத்தைத்தீரும

அநுபல்லவி

செஞ்சிலம்பசையக்கனகசபைதனில்
ஜெணுததகஜெணு-தத்திமிதிமித-தோமென்றடிய குஞ்
சரணங்கள்

நெஞ்சினிங்கவலையை யாற்றும்-இந்த
வஞ்சகப்பிறவியை மாற்றும்-நாளும்
வஞ்சிசிவகாமியல்லி மகிழ்ந்திடும்
தஜஜெமதக-ஜெமதரிகிட தககிட-தோமென்றகு குஞ்
சரணமென்றிங்கேநான் வந்தேன்-ஜனன
மரணத்தினுல்மிக நொந்தேன்-அந்தக்
கரணககலமிஷங்களைப்பாக்கியே காததிடும்
இந்திராவானவர்-மாமுனிவந்து-நிதந்துதிசெய்திடும் குஞ்
பாலகிருஷ்ணன்றோமும் பாதா-முத்தி
நாலவர்க்குதவிய நாதா-எந்தன்
மேலேகிருபைசெய்துவெற்றி யளித்திடும்
அத்தனைகாததனை-சத்தனையித்தனை-நிரத்தனஞ்செய்திடும் குஞ்

இராகம் மாயாமாளவகளை-திசரமதாளம்.

பல்லவி

நடனமாடினார்-ஐயர்-நடனமாடினார்

அநுபல்லவி.

நடனமாடினார் திலை நாயகம்பொன் னம்பலந்தனில்

சுரணங்கள்

முத்திமடநதை	சித்திக்க	சித்திக்க
மோகவலைகள்	பத்திக்க	பத்திக்க
பததர்கள்மனது	தித்திக்க	தித்திக்கப
பாதச்சிலம்பு	சத்திக்க	சத்திக்கப

பனிமாமதிசடையாட பதஞ்சலிமா முனிமறைபாட
பண்ணவாகள் கொண்டாட பாலகிருஷ்ணன் மத்தளம்போட (நட)

இராகம-யமுனாகலியாணி-ஆடதாளம்

பல்லவி.

ஆனந்தக்கூததாடினா-அம்பலநதனிலே-பொன்னம்பலநதனிலே
ஆனந்தக்கூததாடினா-அயனுமமா லுமபாடினா
அந்தரங்கமாக சிந்தித்தவோககருள
தந்தோரத்தந்தோமென்று-தொந்தொந்தொந்தோமென்று (ஆன)

பதஞ்சலிமா முனியை	நோக்கிப்
பாத்தபேர்களுறையைப்	போக்கி
இதமகிதமென்றிறிவை	நீக்கி
ஏகமாகக்காலேத	தூக்கி ஆன

மத்தள தாளம்திர	முழங்க
வளருமபிறமதகணங்க	ளிலங்க
தத்திம்தககிடதோமென	றிலங்க
சபையுந லுங்கச்சதங்கை	குலங்க ஆன

பாலகிருஷ்ணன பணியும்	பாதன
பாத்தபேர்களுவரபிர	சாதன
நொல்மபுகமுஞ்சீல	போதன்
சுந்தராதூதன அம்பலிகை	நாதன ஆன

வசனம்

இப்படி ஆடிய தாண்டவதரிசனங்கொடுக்க இன்றைக்குத்தான்
சித்தமிரங்கிறேறே வென்று சொல்லுவாரா.

இராகம-யமுனாகலியாணி-ஆதிதாளம்.

சித்தமிரங்கிறேறேயான்முன்செய்தவமுததிறேறே
அத்தாபரிசுத்தாவுனனாடலகாணவந்தேன்
என்னைபாண்டுகொள்ளிதுவீவசமையமுனனாட லகாணவந்தேன்
சாதிமுறைமையோகருள என்னைச்சதுமறையவராகருள

போதா திலலைநாதாவுன்னாடல்காணவந்தேன்
 என்னையாண்டு கொள்ளிதுவேசமையமுன்னாடல்காணவந்தேன்
 பாலகிருஷ்ணனபோற்றும் பாதாபதஞ்சலியாரேததுஞ்
 சீலாதிரிகுலாவுன்னாடல்காணவந்தேன்

சிறுது

கனவினுருவாகி-வந்து-காட்சி-கொடுத்தாக்கடாட்சித்தபின
 எரியினிடையுழ்கி-வெகு-இன்பமபெருகியவனபருடன்
 வேதமுனிவடிவாயத-திலலை-வேதியாகைதொழுதாதரவாய
 அவகம்புளகிதமாயச-செம்பொன

வசனம்

திருநாளைப்போவாராகிய முனிவா அக்கினியில குளித்தெழுந
 துகனகசுப்பயிலுநது மனமுருகி ஆனந்தமபெருகி நமது ஆண்ட
 வராகிய நடேசமூர்த்தியைத் தோத்திரம் செய்கின்றா

இராகம்-சரசா வகி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

உனதுதிருவடிநம்பிவந்தேன்-எனக
 சொருவருமிலலைநானேழை (உனது)

அநுபல்லவி

அனுதினமும் பொன்னம்பலந்தனிலே
 ஆடியபாதரே யெனசுவாமி (உனது)

சரணங்கள்

இரவுமபகலுமணிஷயாதிகளெனையிழுகுமநானதை
 மரிததுமிப்படிபரதவித்திடலானேன
 பாராகலாமோபாலகிருஷ்ணனபோற்றும்பரனே
 பரமகயாந்தியேநின்பத்தியைத்தநது
 சிகந்தகிழந்திடகரையேற்றிவெதுன்பாரஞ்
 சென்னனைகையி வேண்டாமசரணம் (உனது)

இராகம்-சுக்கரவாகம்-மிசரஜாதி-ஜம்பைதாளம்

பல்லவி

அறிவுடையோபணிந்தேத்தநுநதிலலைக
 கனகசபாபதியே என்னைவந்தாளும (அறி)

அநுபல்லவி

மறைமுடியுந்தேடியறியாதவுன்றன
 திருவடிபைமாணிக்கவாசகநிற்குதெப்படி

சரணங்கள்

கனவினும்நினைவினும்விஷயாதிசமசுரககடலி
 லமுந்தினைனகரையெறவும்வழிகாணேன்
 மனமிறங்கிக்ருபைசெய்திடவேனும-மாயன்கோபால
 கிருஷ்ணன்தொழுத்தததும-அம்பலவாண
 உணைமறந்திடப்போமோ-உன்னடியாக்ளைப
 பணிவீரென்றுரைத்திடுமுண்மையயின்னமுமறிபான
 மனைவிமகங்கள் தனதானியமென்றிறந-மாயவிலைக்குள
 சிககிடயங்கினைன்தயங்கினைன

இராகம்-வைசோஸ-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தில்லைநடராஜரைப்போலேவேறெதெய்வங்கிடைக்குமோ

அநுபல்லவி

பதஞ்சலிவிபாககிரபாதருக்கன்று பாதமெடுத்தாடவே
 பாதமெடுத்தாடவே-அவாள் பரமபதத்தைசேசேரவே (தில்)

சரணங்கள்

காளியுடன்வாதுமாடியே கனகசபையிலினறீ
 கனகசபைதனிலின்று-ஒற்றைக-காலேதூக்கிக்கொண்டாடிய (தி)
 பொங்கவேபரமானதகூபம் பூரணகுமபத்திலவருகவே
 பூரணகுமபத்திலவருகவே-ஐயன்-பொன்னம்பலத்தைசேசேரவே (தி)
 குடத்தில்கெங்காதித்தமெடுத்ததுக் குமபாபிஷேகமபண்ணவே
 குமபாபிஷேகமபண்ணவே-அப்பன் குளிராதமனதுஆகவே (தில்)
 அத்தர்புனுகுவாசனையுடன் ஐகுகிஹாமமபண்ணவே
 ஆகுதிஹாமமபண்ணவே-ஐகதிசன-சிரசபைதனைசேசேரவே (தில்)

இராகம்-சுருட்டி-ஜமபைதாளம்

பல்லவி

கனகசபைதிருநடனமகண்டுக்களித்தானநகுமலநதேன்

அநுபல்லவி.

ஜெனகஜெனந்தன	முனிவாகன்பாட
சதுர்முகதேவனும	தாளங்களபோட
தினமுழுவாயிரம	போகளுங்கூட
தக்கிடத்தையதை	ததேகாமென்று(கன)

சரணங்கள்

நந்திரிநங்கிவிவகணங்கள்
 நாரதர்னுமருகங்கிதம்
 மொண்டாட
 லிட்ட

பந்திபந்தியாயந்தணர்

மறைபாட

பாலகிருஷ்ணனுமமத்தளம்

போட(கன)

இராகம்-பூரணசந்திரிதை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பாதமேதுணை

ஐயனே-நின்

பாதமேதுணை

ஐயனே

அநுபல்லவி

பாதமேதுணையல்லல

வேறொரு

சேதிகளுநானிற

திலேன (பாத)

சரணங்கள்

பாலனுக்கருள்

செய்தபராபரன

பாலகிருஷ்ணன்

கவிக்குதயாகரன்

சீலமுள்ளசிவ

காமிமனோகரன்

கோலநடம்புரி

ரஞ்சிதகுஞ்சித (பாக)

இராகம்-பெலஹமஸா-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வந்தாலும் வரட்டும-ஜென்னம்

கந்தாலும் தரட்டும-சாமி

அநுபல்லவி

செந்தாமரைப்பாதமே

கதிநமரினேன்

சிதம்பரநாதன

சிவசாயுசியம் (வந)

சரணங்கள்

சிவன்செயலன்றி

வேறொருசெயலும்

சுந்தையிலறியேன்

பாலகிருஷ்ணனதொழும்

அவனுருவன்று

வேறுருவுண்டோ

ஆகமநியாதோ

தவமேவுநதன்

புலியூர்வாழும்

தாண்டவனெயன்

ஞாண்டவனே-இந்த

பவககடல்தாண்டி

விவராயதுவொரு

பாரமலலவெகுதூரமல்லமுத்தி

(வந)

இராகம்-ஆரபி-தாளம்

பல்லவி.

பிறவாத வரந்தாரும்-என்னையா

பிறவாத வரந்தாரும்

அ நுபல்லவி

அறிவுடையோரொழு
னமபலவாயின்

தேத்தியதிலைப்பொன்
னமபலயோனியில் (பிற)

சரணங்கள்

எண்பத்துநாலுலட்சம் ராசிகளில்
எடுத்தெடுத்தபுறந்திறந்ததோ
புண்பட்டதுபோதுமேபோதும-இனிமேல்
புத்திதெரிந்ததையே
நண்பற்றிமுனைவிமககளவாழ்வினில்
புளங்கிடாறுமமனவிலாசமகழிந்ததும
இனபததுடனேகோபாலகிருஷ்ணனொழு
தேத்திய ஜெகத்சீனே நடராஜனே (பிற)

தேவாரம்

பாளையுடைக்கமுனிகோங்கிப்பன்மாடநெருங்கியெங்கும்
வாளையுடைப்புனலவந்தெறிவாழ்வாயற்றிலைதனனு
ளாளையுடைக்கமுறசிற்றமபலத்தானுடலகண்டாற
பீளையுடைக்ககண்களாற்பின்னைப்பேயக் கரண்டாகாண்பதென்னே.

பொருவியையொன் றுடைப்புண்ணியமுத்ததிபுலியதள
னுருவுடையமலைமனகமணுளனுலகுக்கெல்லாந
திருவியையநதனாவாழ்கின்றதிலைச்சிறமபலவன்
நிருவடியைக்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

தொடுத்தமலரொடுதூபமுனசாரதுங்கொண்டெப்பொழுது
மடுத்தவண்ணங்குமயனொடுமா லுக்குங்காண்பரியான
பொடிக்கொண்டனிரதுபொன்னாகியதிலைச்சிறமபலவ
னுடுத்ததிலகண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

வைச்சபொருணமக்காகுமென்றெண்ணிரமச்சிவாய
வச்சமொழிகேதெண்ணிதிலையமபலத்தாடுகின்ற
பிச்சன்பிறப்பிலிபேர்ந்ததியுத்தியின்மேலசைத்த
கச்சினமுருண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

செய்ஞ்ஞின் நரீலமலர்கின்றதிலைச்சிறம்மபலவன்
மஞ்ஞின் றவொண்கண்மலைமகன்கண்டுமகிழ்ந்துநின்ற
நெஞ்ஞின்றெரியுமவிளக்கொற்றநரீலமணிமிடற்றான்
யைஞ்ஞின்றவாடல்கண்டார்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே

ஊனத்தைநீக்கியுலகறியவென்னை யாட்கொண்டவன்
தேனெத்தெனக்கினியான் நிலைச் சிற்றமபலவனெங்கோன்
வானத்தவருய்யவன்னஞ்சையுண்டகண்டகதுலவரு
மேனத்தெயிறுகண்டாற்பினனைககண்டகொண்டகொண்டதென்னே.

தெரிததகணையாற்றிரிபுரமூன்றுஞ்செநதியின்முழக
வெரிததவினையவனிமையவர்கோபானிணையடிசு
டரிததமனத்தவர்வாழ்கின்றதிலைச்சிற்றமபலவன்
சிரிததமுகங்கண்டகண்டகொண்டமற்றினிக்காண்டதென்னே

தருக்குமிசுத்ததுததன்றோளவலியுன்னிததவவரையை
வரைக்களாலெடுத்தாரபபமலைகளகோன்சிரித்து
வரககன்மணிமுடிபததுமணிதிலையமபலவ
னெருக்கிமிதித்தவிரககண்டகண்டகொண்டகொண்டதென்னே.

வேற்றுகிவினானுகிரின்றய்போற்றி மீளாமேயாளென்னைககொண்
டாய்போற்றி, யூற்றுகியுள்ளையொளிகதாய்போற்றி யோவாதசந
தததொலியேபோற்றி, யாற்றுகியங்கையமார்தாய்போற்றி யாறங்க
நால்வேதமானாய்போற்றி, காற்றுகியெங்கநகலந்தாய்போற்றி கை
லைமையானேபோற்றிபோற்றி

சுற்றுமமராசுரர்பதின்நிருபபாதமலலாற
பற்றென்றிலோமென்றழபபபாவையுண்டஞ்சையுண்டாற்
செற்றககனங்களைத்தீவிழித்ததான்நிலையமபலவன்
நெற்றியிற்கண்கண்டகண்டகொண்டமற்றினிக்காண்டதென்னே.

சித்தததெழுத்தசெழுங்கமலத்தன்னசேவடிகள்
வைத்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதிலைச்சிற்றமபலவன்
முத்தமவயிரமுமாணிக்கநதன்னுள்ளடங்கியது
மந்தமலர்கண்டகண்டகொண்டமற்றினிக்காண்டதென்னே

பிசசாடல்பேயோடு சுந்தாய்போற்றி பிறவியறுக்கும்பிரானேபோ
ற்றி, வைசசாடனன்றுமுகந்தாய்போற்றி மருவியெனசிறதை புருந
தாய்போற்றி, பொச்சார்புரமூன்றுமெய்தாய்போற்றி போகாதென்
சிற்தை புருந்தாய்போற்றி, கசசாமநாகமசைத்தாய்போற்றி கைலை
மையானே போற்றிபோற்றி.

மருவார்புரமூன்று மெய்தாய்போற்றி மருவியெனசிறதை புருந்
தாய்போற்றி, யுருவாகியெனனைப் படைத்தாய்போற்றி யுள்ளவி
வாங்கியொளித்தாய்போற்றி, திருவாகியின்ற திறமேபோற்றி தே

சம்பரவப்பவொய்போற்றி, கருவாகியோடும முகிலேபோற்றி கைலை மலையானே போற்றிப்போற்றி

வானத்தாற்போற்று மருந்தேபோற்றி வந்தென்றன் சிந்தைபுருந தாய்போற்றி, யூனததைக்கமுடலேபோற்றி போங்கியழலாய்நிமிர் நதாய்போற்றி, தேனத்தைவாதத தெளிவேபோற்றி தேவர்க்குந் தேவனாய்நின்றாய்போற்றி, கானத்தியாடலுகநதாய்போற்றி கைலை மலையானேபோற்றிப்போற்றி

ஊராகிநின்றவுலகேபோற்றி யோங்கியழலாய் நிமிர்நதாய்போற் றி, பேராகியெங்கும் பரநதாய்போற்றி பேராதெனசிந்தைபுருந்தாய் போற்றி, நீராவிபானநிழலேபோற்றி நோவாரொருவடையு மில்லாய் போற்றி, காராகிநின்றமுகிலேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றி போற்றி

சில்லுருவாய்ச்சென்று திரண்டாய்போற்றி தேவரறியாததேவே போற்றி, புல்லுயிர்க்குமபூகி புணர்ந்தாய்போற்றி போகாதென்சுந் தைபுருந்தாய்போற்றி, பல்லுயிராய்ப்பரித்தோ றும நின்றாய்போற் றி பறையுலகவிடாதாய்போற்றி, கல்லுயிராய் நின்றகனலேபோற் றி கைலைமலையானேபோற்றிப்போற்றி

பண்ணினிசையாகி நின்றாய்போற்றி பாவிப்பா பாவமுபபாய் போற்றி, பெண்ணுமெழுந்தருளொலையுப்போற்றி பென்சுநதை நீங்கா விரைவாபோற்றி, விண்ணுநிலனுந தியானுய்போற்றி மேலவா ளுரு மேலாகிநின்றாய்போற்றி, கண்ணினமணியாகி நின்றாய்போற்றி கைலைமலையானேபோற்றிப்போற்றி.

இமையாதுயிரா யிருநதாய்போற்றி பென்சுநதை நீங்காவிதை வீரபோற்றி, யுமைபாகமாகந்தனைநதாய்போற்றி யூழியேழானவொ ருவாபோற்றி, யமைபாவருநெஞ்சமமாநதாய்போற்றி யாதிபுராண னாய்நின்றாய்போற்றி, கமையாகிநின்றகனலேபோற்றி கைலைமலையா னேபோற்றிப்போற்றி

மூவாப்பிறைவாயிறைவாய்போற்றி முன்னமேதோன்றி முனைத் தாய்போற்றி, தேவாதிதேவா தொழுதேவேபோற்றி சென்றேறி பெங்குமபரநதாய்போற்றி, யாலாயடிபெணுக்கெல்லாம்போற்றி யல் லலகவியவலைந்தேன்போற்றி, காவாய்க்கனகத்திளேபோற்றி கைலை மலையானேபோற்றிப்போற்றி

நெடியவுலகமொடு கண்ணேபோற்றி நீளவுலகமுடையாய்போற் றி, யடி யுருடி யுமிகலிபோற்றி பங்கொன்றறியாமை நின்றாய்போற்

றி, கொடியவன்கூற்றமுதைத்தாய்போற்றி கோயிலாவென்சிறதை
கொண்டாய்போற்றி, கடியவுருவமொடுமின்னேபோற்றி கைலைமலை
யானேபோற்றிபோற்றி

உண்ணுதுறங்கா திருநதாய்போற்றி யோதாதேவேத முணாரதா
ய்போற்றி, எண்ணிலங்கைக்கோனறன்னேபோற்றி யிறைவிரலால
வைத்துசுநதவீசாபோற்றி, பண்ணரிசையினசொற் கேட்டாய்போ
ற்றி பண்டையென்சிறதைபுகுநதாய்போற்றி, கண்ணுயலகுக்குறின
றாய்போற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

சிறுது

அம்பலமேவிசசமபிரமததைக - கண்டிரநிரலால்

திருநாளைப்போவார புராணம்.

விருத்தம்.

திலலைவாழநதணருமுடன்செல்லச்சென்றெய்திக
கொலைமானமறிநகரத்தார்கோபுரத்தைத்தொழுதிறைஞ்சி
ஒவ்வையுட்காருலகுய்யநடமாடும
எலையினத்தலைபட்டார்யாவாகளுங்கண்டிலரால்.

வசனம்

திருநாளைப்போவார நயனாரென்னும், இடையில, நகரா மாமு
னியென்னும் வழங்குகின்ற நாளைப்போவார்தில்லை மூவாயிரமுனிவ
ர்களோடு பொன்னம்பலத்துக்குவந்தார அதற்கப்பாலவரைக்கண்
டபேர்க்களிலையென்று பெரியபுராணம் பாடியருளிய சேக்கிழார் சூ
வாமிகள சொல்லியிருப்பது அந்தத் திருநாளைப்போவாரென்னு
முனியானவா, புரட்டாசிமாதம் உராகணிநட்சத்திரத்தில் கனக
சபையில் வந்து கற்பூரசோதியைப்போற்றேன்றிய சிவசாரூபியத்
தையடைந்தாரென்று உபமன்னியமகாரிஷி பண்ணிய பக்தவிலா
சத்திலையும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது

இதுவும்து-விருத்தம்

அந்தணாகளதிசயித்தாரருமுனிவாதுதிசெயதார,
வந்தணைநத்திருத்தொண்டர் தமமைவினைமாசறுதது
சூரதரத்தாமரைபுரையுநதுணையடிகடொழுதுதிக்க
வந்ததிலாவானந்தப்பெருங்கூத்தர நுள்புரிந்தார

வசனம்

மறைமீயார்கள் ஆசனியப்பட்டார்கள், அரிய முனிவர்கள்
தோத்திரஞ்செய்தார்கள், முடிவிலலாத ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்
தருளுகின்ற சபாநாதர் தமது கட்டளையால் வந்தடைந்த திருநா
ளைப்போவாருக்குத் தீவினையாகிய களங்கத்தை நீக்கி அழகாகிய
செந்தாமரை மலரையொத்த இரண்டு பாதங்களையுந் தொழுதிருந்
குமபடியாகத் திருவருளபுரிந்தார்

விருத்தம்

மாகுடம்புவிடத்தியானமஞ்சனஞ்செய்தருளியெழுந்
தாசினமறைமுனியாகியமபலவா தானடைந்தார்
தேசடையகழலவாயததுகதிருநாளைப்போவாரும்
மாசகலமுயன்றதிருநடங்கண்டுமகிழ்வுற்றார்

வசனம்

தமக்குமுன்னிருந்த உடலமாகிய மாகுதீருமபொருட்டு அக்கி
னியாகிய திருமஞ்சனமடியெழுந்தது குற்றமற்ற பிராணவ முனிவடி
வமாகி பூநீரேசப்பெருநாண்டைய திருவடியை அடைந்தவராகிய
திருநாளைப்போவாருடைய பாதத்தைபுகழ்ந்து தீவினையாகிய நயிற்று
அறுமபடி திலலை மூவாயிரமுனிவர்கள் போற்றிசெய்துக்கொண்டி
ருந்தார்கள்

வாழ்த்து-விருத்தம்

புகையமாதாவாழி பாாமகளுமையாளவாழி
பெங்கணமாலயனுமவாழி தேவாகந்தருவாவாழி
தருகுநானமறைகளவாழி தாரணியரசாவாழி
பொங்குநூலவல்லாவாழி புண்ணியரெனறுமவாழி

மங்களம்.

இராகம்-அசாவேரி-ஆகிதாளம்

11 ல்லளி

*திருநாளைப்போவாருக்கு
திலலைமூவாயிரவாருக்கு

பெரியவர்களுடைய வாய்
பெரியவர்களுடைய

நாடு திருநாளைப்போவாரென்னும் நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

அதுபல்லவி

இந்நடிகளினதுவரி கரித்திசயமென
விருகாமுடிமிசை மருவதுதுகிசெயகன
பரவுமுமபாசமபீரம்வகன
பரமனாடுமமபலதில
துதித்திடும
கதித்திடும (திரு)

சரணங்கள்

திருவாசகமுநதிருக கோவைபாடினவாகும
சோகாழிலுதித்த சிறந்தசம்பந்தருக்கும
ஒருமாதிடத்திறநாதுக குவந்துவிடுத்தவாகும
ஒருவரைப்பல்லாக திருநாவுக்கரசருக்கும
உரியமறைக்கு-முயாகலைகட்கும-உரகாபதிகு-முலண்பதிகும
புதுசந்திரசூரியமுனிவர்களுக்கும்
திதிலாதபாபலா முகலனைவாகும (திரு)

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

புறநிறறு

௨

சிவமயம்

சி த ம் ப ர க் கு ம் மி.

விநாயகா ஹி

சிவமேவுந் திலையமபலத திலஆன ||
சேரக குமமிததமிழ்பாடக
காமேவுமேலைகோடூரவாசல
கற்பகபிள்ளையார்காட்டா மே

(௧)

முககுறுணி விநாயகா துதி

சரீககரை மோதகநதேநாராயுங்கொண்டு
சந்நிதிமுனபாககதானபநடந்து
முக்குறுணிபயிள்ளைபாநா வனாடி
முழவனிககுமபியடியங்கடி.

(௨)

கபபிரமணியா துதி

கோலமயிலினமுதுகேநிவநது
கும்பமுனிக்குவருட்செய்யும
பாலசபபிரமணிசீஜாசூரததைப
பாடிசுக்கும்மியடியங்கடி.

(௩)

கங்காதேவிக் குக்கைகூட்டியாருங்
கையிலெழுந்துள்ளோபானமபண்ணி
தவகாமற்சிவகாமிசுநிதி
சார்துருமியடியங்கடி

(௪)

சி த ம் ப ர க் கு ம் பி

கருதுஞ் கருதிக்கேட்டா தசிங்

காமகநதரிவாயலினை

விருதுபேசியேசிறுகுழந்தைகள்

வேதம்படிக்குதுபாருங்கடி.

(ந)

நா லுபுரத்திலுங்கோபுரமாமதி

னடுவிலெங்கனுமாளிகையாம்

காலோராயிரங்கொண்டொருமண்டபம்

கட்டியிருக்குதுபாருங்கடி.

(ச)

தூயமறைமுதலாராய்நதுயிங்கே

தூலக்கியமுவாயிரமுனிவா

ஞாயமபொருந்தியதேவசடைவந்த

நாடிகுக்கும்மியடியங்கடி.

(ஈ)

சூர் துயபொட்டுதளதளென்னநல்ல

சந்தனவாடைகுமுருமென

சூதலழகிக்காரியெல்லாங்காலை

குனித்துக்கும்மியடியங்கடி.

(அ)

அஸ்தகடகம்பளபளென்னசொல்லும்

அரைநூன்மாலேதளதளென்ன

விஸ்தாரமாகநின்றக்கொண்டுகையை

விசிகுக்கும்மியடியங்கடி.

(ஆ)

கைதனில்விட்டிப்பையுங்கொண்டுஅவர்

கண்டதீதில்ருத்திராட்சமாலைபூண்டு

வைத்தீசபூசைகள்செய்கின்றதிடசதா

வாழக்கும்மியடியங்கடி.

(இ)

கோவிலுக்குநாலுபேர்களுண்டாமஅவர்

குறித்தமுறையாய்ப்பூசைசெய்ய

கோவித்தபின்பவாவேஞருவர்வசப

படுததுவாரென்றேகும்மியடி.

(ஈ)

ஆண்டுக்குள்ளாரிவேகமுண்டாம்பின்னும்

அதிலேரெண்டுதிருநாளாம்.

வேண்டிவந்தவர்கலிதிருமென்று

வினையதூக்கும்மியடியங்கடி.

(உ)

பூவியுதழந்திடும்நிலைபதிஅது

பூலோகக்கயிலைசமென்று

தாமரைப்பூவினில்வாழ்கின்றஸட்சமி

தாயார்சந்திபாருங்கடி.

(ஊ)

நீலநதாநததைக்கண்ணடாயேரல்ல
 தத்தியிதுமென்றுகொண்டாயே
 காலைத்தொடியுநிந்தகசபேசுனைக்
 கண்ணதெழிசிப்போம்பாருங்கடி.

(௧௪)

நிலைமாக்காணியேரடாடிவரஅவள்
 சித்தங்கலங்கித்தலைகுனிந்தாள்
 மேலல்லவதெப்படியெனறொருகாலை
 விண்ணிலெத்தாபாருங்கடி.

(௧௫)

நெறியில்வீரவைமுத்துதிரைதுமெத்த
 நேத்தியதாய்ப்பரந்தோடிவா
 புத்தியுடனொன்னம்பலவாணனைப்
 பணிநதுகுமமியடியுங்கடி.

(௧௬)

தித்தியென்றீசனடம்புரியமெய்க்
 தேவர்கள்பூமழைதானசொரிய
 மத்தளங்கொட்டியகேடபாலகிருஷ்ணனை
 வாழ்த்துகுமமியடியுங்கடி.

(௧௭)

சிதம்பரமென்றுசொல்லாமலெயிதைச
 சித்திரககடமென்றுசொல்லி
 கிதங்கொண்டாடுமையங்கராகளவந்து
 நின்றிருக்கிறாபாருங்கடி.

(௧௮)

காணிக்கைகொண்டொருங்கடியிந்தக்
 கணகசபையைப்பாருங்கடி
 மாணிக்கவாசகர்புகுந்தவாசலை
 மதித்துக்குமமியடியுங்கடி.

(௧௯)

அன்னமுடன்பால்தேங்கனியுமசெய்யும்
 அபிஷேகமுண்டென்னொரும
 பொண்ணம்பலந்தன்னில்சந்திரமௌலியைப்
 போற்றிக்குமமியடியுங்கடி.

(௨௦)

முத்தியளித்திடுஞ்சநிதிக்குசசொல்லும
 மேளமுந்தாளமுமேதுக்கடி
 சத்தம்பெருநியகண்டாமணியோசை
 சத்தித்திக்கோவையாமபாருங்கடி.

(௨௧)

புட்டுவதைபுந்தேனகுழலுமாறணப்
 புத்துருக்குநெய்ச்சம்பாவும்
 சட்டப்படிதவராமலையன்
 சநிதிக்கிரவையாம்பாருங்கடி.

(௨௨)

சுற்றிவந்துச்சிவையப்பாருங்கடிசெகச்
சோதிமயக்கம்பொன்பதடி
தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றுறுங்கடிச
சமைந்தசபையப்பாருங்கடி. (௨௩)

பாவிகள் கண்ணுகஞ்செயபோடுவறுப
பாத்தாற்பத்தரைமாற்றுத்தங்கம
கோவைபாடியமாணிக்கவாசகர்
கோவிலழகையுமபாருங்கடி. (௨௪)

அஞ்செழுத்தகாலேமதினுண்டாமபர
மாநந்தக் கும்பமுமங்குண்டாம
அஞ்செழுந்துபபடிக்கப்பாலேபிரம
மாநந்தத்தாண்டாமபாருங்கடி. (௨௫)

கோடியுகந்தவஞ்செய்தாலுமித்தக
கோவிலைபாராககமுடியாது
ஆடியபாதத்தைக்கண்டாருக்கினை
யாரென்றுசொல்லுவோமபாருங்கடி. (௨௬)

நெற்றிலேதிருநீரணிந்துயென்றும
நிஷ்களமாகியசிறைபையில
தித்திககவேசிவநாமத்தைபபூசிகஞ்
தீட்சதாகட்டத்தைபாருங்கடி. (௨௭)

வெட்டவெளியிற்றிறைதிறந்துயராகமுட
வேதியாதீபமுங்காட்டிவர
சட்டமுள்ளசிவசிதம்பரமென்று
சாய்ந்துக்குமமியடியுங்கடி. (௨௮)

திலலைவெளிதனைக்கண்டேண்டியெநதன
தேகம்பரவசங்கொண்டேண்டி
அல்லறவாசலினதேண்டிமிக்க
ஆனந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. (௨௯)

ஆகாயலிங்கத்தைக்கண்டேண்டியிங்க
யாருமறியாமலினதேண்டி
ஏகாதமாகவிருந்தேண்டிமன
தேக்கந் துலைந்ததுபாருங்கடி. (௩௦)

சித்தஞ்சிதம்பரமாசசுதடிமுன்னே
செய்தவினையெல்லாமழைச்சுதடி
சுத்தப்பிரம்மமயமாசசுதடியந்தச
சொல்லத்தெரியுமோபாருங்கடி. (௩௧)

சாதிபேதங்களற்றேண்டியிருந்த
சாஸ்திரமனத்தையுமவிடேண்டி.

போதமயதகநதொலைததேண்டிடனடி
பொருந்தகருமரியடியங்கடி.

(௩௨)

நாடுநதைபபூரணபூரத்திலேதில்லை
நாயகனருருவாரத்திலே
ஆடியநாடகமபாமபும்புலிதனக்
காமெனறுகுமமியடியங்கடி.

(௩௩)

சஞ்சிதக்கர்மதைதவிட்டேண்டிபவ
சாகரத்தையொழித்திட்டேண்டி
சுஞ்சிதபாததைதத்தொட்டேண்டிமனங்
கூரதுசுகுமமியடியங்கடி.

(௩௪)

சொல்லுமபொருளையுமற்றயோமுன்னே
துன்பமனைததுமொழித்தாயோ
அல்லுமபகலையுமற்றயோதில்லை
யானதத்ததாண்டவமாருங்கடி.

(௩௫)

விதியினெழுத்தைக்கிழித்தாசசமுன்னே
விட்டகுறைவந்துதொட்டாசச
மதியொழிதமுமுண்டாசசதெனறு
வாழ்துகருமரியடியங்கடி.

(௩௬)

கோணிலுகருளையெனைகமுண்டுஅநதக
குறிப்பறிந்ததைச்சொல்லுளிரே
தேவாககியபாடனவியுரைவந்து
தெளிந்துகருமரியடியங்கடி.

(௩௭)

சண்டைஸ்வராதமைப்பாருங்கடியந்தா
ரநிதிககைகையககொட்டுங்கடி
மண்டலமபுகழுமழகாவாசலில
வாழ்நிபாடுவோமவாருங்கடி.

(௩௮)

வீடுககவலைகள்விட்டொழியாமெத்த
விரிபுகள்மேசியவிணலைவா
பாட்டையாடித்தாலுஞ்சிதமபாவெந்து
பலனதல்லவோபாருங்கடி.

(௩௯)

புத்திரபாகியமெத்தவுண்டாமபகம
பொன்னுமணிபபூஷணமுமுண்டாம
பதகியுடனகோபால்கிருஷ்ணனதினம
பாடியுகருமமியடியங்கடி.

(௪௦)

சிதம்பரங்குமரிமுற்றிற்று

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனைகள்முதலிய

அகராதி.

பெயர்.	பக்கம்	பெயர்.	பக்கம்	பெயர்.	பக்கம்.
அடக்கியாளுமையே	46	எல்லோரும்வாருந்	26	சிதம்பரதெரிசனை	35
அட்டாநந்தனை	70	எனக்குமிரங்கிற	132	சிதம்பரம்போலே	24
அஷ்டமாசித்திகளை	29	* எந்நேரமுமுந்	121	சித்தமிரங்கிறே	137
அடித்ததுபோது	74	எதுகனெனமீது	64	சித்தனைசெய்துகொ	46
அம்பலவாணவன்	107	ஐயாவன்னடைக்க	76	சிவலோகநாதனை	17
அம்பலவாணனை	133	ஐயாசொல்லுவே	86	சின்னசசாதியல்ல	87
அரகராஜிரிபுரா	16	ஐயேமெததக்கடி	89	சுவாமியெதரிசனம்	34
அரகராவெனறொரு	32	ஐயோதெயவமேயி	76	செந்தாமரைமலர்	15
அரகரகனகரவண	99	ஒருநாளும்வாராத	20	செய்யமுபாயமறி	77
அறிந்தறியாமலே	109	கட்டைக்கடத்தே	112	ஜெயஜெகதீசா	105
அறிவுடையோ	138	கண்டேன்கலிதீர்	132	சேதிசொல்லவந்	48
ஆனந்தக்கடத்தாடி	64	* கனகசபேசன	111	சேரிமுற்றஞ்சிவ	52
ஆனந்தக்கடத்தா	137	கனவீனிலகண்டா	74	சொற்பனகன	124
ஆதமங்கள்லேதியர்	109	கனவோநினைவோ	124	ஞாயந்தாஞேரீர்	33
ஆடியபாதாஇருவா	107	கனகசபாபதிதெரி	112	தடாகமொன்முண்	23
* ஆடியபாதத்தை	96	கனகசபைதிரு	139	தன்னுவாரோள்	122
ஆடியபாதத்தை	51	கிட்டெருங்கிவ	131	தாண்டவதரிசன	106
ஆடுஞ்சிதம்பரமோ	98	குருசிப்பாதத்தை	136	தாதாரீஆடிய	106
ஆண்டைக்கடுமை	32	குற்றமெதனைசெ	83	தாதெயதெய்யெ	136
ஆகனாரிலொரு	17	கண்டாமணியாடி	95	திருநாளைப்போவா	13
* ஆருக்குத்தான்தெ	87	கொண்டானடிக்கி	103	திருட்டுத்தனை	72
ஆருக்குப்பொன்ன	88	கொண்டானடி	104	திருவாதிரைதெரி	98
ஆதலலசமைய	119	கொள்ளிடக்கரை	93	தில்லைவலஞ்சுற்றி	117
இதுவோதில்லைசி	97	கோபுரதெரிசனமே	94	தில்லைததில்லையெ	97
இதுகாஞ்ஜெதில்லை	91	* சங்கரனைத்துதி	43	தில்லைசிதம்பர	42
இந்தசசடலமவந்த	111	சந்திதிவரலாமோ	123	தில்லைவெளியிலே	46
இந்தஜன்மம்வே	117	சபாதரிசனகன	105	தில்லைத்தலமென்	46
இரக்கம்வாராம	119	* சம்போகெனகாத	22	தில்லையம்பலத்தல	50
இலவுகாத்கிளினோ	74	சற்றேயில்கியிரு	20	தில்லைசிதம்பரத்	50
இவர்கிவகாரமான	18	சாதியில்தாழ்ந்தி	120	தில்லைத்தலத்தை	96
இனியுன்குற்றத்தை	71	சாகியிலுயாந்தா	131	தில்லைநடராஜ	139
இன்னம்வரக்கா	115	சிவகாரமான	18	தெரிசனஞ்செய்தா	22
உத்தாரந்தாருமை	51	சிதம்பரமேரினை	57	தெரிசனகண்டா	113
* உனதுதிருவடி	138	சிதம்பரம்வந்துதெ	99	தெரிசிக்குவேணும்	58
துமகிமை	120	சிதம்பரதெரிசனை	91	தேகம்வந்தவாறு	113
எந்தநேரமுநந்தனை	92	சிதம்பரம்போய்ரீ	90	தெடித்தேடித்திரி	129
எப்படிசெட்டா	120	சிதம்பரம்போகாம	63	தொண்டரைக்கா	124
எப்போவருவா	114	சிதம்பரதெரிசன	59	* நடனமாடிஞர்	139
* எப்போதுலையு	117	சிதம்பரம்போகாதே	54	நட்டநடவலுவினையு	61

பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
நட்டவடிவிலை	61	வாறோர்புகழ்தில்	101	ஆதிமத்தியாந்தனாக	■
நந்தன்சரித்திர	13	விருதாச்சென்ம	121	சிதம்பரகரும்மி.	
நந்தன்சிதம்பரம்	92	வேதம்படித்ததும்	102	சீர்மேவுர்திலலை	147
நந்தனோர்புகழ்	82	வேதியா-ஏழைப்பா	84	ஆனந்தக்களிப்பு	
நந்தனாந்தபரித	82	கடுக்கா.		காணுககண்ணெ	101
நந்தனாருமவந்தார்	51	அரஅரவிவ	41	காணாமலிருக்கலா	25
நந்தாவொருசேதி	53	குத்தித்தார	21	நந்தாநீசிவபதத	85
நந்தாவுனக்கிந்த	60	வீரன	38		
நந்தாவுனக்கிந்தம்	79	பெரியகடுக்கா.		இருசொரால்லலங்காரம்	
நந்தாவுனகலவிளி	84	திருகாளைப்போவா	37	நந்தனா-சிலை	2
நந்தாநீருருவுபதே	88			நந்தனா-சிலைபுலத	56
• நமக்கிரிசுழபய	43	கண்டகம்.		நந்தனா-திலலைப	27
நாமன்னன்செய்	37	தத்திப்புலிப்போ	40	நந்தனா-திலலையை	67
நாளைப்போகாமலி	25	சுலோகம்.			
நீசனாப்பிறந்தா	11	மெள்ளப்பேசி	67		
• புகதிசெய்குவீரே	39	தேவாரங்கன்	141	அகல	
பத்திகன்செய்தாரே	41			புலையர்-எல்லைப்பி	39
பத்திபண்ணிக்கொ	55	தரு-அகராதி.		பாக்கியமீதென்று	30
பத்தியாகஆண்டை	65	அதிசயமொன்று	126	ஏசல்	
பதையாநீசிதம்பர	53	கணநாநாசரணம்	6	புலையா-பார்ப்பார	29
பாதமேதுணை	140	பொன்னமபலவா	66	புலையா-ஆண்டிப்பர	30
• பாபொய்மனமே	56	யாகோதபவமாற	134	கலித்தலுறை.	
• பாக்கப்பாக்க	123	நொண்டிசெத்து.		அண்டமான	119
பாத்ததுப்பிழையு	42	ஐயெனொருசேதி	47	துக்கடா.	
பித்தத்தெளியமரு	62	பழனமருங்கணையும்	9	ஹாஹா	58
பித்தனாய்ப்போன	61	சிந்து.		சட்டமாக	21
பிறவாதவரன்	140	அட்டாஇதென்ன	122	நந்தினா	21
புண்ணியவிர்தப்	44	அவர்க்காருமெதி	15	மாளாப்பிறவி	22
பெரியகிழவன்வரு	36	இதுதானோதிலலை	109	சவாயி.	
பெரியோர்சினம்	75	கனவிலுருவாகி	138	நலம்வந்து	19
போதும்பேரது	116	கெண்டாமண்யோ	96	சிவலோக	19
மற்றதெல்லாம	21	சிவன்-வேடிக்கை	95	கோத்தனைகள்-அகராதி	
மாறகுபிஷ்குவிய	94	நாளைப்போவே	32	முற்றிற்று.	
மாடுதினும்புலை	70	பழனமருங்கணையு	14	விருத்தங்கள்-அகராதி	
மார்கழிமாதத்திரு	69	பாப்பாரச்சாதி	34	அடிமுடியொன்று	76
மார்கழிமாதத்தி	99	பெரியோரிருகருமி	110	அடியுலர்கள்	91
மீசைகரைத்துப்	■	பேணிசசாரூந்	24	அந்தணர்கள்	144.
வந்தாலும்வரட்	140	கண்ணி அகராதி.		அம்மையாந்தில்லை	103
வருகலாமோவை	108	ஆசைநேசராரூந்	63	அய்யரேவாரு	79
வருவாரோஅருள்	114	களையெடாமல்சல	78	அல்லெனுவருது	69
வருவார்வருவார்	118	வாருக்கன்	26	அவப்பொழுது	85
வருவாரோவார்	125	தோடய அகராதி.		அறிவுமிருந்	73
வழிமறைத்திருக்கு	20	திருவள்ளுதருமத்தனா	7	ஆதிநாணமுதற்	7
வாராமலிருப்பா	115	மகனம்.		இத்தன்மைமீசா	24
வாரிருக்குதுசோலி	16	திருநாளைப்போ	145	■ நக்கோர்து	43

பெயர்.	பக்கம்	பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
இப்பரிசாயிருக்க	103	சாதகிரக்குப்பை	91	படிபுகழ்தில்லை	52
இப்பிறவிபோய்	125	சிலையணந்திமே	70	பண்ணையாவையும்	81
இரவுபகல்	47	செந்திமே	135	பித்தமது	62
இவ்வண்ணமிரவு	120	சீரேறுமிசை	20	புத்திசொல்லிப்	59
இன்னல்தரு	122	செல்கின்றபேரழ்	110	பொய்ச்சடலம்	66
ஊரில்விடும்படைத	15	சேரிவந்தவா	75	மறைக்கிழுவ	127
ஐயரேயம்பலவ	132	தம்பெருமான்	127	மறையவர்கண்	133
ஒதியடிவீரா	53	தவம்பெறு	33	மனங்கண்ட	61
ஓங்கார்மென்று	45	தாநில்லாத	76	மாசுடம்பு	145
கடுகருந்தியம்	77	திட்டமுடனடி	131	மாவலர்தில்லை	77
கற்பொருமுழமே	61	திருமறையோரா	8	வக்கணைக்காரா	30
கழனிசையத்தெய்வ	34	திருப்புண்கூர்ச	17	வணக்கமாய்ச	65
கரைபடுககண்டன	83	திருவடையதில்	135	வனம்பெருந்	7
காலனுடல்	25	தில்லையிலபோக	45	வாட்டுவாருடல்	106
காலமேவந்தா	49	தில்லையைக்கண்ட	98	மானமேவிய	90
கைகொழுது	134	தில்லைவாழ்ந்த	144	வானிருந்த	73
கொள்ளையெனும்	42	நானைப்போவே	95	வேதமோடறஞ	89
சங்கரன்றன	8	நாற்பதுவேலி	63	வேதியரிப்படி	75
சாதிபின்முறைமை	35	நினைவாரங்	110	வேதியரே	58
சாதிருலம்	50	பகாந்துலகு	13	அகராதி-முற்றிற்று.	
சாதிபேதமுற	116	பங்கயமாநவர்	145		

இடபுத்தகததில் - இசுருநிபுள்ள கோத்தனைகள் - இந்நூலாசிரியர் இயற்றி அச்சிடப்படாத நூதனக கோத்தனைகளும், இந்நூல் பரிசோதகரையற்றியுள்ள சிவநாம சங்கீர்த்தனையிலுள்ள சில கோத்தனைகளும் சேர்த்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டன

T

2

15

புமாபூசுணியமல்ல வைபவல்லமாதணை அம்பனாவசியமல்ல, பா
தாள்வஞ்சனம பரகாசபுர லோச மதுவல்ல சாலமல்ல, அமபுகுணாதி
கள்ளிலக பொதியு மகிரமல்ல ஆகாச துரிசுகயல்ல, அனுபாதிசு
ய்கின்ற வாதமோடி களல்ல அரிபம்மாக்காற்றல்ல, துயபுறணி மசச

முனிசட்டமுனி பிம்மரிஷி கொங்கணர் புலிப்பாணியும், கோரக்
கர் வள்ளுவர் போகமுனி யிவரொலாகூற்றிடும் வயித்தியமல்ல, என்
மனதுன்னடிவிட்டு நீங்காது நிலைநிற்கையேதுளவு புகலவருவாய், யீச
னே சிவகாமிநேசனே யெணையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே, ச

நொததுவந்தேனென்று ஆயிரஞ்சொல்லியும் செவியென்னமந்
தமுண்டீடா, நுட்பநெறியறியாத பிள்ளையபபெற்றபின கோக்கா
த தந்தையுண்டோ, சந்ததமுந தஞ்சமென் மடியைப பிடித்தபின்
தளராதநெஞ்சு முண்டோ, தந்திமுகனறுமுகன் யிறுபிள்ளை யில்லை
யோ தந்தைநீ மலம்தோனோ, விரதையுமஜாலமும உன்னிடமிருகரு
தே விளையொன்று மறிக்கிலேனே, வேதமும்சாஸ்திரமும் உன்னையே
புகழுந்த வேடிக்கையிதுவல்லவோ, பிரதவுலகிரேழு மேனளித்தாய்
சொல்லு யினியுள்ளை விடுவதிலலை, யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனை
யீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே னு

வளிகண்டென்னடியை துதியாத்போதிலும் வாஞ்சையில்லாத
போதும், வாலாயமாய்க்கோயில சுரமுதப்போதிலும் வஞ்சமேசெய்த
போதும், மொழியெகனைமொகனை யிலலாமலேபாடினும் மூர்க்கனே
முகடாகிலும், மோசமேசெய்யினும் தேகமேகவரினும் முழுகாரியே
யாகினும், பழியெனக்கல்லவே தாய்ததைக்கல்லவோ பாரததவர்
கள சொல்லாகளோ, பாரதியமனைவிககி பாதியுடனீரதுநீ பாலனை
கார்க்கொணுதோ, யெழிலபெரிய அண்டங்களடுக்கா யமைததுநீ
யெனகுறைகளை தீரததல்பெரிதோ, யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனை
யீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே ஈ

அன்னை தந்தைகளென்னை யீன்றதற்கமுயலே அறிவிலாதற்க
முயலே, அல்லாமல் நான்முகன் தனையேயுலோயினே ஆக்சமுனறு
ககமுயலே, முனபிறபபென்னவினைவருது மூளுமென் ரமுயலே மு
ததிவ நடுமென்றுணர்வானே, தன்னைனெடுத்தமுயலினேஉன்னைநொந்தமு
யலே தவமென்ன வென்றமுயலே, தையலர்க்கமுயலே மெய்வள
ாகமுயலே, தரித்திரதிசைக்கமுயலே, இன்னமென்னபபிரவி வரு
மெய்வென்றமுயலே யெல்லாமுரைக்கவருவாய், யீசனே சிவகாமிநே
சனே யெணையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே ள

காபாமுன்மரமீது பூபிஞ்சுறுத்தினே கன்னியர்கள் பழிகொண
டனே, கடமென்றுபொருள்பறித தேவயரெறித்தனே கிளைவழியி
ல முள்ளிட்டனே, தாயாருடன்பிறவி கென்னவினைசெய்தனே தந்
தபொரு நிலையென்றனே தவிடென்று கெர்வித்து கொலைகள்வுசெய்

தேனோ தபசிகளையேகினேனோ, வாயார பொய்சொல்லி வீண்பொரு
ள்பறித்தேனோ வாணரைப்பழித்திட்டேனோ, வடவுபோலே பிறரை
சேர்க்காதடித்தேனோ வந்தபின்யென்செய்தேனோ, ஈயாத லோபியென்
றேபெயரெடுத்தேனோ யெல்லாமபொருததருளுவாய், ஈசனேசிவகா
மிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ நடராஜனே. ௮

தாயாரிருந்தென்ன துறையுமிருந்தென்ன தம்பிரையுருவுகோ
டி, தன்மலை குவித்தென்ன கனபெயரெடுத்தென்ன தூரணியையா
ண்மென்ன, சேயாகளிருந்தென்ன குருவாய் இருந்தென்ன சீஷர்
களிருந்துமென்ன, சித்துபலகற்றென்ன நித்தமும் விரதங்கள்செய்
தென்ன நதிகளெல்லாம், ஓயாதுமுழுகினும் என்னபலன் எமனோலை
ஒன்றைகண்டுதடுக்க, உதவுமோயிதுவெல்லாம் சுகதையுறவென்று தா
ன் உன்னிருபதமபிடித்தேன், யாராமிது வுன்மன மிருததாலுடனக
டைக் கண்பார்வை யதுபோதுமே யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனை
யீன்ற தில்லைவாழ நடராஜனே

இன்னமுஞ்சொல்லவோ உன்மனங்கல்லோ இருமபோபெரும
பாரையோ, யிருசெவியுமநதமோ கௌது அநதமோ யிதுவுனககழ
ஞ்தானோ, யென்னனைமோகமோ யிதுயென்னசோபமோ யிதுவே
வுன் செய்கைதானோ, உன்னவிட் டெங்குசென்றாலும் விழ்லாவன
உணையடுததுங்கெடுவனோ, ஓகோவிதினகுறற மெனகுறறமொன்
றுமிலை யுற்றுபாரா பெற்றவையா, எனகுற்றமாயினும் உன்குற்றமா
யினும் யினியருளளிக்ககிணையாய், யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனை
யீன்ற தில்லைவாழ நடராஜனே ௧௦

சூனிராகுகேதுபுதன் சுக்கிரன்செவ வாய்குருச்சுநதிரன் சூய
நிவஹை, சறநெனககுள்ளாகி ருசிபுனி ரெண்டையும் சமமாய்நிறுத
தியுடனே, பனியொத்த நட்சத்திரங்க ளிருபத்தேழும் பக்குவப்ப
டுத்திபின்னல், பகாகிண நகரணங்கள்பதி னென்றையும் வெட்டிபா
ரையும் அத்தட்டி யென்முன், கனிபோலவேபேசி கெடுகிணநினைககின்
ற கசடர்கோயுங்கசக்கி, காததனின்தொண்டராம தொண்டர்க்குத
தொண்டரின் தொண்டாகளதொழும்பனாக்கி, இனியவளமறுவு சி
றுமணவைமுனிசாமி யெனையாள்வதினியுன்கடன்கான், யீசனே சி
வகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ நடராஜனே

திருச்சிற்றமாலம்

முற்றிற்று

பஞ்சாட்சரப்பதிகம்.

வசியசிவசங்கரா வசியகெங்காதரா வசியகைலாசவாசா, வசிய பணியணியுரீ வசியமானமமுகரா வசியசிவகாமிநேசா, வசியதிரு நேத்திரா வசியபுவனேஸ்வரா வசியஓமநடனபாதா, வசியகரியுரிய முக வசியபுலியிடைமுக வசியகிரமாலையமுகா, வசியமதிமுடியமுக வசியபசுபதியமுக வசியவென் மனதிலபாசா, வசியமுன்னாலமுக வ சியவெண்ணீரமுக வசியமறைபரவுமமுகா, வசியவென யுண் யனுதி னம் போற்றமயுயராக்கு அருளமறை திரந்ததிலலை, கதிபதீஜனகா தி துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுரை நடனபதியே. க

சிவயநமவெனறுதின மூழ்கி புருவேற்றுவாரா செய்தொழிலெ லாம வசியமயம், ஜெர்வசியமாமசகல முகவசியமாமசெய்ய சித்தமுக டவிட்டபந்தாம், வடங்காதபூதபே தம்பசாசிவைபெல்லாம் வளாரு லாலன் திகிரியாம், யநமசிய வயநமசி சிவயனமயெல்லாமுன் னட்ட மன்றோ, யிவ புலகபொருளுதவி அலவுலகமருளுதவி யீயவிருதெய வமுளவோ அவுணுகிபுவனதி கௌணுகிமுத்தர்க்கு அருள்மறைதி ரந்ததிலலை. அதிபதீஜனகாதி துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுரை நட னபதியே. உ.

புல்லாய்ப்பிரந்தாலுமிருகாகிஜனனங்கள் பசிராரிமகிழும்ன் றோ, பூண்டாய்பிரந்தாலும் புலத்தியர்கள்கொண்டுசில பிணிகூத்து புகழ்வரன்றோ, கல்லாய்ப்பிறந்தாலும் நல்லவாகளமிதிகொண்டு கா ட்சிக்குருத்தமன்றோ, கழுதையுருவந்தாலும் ஆவெனக்கத்திலை கைகண்ட சகுனமென்பார், பெல்லாமிலாமிலே யிப்பிரவி தந்தெனை யேங்காவிட்டகலனின்றாய், பெத்தனை அன்னையினமெத்தனைதந்தை யினமெத்தனை யிரவிவருமோ, அல்லலெனுமாசருத தாட்டுகொருந் தெய்வமே அப்பனே திலலைநகர்வாழ் அதிபதீஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அன்பிலுரை நடனபதியே

கல்லாதமுடரைக் கயவரைக்காமுகரை கன்னெஞ்சு வஞ்சுநிலை ரை, கற்றமறியில்லாத மோழையைக்கோழையைக காரக்கலைத்தூ ண்டபேரை, பொல்லாத மூர்க்கரை மிருகங்கள்போன்றவரை பொ ட்கு அஞ்சாதபேரை, பூவிரிந்திருக்கு யீடுக்குமுயல்வோர்களை

பிணமொத்த பேரைபலரை, நல்லாரெனக்கவிகள் சொல்லையையாம
ல்லா நாளாவதென்றுசிவமே, நானன்றியேது நீயன் றினேது நா
னாயுரைத்திதேது, அல்லுமபகலிலும நீயிலரசையேது ஆநுமவர
திரந்திலலைக், கதிபதிஜெனகாதி துதிபதிசிவகாமி அபிபுலுறை
நடனபதியே

ஜெகமெட்டு திசைகளுங் கிரிகள்பல தெய்வமும உமபொன்
மணிமாடமேடை, ரேயனனைதநதையும் நானென்ற ஆன பஞ்செல்
வமும வல்லசிகதும், முகடேறுமெமனுககு முனைந்து உதவுமோ
முத்திககு விததுமுளதோ, மூவாசைவிட்டுகனி சறுகாதிதின்ருலும்
முன்செய்த வினையகலுமோ, யிகமுனியசகப்பாகம் யீசநீகாணுயி
ருளேது வெளியேது நினைவேதுகனவுமேது, அகவுறவுபறற்று து
றவுறவுமுறறுமற ஆரியாகள பரவுகிலை, அகிபதிஜெனகாதி துதி
பதிசிவகாமி அனபிபுலுறை நடனபதியே

திருச்சிறுநறபபலம்

உ

சுபாராப

திருச்சிறுநறபபலம்

ஜோதிமயம்.

ஜோதிமயம் தன முனிவா கொண்டாடுசோதி யெண்டுகைகாண
வேரக சோதி, யிரையபர்வத வல்லி கண்கண்டசோதி யெளயிருவி
னையறு, சோதி சாழிலாகசாமிபசாருபமனவிடா சாயுச்சோதியி
துவே, சிகதையிடு நிமமபிரோது ஐம்புகசாட்சிபாய் தெரிசனஞ
செய்தமோதகு, செயதவினையேவகெடு குண்முதல பிணியெலா
ம செனமா உதிர்த்துமனுகா, நந்தியொடு பிளியர மூவாயிரமடபரும
கான்முதலுய வினாடுகடுவே, நனசீசோதிற்சோதிநவசோதிசிவசோதி
பொன்னமமைசிவ காரியுலவே

ஜோதிமயத்தி நல்லமசெய்து, தெழுமுருவேதி பங்கயன் வணங்
கூர்சாகி, பாராளநகோன்தேடி காணுதசோதியது பாபாபதிககண்
பேராகி, ரிணாகிரியாயக ஞானமோ தந்தவாகன்சதாநிஷ்டை
செய்யுமசோதி, ஜனகாதிபு நிவாமன மதலா, சோதியது சச்சிதா

நந்தசோதி, விரிவானயெண்பத்து நான்குலட்சஞ்ஜீவபேதத்தமர்ந்த
சோதி, வினைப்பயநிர்த்தந்த கருவிடைப்போக்கியே வேடிக்கைபார்
க்குஞ்சோதி, பஞ்சமதியிரவியொடு பங்கயனுமிநராதிபார்க்கவே கன
கசகபையில், பண்டுநடனசசோதி விண்டுபரவுஞ்சோதி தில்லைச் சுய
ஞ்சோதியே.

பஞ்சமதி தியைமுடி மேற்பூண்ட ஜோதிபாம பணிமேலணிந்
தஜோதி, ஸ்ரீசரிமறைபடியு நடுமுடியுமாஞ்சோதி பெண்கொடி ம
ணாந்தஜோதி, அஞ்செழுத்தாய்பஞ்ச பூதமாயென்னுடற் காதா
மானசோதி, அகிலபு வனங்களும் திகருத்திகரதமும அங்கிங்கெனாத
சோதி, தஞ்சமனுமடியரது நெஞ்சைத் திரித்தியை தன்னருட்காட்
டுசோதி, தந்தைதாய் குருதெய்வம் தாரமாய்மகவுமாய் தானுமா
யொங்குசோதி, கஞ்சநெடுவிஞ்சையறு மஞ்சவே கொஞ்சலொடு
கனகசபை மீதிநாளும், கதித்தப்பெருஞ்சோதிதுதிக்கப பெருஞ்
சோதி கனகசபை சிவசோதியே.

சாதிமதபேதமாம சமூக்கறமுதியோ சமுசத்திலங்குச்சோதி,
சதுர்மறையும்வேதமொடு தொண்ணூற்றியாற் தத்துவவெல்லாம் நி
னறசோதி, சோதிமலைமீதிறகரஞ் சோதியாய்நின்று சோதித்தன்து
க்கும்சோதி, சுமமாவிருக்கும் சுகங்கண்டமௌனியொடு சுமமாவி
ருக்குஞ்சோதி, நீதிபலபேசிமத வா தமிடுமடையரது நெஞ்சைப்பி
ளக்குஞ்சோதி, நின்றநிலைநின்றட்ட திக்கெலாமிரவுபகல் நிர்த்தமிடு
நெடியசோதி, மாதுமலைமங்கையொடு ஆதிரபைமீதில்வளர்மணி மந்
தரதிபசோதி, மதிசோதி ரவிசோதி சிவசோதி தவசோதி மங்கைசிவ
காமியுரவே

மாலிலாவாகம புராணமறையாஞ்சோதி மகவாயுதித்தசோதி,
மன்னன துகிரிகையைத் தள்ளனென்றசசோதி மலைமகள் தழுவுசோ
தி, கேசமிடமாம்பொருள் வற்றவற்றஞ்சோதி தென்னவனை வீழ்
த்தசோதி, தேவரிசுதிரன்முனிவா அமரர்கின்னரருகர் தேடக்களித்
தசோதி, ஆசைவனபாசமா மாயாசரக்கருனை யமுதன்பற்குதவு
சோதி, அன்பாம்பணிப்பூண்டு சிவசிவவெனத்தேம்பு மவர்க்கேநடி
த்தசோதி, மாசின்மலசோலைகுளிர் தீம்புனற்றில்லை மந்திரச்சபையி
லென்றும், மதிசோதி ரவிசோதி சிவசோதி தவசோதி மந்தரத்து
சுயஞ்சோதியே

திருச்சிற்றம்பலம்.

ரகாபுரோடாய, டாக்டர்
உ. வெ. ராஜராவதயர் நூல் நிலையம்

பவக்கடலடிக்கடி பெருகுதுநிலைக்குமோ
மலைக்குது கரையேற்ற

(வருவா)

வ ர ன ம்.

நந்தனா, இப்படி அநேகவிதமாய் வருவாரோ வாராரோ
வென்று பலவிதமாய்க் கொண்டாடுகின்றா.

திருநாளைப்போவார புராணம்.

வி ரு தீ த ம்.

இப்பிறவி போய்நீங்க வெரியினிடை நீமூழகி
முப்புரிநூன் மாபருடன் முன்னணைவா யெனமொழிந்த
வப்பரிசே திலலைவா மூதநணாக்கு மெரியமைக்க
மெய்ப்பொருளா னாருளி யமபலததே மேவினா.

வ ர ன ம்.

நந்தனா, கனவிலேவநது சொல்லிய நடராஜமூர்த்தி திலலை
மூவாயிரம்போகள் கனவிலே சொல்லுவாரா. பத்தாகளே ! எனக்கு
மிகவும் பிரியமுள்ள ஒருவா திருநாளைப்போவாரென்னும் நாமத்தைக்
கொண்டு என்னைக் காணவேண்டுமென்று தன்னைக் காணிக்கைகொ
ண்டு சாதியிற் றுழந்தவனென்று பயநதுகொண்டு என்னைத்தவிர
மற்றதெல்லாம் அபித்தியமென்று பக்தி பண்ணிகொண்டு முக்திய
டையவேண்டுமென்று திலலையைச் சுற்றிககொண்டு தெற்குக் குளத
தங்கரையில் சின்றுகொண்டு இருக்கிறா. அவரை என்னைப்போல்
நினைத்து நீங்கெல்லலோரும் போய் அவரை அக்கினியில் மூழ்கச்
செய்து அழைத்துவாருங்களென்று சொல்லிச் சுவாமி மறைந்தாரா.
இப்படிக்கண்ட கனவை மூவாயிரம்போகளும் பேரம்பலவாசலில்
வந்து ஒருவாக்கொருவா பேசிக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

க ண் ணி க ள்.

ராகம் - சங்கராபரணம் ; தாளம் - அட.

அதிசயமொன்றுகே ளப்பா தீட்சதரே

அர்த்தராத்திரிப்போதி லெனனே-என்றன்
மதிபரவசமாகத் துதிமருவுமம்பல

வாணன்கனவிலவநதா

ருன்னே

வாஸ்தவமெனக்குமிந்த வண்ணமாகக்கனவில்
 வந்துரைத்தாரறிந்தேன் நாடி-உத
 யாஸ்தமயமாகு முன்னமருட்படிக்கு
 அமைப்பதுத்தமமென்று ரோடி
 அப்போதங்குவந்த வப்பண்ணதிட்சதர்
 ஆமாமிதுவுபரிசு சயந்தான்-என்கோன்
 செப்பியசொற்படிசெந்தீவளர்த்திடச
 செய்யவேண்டுமவ சியந்தான்
 அவசியமென்கிறீர் காரியநதெரியாமல்
 ஆருக்கடுக்குமோர் புலையன்-சிறந்த
 தவசசிரேஷ்டாகுழந் தலத்தின்வருவதற்குத்
 தலைபத்தோவவனவந்தா லலைவன்
 பத்தியுள்ளவனே பரமனுக்குயிர்த்தோழன்
 பதஞ்சலிபுலிப்பாதா சாட்சி-சிவன்
 சித்தத்தின்படிசெய்து ஜனனக்கரைகடப்போம்
 தெளிவீரீங்களிந்த சூட்சி
 என்றாங்குசிவ சங்கரதிட்சதர்
 இன்னமுந்தாமச மேதோ-நீசன்
 ஒன்றுநருசசந மிதிக்குவருவதற்கு
 ஒருகாலுங்கட்குத தகாதோ
 சொல்லுமெனறாவ ராமென்றுருங்கட்குச
 சித்தத்திலுள்ளசந தேகம-தெளிய
 அல்லம்பகலுமோ யாமலேசாஸதிர
 மாராய்வதற்குமனோ சாகம்
 தருமபடிப்பேசு சந்தேகநதெளிவது
 தககதென்றுரைத்த மொழியே-நமசிப்
 பெருங்கூட்டமாகவே கூடிச்சென்றாவர்
 பேதமறத்தக்க வழியே.

வசனம்.

தில்லை முவாயிரவர்கள் சாஸ்திரிமராகளிடத்திற் சந்தேகந் தெளிதல்.

விநுத்தம்.

மறைக்கிழுவரிவ்விதஞ் சென்றாகளாங்கிக
மனுவிக்கியானிக ளாரோவாதஞ்செய்து
வந்தகாரியமேதோ வுரைப்பீரெனன
மனறுளாடுவாதங்கள் கனன்றீரெனறிக்

குன்றந்தமதிப்புலைசாரதி வந்துதிந்தோன
கோதிலானந்தினெனபோ நவனலலனபன
கூறுபிவ்வுறெல்லலைம வருவானநானே
கொணாதவனைதழீழ்முழுகுச் செய்தேயப்பால்

முறைமையொடுசநதிதிரில நம்முனனாக
விடுகுகளென்றநுளிசசெய சுவாமரைநதார
முதுணாந்தோககிதுதெரியச சொல்லவந்தோம
மொழியுமாறுத்தரமயா தெனறாநீதி

அறிந்தவன்றோ ராமநதப்படிக்கேசெய்வ
தழகாடுமெனறனாபின மகிழ்ச்சியாலே
அநததிலலைமாநகரத் தெலலைசுறயி
யாடுவாரநதனுறைத் தேடுவாரே.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விநுத்தம்.

தமபெருமான் பணிகேட்ட தவமறையோ ரெல்லாரும்
அமபலவா திருவாயின் முனபச முட ஸீண்டி
யொபெருமா னுளாசெய்த பணிசெய்வோ மெனறேததித
தம்பரிவு பெருகவருந் கிழுகதொண்டா பற்றாரந்தார.

வகனம்

தமது பிரானுகிய சபாநாதரிட்ட கட்டளையைக் கேட்ட தவம
பொருந்திய பிராமணர்களைலாரும் அமபலவாணரது கோயிற்
றிருவாயிலின் முன்பு கூடிப் புகழ்கோடு நயமுடைய ஆண்டவ ருள்
செய்த ஐழியத்தைச்செய்வோமெனறுபணநுகித் திருநாளைப்போவா
ரைத் திலலை முவாயிரவர்கள் தேட வருகின்றார்கள்.

ராகம் - நாதநாமக்ரிய ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

தொண்டரைக காண்கிலேமே - தில்லைரிலவந்த
தொண்டரைக காண்கிலேமே

அநுபல்லவி.

அண்டசராசர மென்குமபடியளந்து
மனறுளாடிய மன்னவாககடிமைத (தொண்)

பரணங்குள.

சொல்லுமபொருளுமறறுச சோதிமயங்கொண்
டல்லுமபகலுமறற வம்பலவாணன (தொண்)

அஷ்டதிகையுமபரி பூணமககீவ
மடடிலாதுவளந தோங்கியநாதன (தொண்)

வாசிபடங்கிநடு வணைவழிகண்டால
தேசிகவடிவுடன தரிசனநதந்திடும (தொண்)

பாலகிருஷ்ணபணிந தேத்தியபாதன
கோலசசிலபணிபுங் குண்டலநாதன (தொண்)

ராகம் - ஹரிஜதுஸ்தான காபி; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

திருநானைப்போவார தரிசனங்காணக
தில்லைமுவாரிர முனிவாகள்வருகிறா (திருநானை)

பரணங்குள.

பத்திவள்ளமது கரைபுரண்டோடும
பரமானந்தக் கடல்முழுத்தாடும (திருநானை)

அரகரசங்கர சிவனென்றுசொல்லும
அரித்தியசடதுகக மாயததைவல்லும (திருநானை)

அடியவரேமெத்தப் பெரியவரென்று
அம்பலவாண ரஞ்சிதெய்வாண்டு (திருநானை)

இலவுமது ; சீந்து.

ராகம் - செளராஷ்ட்ரம் ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

தேடித்தேடித் திரிந்தார்
கிலலைமுவாராவாபாரும்-நந்தனார் தம்மைத்
யாரும்.

அநுபல்லவி.

நாடுஞ்சதுவேதப்பிர
நங்கைசிவகாமப்பிரா

காசனை

ணைசனை

ஆடுபட்டநடனச

பேசனை

அவலாகத்தொழுவிவாக்கருள

நேசனைத் (தேடி)

நாணம்.

தண்டாமரைமலாத்

தடமும் - மாதர்களாடிக்

கொண்டானடித்தடு

மிடமும் - அன்னமளிக்க

உண்டானநதங்குறு

மடமும் - சோராபரவுரு

சண்டாளாவாழுங்கா

டிடமும் - அன்றிச்சூத்திர

சாதிமுதலானபல

வாடை - பல்லாண்டு

ஒதியுலாவிறு

மேடை - மணுவிக்கியான

நீதியுணர்ந்தோதெரு

மாடை - இன்னமுமபல

மாதிரிகளாகுநதிண்ணை

மேடை - உன்னதமாகக்

கொங்குமிருகதரு கொங்குமணத்திடுஞ்

சோலை - கருப்பஞ்சோலை

தங்குமுயானது கதித்தடுமொழையின

சோலை - தாழையினசோலை

தெங்குமிருப்பையுமொன்று பொருந்தியசோலை

மாவின்சச்சோலை

துங்கமதான பலாக்கமுகோங்கிய

சோலை - மற்றுளசோலை

எங்குளுகற்றிப்பார்த்து மறையோர்கள்

தங்கள்தங்க ளங்க

மேங்க

நதிதவழும்

பொங்கரவணிந்தசிவ

சங்கரன்கிருபையிதென்றே

யோங்கக்

கூக்குரலிட்டுச்

சங்கையறச்சென்னியிற்க

ரங்களைக்குவித்தெங்களைத்

தாங்க

மனமுவந்து

அங்கேயெங்கள்பங்கினிலி

ருந்து மேழை எவ்வுருத்தம்

நீங்கக்

கிருபைசெய்வதற்கு

உன்னதேகடனென்றுவந்துகொண்	டாடி
உரியவேதமந்தி ராதிகள்	பாடி
முன்னஞ்சொன்னநத னாவரவை	நாடி
முளுங்கோடைக்காற் றெனவிரைந	தோடித (தேடி)

வ ச ன ி.

இததப்பிரகாரம் திலலை மூவாயிரவாகளுந தேடி அலுதது ஓரி
டத்தில் யாவருங்குடிச சுவாயிபைத துகிசெயவதாக நிச்சயஞ்
செய்து தோததிரஞ் செய்கின்றார்கள்.

ராகம் - கலயாணி; தாளம் - சாபு.

ப ல் ல வி.

உனதுமகிமையை ஒருவருமறியார
உலகிலுள்ளோரையனே.

அ நு ப ல் ல வி.

பன்னகசயனனும பதுமாசனவேதனும்	
பார்க்கவவர்க்கு மெட்டாத	யோகனே
பகரரியமலை மகளோர	பாகனே (உனது)

ச ர ண ங் க ள்.

கனவினிலேவநதெங் களுக்குச்சொன்ன	அநத
காரணமறிநததி காலையிலே	யெழுநத
இனத்தாராநாகளையாரு மிசைநதொருமித	திநத
எல்லேமுழுதுந்தேடி யினேததோமெங்களுக	கநத
இணையிலலாதந்த னுரு	மகப்பட
வில்லையென்ன செய்வோம்	ஸ்திரப்பட (உனது)

அடையலர்திரிபுர மனலாகவே	முடிதத
வன்பாகமானமழு வங்கையிலே	பிடிதத
விடைப்பாகனேகாளி வெட்குப்படி	நடிதத
மெய்யாதுயாதவிததா னையாவெனேறே	படிதத
வாறுநீயறிநதருள் செய்	யையனே
வனஜிகாபத சரணத	துய்யனே (உனது)

அனனைசிவகாமி யனுதினமவளா தில்லை
 யம்பொன்னகாவருலோக காங்கொருதுய ரில்லை
 உனையனறியுலக துகுப்பொரு ளில்லை
 யுத்தமனையெங்கட குரியதனைபு மில்லை
 ஒதுநதனா தமமைவரச செய்யும
 ஊழினினை தவிர்த தவாகது அருளசெய்யும் (உனது)

வ ர ன ப்.

இவ்விதமாகச் சுவாமியைத் துதித்துத் தில்லை மூவாயிரவாக
 ளனைவரும் நததனரைத் தேடி யலுத்துவருமாக்கத்தில, ஒருபுற
 மாக நின்றுகொண்டிருந்த நததனா வேதியாகளைக் கண்டு தூர
 விலகி நின்று தலைவணங்கிச் சொல்லுகின்றார்.

வி ரு த் த ம்.

திட்டமுட னடிபணிந்தது மனமொடுங்கித் தவம்புரியுந தில்லைமன்று
 ணட்டமிடு நடராஜன கனவிகனண சொன்னமொழி நம்பிக்கொண்டு
 இட்டமுடன திருநாளைப் போவாரபால வேதியாக னேகுமபோது
 கிட்டநெருங் காத்தேயு மெனவிலகி யோராவாததை கேள்விரென்றார்.

ராகம் - பூரிகலயாணி , தாளம் - ருபகம்.

ப ல் ல வி.

கிட்டநெருங்கி வரவேண்டாஞ்சுவாமிகாள-காதில்
 கேட்டபோக்கும பாவம் வருமெனது ஜனமம். (கிட்ட)

அ நு ப ல் ல வி.

கிட்டாபுகழுந தில்லைதனனில செழித்தவாழும் வேதியாகள்
 இஷ்டமிது வல்லவேயென்று சொல்லவேணு மோபுலையன (கிட்ட)

க ர ண ங் க ள்.

உலகினில்கடைச்சாதி யெந்தனாக குவமை யாருமில்லையே
 பலவித்துஷ் கருமஞ்செய்து பாரிலவந்த புலையனையே (கிட்ட)

வேலைசெய்து வுடம்பு வளாகக் வேணுமிந்த நாயடியேன்
 தோலுமெலுட்பு முதுகினில சுமந்தது அலையும் புலையனையே (கிட்ட)

செத்தமாடி மூப்பர் கொடு செக்கமபரம படி ததுமெலையே
கறவிவந்து துழைக்கடி தது - கடலைக்காகும் புலையனையே (கிட்ட)

வசனம்.

இப்படி வணங்கிசொல்லிய திருநாளைப்போவாராகிய நந்த
னாரைப்படித்து வேதியர்கள் சொல்லுகின்றார்கள்.

ராகம் - சுரடி, தாளம் - ருபகப.

பல்லவி.

சாதினிலுயர்ந்து மெனன இருதர்பேறுமபெருமையுமெலையே.

பாணம்

சாதிபெருமைகொண்டகாலே சங்கரா	ரருகிலவந்து
ஆதரவுடனவரங்கசீர்து அழைப்பாரோ	சொப்பாரோ
அளிபெருகவோசனகழலை யறிவினுனனி	யடிபணிந்து
தெளிந்திடாத பேரைமுத்தி தேடுமோ நாடுமோ கூடுமோ (சாதி)	

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய வேதியர்கள் தாங்கள் வந்த காரியம்
பேசுவார்.

திருநாளைப்போவர் புராணம்.

விருத்தம்.

ஐயரே யமபலவ ரருளாளிப் பொழுதனைநேகம
வெய்யவழி லமைததுமக்குத் தரவேண்டி யெனவிளம்ப
நையுமனத் திருத்தொண்டா நானுயரத்தென்னத்தொழுதார்
தெய்வமறை முனிவர்களுந் தீயமைத்த படிமொழிந்தார்.

வசனம்.

ஐயரே, நடைபருடைய கட்டளையால் இப்போது வெவ்விதாகிய
அக்கினியை மூட்டி உமமை அ்தில மூழ்கும்படிக்குச் சொல்ல
வந்தோமென்று சொல்ல, இளகிய மனத்தையுடைய திருநாளைப்போ
வார் அடியேன கடைத்தேயினெனனும் அவர்களைத் தொழுது

நானினறைக்குத்தான முத்தனானேனென்றும் வேதியர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்.

ராகம் - பேஹாக் ; தாளம் - ஆதி.

ப ல் ல வி.

கண்டேன கலிதீராதேன-பவக்-கடற்கரை யேறிவந்தேன்.

ச ர ண ங் க ள்

சோதிமறைமுடியுஞ் சொல்லிறந்திடுமீசன்
பாதமபணிவிடைசெய் பாககியமபெறுமும்மைக் (கண்)

எல்லையைக்காணுனனே யிருள்விலகுமுந்ங்கள்
சொல்லைக்கேட்குமுனனே துன்பங்கள் தீர்த்திடும (கண்)

கள்ளங்கருகச்செய்யுந் கண்ணுதலையுந்ங்கள்
உள்ளங்குடியாய்க்கொண் டாருந்ங்கள் தரிசனம். (கண்)

வ க ன ி ,

நந்தனார், தான சின்னைஜாதியாயிருந்தபோதிலும் தெய்வ மிரங்கிற்றோவென்று சந்தேகிப்பதொன்று சொல்லுகின்றார்.

ராகம் - தன்யாசி ; தாளம் - ஆதி.

ப ல் ல வி.

எனக்குமிரங்கிறோ-நானமெதத-ஏழைச்சாதிபல்லவோ.

அ நு ப ல் ல வி.

தனக்குள்தானாயிருந் தகிலப்பிரபஞ்சமுந்
தன்னுள்ளடக்கிய பொன்னமபலவனகிருபை (எனக்கு)

ச ர ண ங் க ள்.

அல்லுமபகலு மருந்தவஞ்செய்கினு
மறியாரொருவரு மடபலத்தெய்வம் (எனக்கு)

நான்மறைமுடியும் நானறியேனென்று
வோதியவுண்மையை யுலகமறிந்திட (எனக்கு)

வசனம்.

நந்தனார், என்னதவம் செய்தேனே இவ்வுலகின்கண் பாருக்
கும் கிடைக்காத பாககியம் தனக்குக் கிடைத்ததென்று சொல்லு
வார்.

கண்ணிகள்.

ராகம் - ஆவிரி ; தாளம் - மிசரவகம்.

அம்பலவாணனைத் தெனபுலியூராணை

நடப்பிப்பணிந

தேனே - அசசனை செய்து

கும்பிட்டிருந

தேனே

திலலைபபதியில்வந்து யெல்லை கடந்தேனென்று

அல்லலறுத்

தேனே - சஞ்சிகவிதை

யெல்லாமவறுத

தேனே

தாண்டவமாடின ஆண்டவன்சேவடி

வேண்டிததுதித்

தேனே - முக்குணங்களைத்

தாண்டிக்கதித்

தேனே

எந்தனெனதென் மெந்தவேளையுமாயுரு

சிறதைநழு

விறனே - சேர்ந்தவனென்று

கருதைநழு

விறனே

தெள்ளுதமிழ்ப்பாடி யுள்ளமுருகியுன்னில

கள்ளங்கரு

கிறனே - கருத்திலெட்டா

வெள்ளம்பெரு

கிறனே

ஆசைவலையைப்போட்டு மோசப்படுததுஞ்சீவ

பாசங்குலைத்

தாரோ - அளகிடாத

கிலேசாததலைத்

தாரோ

பெண்ணரிடுமாலுக் கொண்ணுதனசசடைத்

தண்ணுலதணித்

தாரோ - கருணைபொங்குங்

கண்ணுலனைத்

தாரோ

அடுத்துவந்தவனென்று பிடித்தபைய்களையோட்டி

தடித்தாளக்கொண்

டாரோ - பரமபதங்

கொடுத்தாளக்கொண்

டாரோ.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விநாயகர்

மறைபவாகண மொழிந்தகற்பின மெனற்சையின மகிழ்புறத்துப்
பிறைபுரிஞ்சூத திருவாயின முன்னாப பிஞ்ஞகாதம
நிறையருளான மறைபவாக னெருப்பமைதத குழியெய்தி
இறைபவர்தான் மனங்கொண்டே பெரிசுமு வலங்கொண்டாரா.

வசவம்

நந்தனா, இப்படிப் பிராமணர்கள் சொல்லியபின்பு தென்திசை
யிலுள்ள மதிலின்புறத்திலே சந்திரனானது தவழ்ந்துபோகுமாபடி
உயரந்திருக்குந் திருக்கோபுரவாரிலுக்கு முன்னே சுவாமியின்
நிறைந்த கிருபையோடுகூடிய கட்டளையால் வளர்ந்திருக்கின்ற நெரு
ப்பினகுழியை அடைந்து நடேசருடைய திருப்பாதத்தை மனத்தில்
தியானித்து அக்கினியைச்சுற்றி வலமாக வந்தாரா.

இருவாது - விநாயகர்.

கைகொழுது நடமாடுங் கழலுனனி யழலபுக்கார
எய்தியவப் பொழுதினக னெரியின நனிமமாயப
பொயதகையு முருவொழித்துப் புண்ணியமா முனிவடிவாய
மெய்திகழ்முந நூலவிளங்க வேணிமுடிக கொண்டெழுந்தாரா.

வசவம்.

நந்தனா கையினுற குப்பிட்டு நடனஞ்செய்கின்ற நடேசரது
திருப்பா கங்களை மனத்தில் உறுதியாக நினைத்து அக்கினியிற் புதுநது
அந்த நெருப்பிலிருந்து இந்த வலக சம்பந்தமாகிய நிலையிலாத சட
லத்தை யொழித்துப் புண்ணியஞ்செய்கின்ற பெருமைபொருந்திய
பிராமண முனிவடிவமாய்த் தேவததில் பூணூலவிளங்கச் சடைமுடி
யோடும வெளியில் வந்தாரா.

ராகம் - மோஹனம்; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

யாகோற்பவமானா-நந்தனா-அரனருளால்

யாகோற்பவமானா.

அ நு ப ல் ல வ்.

யோகமாதவரும் போகவாழ்வினரும்

வேகமாய்ச்சுக மாகவந்துதொழ

(யாகோ)

ச ஃ ண ங் க ள்.

சிவனாருரைத்த

சிறந்ததேயிக

தவறாவேக

தன்னைககொண்டதே

தபனனோடுயுயா

மெவரும்காந்தருவ

வாக்கியம் - சித்தத்திலெண்ணிச்

சிலாக்கியம்

பாக்கியம் - பொருநதவேடந்

யோககியம்

ககனமேவிவரு

ரொவருங்கண்டுதொழ (யாகோ)

கைபைச்சிரமேற்

கனகசபையைத்

செய்யகுண்டத்தை

செனித்தாரதிலே

சித்தியாகியபத

பத்தியாய்தொழுயா

பதித்துச - சிவனையென்று

துதிகதுச

லெடித்துச - கதிரவன்போற

நடித்துச

முற்றுமபாமபுழிப்

தததைக்கண்டுதொழ (யாகோ)

காதிற்குண்டலம்

கதித்துமாரபிட

ஒதுஞ்சடைகள்

ஒடியேவினை

ஏதமற்றசதூ

நீதவேதியாகள்

துலங்க - முப்புரிநூலுங்

மிலங்க

விளங்க - அவரைவிட்டு

கலங்க

வேதமோதிவரும்

பேதமினறிதொழ (யாகோ)

திருநாளைப்போவார் புராணம்

வி நு த் த ய்.

செந்தீமே லெழுமபொழுது செமமலாமேல வந்தெழுந்த

அநதண்ணபோற றேனறின ரந்தாதந துபிராதம

வந்தெழுந்த திருவிசுமபில வானவாகண் மகிழ்ந்தாரத்துப்

பைந்துணாமந தாரத்தின் பனிமலாமா ரிகள்பொழிந்தார்.

வசனம்.

சிவந்த நெருப்பில்லின்று எழுந்தபொழுது சொந்தாமரைப்புஷ்பத்தின்மேல் உதயமாயெழுந்தருளும் பிரமாவைப்போல் பிரகாசித்தார். பெருமைபொருந்திய ஆகாசத்தில் அந்தர தூந்துபியின் கோஷமானது உண்டாயிற்று. தேவர்கள் சந்தோஷமாய் ஆரவாரித்து அழகாயிருக்கின்ற கற்பகவிருட்சத்தின் குளிரச்சிடொருந்திய மலர்களை வருஷமாகச் சொரிந்தார்கள்.

விருத்தம்.

திருவுடைய தில்லைவா முநதணர்கள் கைதொழுதாரா
பரவரிய தொண்டர்களும் பணிந்துமனங் களிப்பின்றா
அருமறைகூழ் திருமனறி லாடுகின்ற கழல்வணங்க
வருகின்றா திருநாளைப் போவாரா மறைமுனிவர்.

வசனம்.

ஞானசம்பந்தையுடைய தில்லையில்வாழும் பிரமணர்கள் கைகப்பினர்கள். பரவுதற்கரிய மற்றைச் சிவபத்தாகளுந் தொழுது மனத்தில களிப்படைந்தார்கள். வேதங்கள் முழங்குகின்ற கனகசபையில் ஆடுகின்ற பாதததை வணங்கும்பொருட்டுத் திருநாளைப் போவாராகிய வேதமுனிவா தானகண்ட ஆனந்தத் தாண்டவத்தை வருணித்துச் சொல்லுகின்றா.

ராகம் - தேவியதோடி ; தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

தாதெய்யென்றடுவார-அவா-தத்தித்தெய்யென்றடுவார.

அநுபல்லவி.

ஆதிபராபர மாகியசித்து

ஆனந்தங்கொண்டொரு காலையெடுத்ததுக் (தாதெய்)

சரணம்.

அண்டசராசர மெங்கும்நடுங்க

ஆதிசேடனா முடிகடுகெருங்க (தாதெய்)

சீலம்பெருகிய முனிவாடுகாண்டாடத்

நிலங்களைச்சூடிய செஞ்சடையாடத் (தாதெய்)

பாபுகழுநதில்லைச் சிதம்பரநாதன்

பாலகிருஷ்ணன்பணிந தேததியபாதன

(தாமதெய)

ராகம் - பரதுவராளி ; தாளம் - ருபகம்.

ப ல் ல வி.

(குஞ்சிதபாததைத் தாரும்-மன-சஞ்சலபாலததைத் தீரும்.

அ நு ப ல் ல வி.

செஞ்சிலம்பசையக் கனகசபைதனில

ஜெனுதததக ஜெனு தததிமி திமித்த-தோமெனருடிய (குஞ்சித)

ச ஃ ண ங் க ள்

நெஞ்சிறகவலையை

யாற்றும் - இரத

வஞ்சப்பிறியை

மாற்றும் - நாளும்

வஞ்சிவகாமி வல்லி

மகிழ்ந்திடும்

தஜ்ஜெம்தக-ஜெமதரிகட - தககிட-தோமெனருடிய (குஞ்சித)

சரணமென்றிங்கேநான

வநதேன - ஜனன

மரணத்தினாலமிக

நொநதேன் - அநதக்

கரணககலமஷங்கன் போககியே

காததிடும்

இநதிராவானவா மாமுனி - வநது நிகந துதிசெய்திடும் (குஞ்சித)

பாலகிருஷ்ணனெழுமும்

பாதா - முததி

நால்வாக்குதவிய

நாதா - எநதன

மேலேகிருபைசெயது வெற்றி

யளித்திடும்

அததனை காத்தனை சுததனை யித்தனை-நாதனைஞ செய்திடும். (கு)

ராகம் - மாயாமானவகௌன ; தாளம் - ருபகம்.

ப ல் ல வி.

நடனமாடினா - ஸ்யா - நடனமாடினா.

அ நு ப ல் ல வி.

நடனமாடினாதில்லை நாயகாபொன் னம்பலநதனில

தாருஜனுத - தகஜமதரி-தகஜனு - தகதிமி-தித்தோம் - தத்தளாங்கு

தகத்தளாங்கு - தகதிக - ததிங்கிணதோமெனறு (நட)

ச ர ண ங் க ள்.

|| முத்திமடநதை சித்திக்கச சித்திக்க
 மோகவலைகள் பத்திக்கப் பத்திக்க
 பத்தாகள்மனது தித்திக்கத தித்திக்கப்
 பாதசசிலம்பு சத்திக்கச சத்திக்கப்

பனிமதி சடையாடப் பதஞ்சலிமாமுனி மறைபாடப்
 பண்ணவாகள் கொண்டாடப் பாலகிருஷ்ணன் மத்தளம்போட(நட)

ராகம் - வஸந்த ; தாளம் - அட.

ப ல் ல லி.

நடனமாடினா-வெகுநாகரீகமாகவே

கனகரஸாயில ஆனந்த (நடன)

அநுபல்லவி.

வடகையிலமுன்னுள மாமுனிககருள செயதபடி
 தவறாமலதில்லைப்பதியிலவநது

|| தைமாசுததில் குருபூசுததில் பகலநேரத்தில (நடன)

ச ர ண ங் க ள்.

அஷ்டதிசையும் கிடுகிடுஎன்று-சேடனதலைநடுங்க
 அண்டமதிரக் கங்கைத்துளிசிதர பொன்னாடவாகொண்டாட
 இஷ்டமுடனேகோபாலகிருஷ்ணன் பாட சடையாட

|| அரவபடமாட-அதிர்வ நடமாட-தொநதோமென்று-பதவிகள்
 தநதோமென்று (நடன)

தோய-தகிட-தகஜெய-தகணய-தரிசும-தரிதீம-திமிததகஜம
 தகிணய-தரணமதக-தஜஜஹஜஜஹ-திததாம திததாம
 திததாழத-தஜ்ஜஹ-தணநத-மநகுடிவகு-தையதையதக
 ததிமிகிடதக-தகதிமிதசஜஹ-தகிடதகதாம
 தக்கிட-தகதையென (நடன)

ராகம் - யமுனகல்யாணி ; தாளம் - ருபகம்.

ப ல் ல லி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார்-அம்பலந்தனிலே-பொன்னம்பலந்தனிலே

அநுபல்லவி.

ஆனந்தக்கூததாடினா - அயனும மாலும பாடினா

அநதரங்கமாக சிந்தித்தபோககருள்

தந்தோந தநகோமென்று-தொநதோந தொநதோமென்று (ஆன)

சரணங்ங்.

பதஞ்சலிமா முனியை

பாரததபோகள் குறையைப்

இதமகிதமென றறிவை

ஏசமாகக் காலீத

நோக்கிப்

போக்கி

நீக்கி

நூக்கி (ஆன)

மத்தளதாள மதிர

வளருமபரமத கணங்க

தத்தியிதக்கிட தோமென

சபையுநதுலங்கச சதங்கை

முழங்க

ளிலங்கத

றிலங்கச்

குலுங்க (ஆன)

பாலகிருஷ்ணன பணியும

பாரததபோகள் வரப்பிர

ஞாலமபுகழுஞ ஈல

சந்தராநாதன அம்பிகை

பாதன

சாதன்

போதன்

நாதன (ஆன)

வசனம்.

இப்படி ஆடிய தாண்டவ தரிசனங்கொடுக்க இன்றைக்குத்
தான சித்தமிரங்கிறேறே வென்று சொல்லுவாரா.

ராகம் - யமுனகலயாணி, தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

சித்தமிரங்கிறேறே யானமுனசெய தவமுத்திறேறே.

அநுபல்லவி.

அத்தா பரி சுத்தாவுன னுடல்காண வந்தேன்

(சித்த)

சரணங்ங்.

சாதிமுறைமைபோக்கும் எனனைச் சதூயறையவராக்கும்

போதா நிலலை நாதாவுன னுடல்காணவந்தேன்

எனனையாண்டுகொள்ளிதுவே சமையமுன னுடல்காணவந்தேன் (சித்

புலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதா பதஞ்சலியாரேத்துரு
சீலா திரி சூலாவுன் னுடல் காணவந்தேன
என்னையாண்டுகொள்ளிதுவே சமையமுன் னுடல்காணவந்தேன் (சித்)

சி ந் து.

கனவிலுருவாகி-வந்து-காட்சிகொடுத்துக கடாணிததபின்
ளரியினிடைமுழ்கி-வெகு-இன்பமபெருகிய வன்பருடன
வேதமுனிவடிவாய்த்-தில்லை-வேதியாகைதொழு தாதரவாய
அங்கம்புளகிதமாய்ச்-செம்பொன.

வ ச ன ம்.

திருநாளைப்போவாராகிய முனிவா அக்கினியில குளித்தெழு
நது கனகசபையில் வந்து மனமுருகி ஆனந்தமபெருகி நமது
ஆண்டவராகிய நடேசமூர்த்தியையும் கோவிந்தராஜரையும் சோத
துத் தோத்திரம் செய்கின்றா.

ராகம் - சுரடி , தாளம் - சாபு.

ப ல் ல வி.

தில்லையம்பலத்தாணைக் கோவிந்தராஜனைத்
தரிசித்துக்கொண்டேனே (தி)

அ நு ப ல் ல வி.

தொல்லுலகமும் படியானது மனதுக்கேறகும்
தொண்டாகலிகள்தீரக் கருணைப்பொழியுமெங்கள் (தி)

சீ ர ண ங் க ள்.

துமபைப்பழமாலைகள தொடுத்துக்கொடுப்பதின்கே
துளவிக் கொழுந்தெடுத்து தொட்டுக்கொடுப்பதன்கே
அம்பலரஹவியம் அறிந்துகொள்ளுவதின்கே
அஷ்டாஷ்டரமென்று அன்புசெய்வதுமன்கே (தி)

பிட்டுவடையுடனே நைவேத்யமூயின்கே
புனியோதனம் தயிரன்னம் படைப்பதன்கே
கொட்டுமுழக்குடனே கூத்தாடுவதின்கே
குரட்டைவிட்டுத் தூங்கிக் கொண்டிருப்பதுமன்கே (தி)

தேவாரமும் திரு வாசகப்படிப்பிங்கே
திருவாய்மொழியோதி ஸேவித்திருப்பதங்கே
நாவில்பஞ்சாக்ஷரம் நாடிக்கொள்ளுவதிங்கே
நாராயணவென்று நம்பிக்கொள்வதுமங்கே (தி)

சொல்லறியாததிருக் கூட்டமகூடுவதிங்கே
தோத்திரததுக்கேற்கக கருடேஸையுமங்கே
அல்லும்பகலும் அன்ன தானசிறப்பிங்கே
அப்பங்காகள்கூடு மாரவாரமங்கே (தி)

தேனும்புழுகும்பாலும் தேடிக்கொள்ளுவதிங்கே
சிறக்கப்பணிகள் பூட்டும சிங்காரமுமங்கே
மானுமழுவுடனே மகிழ்ச்சிகொளளுவதிங்கே
வலம்புரிசங்கு சக்ரமுமதரிப்பதங்கே (தி)

பரமசிவனையென்று பாடிக்கொள்ளுவதிங்கே
பாலகிருஷ்ணாவென்று பணிநதுகொளளுவதங்கே
அருமறை பொருளுக்கெட டாதவடிவமிங்கே
ஆனந்தமூர்த்தியென்று ஆதரிப்பதுமங்கே (தி)

ராகம் - சரசாகரி ; தாளம் - ஆதி.

ப ல் ல வ்.

உனதுதிருவடி நம்பிவந்தேன்-எனக்
கொருவருமில்லைநா னேழை (உனது)

அ நு ப ல் ல வ்.

அனுதினமும் பொன்னம்பலநதனிலே
ஆடியபாதரே யெனக்வாயி. (உனது)

அ ர ண ங் க ள்.

இரவும்பகலும் விஷயாதிகளென்னை யிழுக்கும்நானை ||
மரித்துயிப்படிபர தவித்திடலானேன
பாக்கலாமோபால கிருஷ்ணன்போற்றும்பரனே ||
பரமதயாரிதியே நிற்பகதியைத்தருது
சித்தமகிழ்ந்திடக் கரையேற்றிடுவதுனபாஞ்
சொன்னேன் கைவிடவேண்டாம் சரணம் சரணம் (உனது)

ராகம் - சக்கரவாகம், மிஸ்ரஜாதி ; தாளம் - ஜம்பை.

ப ல் ல வி.

அறிவுடையோர்பணிந்தேத்தும் தில்லை
கனகசபாபதியே எனையாளும் (அறி)

அ நு ப ல் ல வி.

மறைமுடியுந்தேடி யறியாதவுன்றன்
திருவடிபையமாணிக்கவா சகரமிந்ததெப்படி (அறி)

ச ர ண ங் க ள்.

கனவிலும் நினைவிலும் விஷயாதிசம சாரக்கடலி
லழுந்திக்கரையேறவும் வழிகாணேன்
மனமிரங்கிக்குபை செய்திடவேணும்-மாயன்கோபால
கிருஷ்ணன் தொழுதேத்தும்-அம்பலவாண
உணைமறந்திடப்போமோ-உன்னடிபார்களைப்
பணிவிடுவென றுரைத்திடு முண்மையை யின்னமுமறியேன
மனைவிமக்கள்தன தானியமென்றிந்த
மாயவலைக்குள் சிக்கி மயங்கினேன் தபங்கினேன் (அறி)

ராகம் - நவரோஸ ; தாளம் - ஆதி.

ப ல் ல வி.

தில்லை நடராஜரைப்போலே வேறே தெய்வங்கிடைக்குமோ.

அ நு ப ல் ல வி.

பதஞ்சலிவியாக்கிர பாதருக்கன்று பாதமெடுத்தாடவே
பாதமெடுத்தாடவே-அவாள்-பரமபதத்தைச்சேரவே (தில்)

ச ர ண ங் க ள்.

காளியுடன்வாதாடியே கனகசபையிலின்றீ
கனகசபைதனிலின்று-ஒற்றைக்-காலைதூக்கிக்கொண்டாடிய (தி)
பொங்கவேபரமானநகரம் பூரணகும்பத்திலவருகவே
பூரணகும்பத்திலவருகவே ஐபன-பொன்னமபலத்தைச்சேரவே (தி)
குடத்தில்கங்கா தீர்த்த மெடுத்துக் கும்பாபிஷேகம் பண்ணவே
கும்பாபிஷேகம்பண்ணவே-அப்பன்-குளிராதமனதுஆகவே (தில்)

அத்தர்புனு கு வாசனையுட னுகுதிஹோமம் பண்ணவே
ஆகுதிஹோமம்பண்ணவே-ஐகதிசன்-சிற்சபைதனைச்சேரவே (தில்)

ராகம் - ஸுரடி ; தாளம் - ஜம்பை.

ப ல் ல வி.

கனகசபைத் திருநடனம் கண்டு களித் தானந்தமடைந்தேன்.

அநு ப ல் ல வி.

சனகசனந்தன	முனிவர்கள் பாடச
சதா முகதேவனும	தாளங்கள் பாடத்
தினமுமுவாயிரம	பேர்களுக்கிடத்
திக்கிடதையதித்தோம்	தத்தோடுமென்று (கனக)

ச ர ண ம்.

நந்திபிருங்கிசிவ	கணங்களுக்கிட
நாரதர்தும்புரு	சங்கீதங்கள் பாடப்
பந்திபந்தியா	யமராகொண்டாடக்
கோபாலகிருஷ்ணன்	மத்தளமே பாட (கனக)

ராகம் - பூணசந்தரிச ; தாளம் - ஆதி.

ப ல் ல வி.

பாதமேதுணை	ஐயனே-நின்
பாதமேதுணை	ஐயனே.

அநு ப ல் ல வி.

பாதமேதுணை யல்லால்	வேறொரு
சேதிகளு நானறிந்	திலேன (பாத)

ச ர ண ம்.

பாலனுக்கருள்	செய்த பராபரன
பாலகிருஷ்ணன்	கவிக்குத்தயாகரன
சீலமுள்ள சிவ	காமி மனோகரன
கோல நடம்புரி	ரஞ்சித குஞ்சித (பாத)

ராகம் - ஸரஸ்வதிமனோஹரி, தாளம் - ஆதி.

ப ல் ல வி.

வந்தாலும் வரட்டும-ஜனனம்
தந்தாலும் தரட்டும-சாமி.

அ நு ப ல் ல வ்.

செந்தாமரைப்பதமே

கதிநம்பினேன்

சிதம்பரநாதன்

சிவசாயுச்சியம். (வந்தா)

ச ர ண ம்.

சிவன்செயலன்றி

வேறொருசெயலும்

சின்னையிலறியேன்

பாலகிருஷ்ணன் தொழும் |

அவனுருவன்றி

வேறுருவுண்டோ

ஆகமமறியாதோ,

தவமேவுந்தென

புலியூவாமும்

தாண்டவனையென

ஞாண்டவனே-இந்தப்

பவக்கடல்தாண்டி

விடுவாயதுவொரு

பாரமல்லவெகு

தூரமல்லமுக்தி (வந்தா)

ராகம் - ஆரபி, தாளம் - ஆதி.

ப ல் ல வ்.

பிறவாத வரந்தாரும் - என்னைபா

பிறவாத வரந்தாரும்.

அ நு ப ல் ல வ்.

அறிவுடையோ தொழு

தேத்தியதில்லைப்பொன்

னமபலவாயின

னம்பலயோனியில் (பிற)

ச ர ண ம்.

எண்பத்துநாலு லட்சம் ராசிகளில்

எடுத்தெடுத்துப்பிறந் திறந்ததோ

புண்பட்டதுபோதும்போதும் - இனிமேல்

புத்திதெரிந்ததையே

நண்பற்றிடுமனைவி மச்சுள்வாழ்வினில்

நாள்கடோறுமமனைவி லாசம்கழிந்ததும்

இன்பததுடனேகோ பாலகிருஷ்ணன் தொழு

தேத்திய தீசனே நடராஜனே.

(பிற)

தேவாரம்.

பாளையுடைக்கமுதோங்கிப்பன்மாடநெருங்கியெங்கும
வாளையுடைப்புனவநதெய்வாழ்வயறமில்லைதன்னு
ளாளையுடைக்கமுற்சிற்றமபலத்தாளுடல்கண்டாற
பீளையுடைக்கண்களாற்பின்னைப்பேய்ததொண்டாகாணபதென்னே.

பொருவியையொன்றுடைப்புண்ணியமூர்த்தியுலியதள
னுருவுடையம்மலைமங்கைமனாளுலகுக்கெல்லாந்
திருவுடையந்தணாவாழ்கினறதிலைச்சிற்றமபலவன
மிருவடியைக்கண்டகண்டொண்டுமறமினிககாணபதென்னே.

தொடுத்தமலரொடுதூபமுஞ்சாநதுங்கொண்டெப்பொழுது
மடுத்தவனங்குமயனெடுமாறுககுங்காண்பரியான
பொடிககொண்டணிரதூபொனனாகியதிலைச்சிற்றமபலவ
னுடுத்ததுகில்கண்டகண்டொண்டுமறமினிக்காணபதென்னே.

வைச்சபொருணமக்காடுமெனெறெண்ணிநமச்சிவாய
அச்சமொழிந்தேனணிதிலையமபலத்தாடுகினற
பிச்சனபிறப்பிலிபோநந்தியுந்தியினமேலசைத்த
கச்சினழுகுகண்டாற்பின்னைக்கண்டொண்டொணபதென்னே.

செயளுந்நிறிலைமலாகினறதிலைச்சிற்றமபலவன
மைளுந்நிறெவாண்கண்மலைமகள் கண்டுமகிழ்நதுநிறு
நெயளுந்நிறெறியுமவிளகெகாதநிலைமணிமிடறமுன
சைந்நிறெறவாடல்கண்டாற்பின்னைக்கண்டொண்டொணபதென்னே.

ஊனததைநீக்கியுலகறியெவனையாடகொண்டவன
தேனெனதெனக்கினியானமில்லைச்சிற்றமபலவனென்க்கொ
வானததவருயயவன்னஞ்சையுண்டகண்டத்திலங்கு
மேனத்தெயிறுகண்டாற்பின்னைக்கண்டொண்டொணபதென்னே.

தெரித்தகணையாற்றிரிபுரமூன் றஞ்செந்தீயின்மூழ்க
வெரித்தவிதைவனிமையவாகோமானிணையடிகள்
தரித்தமனத்தவரவாழ்கினறதிலைச்சிற்றமபலவன்
சிரித்தமுக்கங்கண்ட கண்டொண்டுமறமினிக்காணபதென்னே.

சுற்றுமமரா சுராபதிரின் றிருப்பாதமல்லாற
பற்றென் றிலோமெனறழைப்பப்பரவையுணஞ்சையுண்டான
செற்றங்கனங்களைத்தீவிழித்தான றில்லையம்பலவன்
நெற்றியிற்கண்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

சித்தத்தெழுந்தசெழுங்கமலத்தன்னசேவடிகள்
வைத்தமனத்தவாவாழகினை றதில்லைசிறுதம்பலவன
முத்துமவயிரமுமாணிககந்தன் னுள்ளிளங்கியதூ
மத்தமலாகண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

தருக்குமிசூத்துத்தனரோள்வலியுன்னித்தடவரையை
வரைக்கைகளாலெடுத்தார்ப்பமலைமகள் கோனசிரிதது
வரக்கன்மணிமுடிபத்துமணிதில்லையம்பலவ
னெருக்கிமிதித்தவிரல்கண்டகண்கொண்டகாண்பதென்னே.

வேற்றுகிவிணனாகி நின்றாய்போற்றி
மீளாமேயாளென்னைக் கொண்டாய்போற்றி
பூற்றுகியுள்ளே யொளித்தாய்போற்றி
யோவாதசுத்தத் தொலியேபோற்றி
ஆற்றுகியங்கு யமரந்தாய்போற்றி
ஆறங்கநாலுதை மானாய்போற்றி
காற்றுகியெங்குங் கலந்தாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

பிச்சாடலையோடு கருந்தாய்போற்றி
பிறவியறுக்கும் பிரானேபோற்றி
வைச்சாடனனு மகிழ்ந்தாய்போற்றி
மருவியெனசிறதை புகுந்தாய்போற்றி
பொயச்சாரபுரமுன்று மெய்தாய்போற்றி
போகாதெனசிறதை புகுந்தாய்போற்றி
கச்சாகநாக மசைந்தாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மருவார்புரமுன்று மெய்தாய்போற்றி
மருவியெனசிறதை புகுந்தாய்போற்றி

யுருவாகியென்னைப் படைத்தாய்போற்றி
 யுள்ளாவிவாங்கி யொளித்தாய்போற்றி
 திருவாகினை திறமேபோற்றி
 தேசம்பரவப் படுவாய்போற்றி
 கருவாகியோடு முகிலேபோற்றி
 கைலைமையானே போற்றிபோற்றி.

வானத்தார்போற்றி மருந்தேபோற்றி
 வந்தெனநைசுநதை புகுந்தாய்போற்றி
 யூனத்தைநீக்கு முடலேபோற்றி
 யோங்கியழலாய் நிமிந்தாய்போற்றி
 தேனத்தைவார்த்த தெளிவேபோற்றி
 தேவாக்குந்தேவனாய் நின்றாய்போற்றி
 கானத்தியாட லுகந்தாய்போற்றி
 கைலைமையானே போற்றிபோற்றி.

ஊராகினை வுலகேபோற்றி
 யோங்கியழலாய் நிமிந்தாய்போற்றி
 பேராகியெங்கும் பரந்தாய்போற்றி
 பெயராதென்சுநதை புகுந்தாய்போற்றி
 நீராவியான நிழலேபோற்றி
 நோவாரொருவரையுமில்லாய்போற்றி
 காராகினை முகிலேபோற்றி
 கைலைமையானே போற்றிபோற்றி.

சில்லுருவாய்ச்சென்று திரண்டாய்போற்றி
 தேவறியாத தேவேபோற்றி
 புல்லுயிராக்கும்பூட்சி புணாததாய்போற்றி
 போகாதென்சுநதை புகுந்தாய்போற்றி
 பலலுயிராய்ப்பாடோறும் நின்றாய்போற்றி
 பற்றியுலகை விடாதாய்போற்றி
 கல்லுயிராய்நின்ற கனலேபோற்றி
 கைலைமையானே போற்றிபோற்றி.
 பண்ணினிசையாகி நின்றாய்போற்றி
 பாவிப்பார்பாவ மறுப்பாய்போற்றி

யென்னுமெழுத்துஞ் சொல்லான்போற்றி

யென்சிந்தைநீங்கா விறைவாபோற்றி

விண்ணுநிலனுந் தீயானப்போற்றி

மேலவாக்குமேலாகி நின்றாய்போற்றி

கண்ணினமணியாகி நின்றாய்போற்றி

கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

இமையாதுயிரா திருந்தாய்போற்றி

யென்சிந்தைநீங்காவிறைவாபோற்றி

யுமைபாகமாகத் தனைத்தாய்போற்றி

யூழியேழானவொருவாபோற்றி

யமையாவருநெஞ் சமாந்தாய்போற்றி

யாதிபுராணனாய் நின்றாய்போற்றி

கமையாகிநின்ற கனலேபோற்றி

கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மூவாய்பிறவா யிறவாய்போற்றி

முன்னமேதோன்றி முளைத்தாய்போற்றி

தேவாதிதேவாதொழுந் தேவேபோற்றி

சென்றேறியெங்கும் பரந்தாய்போற்றி

யாவாவடியேனுக் கெல்லாமபோற்றி

யல்லல்லிய வலந்தேன்போற்றி

காவாய்கனகத் திரளேபோற்றி

கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

நெடியவிசும்பொடு கண்ணேபோற்றி

நீளவகல முடையாய்போற்றி

யடியுமுடியு மிகளீபோற்றி

யங்கொன்றறியாமை நின்றாய்போற்றி

கொடியவன்கூற்ற முதைத்தாய்போற்றி

கோயிலாவென்சிறதை கொண்டாய்போற்றி

கடியவுருமொடு மின்னேபோற்றி

கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

உண்ணாதுறங்கா திருந்தாய்போற்றி

யோதாதேவேத முணர்ந்தாய்போற்றி

எண்ணிலங்கைக் கோன்றனைப்போற்றி
யிறைவிரலா லவைத்துகந்த வீசாபோற்றி
பண்ணரிசையின்சொற் கேட்டாய்போற்றி
பண்டேயென்சின்தை புகுந்தாய்போற்றி
கண்ணயுலகுக்கு நின்றாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிப்போற்றி.

சி ந் து.

அம்பலமேவிய சம்பிரமத்தைக்-கண்டாரமிந்திலரால்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

வி ந் து.

தில்லைவாழ்ந்தணரு முடனசெல்லச சென்றெய்திக்
கொல்லையான் மறிகுரத்தார கோபுரத்தைத் தொழுதிறைஞ்சி
ஒல்லையோ டுப்புக்கா ருலகுய்ய நடமாடும்
எல்லையினை தலைப்பட்டார் யாவாகளுங் கண்டிலரால்.

வ ச ன ம.

திருநாளைப்போவார் நாயனாரென்றும், இடையில் நந்தமா
முனியென்றும் வழங்குகின்ற நாளைப்போவார் தில்லை மூவாயிரமுனி
வர்களோடு பொன்னம்பலத்துக்கு வந்தார். அதற்கப்பாலவரைக்
கண்டபோகளில்லையென்று பெரியபுராணம் பாடியருளிய சேக்கிழார்
சுவாமிகள் சொல்லியிருக்கிறார். அந்தத் திருநாளைப்போவாரென்னு
முனியானவர், புட்டாசிமாதம் உரோகணிநட்சத்திரத்தில்
சபையில் வந்து கற்பூரசோதியைப்போற்றி றேன்றிய சிவசாரூப்பிய
த்தை யடைந்தாரென்று உபமனைய மகாரிஷி பண்ணிய பக்தவிலா
சத்திலேயும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது.

இதுவுமது-விந்ந்தம்.

அந்தணர்க ளதிகையிதா ரருமுனிவா லுதிசெய்தார்
வந்தனைந்த திருத்தொண்டா தம்மையினை மாசறுத்துச்
சந்தரத்தா மரைபுரையுந் துணையடிக் கொழுதிருக்க
அந்தமிலா வானநதப் பெருங்கூதத ரருள்புரிந்தார்.

வசனம்.

மறையோர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அரிய முனிவர்கள் தோத்திரஞ்செய்தார்கள். முடிவில்லாத ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய் தருளுகின்ற சபாநாதா தமது கட்டளையால் வந்தடைந்த திருநாளைப் போவாருக்குத் தீவினையாகிய களங்கத்தை நீக்கி அழகாகிய செந் தாமரை மலரையொத்த இரண்டு பாதங்களையும் தொழுதிருக்கும் படியாகத் திருவருள் புரிந்தாா.

இதுவுமது - விநீதம்.

மாசடம்பு விடத்தீயின மஞ்சனஞ்செய் தருளியெழுந்
தாசின்மறை முனியாகி யமபலவா தாளடைந்தாா
தேசடைய கழல்வாழ்த்தித் திருநாளைப் போவாரும்
மாசகல முயன்றுதிரு நடங்கண்டு மகிழ்வற்றார்.

வசனம்.

தமக்கு முன்னிருந்த உடலமாகிய மாச தீரும்பொருட்டு அக்கி னியாகிய திருமஞ்சனமாடி யெழுந்த குற்றமற்ற பிராமணமுனிவடிவ மாகி பூநீர்டேசப்பெருமானுடைய திருவடியை அடைந்தவராகிய திருநாளைப்போவாருடைய பாதத்தைப் புகழ்ந்த தீவினையாகிய கயிறு அறுமபடி தில்லை மூவாயிரமுனிவாகள போற்றிசெய்துகொண் டிருந்தார்கள்.

வழிநீது - விநீதம்.

பங்கய மாதவா வாழி பாாமக ளுமையாள் வாழி
செங்கண்மாலையனும் வாழி தேவர்கந தருவா வாழி
தங்குநான் மறைகள் வாழி தாரணி யரசா வாழி
பொங்குநூல் வல்லா வாழி புண்ணிய ரென்றம வாழி.

மங்களம்.

ராகம் - அசாவேரி ; தாளம் - ஆதி.

11 ல் ல வி.

திருநாளைப்போவாருக்கு
தில்லைமூவாயிரவாக்குசு

ஜயமங்களம்-எங்கள்
சுபமங்களம்

அ னு ப ல் ல வி

இருடிகளினுவரி தரிததெயமென
விருகரமுடியிசை மருவததுதிசெயகன
பாவுமுமபர்சம்பிரமங்கள் அதிததிடும
பரமனாடுமமபலத்தில கதிததிடும (திருநா)

3 ர ண ங் 1. ன.

திருவாசகமுநதிருக கோவைபாடினவாக்கும்¹
சோகாழியினுதிதத சிறந்தசம்பந்தருக்கும்¹
ஒருமாதிடத்திறலாகு குவந்தவிடுததவாகும்^h
ஒருவிராபபிலலாத திருநாவுக்கரசருக்கும்^h
உரியமறைக்கு-முயாகலைக்கும்
உரகர்பதிக்கு-முண்பதிகும்
ஒதுசந்திரசூரியா முனிவர்களுக்கும்
திதிலாதபாவலா முதலனைவாகும். (திருநா)

திருநானைப்போவாரெனனும்

நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை

முற்றிறறு

சிதம்பரக் கும்மி.

விநாயகா துதி.

சீரமேவுநதிலலை யமரலததிலஅபு

சேரகருமமித தமிழ்பாடக்

காரமேவுமேலை கோபுரவாசல

கற்பகப்பிள்ளையார காப்பாமே,

(க)

முக்குறுணி விநாயகா துதி.

சாககரைமோதகந நேங்கராய்க்கொண்டு

சுநிதிமுனபாகத தானபடைகந

முக்குறுணிப்பிள னையா ரைவேண்டி

முழங்குகருமமி யடியுங்கடி.

(உ)

சுப்பிரமணியா துதி.

கோலமயிலின முதுகேறிவநது

குமபமுனிகுது வருட்செய்யும்

பாலசுப்பிரமணியன டீஜா நூததைப

பாடிக்குமமி யடியுங்கடி.

(ஈ)

கங்காகேவிக் குக் கைகூப்பியாருங்

கையிலெடுத்தாளே பானம்பண்ணி

தங்காமறசிவ காமிசங்கிதி

சார்ந்துருமமி யடியுங்கடி.

(ச)

கருதுருகருதிக் கெட்டாதசிவ

காமசந்தரி வாசலிலே

விருதுபேசியே சிறுகுழந்தைகள்

வேதமபடிக்குது பாருங்கடி.

(ரு)

நாலுபுறத்திலுங் கோபுரமாமதி
 னடுவிலெங்கினு மாளிகையாம
 காலோராயிரங் கொண்டொருமண்டபம்
 கடடியிருக்குது பாடுங்கடி. (க)

தூயமறைமுத லாராயநதுலுங்கே
 துலங்கியமுவா றிரமுனிவா
 ஞாயம்பொருந்திய தேவரபைவந்து
 நாடிகுமுமி யடியுங்கடி. (எ)

சாநதுப்பொட்டு தளதளென னல்ல
 சநதனவாடை குழுகுடுமென
 கூந்தலழகிக் காரியெல்லாங்குலைக
 குவித்துக்குமி யடியுங்கடி. (அ)

அஸ்தகடகம் பளபொள்ளசொல்லும
 அரைநூன்மலை தளதளென
 விஸ்தாரமாக நினறுகொண்டுகையை
 வீசிகுமுமி யடியுங்கடி. (க)

கைதனிலவிபூதிப பையுங்கொண்டுஅவா
 கண்டத்திலருத்திராட்ச மாலைபூண்டு
 வைநீகபூசைகள் செய்கின்றதீகூதா
 வாழ்குமுமி யடியுங்கடி. (க0)

கோவ்லுகருநாலு போகளுண்டாமஅவா
 குறித்தமுறையாயப பூசைசெய்ய
 பாவித்தபின்பவா வேறொருவாவசப
 படுததுவாரெனறே குமுமியடி. (கக)

ஆண்டுக்குள்ளாறபி ஷேக்முண்டாமபின்னும
 அதிலேரண்டு திருநாளாம
 வேண்டிவந்தவா கலிதீருமென்று
 விரைநதுகுமுமி யடியுங்கடி. (க2)

பூமிபுகழ்ந்திருந திலைப்பதிஅது
 பூலோகக்கயி லாசமென்று

தாமரைப்பூவினில் வாழ்கின்றலட்சுமி
தாயாசநிதி பாருங்கடி. (க௭)

மூலத்தானதைக் கண்டாயேநல்ல
முத்தியிதுவென்று கொண்டாயே
காலெடுத்தாடிய நிரதசபேசனை
கண்டுதரிசிப்போம் வாருங்கடி. (க௮)

தில்லைபா காளியோ டாடிவர ஆவள
சித்தங்கலங்கித் தலைகுனிந்தாள்
வெல்லுவதெப்படி யென்றெருகாலே
விண்ணிலெடுத்தா பாருங்கடி. (க௯)

நெற்றியிலேவாவை முத்தூதிர்துமெத்த
நேத்தியதாயப்பரந தேடிவர
பத்தியுடனபொன னம்பலவாணனைப்
பணிந்துகுமலி யடியுங்கடி. (க௯)

தித்தியென்றீச னடனம்புரியமெய்த
தேவாகள்பூமழை தானசொரிய
மத்தளங்கொட்டியே கோபாலகிருஷ்ணனை
வாழ்த்துகுமலி யடியுங்கடி. (க௯)

சிதம்பரமென்று சொல்லாமலேயிதைச்
சித்திரக்கூட மென்றுசொல்லி
நிதங்கொண்டாடு மையங்காக்கள்வந்து
நின்றிருக்கிறா பாருங்கடி. (க௯)

காணிக்கைகொண்டு வாருங்கடியிரதக்
■■■■சபையைப் பாருங்கடி.
மாணிக்கவாசகா புகுந்தவாசலை
மதித்துக்குமலி யடியுங்கடி. (க௯)

அன்னமுடன்பால் தேங்கனியுமசெய்யும்
அபிஷேகமுண டெனனாளும
பொன்னம்பலநதனில சந்திரமௌலியைப்
பொற்றிக்குமலி யடியுங்கடி. (௨௦)

- முத்தியளித்திடுஞ் சநந்திகஞ்சசொல்லும
மேளமுநதாளமு மேனுககடி
சத்தபபெருகிய கண்டாமணியோசை
சநந்திககோவையாம பாருங்கடி. (உக)
- புட்டுவடையுந தேனகுழலுமணப்
புத்தருக்குநெய்ச சம்பாவம்
சட்டப்படிதவ றுமலையன
சநந்திககோவையாம பாருங்கடி. (உஉ)
- சுற்றிவந்துச்சியைப் பாருங்கடிசெகச
சோதிமயக்கமப் மொனபதடி
தத்துவங்களகொண னூற றுறுங்கூடிச
சமைந்தசபையைப் பாருங்கடி. (உங)
- பாவிகள்கணனுக்குச் செப்போடுவுறழப்
பாரததாற்பததரை மாறறுத்ததகம
கோவைபாடிய மாணிககவாசகா
கோவிலழகையும பாருங்கடி. (உச)
- அஞ்செழுத்தாலே மதினுண்டாமபா
மானந்தக்குமபமு மங்குண்டாம
அஞ்செழுத்துப்படிசு கப்பாலேபிரம
மானந்ததாண்டவம் பாருங்கடி. (உரு)
- கோடியுகந்தவஞ் செயதாலுமிந்தக
கோவிலைப்பாக்க முடியாது
ஆடியபாதத்தைக் கண்டாருக்கிணை
யாரெனறுசொல்லுவோம பாருங்கடி. (உசு)
- நெற்றியிலேதிரு நீறணிந்து என்றும்
நிஷ்களமாகிய சிறசபையில
தித்திககவேசிவ நாமத்தைப்பூசிக்குந
திட்சதாக்கட்டத்தைப் பாருங்கடி. (உஎ)
- வெட்டவெளியிற் றிரைதிறந்துயாக்குப
வேதியாதிபமுங் காட்டிவர

சட்டமுள்ளசிவ சிதம்பரமென்று
சாய்ந்துகுமமி யடியுங்கடி. (௨௮)

தில்லைவெளிதனைக் கண்டேண்டியென தன
தேகம்பரவசங் கொண்டேணடி
அல்லலறவாசல நின்றேறணடிமிக்க
ஆநந்தத்தாண்டவம் பாடுங்கடி. (௨௯)

ஆகாயலிங்க கங்கைக் கண்டேண்டியிங்கே
யாருமுறியாமல நின்றேறணடி
ஏகாந்தமாக விருந்தேறணடியென
தேக்கநதொலைந்தது பாடுங்கடி. (௩௦)

சித்தஞ்சிதம்பர மாசுகுதடிமுன்னே
செய்தவினையெல்லாம் போசுகுதடி
சுத்தப்பிரம்மமப மாசுகுதியுதைசு
சொல்லத்தெரியுமோ பாடுங்கடி. (௩௧)

சாதிபேதங்க ளறறேறணடியிரத
சாஸ்திரமண்தையும விட்டேணடி
போதமயக்கந் தொலைத்தேறணடியென
பொருந்தகுமமி யடியுங்கடி. (௩௨)

நாடுநதைப்பூரண பூசுத்திலேநிலை
நாயகனறகுந் வாரத்திலே
ஆடியநாடகம் பாம்புமபுலிதன்க
காமெனறுகுமமி யடியுங்கடி. (௩௩)

சஞ்சிதக்காமத்தை விட்டேணடிபவ
சாகரத்தையொழித திட்டேணடி
குஞ்சிதபாதத்தைத் தொடேணடிமனங்
கூர்ந்துகுமமி யடியுங்கடி. (௩௪)

சொல்லுமபொருளையு மறறயோமுன்னே
துன்பமனைத்து மொழிந்தாயோ
அல்லுமபகலையு மறறயோதிலை
யாநந்தத்தாண்டவம் பாடுங்கடி. (௩௫)

விதியினெழுத்தைக கிழிதகாச்சமுனனே

விட்டகுறைவந்து கொட்டாச்சு

மதியமீதமு முண்டாச்சுகென்று

வாழ்த்திக்குமமி யடியுங்கடி

(௩௬)

கோவிலுகளுள்ளே யனெகமுண்டு ஆந்தக

குறிப்பறிந்ததைச சொல்லுவீரே

தேவரகசியம் பள்ளியறைவநா

தெளிந்துக்குமமி யடியுங்கடி.

(௩௭)

சண்டேஸ்வராதமைய பாருங்கடியந்தா

சந்திதிகேகையைக கொட்டுங்கடி

மண்டலமபுகழு மழகாவீரலில

வாழிபாடுவோம் வாருங்கடி.

(௩௮)

வீட்டுக்கவலைகள் விட்டொழியா மெத்த

வீம்புகள்பேசியே வீணலவாரா

பாட்டைப்படித்தாலுஞ் சிதம்பரமவநா

பலனதலலவோ பாருங்கடி

(௩௯)

புத்திரபாகிய மெத்தவுண்டாமபகம்

பொன்னுமணிப்பூஷ ணமுமுண்டாம

பத்தியுடன்கோ பாலகிருஷ்ணவசிமை

பணியக்குமமி யடியுங்கடி

(௪௦)

சிதம்பரக்குமமி புறறிற்று.

நடராஜப்பத்து.

மண்ணி புதமொடு விண்ணாதி அண்டமீ மறைநானகின் அடிமுடியுமீ
 மதியுமீ ரவியுமீ புனலுமீ அனலுமீ மண்டல மிரண்டேழுமீ
 பெண்ணுமீ ஆணுமீ பலலுயாக் குயிருமீ பிறவுமீ பொருவியே
 பேதாதி பேதமீ பாதாதி கேசமீ பெற்றதாய தந்தையே
 பொன்னுமீ பொருளுமீ யிருளுமீ ஒளியுமீ போதிக்க வந்தகுரு
 புகழொணு கிரகநக னொன்பதும் நீயிந்த புவனகன் பெற்றவனுமீ
 எண்ணரிய லீவகோ டிகளின்ற வப்பனே எனகுறைக ளாககுரைப்பேன்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற திலைவாழ் நடராஜனே. (க)

மாளுட மழுவாட மதியாடப புனலாட மங்கைசிவ காமியாட
 மாலாட நூலாட மறையாட திரையாட மறைதந்த பிரமமாளுட
 கோளுட வானுலகு கூட்டமெல் லாமாட குஞ்சர முகத்தளுட
 குண்டல மிரண்டாட தண்டைபுனை யுடையாட குழந்தை முருகேசனுட
 சூரசும பந்தரொடு யிந்திரா பதினெட்டு மினியட்ட பாலகருமாட
 நரைதுமபை யறுகாட நந்திவா கனமாட நாட்டியப பெண்களாட
 வினையோட உணைப்பாட மெனைநாடி யிதுவேளை விருதோடி ஆழவருவாய்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற திலைவாழ் நடராஜனே. (உ)

கடலென்ற புவிமீதில அலையென்ற வருகொண்டு கனவென்ற வாழ்வைநம்பி
 காற்றென்ற மூவாசை மாருதச சுழலிலே கட்டுண்டு சித்தசித்தம்
 உடலென்ற கும்பிக்கே உணவென்ற யிரைதேடி ஓயாம விரவுபதலும்
 உண்டெண் டிறங்குவதைக் கண்டதே யல்லாது ஒருபய னடைந்திலேனை
 தடமென்ற மிழ்கரையில் பந்துபா சககனெனும் தாபரம் பின்னலிட்டு
 தாயென்று சேயென்று நீயென்று நானென்று தமிழேனை யிவ்வண்ணமாய்
 இடையென்று கடைசின்று ஏனென்று கேளா திருபததன் னமுகாகுபோ
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற திலைவாழ் நடராஜனே. (ஈ)

பம்புகு னியமல்ல வைப்பல்ல மாரணந் தம்பனம் வசியமல்ல
 பாதாந வஞ்சனம் பாகாபப் பிரவேச மதுவல்ல சாலமல்ல

அம்புக் குண்டுகள்விலகப் பொழியுமந் திரமல்ல ஆகாய குளிகையல்ல
அனபோடு செய்கின்ற வாதமோ டிகலைல்ல அரியமோ கனமுமல்ல
குமபமுனி மச்சமுனி சட்டமுனி பிரம்மரிஷி கொங்கணர் புலிப்பாணியும்
கோரக்கர் வள்ளுவா போகமுனி யிவரெலாந் கூறிடும் வயித்தியமல்ல
எம்மனதுன் னடிவிட்டு நீங்காது கீழைநீர்க் ஏதுளவு புசுவருவாய
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற திலலைவாழ் நடராஜனே. (ச)

நொந்துவந் தேனென்று ஆயிரஞ் சொல்லியும் செவியென்ன மந்தமுண்டோ
துட்பநெறி யறியாத பிள்ளையைப் பெற்றபின் நோக்காத தந்தையுண்டோ
சந்ததமும் தஞ்சமென றடியைப் பிடிக்கபின் தளராத நெஞ்சமுண்டோ
தந்திமுக னறுமுகன் இருபிள்ளை யிலையோ தந்தை மலடுதானோ
விந்தையும் ஜாலமும் உன்னிட மிருக்குதே வினையொன்று மறிகிலேனே
வேதமும் சாஸ்திரமும் உன்னையே புகழுதே வேடிக்கை யிதவல்லவோ
யிந்தவுல கீரோழு மெனளிததாய சொல்லு இனியுன்னை விடுவதிலை
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற திலலைவாழ் நடராஜனே. (சு)

வழிகண்டு உன்னடியைத் துதியாத போதிலும் வாஞ்சையில் லாதபோதிலும்
மாலாய மாயக்கோயில சுற்றாத போதிலும் வஞ்சமே செய்தபோதிலும்
மொழியெகளை மொகனையில் லாமலே பாடினும் மூர்க்கனே முரடாகிலும்
மோசமே செய்யினும் தேசமே கவரினும் முழுகாமி யேயாகினும்
பழியெனக் கல்லவே தாயதந்தைக் கல்லவே பாந்ததவாகன் சொல்லார்களோ
பாரதிய மனைவிகை பாதியுட லீந்தநீ பாலனைக் காக்கொனாதோ [தோ
யெழில் பெரிய அண்டங்க எடுக்கா யமைத்தநீ எனகுறைகள் தீர்த்தல் பெரி
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற திலலைவாழ் நடராஜனே. (சு)

அன்னை தந் தைகளென்னை யீன்றதற் கழுவனோ அறிவிலாததற் கழுவனோ
அல்லாமல் நாணடிகள் தனையேநோவனோ ஆசைமூன்றக்கழுவனோ [னோ
முன்பிறப் பென்ன வினைவந்து மூன்றுமென றழுவனோ முததிவருமென்றுணர்வ
தனையெனொந்தழுவனோ உனையெனொந்தழுவனோ தவமென்னவெனறழுவனோ
தையலாக் கழுவனோ மெய்வளர்க்க அழுவனோ தரித்திர திசைக்கழுவனோ
இன்னமென் னப்பிறவி வருமோவென் றழுவனோ வெல்லா முரைக்கவருவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற திலலைவாழ் நடராஜனே. (ஏ)

காயாமுன் மரமீது பூபிஞ் சறுத்தனோ கன்னியர்கள் பழிகொண்டனோ
கடனென்றுபொருள்பறித் தேவயிறெரிந்தனோ கிரைவழியிலமுள்ளிட்டனோ
தாயாரு டன்பிறவிக் கென்னவினை செயதனோ தந்தபொரு ளிலையென்றனோ
தானென்று கெர்விதது கொலைகளவு செயதனோ தவசிகளை யேசினேனோ
வாயாரப் பொய்சொல்லி வீண்பொருள்பறித்தனோ வாணரைப் பழித்திட்டனோ
வடவுபோ லேபிறரை சோக்கா தடித்தனோ வந்தபின் என்செய்தனோ

நாயாத லோபியென் நேபெய ரெடுத்தனோ எல்லாம் பொறுத்தருளுவாய்
நசனே சிவகாமி நேசனே யெனையின்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (அ)

நாயாசி ருந்தென்ன தந்தையு மிருந்தென்ன தம்பிறவி யுறவுகோடி
தனமலை குவித்தென்ன கனபெயரெடுத்தென்ன தாரணியையாண்டுமென்ன
சேயர்க ளிருந்தென்ன குருவாய் இருந்தென்ன சீவர்க ளிருந்துமென்ன
சித்துபல சுற்றென்ன சித்தமும் விரதங்கள் செய்தென்ன நதிகளெல்லாம்
ஒயாது மூழ்கினும் என்னபலன எமனோலை ஒன்றைக்கண் கிதமிக்க
உதவுமோ இதுவெல்லாம் சந்தைஉற வென்றுதான் உன்னிரு பதம்பிடித்தேன்
யாமீது வுன்மன மிருந்தாலு முன்கடைக் கணபார்வை யதுபோதுமே
நசனே சிவகாமி நேசனே யெனையின்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (க)

இன்னமுஞ் சொல்லவோ உன்மனங் கலவோ இருமடோ பெரும்பாறையோ
இருசெவியு மந்தமோ கேளாது அந்தமோ யிதுவுனக் கழுகுதானோ தானோ
என்னன்னை மோகமோ இதுவென்ன சோபமோ இதுவோவுன செயகை
உன்னைவிட் டெனகுசென் றாலுமவிழ லாவனான உனையதித துகக்கெடுவனோ
ஒகோவி துனகுறற மென்குறற மொன்றியிலே யுற்றுப்பாா பெற்றவையா
என்குற்ற மாயினும் உன்குற்ற மாயினும் இனியரு ளளிக்ககினைவாய
நசனே சிவகாமி நேசனே யெனையின்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (ஈ)

சனிராகு கேதுபுதன் சுக்கிரன் செவ்வாய்குருச சந்திரன் சூரியனிவரை
சுற்றெனக் குளளாககி ராசிபனி ரண்டையும் சமமாய் ஸீறுத்தியுடனே
பனியொத்த நகரத்தி ரங்குளிரு பத்தேழும் பசுருவப் படுதகிப்பின்னால
பகர்கின்ற கரணங்கள் பதினொன்றையுமெவெட்டிப்பாரையும்அதி-மு-பா-மு-ரா
கனிபோல வேபேசி கெடுகினைவு கினைக்கின்ற கசடர்க்கோ யுககசக்கி [மபனக்கி
கர்த்தவீன் தொண்டராமதொண்டர்குத்தொண்டரினதொண்டாகனதொழு
இனியவன மருவுசிறு மணவைமுனி சாமியெனையான்வதினி யுனகடன்காண
நசனே சிவகாமி நேசனே யெனையின்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (உக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிதம்பர நடராஜர்

பஞ்சாட்சர மகிமை.

வசியசிவ சந்தரா வசியகன காதரா வசியகை வாசவாசா
வசியபணி யணியுரா வசியமான மமுகரா வசியசிவ காமீநேசா
வசியதிரு நேத்திரா வசியபுவ நேஸவரா வசிபலம் நடனபாதா
வசியகரி யுரியழக வசியபுலி யிடையழக வசியசிர மாலை யழகா
வசியமதி முடியழக வசியபசு பதியழக வசியவெண் மனதிலபாசா
வசியமூந் தூலழக வசியவெண் ணீறழக வசியமறை பரவுமழகா
வசியவெண் புனையனு தினமபோற்று மடியார்க்கு அருள்மடை திறந்திலலை
அதிபதி ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அனபிலுறை நடனபதியே. (க)

சிவயநம வென்றுதின மூழ்கியுரு வேற்றுவார் செய்தொழி வெல்லாமவசியமாம
ஜெகவசிய மாமசகல முகவசிய மாமசெய்ய சித்துகளெல்லாம் வசியமாம
வயநமசி யென்றுவுரு மாட்டுவார சதராதி வாளுட விட்டபநதாம
மடங்காத பூதபே தம்பசா சிவையெல்லாம் வளாகுலா லனதிகிரியாம
யநமசிவ வயநமசி சிவயநம வெல்லாமுன் னடன மனரே
இவ்வுலகம் பொருளுதவி அயவுலக மருளுதவி யீயவிரு தெயவமுளவோ
அயுணதி புலுணதி கௌணதி முததாகு அருள்மடை திறந்திலலை
அதிபதி ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அனபிலுறை நடனபதியே. (உ)

புல்லாயப் பிறந்தாலு மிருகாதி ஜன்னககள் பசியாறி மகிழும்னரே
பூண்டாய்ப் பிறந்தாலுமபுலத்தியாகளகொண்டிசில பிணிதோததுப் புகழ்வாரே
கல்லாயப் பிறந்தாலும நல்லவாகள மிக்கொண்டு காட்சிக குறுத்தும்னரே
சமுதையுரு வந்தாலும ஆவெனக கத்தினுல கைகண்ட சகுண்மெனபா
எல்லாமி லாமலே யிப்பிறவி தந்தெனை யேநகவிட் டகலநின்றய
எத்தனை அனனையின மெத்தனை தந்தையின மெத்தனை பிறவிவருமோ
அவ்வெனும் மாசுறுத தாட்கொளுந தெயவமே அப்பனை திலைநகர்வாழ்
அதிபதி ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அனபிலுறை நடனபதியே. (ஈ)

கல்லாத மூடரைக் கயவரைக் காழகரைக் கன்னெஞ்ச வஞ்சரிவரை
 சுற்றுமறி வில்லாத மோழையைக் கோழையைக் காசகவைத துண்டபேரை
 பொல்லாத மூர்க்கரை மிருகங்கள் போனறவரை பொய்க்கு அஞ்சாதபேரை
 பூமியிற் பிறருக்கு இடுக்குமுயல் வேராகளை பிணமொத்த பேரைப்பலரை
 நல்லா மெனக்கவிகள் சொல்லியலை யாமலநா னானாவ தென்றுசிவமே
 நானன்றி நீயேது நீயன்றி நானேது நாளுயு ரைத்ததேது
 அல்லிலும் பசலிலும் நீயிலா தசைவேது அருளமடை திறந்ததிலலை
 அதிபதீ ஜனகாதி துதிபதி சிவசாமி அனபிலுறை நடனபதியே. (சு)

தெகமெட்டு திசைகளுங் கிரிகளபல தெய்வமும் செயபொனமணி மாடமேடை
 சேயன்னை தந்தையும் நானென்ற ஆணவரு செலவமும் வல்லசிததும்
 மகிடேறு மெமனுக்கு முனவநது உதவுமோ முத்திக்கு வித்துமுளதோ
 மூவாசை விட்டுகனி சருகாதி தினரு லும் முனசெயந வினையகலுமோ
 யிகமுனிய சுசுபோகம ராசநீ காணது
 இருளேது வெளியேது ஸ்லோவேது கனவுமேது
 அசவுறவு பற்றற்று துறவுறவு முற்றுமற ஆரியாகன பரவுதிலலை
 அதிபதீ ஜனகாதி துதிபதி சிவசாமி அனபிலுறை நடனபதியே. (ரு)

திருச்சிற்றமபலம்.

ஜோதிமயம்.

இந்திராதிமுதன்முனிவா கொண்டாடு ஜோதியெண்டிசை காண வோங்குஜோதி
யிமையபா வதவலவி கண்கண்டஜோதியென இருவினையற்சுகுமஜோதி
சாலோக சாம்ப சாரூப மளவிடா சாயுசய ஜோதியிதவே
சிந்தையில் சிமைப்போது ஐம்பூத சாட்சியாய தெரிசனஞ் செயத்போசுரு
செயவினை யேவலகொடு சூனமுதல பிண்பெலாம் செனமாநதி ரத்தமணுகா
நந்தியொடு புலியரவ மூவாயி ரம்பெரு நானமுகனும் விண்டுநடுவே
நற்சிற்சோதி நவஜோதி சிவஜோதி மயனனமைசிவ காமியுறவே. (க)

பரிதிமதி திருவலம செயது தொழுஞ்ஜோதி பங்கயன் வணங்குஜோதி
பாரனந் தோன்தேடி காணாத ஜோதியது பார்ப்பதி கண்டஜோதி
சரியை கிரியாயோக ஞானமோ னத்தவர்கள் சதாசிஷ்டை செய்யும்ஜோதி
ஜனகாதி முனிவர்மன மகலாத ஜோதியது சச்சிதா நந்தஜோதி
விரிவான யெண்பத்து நான்குலட் சஞ்ஜீவ பேததத மாந்தஜோதி
விண்ப்பய னநிறத்தக் கருவிடைப் போக்கியே வேடிக்கை பாககும்ஜோதி
பருவமதி யிரவியொடு பங்கயனு மிந்தராதி பார்க்கவே கணகசபையில்
பண்டுநட னஜோதி விண்டுபர வுஞ்ஜோதி திலைச சுயஞ்ஜோதியே. (உ)

பிஞ்சுமதி நதியைமுடி மேற்புண்ட ஜோதியாம பணிமேலணிந்தஜோதி
பேசரிய மறையடியு நடுமுடியு மாஞ்ஜோதி பெண்கொடி மணந்தஜோதி
அஞ்செழுத் தாய்பஞ்ச பூதமா யென்னுடற் காதார மாணஜோதி
அகிலபுவ னைகளும் திகருத் திகந்தமும் அங்குகெ னாதஜோதி
தஞ்சமெனு மடியரது நெருசைத் திருத்தியே தன்னருள காட்டுஜோதி
தந்தைதாய் குருதெய்வம் தாரமாய் மகவுமாய் தானுமா யோங்குஜோதி
கஞ்சனெடு விஞ்சையனு மஞ்சவே கொஞ்சவொடு கணகசபை மீதுளாநும
கதித்த பெருஞ்ஜோதி துதிகப பருஞ்ஜோதி கணகசபை சிவஜோதியே. (ங)

ஜாதிமத பேதமாம சமக்கற்ற முதியோர் சமுகத்தி வங்குஜோதி
சுதர்மறையாம் வேதமொடு தொண்ணூற்றாறுதத துவமெலாம் ஸிற்றஜோதி

ஜோதிமலை மீதிற் சுயஞ்ஜோதி யாயவீன்று சோதித் தழைக்குமஜோதி
 சுயஞ்ஜோதி விரும்பும் சுகங்கண்ட மௌனியொடு சுமமாவி ருக்குஞ்ஜோதி
 லீதி; ஸ பேசுமத வாதமிடு மடையரது நெஞ்சைப் பிளக்குஞ்ஜோதி
 நின்றவிலை நின்றட்ட திக்கெல் மிரவு பகல் நீர்த்தமிடு நெடியஜோதி
 மாதாமலை மங்கையொடு ஆதிசபை மீதிலவளர் மணிமந்தர தீபஜோதி
 மதிஜோதி ரவிஜோதி சிவஜோதி தவஜோதி மங்கைசிவ சாமியுறவே. (சு)

மாசிலா வாகம புராணமறை யாளுஜோதி மகவா யுதித்தஜோதி
 மன்னனது கிரிகையைத் தள்ளவென றஜோதி மலைமகன் தழுவுஜோதி
 தேசமிட மாம்பொருள் வற்றவற றுஜோதி தென்னவீன வீழ்த்தஜோதி
 தேவரிந் திரன்முனிவா அமரர்கின் னரருகா தேடக்க ளித்தஜோதி
 ஆசைவன் பாசமா மாயாசரக் கருணை யமுதன்பாக்குதவுஜோதி
 அன்பாம் பணிப்பூண்டு சிவசிவ வெனத்தேமபு மவாககே நடித்த ஜோதி
 மாசின்மலர் சோலைகுளிர் தீடபுனற் றிலலைமந் திராசசபையி லீடு நகும
 மதிஜோதி ரவிஜோதி சிவஜோதி தவஜோதி மந்தரத்தது சுயஞ்ஜோதியே. (சு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

